ປືມວັນຄົບຮອບ

ບົດທີ 1

1 ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທຳອິດຂອງການອົບພະຍົບຂອງລູກຫລາ
ນອິດສະລາເອນອອກຈາກເອຢິບ, ໃນເດືອນທີສາມ,
ໃນວັນທີສິບຫົກຂອງເດືອນ, [2450 Anno Mundi]
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: 'ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາເຮົາເທິງພູເຂົາ, ແລະ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນທີ່ມີກົດໝາຍ ແລະ ບັນຍັດ,
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ສອນພວກເຂົາ.'
2 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສະຖິດ ຢູ່ ເທິງ ພູ ຊີ ນາຍ, ແລະ ມີ ເມກ ປົກ
ຄຸມ ມັນ ເປັນ ເວ ລາ ຫົກ ມື້.
3 ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນໂມເຊຈາກທ່າມກາງເມກ ແລະ
ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍປາກົດຂຶ້ນຄືກັບແປວໄຟທີ່ລຸກຂຶ້
ນຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ.
4 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ຢູ່ ເທິງ ພູ ສີ່ ສິບ ມື້ ສີ່ ສິບ ຄືນ,
ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສອນ ເພິ່ນ ກ່ຽວ ກັບ ປະ
ຫວັດ ສາດ ກ່ອນ ໜ້າ ນີ້ ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ຂອງ
ການ ແບ່ງ ປັນ ວັນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ກົດ ໝາຍ ແລະ
ປະຈັກ ພະຍານ.
5 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວວ່າ: '
ຈົ່ງຫງາຍໃຈຂອງເຈົ້າໃສ່ທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າເທິງພູເຂົານີ້,
ແລະ ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື
ເພື່ອວ່າລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພວກ
ເຂົາ
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໃນການລະເມີດພັນ
ທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ
ສຳລັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃນມື້ນີ້ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ.
6 ແລະ
ດັ່ງນັ້ນເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຫດການທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນກັບພ
ວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າເຮົາຊອບທຳກວ່າພວກເຂົາໃນການຕັດສິນທັງໝົດ
ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາຢ່າງແທ້ຈິງ.
7 ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງຂຽນຖ້ອຍຄຳທັງໝົດນີ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໄວ້ໃຫ້ຕົວເອ
ງ, ເພາະເຮົາຮູ້ເຖິງການກະບົດ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງພວກເຂົາ,
ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ສາບານກັບບັນ
ພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂຄບ,
ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນົມ ແລະ
ນ້ຳເຜິ້ງແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.
8 ແລະ ພວກເຂົາຈະກິນອີ່ມ ແລະ ພວກເຂົາຈະຫັນໄປຫາພະຕ່າງດ້າວ,
ໄປຫາ (ພະ)
ທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກ
ເຂົາໄດ້; ແລະ
ປະຈັກພະຍານນີ້ຈະຖືກໄດ້ຍິນເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະລືມບັນຍັດທັງໝົດຂອງເຮົາ, (ແມ່ນແຕ່)
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບັນຊາພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຍ່າງຕາມຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ
ຕາມຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຕາມຄວາມອັບອາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຮັບໃຊ້ພະຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະພິສູດໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າເປັນການກະທຳຜິດ,
ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ເປັນກັບດັກ.
9 ແລະ ຫລາຍຄົນຈະຕາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍ, ແລະ
ຈະຕົກຢູ່ໃນມືຂອງສັດຕູ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພິທີການ ແລະ
ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ງານບຸນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ,
ແລະ ວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາ, ແລະ ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາ
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ອຸທິດໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ
ຜ້າເຕັ້ນຂອງເຮົາ, ແລະ ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາ,
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຖວາຍໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ,
ເພື່ອເຮົາຈະຕັ້ງນາມຂອງເຮົາໄວ້ເທິງມັນ, ແລະ
ເພື່ອໃຫ້ມັນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
10 ແລະ ພວກເຂົາຈະສ້າງສະຖານທີ່ສູງ ແລະ ເສົາເຂັມ ແລະ
ຮູບແກະສະຫຼັກສຳລັບຕົນເອງ, ແລະ
ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຈະນະມັດສະການຮູບແກະສະຫຼັກຂອງຕົນເອງ
ເພື່ອຫຼົງທາງ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຖວາຍລູກຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາແກ່ຜີປີສາດ, ແລະ
ໃຫ້ແກ່ການກະທຳທັງໝົດຂອງຄວາມຜິດພາດໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ.
11 ແລະ ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ພະຍານ ໄປ ຫາ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ເພື່ອ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຟັງ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ພະຍານ ນຳ
ອີກ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຂົ່ມ ເຫັງ ຜູ້ ທີ່ ສະ ແຫວງ
ຫາ ກົດ ໝາຍ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ເລີກ ແລະ
ປ່ຽນ ແປງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ເພື່ອ ເຮັດ ຄວາມ
ຊົ່ວ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາ.
12 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຊື່ອງ ໜ້າ ຂອງ ເຮົາ ຈາກ ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ມອບ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ໃນ ມື
ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃຫ້ ເປັນ ຊະ ເລີຍ, ແລະ ເປັນ
ເຫຍື່ອ, ແລະ ເປັນ ການ ກິນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ກຳຈັດ ພວກ
ເຂົາ ອອກ ຈາກ ທ່າມກາງ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ
ກະຈັດກະຈາຍ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ບັນດາ ຄົນ ຕ່າງ
ຊາດ.

13 ແລະ ພວກເຂົາຈະລືມກົດໝາຍທັງໝົດຂອງເຮົາ ແລະ
ບັນຍັດທັງໝົດຂອງເຮົາ ແລະ ຄໍາຕັດສິນທັງໝົດຂອງເຮົາ, ແລະ
ຈະຫຼົງທາງໄປຄືກັບວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່, ວັນຊະບາໂຕ, ວັນເທດສະການ,
ວັນສະຫຼອງ, ແລະ ວັນສະຫຼອງ, ແລະ ພິທີການຕ່າງໆ.
14 ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້
ພວກເຂົາຈະຫັນມາຫາເຮົາຈາກບັນດາຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ
ດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ ແລະ ດ້ວຍສຸດກໍາລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາຈາກບັນດາຄົນຕ່າງຊາດທັງໝົດ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຊອກຫາເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະພົບເຮົາໃນພວກເຂົາ,
ເມື່ອພວກເຂົາຊອກຫາເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ
ດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງພວກເຂົາ.
15 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຫັນ ເຖິງ
ສັນ ຕິ ສຸກ ອັນ ລົ້ນ ເຫຼືອ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ,
ແລະ ເຮົາ ຈະ ກໍາຈັດ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ
ທໍາ ອອກ ໄປ, ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ດ້ວຍ
ສຸດ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ເປັນ ພອນ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຄໍາ ສາບ ແຊ່ງ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຫົວ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຫາງ.
16 ແລະ ເຮົາຈະສ້າງສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາໄວ້ທ່າມກາງພວກເຂົາ,
ແລະ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ
ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາຮັກໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາ.
17 ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຂົາ ຫຼື ປະຖິ້ມພວກເຂົາ;
ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
18 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ກົ້ມຫົວລົງ ແລະ ອະທິຖານວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂໍຢ່າປະຖິ້ມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຫຼົງທາງໄປໃນຄວາມຜິດພາດຂອງໃຈຂອງພວກເ
ຂົາ, ແລະ ຂໍຢ່າມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ,
ຄົນຕ່າງຊາດ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະປົກຄອງພວກເຂົາ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ.
19 ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ
ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ເທິງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈົ່ງ
ສ້າງ ຈິດ ວິນ ຍານ ທີ່ ຊື່ ຕົງ ໃນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ຢ່າ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເບລີ ອາ ຄອບ ຄອງ
ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ກ່າວ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ເພື່ອ ດັກ ຈັບ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ເສັ້ນ
ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ ທັງ ໝົດ, ເພື່ອ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ຈາກ ພຣະ ພັກ
ຂອງ ພຣະ ອົງ.
20 ແຕ່ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ
ເປັນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຊ່ວຍກູ້ໄວ້ດ້ວຍລິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຈ
າກມືຂອງຊາວເອຢິບ: ຂໍພຣະອົງຊົງສ້າງໃຈທີ່ສະອາດ ແລະ
ວິນຍານບໍລິສຸດໃນພວກເຂົາ, ແລະ
ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນບາບຂອງພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຈົນເຖິງຊົ່ວນິ
ລັນດອນ.
21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ:
ເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະສາລະພາບບາບຂອງຕົນເ
ອງ ແລະ ບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.
22 ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້
ພວກເຂົາຈະຫັນມາຫາເຮົາດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍສຸດໃຈ
ແລະ ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ
ເຮົາຈະຕັດໜັງອະໄວຍະວະເພດຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ໜັງອະໄວຍະວະເພດຂອງຫົວໃຈຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເຮົາຈະສ້າງວິນຍານບໍລິສຸດໃນພວກເຂົາ, ແລະ
ເຮົາຈະຊໍາລະລ້າງພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຫັນໜີຈາກເຮົາຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນຈົນເຖິງນິລັນດອນ.
23 ແລະ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕິດ
ພັນ ກັບ ເຮົາ ແລະ ບັນ ຍັດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ສໍາ
ເລັດ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ເປັນ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ລູກ ຂອງ ເຮົາ.
24 ແລະ
ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່,
ແລະ ທູດສະຫວັນທຸກອົງ ແລະ ວິນຍານທຸກດວງຈະຮູ້, ແທ້ ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຂອງເຮົາ, ແລະ
ວ່າເຮົາເປັນພຣະບິດາຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມຊອບທໍາ ແລະ
ຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ ວ່າເຮົາຮັກພວກເຂົາ.
25 ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງຂຽນຖ້ອຍຄໍາທັງໝົດນີ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າຢູ່ເທິງພູນີ້ໄວ້ໃຫ້ຕົ
ວເອງ, ຖ້ອຍຄໍາທໍາອິດ ແລະ ຖ້ອຍຄໍາສຸດທ້າຍ,
ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນທຸກການແບ່ງແຍກຂອງມື້ໃນກົດ ແລະ
ໃນປະຈັກພະຍານ ແລະ ໃນອາທິດຕ່າງໆ ແລະ
ໃນວັນຄົບຮອບຈົນເຖິງນິລັນດອນ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະລົງມາ ແລະ
ຢູ່ກັບພວກເຂົາຕະຫຼອດນິລັນດອນ.
26 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທູດ ສະຫວັນ
ແຫ່ງ ການ ປະ ທັບ ຢູ່ ວ່າ: ຈົ່ງ ຂຽນ ໃຫ້ ໂມເຊ
ຟັງ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ການ ສ້າງ ຈົນ
ກວ່າ ສະຖານ ທີ່ ສັກ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ
ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ຕະຫຼອດ ຊົ່ວ ນິ
ລັນ ດອນ.

27 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະກົດຕົວຕໍ່ສາຍຕາຂອງທຸກຄົນ, ແລະ
ທຸກຄົນຈະຮູ້ວ່າເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ
ເປັນພຣະບິດາຂອງລູກຫລານທັງໝົດຂອງຢາໂຄບ, ແລະ
ເປັນກະສັດຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີໂອນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ຊີໂອນ ແລະ
ເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ສັກສິດ.
28 ແລະ
ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຜູ້ທີ່ໄປກ່ອນຄ້າຍຂອງຊາວອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາຕາຕະລາງແບ່ງປີຕ່າງໆ - ນັບແຕ່ເວລາຂອງການສ້າງ - ຂອງກົດໝາຍ ແລະ
ປະຈັກພະຍານຂອງອາທິດແຫ່ງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ, ຕາມແຕ່ລະປີ, ຕາມຈຳນວນປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີທັງໝົດ, ນັບແຕ່ມື້ແຫ່ງການສ້າງ [ໃໝ່] ເມື່ອຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກປັບປຸງໃໝ່ ແລະ
ການສ້າງທັງໝົດຂອງມັນຕາມອຳນາດຂອງສະຫວັນ, ແລະ
ຕາມການສ້າງທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຈົນກວ່າວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເຢຣູຊາເລັມເທິງພູເຂົາຊີໂອນ, ແລະ
ດວງສະຫວ່າງທັງໝົດຈະຖືກປັບປຸງໃໝ່ເພື່ອການປິ່ນປົວ ແລະ
ເພື່ອສັນຕິສຸກ ແລະ
ເພື່ອພອນສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກທັງໝົດຂອງຊາວອິດສະລາເອນ, ແລະ
ເພື່ອມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນ ແລະ
ຈົນເຖິງທຸກວັນເວລາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ບົດທີ 2

1 ແລະ ທູດ ແຫ່ງ ການ ປະທັບ ຢູ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ຂຽນ ປະຫວັດສາດ ອັນ ຄົບຖ້ວນ ຂອງ ການ ສ້າງ, ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ ສຳ ເລັດ ໃນ ຫົກ ມື້, ແລະ ຮັກ ສາ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ໃນ ມື້ ທີ ເຈັດ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສັກ ສິດ ສຳ ລັບ ທຸກ ຍຸກ ທຸກ ສະໄໝ, ແລະ ໄດ້ ກຳ ນົດ ມັນ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ສຳ ລັບ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
2 ເພາະໃນວັນທຳອິດ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນທີ່ຢູ່
ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ນ້ຳ ແລະ
ວິນຍານທັງປວງທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ -
ທູດສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່, ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງການຊຳລະລ້າງ, ແລະ ທູດສະຫວັນ
[ຂອງວິນຍານແຫ່ງໄຟ ແລະ ທູດສະຫວັນ] ແຫ່ງວິນຍານແຫ່ງລົມ,
ແລະ ທູດສະຫວັນແຫ່ງວິນຍານແຫ່ງເມກ, ແລະ ຄວາມມືດ, ແລະ
ຂອງຫິມະ ແລະ ຂອງໝາກເຫັບ ແລະ ຂອງນ້ຳຄ້າງ, ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງສຽງ, ຂອງສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຂອງຟ້າຜ່າ, ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງວິນຍານແຫ່ງຄວາມໜາວເຢັນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ,
ແລະ ຂອງລະດູໜາວ ແລະ ຂອງລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ ແລະ
ຂອງລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ນ ແລະ ຂອງລະດູຮ້ອນ ແລະ
ຂອງວິນຍານທັງປວງຂອງສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, (ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ) ເຫວເລິກ ແລະ ຄວາມມືດ,
ຕອນຄ່ຳ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງ, ຕອນເຊົ້າ ແລະ ກາງເວັນ,
ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້ໃນຄວາມຮູ້ໃນໃຈຂອງພຣະອົງ.
3 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວຽກງານຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ສັນລະເສີນພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ສັນລະເສີນພຣະອົງຍ້ອນວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ;
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຈັດຢ່າງໃນມື້ທຳອິດ.
4 ແລະ ໃນມື້ທີສອງ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າໃນທ່າມກາງນ້ຳ, ແລະ
ນ້ຳໄດ້ແຍກອອກໃນມື້ນັ້ນ - ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນ້ຳໄດ້ລອຍຂຶ້ນໄປເທິງ ແລະ
ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນ້ຳໄດ້ລອຍລົງໄປລຸ່ມທ້ອງຟ້າ (ທີ່ຢູ່)
ໃນທ່າມກາງທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ
ນີ້ແມ່ນວຽກງານດຽວທີ່ພຣະເຈົ້າ (ພຣະເຈົ້າ) ສ້າງຂຶ້ນໃນມື້ທີສອງ.
5 ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນຊາ ໃຫ້ ນ້ຳ ໄຫຼ ອອກ ຈາກ ໜ້າ ດິນ ທັງ ໝົດ ໄປ ສູ່ ບ່ອນ ດຽວ, ແລະ ໃຫ້ ແຜ່ນດິນ ແຫ້ງ ປະກົດ ຂຶ້ນ.
6 ແລະ ນ້ຳ ກໍ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນຊາ ພວກ ມັນ, ແລະ ພວກ ມັນ ໄດ້ ຖອຍ ອອກ ຈາກ ໜ້າ ດິນ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ນອກ ທ້ອງ ຟ້າ ນີ້, ແລະ ແຜ່ນດິນ ແຫ້ງ ໄດ້ ປະກົດ ຂຶ້ນ.
7 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທະເລທັງໝົດສຳລັບພວກເຂົາຕາມສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນແຍກຕ່າງຫາກ, ແລະ ແມ່ນ້ຳທັງໝົດ, ແລະ
ແຫຼ່ງນ້ຳໃນພູຜາປ່າດົງ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ
ທະເລສາບທັງໝົດ, ແລະ ນ້ຳຄ້າງທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ເມັດພືດທີ່ຫວ່ານ, ແລະ ສິ່ງທີ່ງອກອອກທັງໝົດ, ແລະ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໝາກ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າ, ແລະ ສວນເອເດນ, ໃນເອເດນ
ແລະ ພືດທຸກຊະນິດຕາມຊະນິດຂອງມັນ.
8 ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສີ່ຢ່າງນີ້ໃນມື້ທີສາມ.
ແລະໃນມື້ທີສີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນ ແລະ
ດວງດາວຕ່າງໆ, ແລະ ວາງພວກມັນໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ,
ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ
ເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ
ແຍກແສງສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ.
9 ແລະ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງດວງອາທິດໃຫ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ສຳລັບມື້ ແລະ ສຳລັບວັນຊະບາໂຕ ແລະ ສຳລັບເດືອນ

ແລະ ສຳລັບງານບຸນ ແລະ ສຳລັບປີ ແລະ ສຳລັບວັນຊະບາໂຕຂອງປີ
ແລະ ສຳລັບວັນຄົບຮອບ ແລະ ສຳລັບທຸກລະດູການຂອງປີ.
10 ແລະ ມັນແບ່ງຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ
ເພື່ອຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ເພື່ອທຸກສິ່ງທີ່ແຕກໜໍ່ ແລະ
ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.
11 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສັດສາມຊະນິດນີ້ໃນວັນທີສີ່.
ແລະໃນວັນທີຫ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງສັດທະເລໃຫຍ່ໆໃນນ້ຳເລິກ,
ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທຳອິດທີ່ມີເນື້ອໜັງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອ
ງພຣະອົງ, ປາ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ໃນນ້ຳ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບິນໄດ້,
ນົກ ແລະທຸກຊະນິດຂອງມັນ.
12 ແລະ
ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນມາເທິງພວກມັນເພື່ອໃຫ້ພວກມັນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະ ເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ທຸກສິ່ງທີ່ງອກອອກມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ອອກໝາກທຸກຊະນິດ, ແລະ ເນື້ອໜັງທັງໝົດ.
13 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສັດສາມຊະນິດນີ້ໃນວັນທີຫ້າ.
ແລະໃນວັນທີຫົກພຣະອົງໄດ້ສ້າງສັດທັງປວງໃນໂລກ,
ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
14 ແລະ ຫຼັງຈາກທັງໝົດນີ້ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ
ຜູ້ຍິງ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ, ແລະ
ໃຫ້ລາວມີອຳນາດເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໃນທະເລ,
ແລະ ເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ມີແມງວັນ, ສັດເດຍລະສານ ແລະ ສັດລ້ຽງ, ແລະ
ເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ເໜືອທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເໜືອທຸກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ລາວມີອຳນາດ.
15 ແລະພຣະອົງໄດ້ສ້າງສີ່ຊະນິດນີ້ໃນວັນທີຫົກ.
ແລະມີທັງໝົດຊາວສອງຊະນິດ.
16 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສຳເລັດວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງໃນມື້ທີຫົກ
- ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ໃນທະເລ ແລະ
ໃນເຫວເລິກ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ໃນຄວາມມືດ, ແລະ
ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.
17 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ປະທານ ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ, ຄື ວັນ ຊະບາ ໂຕ, ວ່າ
ພວກ ເຮົາ ຄວນ ເຮັດ ວຽກ ຫົກ ມື້, ແຕ່ ໃຫ້
ຮັກສາ ວັນ ຊະບາ ໂຕ ໃນ ມື້ ທີ ເຈັດ ຈາກ ວຽກ
ງານ ທັງ ໝົດ.
18 ແລະ ທູດສະຫວັນທັງປວງແຫ່ງການປະທັບຢູ່, ແລະ
ທູດສະຫວັນທັງປວງແຫ່ງການຊຳລະລ້າງ, ສອງຊົນຊັ້ນໃຫຍ່ນີ້—
ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາວັນຊະບາໂຕກັບພຣະອົງໃນສະຫວັນ
ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
19 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຮົາຈະແຍກປະຊາຊົນໜຶ່ງອອກຈາກບັນດາປະຊາຊົນທັງໝົດໃຫ້ເຮົາ,
ແລະ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ແລະ
ເຮົາຈະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດໃຫ້ເຮົາເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ແລະ
ຈະອວຍພອນພວກເຂົາ; ເຮົາຈະຊຳລະວັນຊະບາໂຕ ແລະ
ຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດໃຫ້ເຮົາເອງ, ເຮົາຈະອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະເປັນຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
20 ແລະ ເຮົາໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈາກທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນ,
ແລະ ໄດ້ບັນທຶກລາວໄວ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງເຮົາ, ແລະ
ໄດ້ຊຳລະລາວໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ເຮົາຕະຫຼອດໄປ; ແລະ
ເຮົາຈະສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັກສາວັນຊະບາໂຕຈາກວຽກງານທັງໝົດໃນວັນນັ້ນ.
21 ແລະ ໃນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສ້າງເຄື່ອງໝາຍຕາມນັ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາວັນຊະບາໂຕກັບພວກເຮົາໃນມື້ທີເຈັດ,
ເພື່ອກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ
ເພື່ອອວຍພອນພຣະອົງຜູ້ທີ່ສ້າງທຸກສິ່ງດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນ
ແລະ ຊຳລະລ້າງຜູ້ຄົນພິເສດໃຫ້ພຣະອົງເອງເໜືອຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາວັນຊະບາໂຕຮ່ວມກັບພວກເຮົາ.
22 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະບັນຍັດ ຂອງ
ພຣະອົງ ຂຶ້ນ ໄປ ເປັນ ກິ່ນ ຫອມ ຫວານ ທີ່ ເປັນ
ທີ່ ພໍ ພຣະໄທ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະອົງ ຕະຫຼອດ
ວັນ ເວລາ...
23 ມີ ມະນຸດ ຊາວ ສອງ ຫົວ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່
ອາດາມ ຈົນ ເຖິງ ຢາໂຄບ, ແລະ ມີ ວຽກ ງານ ຊາວ
ສອງ ຢ່າງ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ຈົນ ເຖິງ ມື້ ທີ ເຈັດ;
ອັນ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລະ ສັກ ສິດ; ແລະ ອັນ ທຳ
ອິດ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລະ ສັກ ສິດ ຄື ກັນ; ແລະ ອັນ
ນີ້ ຮັບ ໃຊ້ ຮ່ວມ ກັບ ອັນ ນັ້ນ ເພື່ອ ການ ຊຳລະ
ລ້າງ ແລະ ການ ໃຫ້ ພອນ.
24 ແລະ ແກ່ ຄົນ ນີ້ (ຢາໂຄບ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ)
ມັນ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລະ ບໍລິສຸດ ສະເໝີ ຂອງ ປະຈັກ ພະຍານ
ແລະ ກົດ ທຳ ອິດ, ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຊົງ ຊຳລະ ແລະ ອວຍພອນ ວັນ ຊະບາ ໂຕ ໃນ ມື້
ທີ ເຈັດ.
25 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ຟ້າ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ
ໂລກ ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ
ຫົກ ມື້, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ມື້ ທີ ເຈັດ
ສັກ ສິດ, ສຳ ລັບ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃນ ນາມ
ຂອງ ມັນ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເຮັດ ວຽກ ງານ ໃດໆ
ໃນ ມັນ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ, ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້
ມັນ ເປິ ເປື້ອນ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ.

26 ເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຮັກສາວັນນີ້ໄວ້
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັກສາວັນນີ້ໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ ແລະ
ບໍ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນວັນນັ້ນ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມັນເປິເປື້ອນ
ເພາະມັນສັກສິດກວ່າວັນອື່ນໆທັງໝົດ.
27 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລະເມີດວັນນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດວຽກງານໃດໆໃນວັນນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນຕ
ະຫຼອດການ,
ເພື່ອວ່າລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ຮັກສາວັນນີ້ໄວ້ຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນຂ
ອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິນ;
ເພາະວ່າມັນເປັນມື້ສັກສິດ ແລະ ເປັນມື້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ.
28 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ປະ ຕິ ບັດ ມັນ ແລະ
ຮັກ ສາ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ຈາກ ວຽກ ງານ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ຕົນ, ຈະ ບໍ ລິ ສຸດ ແລະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ
ຕະ ຫລອດ ທຸກ ມື້ ຄື ກັນ ກັບ ພວກ ເຮົາ.
29 ຈຶ່ງປະກາດ ແລະ
ກ່າວແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຂອງມື້ນີ້
ທັງວ່າພວກເຂົາຄວນຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃນວັນນັ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມມັນດ້ວຍຄວາມຜິດຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ;
(ແລະ) ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະເຮັດວຽກໃດໆທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ,
ເຮັດຕາມໃຈຕົນເອງ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ຄວນກະກຽມສິ່ງຂອງໃດໆເພື່ອກິນ ຫຼື ດື່ມ, ແລະ
(ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ) ທີ່ຈະຕັກນໍ້າ, ຫຼື ນໍາເອົາພາລະໃດໆເຂົ້າມາ ຫຼື
ເອົາອອກມາທາງປະຕູຮົ້ວຂອງພວກເຂົາ,
ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງໃນມື້ທີຫົກໃນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອ
ງພວກເຂົາ.
30 ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ນໍາເຂົ້າ ຫຼື
ເອົາອອກຈາກເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງໄປຫາເຮືອນຫຼັງອື່ນໃນມື້ນັ້ນ;
ເພາະວ່າມື້ນັ້ນສັກສິດ ແລະ
ໄດ້ຮັບພອນຫຼາຍກວ່າວັນແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີໃດໆ;
ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໄວ້ໃນສະຫວັນກ່ອນທີ່ມັນຈະ
ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບເນື້ອໜັງໃດໆທີ່ຈະຮັກສາວັນຊະບາໂຕເທິງແຜ່ນດິນໂລ
ກ.
31 ແລະພຣະຜູ້ສ້າງສັບພະທຸກສິ່ງໄດ້ອວຍພອນມັນ,
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຊໍາລະທຸກຊົນຊາດ ແລະ
ທຸກປະຊາຊາດໃຫ້ບໍລິສຸດເພື່ອຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃນວັນນັ້ນ,
ແຕ່ພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວອິດສະລາເອນເທົ່ານັ້ນ:
ພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາກິນດື່ມ ແລະ
ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃນວັນນັ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
32 ແລະ ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນີ້
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອພອນ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ
ລັດສະໝີພາບເໜືອວັນເວລາທັງປວງ.
33 ກົດ ແລະ
ປະຈັກພະຍານນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນເປັນກົດຕ
ະຫຼອດໄປສໍາລັບຄົນລຸ້ນຫຼັງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 3

1 ແລະ ໃນ ຫົກ ມື້ ຂອງ ອາ ທິດ ທີ ສອງ, ພວກ
ເຮົາ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ ສັດ ທັງ ໝົດ, ແລະ ສັດ ລ້ຽງ
ທັງ ໝົດ, ແລະ ນົກ ທັງ ໝົດ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ເຄື່ອນ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ
ທີ່ ເຄື່ອນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນໍ້າ, ຕາມ ຊະ ນິດ ຂອງ ມັນ,
ແລະ ຕາມ ຊະ ນິດ ຂອງ ມັນ: ສັດ ໃນ ມື້ ທໍາ ອິດ;
ສັດ ລ້ຽງ ໃນ ມື້ ທີ ສອງ; ນົກ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ;
ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຄື່ອນ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ
ໂລກ ໃນ ມື້ ທີ ສີ່; ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເຄື່ອນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ນໍ້າ ໃນ ມື້ ທີ ຫ້າ.
2 ແລະ ອາດາມ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ
ຕາມ ຊື່ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ລາວ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ແນວ
ໃດ, ຊື່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ກໍ ເປັນ ແນວ ນັ້ນ.
3 ແລະ ໃນຫ້າມື້ເຫຼົ່ານີ້, ອາດາມໄດ້ເຫັນຄົນເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ທັງຊາຍ
ແລະ ຍິງ, ຕາມທຸກປະເພດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ລາວຢູ່ຄົນດຽວ
ແລະ ບໍ່ພົບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ເໝາະສົມກັບລາວ.
4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາວ່າ:
ມັນບໍ່ດີທີ່ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຢູ່ຄົນດຽວ;
ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຜູ້ຊ່ວຍທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບລາວ.
5 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນນອນຫ
ລັບສະໜິດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນອນຫລັບໄປ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເອົາກະດູກຂ້າງອອກມາຈາກກະດູກຂ້າງໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ,
ແລະ ກະດູກຂ້າງນີ້ແມ່ນມາຈາກກະດູກຂ້າງຂອງຜູ້ຍິງ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງເນື້ອໜັງຂຶ້ນມາແທນທີ່, ແລະ ໄດ້ສ້າງຜູ້ຍິງ.
6 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ປຸກ ອາດາມ ໃຫ້ ຕື່ນ ຈາກ
ການ ນອນ ຫຼັບ ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ລາວ ໄດ້
ຟື້ນ ຄືນ ມາ ໃນ ມື້ ທີ ຫົກ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ພາ
ນາງ ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮູ້ຈັກ ນາງ, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ: “ບັດ ນີ້ ນີ້ ຄື ກະດູກ ຈາກ
ກະດູກ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ເນື້ອ ໜັງ ຈາກ ເນື້ອ ໜັງ
ຂອງ ເຮົາ; ນາງ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ເມຍ ຂອງ ເຮົາ;
ເພາະ ນາງ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ຜົວ ຂອງ ນາງ.”
7 ດັ່ງນັ້ນ, ຊາຍ ແລະ ເມຍ ຈຶ່ງ ຈະ ເປັນ ອັນ ໜຶ່ງ
ດຽວ ກັນ ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ຈາກ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ຕົນ,

ແລະ ຜູກ ພັນ ຢູ່ ກັບ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເຂົາ ຈະ
ເປັນ ເນື້ອ ໜັງ ອັນ ດຽວ ກັນ.
8 ໃນ ອາ ທິດ ທຳ ອິດ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ, ແລະ
ກະ ດູກ ຂ້າງ ແມ່ນ ເມຍ ຂອງ ລາວ; ໃນ ອາ ທິດ
ທີ ສອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ນາງ ໃຫ້ ລາວ
ເຫັນ: ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ຜົນ ນີ້ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຈຶ່ງ
ໄດ້ ຖືກ ປະ ທານ ໃຫ້ ຮັກ ສາ ຄວາມ ເປິ ເປື້ອນ
ຂອງ ເຂົາ, ສຳ ລັບ ຜູ້ ຊາຍ ເຈັດ ມື້, ແລະ ສຳ ລັບ
ຜູ້ ຍິງ ສອງ ເທື່ອ ເຈັດ ມື້.
9 ແລະ
ຫຼັງຈາກອາດາມໄດ້ສຳເລັດສີ່ສິບມື້ໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ,
ພວກເຮົາໄດ້ນຳລາວເຂົ້າໄປໃນສວນເອເດນເພື່ອເຮັດໄຮ່ເຮັດນາ ແລະ
ຮັກສາມັນ, ແຕ່ພວກເຂົານຳເອົາເມຍຂອງລາວເຂົ້າມາໃນວັນທີແປດສິບ,
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສວນເອເດນ.
10 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້,
ຄຳສັ່ງຈຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ຄອດລູກ
ວ່າ: 'ຖ້ານາງຄອດລູກເປັນຜູ້ຊາຍ,
ນາງຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ສະອາດເຈັດມື້ຕາມອາທິດທຳອິດ, ແລະ
ນາງຈະຕ້ອງຢູ່ໃນເລືອດແຫ່ງການຊຳລະລ້າງຂອງນາງສາມສິບສາມມື້,
ແລະ ນາງຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງສິ່ງສັກສິດໃດໆ, ຫຼື
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ,
ຈົນກວ່ານາງຈະສຳເລັດວັນເຫຼົ່ານີ້ຕາມທີ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນກໍລະນີຂອງລູກຊາ
ຍ.'
11 ແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງເດັກຍິງ
ຜູ້ຍິງຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເປິເປື້ອນຂອງນາງເປັນເວລາສອງອາທິດ,
ຕາມສອງອາທິດທຳອິດ,
ແລະຫົກສິບຫົກມື້ໃນເລືອດແຫ່ງການຊຳລະລ້າງຂອງນາງ,
ແລະພວກມັນຈະຢູ່ໃນແປດສິບມື້ທັງໝົດ.
12 ແລະ ເມື່ອນາງໄດ້ສຳເລັດແປດສິບວັນນີ້ແລ້ວ
ພວກເຮົາໄດ້ນຳນາງເຂົ້າໄປໃນສວນເອເດນ,
ເພາະມັນບໍລິສຸດກວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ປູກຢູ່ໃນນັ້ນແມ່ນບໍລິສຸດ.
13 ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີການແຕ່ງຕັ້ງກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ຄອດລູກຜູ້ຊາຍ ຫຼື
ຜູ້ຍິງ ຕາມກົດລະບຽບຂອງຍຸກສະໄໝນັ້ນວ່າ
ນາງບໍ່ຄວນແຕະຕ້ອງສິ່ງສັກສິດ, ຫຼື
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຈົນກວ່າຈະຮອດຍຸກສະໄໝນີ້
ສຳລັບລູກຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ.
14 ນີ້ ແມ່ນ ກົດ ໝາຍ ແລະ ຄຳ ພະຍານ ທີ່ ໄດ້
ຂຽນ ໄວ້ ສຳລັບ ຊົນ ຊາດ ອິດສະລາເອນ ເພື່ອ ວ່າ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ປະຕິບັດ ຕາມ ມັນ ທຸກ ວັນ ທຸກ ວັນ.
15 ແລະ ໃນ ອາທິດ ທຳ ອິດ ຂອງ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ
ປິຕິ ຍິນດີ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ, [1-7 AM] ອາດາມ ແລະ ພັນ
ລະ ຍາ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ສວນ ເອເດນ ເປັນ
ເວລາ ເຈັດ ປີ ເພື່ອ ໄຖ ດິນ ແລະ ຮັກສາ ມັນ, ແລະ
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ວຽກ ໃຫ້ ລາວ ແລະ ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ແນະນຳ ລາວ ໃຫ້ ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່
ເໝາະ ສົມ ສຳລັບ ການ ໄຖ ດິນ.
16 ແລະ ລາວໄດ້ໄຖ (ສວນ), ແລະ ລາວເປືອຍກາຍ ແລະ ບໍ່ຮູ້ມັນ, ແລະ
ບໍ່ອາຍ, ແລະ ລາວໄດ້ປົກປ້ອງສວນຈາກນົກ, ສັດເດຍລະສານ, ແລະ
ສັດລ້ຽງ, ແລະ ເກັບໝາກໄມ້ຂອງມັນ, ແລະ ກິນ, ແລະ
ເກັບສິ່ງທີ່ເຫຼືອໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ.
17 ແລະ ຫຼັງຈາກສຳເລັດເຈັດປີ, ເຊິ່ງລາວໄດ້ສຳເລັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເຈັດປີຢ່າງແນ່ນອນ, [8 ໂມງເຊົ້າ] ແລະ ໃນເດືອນທີສອງ,
ໃນວັນທີສິບເຈັດ (ຂອງເດືອນ), ງູໄດ້ມາຫາຜູ້ຍິງ, ແລະ
ງູໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ, 'ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຈົ້າບໍ່ວ່າ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ຄວນກິນໝາກໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນ?'
18 ນາງ ໄດ້ ຕອບ ມັນ ວ່າ, “ໃນ ບັນດາ ໝາກ ໄມ້
ທຸກ ຊະນິດ ໃນ ສວນ ນີ້ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ
ເຮົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ກິນ ມັນ; ແຕ່ ໝາກ ໄມ້ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້
ທີ່ ຢູ່ ກາງ ສວນ ນີ້ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຮົາ ວ່າ,
ຢ່າ ກິນ ມັນ ແລະ ຢ່າ ແຕະຕ້ອງ ມັນ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ
ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ.”
19 ແລະ ງູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຍິງ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ຕາຍ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ; ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ຮູ້
ວ່າ ໃນ ມື້ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ກິນ ມັນ, ຕາ ຂອງ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປີດ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
ຄື ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ຈັກ
ຄວາມ ດີ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ.
20 ແລະ ຜູ້ຍິງ ໄດ້ ເຫັນ ຕົ້ນ ໄມ້ ນັ້ນ ວ່າ ມັນ ເປັນ
ທີ່ ພໍໃຈ ແລະ ເປັນ ຕາ ທີ່ ໜ້າ ກິນ, ແລະ ໝາກ ໄມ້
ຂອງ ມັນ ກໍ ດີ ສຳລັບ ກິນ, ນາງ ຈຶ່ງ ເກັບ ເອົາ
ມັນ ມາ ກິນ.
21 ແລະ
ເມື່ອນາງໄດ້ປົກປິດຄວາມອັບອາຍຂອງນາງດ້ວຍໃບໝາກເດື່ອກ່ອນ,
ນາງໄດ້ເອົາໃບນັ້ນໃຫ້ອາດາມ ແລະ ລາວກໍກິນ, ແລະ
ຕາຂອງລາວກໍຖືກເປີດອອກ, ແລະ ລາວເຫັນວ່າລາວເປືອຍກາຍ.
22 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ໃບ ໝາກເດື່ອ ມາ ຫຍິບ ເຂົ້າ ກັນ, ແລະ ເຮັດ
ຜ້າ ກັນ ເປື້ອນ ສຳລັບ ຕົນເອງ, ແລະ ປົກ ປິດ ຄວາມ ອັບອາຍ ຂອງ
ຕົນ.
23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງງູ, ແລະ ພຣະພິໂລດມັນຕະຫຼອດໄປ...
24 ແລະ ພຣະອົງ ຊົງ ໂກດຮ້າຍ ຜູ້ຍິງ ນັ້ນ ເພາະ ນາງ ໄດ້ ຟັງ ສຽງ
ຂອງ ງູ ແລະ ໄດ້ ກິນ; ແລະ ພຣະອົງ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ: “ເຮົາ ຈະ
ເພີ່ມ ຄວາມ ທຸກ ໂສກ ແລະ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ເຈົ້າ ຢ່າງ

ຫລວງຫລາຍ: ໃນ ຄວາມ ທຸກ ໂສກ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ລູກ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ໄປ ຫາ ຜົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ລາວ ຈະ ປົກຄອງ ເຈົ້າ."
25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບອາດາມອີກວ່າ,
ເພາະເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ຄວນກິນມັນ,
ດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງເພາະເຈົ້າ: ມັນຈະເກີດໜາມ ແລະ
ເຄືອໜາມໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າດ້ວຍເຫື່ອອອກຈາກໃບໜ້າຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນບ່ອນທີ່ເຈົ້າມາຈາກນັ້ນ;
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນດິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນ.
26 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ເສື້ອ ຄຸມ ດ້ວຍ ໜັງ ສັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ເສື້ອ ຜ້າ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຈາກ ສວນ ເອເດນ.
27 ແລະ ໃນ ມື້ ທີ່ ອາດາມ ອອກ ໄປ ຈາກ ສວນ, ລາວ ໄດ້ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ເປັນ ກິ່ນ ຫອມ ຫວານ, ກຳຍານ, ຫີນ ມະລະ ບຸ ນຸມ, ແລະ ສະ ຕິກ, ແລະ ເຄື່ອງ ເທດ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ ພ້ອມ ກັບ ແສງ ຕາ ເວັນ ຂຶ້ນ ຈາກ ມື້ ທີ່ ລາວ ປົກ ປິດ ຄວາມ ອັບອາຍ ຂອງ ລາວ.
28 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ປາກຂອງສັດທຸກຊະນິດ, ຂອງສັດລ້ຽງ, ຂອງນົກ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ຍ່າງໄປມາ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ເຄື່ອນທີ່, ຖືກປິດ,
ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ:
ເພາະວ່າພວກມັນທັງໝົດໄດ້ເວົ້າກັນດ້ວຍປາກດຽວ ແລະ
ດ້ວຍລີ້ນດຽວ.
29 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສວນ ເອເດນ ອອກ ຈາກ ສວນ ເອເດນ, ແລະ ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ຕາມ ຊະ ນິດ ຂອງ ມັນ, ແລະ ຕາມ ຊະ ນິດ ຂອງ ມັນ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ສຳ ລັບ ມັນ.
30 ແລະ ແກ່ອາດາມຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານ (ສິ່ງຂອງ) ເພື່ອປົກປິດຄວາມອັບອາຍຂອງລາວ, ຂອງສັດເດຍລະສານ ແລະ
ສັດລ້ຽງທັງປວງ.
31 ດ້ວຍເຫດນີ້,
ມັນຈຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຄົນທີ່ຮູ້ເຖິງການຕັດສິນຂອງກົດໝາຍ,
ວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນປົກປິດຄວາມອັບອາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ຄວນເປີດເຜີຍຕົວເອງຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເປີດເຜີຍຕົວເອງ.
32 ແລະ ໃນ ວັນ ຂຶ້ນ ໃໝ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສີ່, ອາດາມ ແລະ ພັນ ລະ ຍາ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ສວນ ເອເດນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເອວດາ ໃນ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ.
33 ແລະ ອາດາມ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ເມຍ ຂອງ ລາວ ວ່າ ເອວາ.
34 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີລູກຊາຍຈົນຮອດປີແຫ່ງຄວາມຍິນດີຄັ້ງທຳອິດ,
[8 ໂມງເຊົ້າ] ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກັບນາງ.
35 ບັດນີ້ລາວໄດ້ໄຖດິນຕາມທີ່ລາວໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃນສວນເອເດນ.

ບົດທີ 4

1 ແລະ ໃນອາທິດທີສາມໃນປີສັນລະເສີນຄັ້ງທີສອງ [64-70 AM]
ນາງໄດ້ເກີດລູກຊື່ວ່າ ກາອີນ, ແລະ ໃນອາທິດທີສີ່ [71-77 AM]
ນາງໄດ້ເກີດລູກຊື່ວ່າ ອາເບນ, ແລະ ໃນອາທິດທີຫ້າ [78-84 AM]
ນາງໄດ້ເກີດລູກສາວຊື່ວ່າ ອາວອນ.
2 ແລະ ໃນ (ປີ) ທຳອິດຂອງປີສັນລະເສີນຄັ້ງທີສາມ [99-105 AM],
ກາອີນໄດ້ຂ້າອາເບນ ເພາະວ່າ (ພຣະເຈົ້າ)
ຍອມຮັບການເສຍສະລະຂອງອາເບນ, ແລະ
ບໍ່ຍອມຮັບເຄື່ອງບູຊາຂອງກາອີນ.
3 ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າລາວຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ແລະ
ເລືອດຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງອອກມາຈາກພື້ນດິນສູ່ສະຫວັນ,
ໂດຍຈົ່ມວ່າລາວໄດ້ຂ້າລາວ.
4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນກາອີນຍ້ອນອາເບນ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ຂ້າລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງຫຼົບໜີໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກຍ້ອນເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສາບແຊ່ງລາວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
5 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຫີນສະຫວັນວ່າ, '
ຜູ້ໃດທີ່ຕີເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຢ່າງທໍລະຍົດ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ໃຫ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ;
ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ເຫັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະກາດ,
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງຄືກັນກັບຄົນອື່ນ.'
6 ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້,
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະກາດເມື່ອພວກເຮົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບບາບທັງໝົດທີ່ໄດ້ກະທຳຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ໃນຄວາມມືດ,
ແລະ ທຸກບ່ອນ.
7 ແລະ ອາດາມ ແລະ
ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ອາເບນເປັນເວລາສີ່ອາທິດ, [99-127 AM] ແລະ ໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດທີຫ້າ [130 AM]
ພວກເຂົາກໍ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ
ອາດາມໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພັນລະຍາຂອງລາວອີກ, ແລະ
ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວວ່າ ເຊດ;
ເພາະລາວເວົ້າວ່າ '

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກລູກຫລານຄົນທີສອງຂຶ້ນມາໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແທນອາເບນ; ເພາະວ່າກາອິນໄດ້ຂ້າລາວ.'

8 ແລະ ໃນ ອາ ທິດ ທີ ຫົກ [134-40 AM] ລາວ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ ຊື່ ອາ ຊາ.

9 ແລະ ກາອິນໄດ້ເອົານ້ອງສາວຂອງລາວມາເປັນເມຍ ແລະ ນາງກໍໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ລາວຊື່ວ່າ ເອນົກ ໃນຕອນທ້າຍຂອງປີລະນຶກທີສີ່. [190-196 AM] ແລະ ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທໍາອິດຂອງປີລະນຶກທີຫ້າ, [197 AM] ເຮືອນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກາອິນໄດ້ສ້າງເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ ເອນົກ.

10 ແລະ ອາດາມ ໄດ້ ຮູ້ຈັກ ກັບ ເອວາ ເມຍ ຂອງ ລາວ ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ອີກ ເກົ້າ ຄົນ.

11 ແລະ ໃນອາທິດທີຫ້າຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີທີຫ້າ [225-31 AM] ເຊັດໄດ້ເອົາ Azûrâ ນ້ອງສາວຂອງລາວມາເປັນພັນລະຍາ, ແລະ ໃນອາທິດທີສີ່ (ປີຂອງອາທິດທີຫົກ) [235 AM] ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ເອໂນດ.

12 ເພິ່ນ ເລີ່ມ ຮ້ອງ ອອກ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

13 ແລະ ໃນ ປີ ທີ ເຈັດ ຂອງ ອາ ທິດ ທີ ສາມ [309-15 AM] ເອໂນດ ໄດ້ ເອົາ ນາງ ໂນ ອໍາ ນ້ອງ ສາວ ຂອງ ລາວ ມາ ເປັນ ເມຍ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ ໃນ ປີ ທີ ສາມ ຂອງ ອາ ທິດ ທີ ຫ້າ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລາວ ວ່າ ເຄນັນ.

14 ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງປີຄົບຮອບທີແປດ [325, 386-3992 AM] ເຄນັນໄດ້ເອົາ ມູອາເລດ ນ້ອງສາວຂອງລາວມາເປັນພັນລະຍາ, ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວໃນປີຄົບຮອບທີເກົ້າ, ໃນອາທິດທໍາອິດຂອງປີທີສາມຂອງອາທິດນີ້, [395 AM] ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ມາຮາລາເລນ.

15 ແລະ ໃນອາທິດທີສອງຂອງປີແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ [449-55 AM] ມະຫາລາເລນໄດ້ແຕ່ງງານກັບດີນາ, ລູກສາວຂອງບາຣາກີເອນ, ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວໃນອາທິດທີສາມໃນປີທີຫົກ, [461 AM] ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ຢາເຣັດ, ເພາະວ່າໃນສະໄໝຂອງລາວ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ຖືກຕັ້ງຊື່ວ່າ ຜູ້ສັງເກດການ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ງສອນລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສິບເອັດປີ [512-18 AM] ຢາເຣັດໄດ້ມີເມຍ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ບາຣາກາ, ລູກສາວຂອງ ຣາສືຈາລ, ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ໃນອາທິດທີສີ່ຂອງປີຄົບຮອບນີ້, [522 AM] ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວໃນອາທິດທີຫ້າ, ໃນປີທີສີ່ຂອງປີຄົບຮອບ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ເອນົກ.

17 ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທໍາ ອິດ ໃນ ບັນ ດາ ມະນຸດ ທີ່ ເກີດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ການ ຂຽນ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ແລະ ປັນ ຍາ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ສະຫວັນ ລົງ ໃນ ປຶ້ມ, ເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ລະ ດູ ການ ຂອງ ປີ ຕາມ ລໍາ ດັບ ຂອງ ເດືອນ ທີ່ ແຍກ ຕ່າງ ກັນ ຂອງ ຕົນ.

18 ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທໍາ ອິດ ທີ່ ຂຽນ ປະຈັກ ພະຍານ ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ໃນ ບັນ ດາ ລຸ້ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ ເລົ່າ ເຖິງ ອາ ທິດ ຂອງ ປີ ທີ່ ມີ ຄວາມ ໝາຍ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ຈັກ ມື້ ຂອງ ປີ, ແລະ ຈັດ ລຽງ ລໍາດັບ ເດືອນ ແລະ ເລົ່າ ເຖິງ ວັນ ຊະບາ ໂຕ ຂອງ ປີ ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຮູ້.

19 ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເຄີຍ ເປັນ ມາ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ ມາ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ພາບ ນິມິດ ກ່ຽວ ກັບ ການ ນອນ ຫຼັບ ຂອງ ເພິ່ນ, ດັ່ງ ທີ່ ມັນ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ຕະຫຼອດ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພິ ພາກ ສາ; ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເຂົ້າ ໃຈ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ ຂຽນ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ວາງ ປະຈັກ ພະຍານ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ແລະ ເພື່ອ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ໃນອາທິດທີສິບສອງຂອງປີແຫ່ງການສະຫຼອງ, [582-88] ໃນອາທິດທີເຈັດຂອງປີນັ້ນ, ລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບເມຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ເອດນາ, ລູກສາວຂອງ ດາເນລ, ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ໃນປີທີຫົກໃນອາທິດນີ້ [587 AM] ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ລາວ ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ເມທູເຊລາ.

21 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ທູດ ສະຫວັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຫົກ ປີ ແຫ່ງ ການ ສະເດັດ ມາ ເຖິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເຫັນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ໃນ ສະຫວັນ, ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ດວງ ຕາ ເວັນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຽນ ທຸກ ສິ່ງ ລົງ ມາ.

22 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຜູ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ບາບ ກັບ ລູກ ສາວ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະ ວ່າ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເລີ່ມ ລວມ ຕົວ ກັນ,

ຈົນ ວ່າ ເປັນ ມົນທິນ, ກັບ ລູກ ສາວ ຂອງ ມະນຸດ, ແລະ
ເອນົກ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຕ້ານ (ພວກ ເຂົາ) ທັງ ໝົດ.
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ພາ ໄປ ຈາກ ບັນ ດາ ລູກ
ຫລານ ມະນຸດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ນໍາ ເພິ່ນ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ສວນ ເອເດນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະງ່າ ຜ່າ ຍ ແລະ
ກຽດ ສັກ ສີ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ທີ່ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຽນ
ການ ກ່າວ ໂທດ ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ໂລກ,
ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ ຫລານ
ມະນຸດ.
24 ແລະ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ (ພຣະເຈົ້າ)
ຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົານໍ້າຖ້ວມມາສູ່ແຜ່ນດິນເອເດນທັງໝົດ;
ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ເພື່ອພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ພະຍານຕໍ່ຕ້ານລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ກ່າວເລົ່າເຖິງການກະທໍາທັງໝົດຂອງຄົນລຸ້ນຕ່າງໆ
ຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການກ່າວໂທດ.
25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດ,
ຄືເຄື່ອງເທດຫວານໆທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງພູເຂົາ.
26 ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ສີ່ ບ່ອນ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຄື ສວນ ເອເດນ, ແລະ ພູ ທາງ ທິດ
ຕາ ເວັນ ອອກ, ແລະ ພູ ນີ້ ທີ່ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ວັນ ນີ້,
ພູ ຊີ ນາຍ, ແລະ ພູ ຊີ ໂອນ (ຊຶ່ງ) ຈະ ຖືກ ຊໍາລະ
ໃຫ້ ບໍ ລິ ສຸດ ໃນ ການ ສ້າງ ໃໝ່ ເພື່ອ ການ
ຊໍາລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ໂດຍ ຜ່ານ ມັນ, ແຜ່ນ ດິນ
ໂລກ ຈະ ຖືກ ຊໍາລະ ໃຫ້ ບໍ ລິ ສຸດ ຈາກ ຄວາມ
ຜິດ ແລະ ຄວາມ ບໍ່ ສະອາດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ
ຕະ ຫຼອດ ທຸກ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ໂລກ.
27 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສິບສີ່ປີ [652 AM]
ເມທູເຊລາໄດ້ແຕ່ງງານກັບເອດນາລູກສາວຂອງອັດສະຣິອານລູກສາວຂ
ອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວໃນອາທິດທີສາມ, ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດນີ້,
[701-7 AM] ແລະລາວມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ
ລາເມັກ.
28 ແລະ ໃນອາທິດທີສາມ ປີລະກາ ທີສິບຫ້າ ລາເມັກ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບຕົນເອງ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ເບເຕໂນສ ລູກສາວຂອງ
ບາຣາກົນ, ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ໃນອາທິດນີ້
ນາງກໍໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ລາວ ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ
ໂນອາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ຄົນນີ້ຈະປອບໂຍນຂ້ອຍສໍາລັບຄວາມລໍາບາກ
ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ສໍາລັບແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງໄວ້.'
29 ແລະ ໃນ ຕອນ ທ້າຍ ປີ ທີ່ ສິບ ເກົ້າ, ໃນ ອາ
ທິດ ທີ ເຈັດ ຂອງ ປີ ທີ ຫົກ [9:30 AM] ຂອງ ມັນ,
ອາດາມ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ, ແລະ ລູກ ຊາຍ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຝັງ ລາວ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ
ການ ສ້າງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ທໍາ
ອິດ ທີ່ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ໃນ ໂລກ.
30 ແລະ ເພິ່ນຂາດເຈັດສິບປີຂອງໜຶ່ງພັນປີ;
ເພາະວ່າໜຶ່ງພັນປີແມ່ນຄືກັບມື້ດຽວໃນປະຈັກພະຍານຂອງສະຫວັນ
ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ວ່າ: '
ໃນມື້ທີ່ເຈົ້າກິນມັນ ເຈົ້າຈະຕາຍ.' ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້
ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຄົບປີຂອງມື້ນີ້; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນລະຫວ່າງນັ້ນ.
31 ໃນ ຕອນ ທ້າຍ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິຕິ ຍິນດີ ນີ້
ກາ ອິນ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ; ເພາະ ວ່າ
ເຮືອນ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ພັງ ລົງ ມາ ທັບ ລາວ ແລະ
ລາວ ໄດ້ ຕາຍ ຢູ່ ກາງ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ
ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ ໃນ ເຮືອນ; ເພາະ ວ່າ
ລາວ ໄດ້ ຂ້າ ອາ ເບນ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ, ແລະ ລາວ
ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ ໃນ ການ ພິພາກສາ
ທີ່ ຊອບ ທໍາ.
32 ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ມັນຈຶ່ງຖືກກໍານົດໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າ:
ດ້ວຍເຄື່ອງມືທີ່ຄົນຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນດ້ວຍເຄື່ອງມືນັ້ນ,
ລາວຈະຖືກຂ້າ; ຕາມວິທີທີ່ລາວທໍາຮ້າຍລາວ,
ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ລາວໃນລັກສະນະດຽວກັນ.
33 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບຊາວຫ້າ [1205 AM] ໂນອາໄດ້ມີເມຍ, ແລະ
ນາງຊື່ວ່າ ເອມຊາຣາ, ລູກສາວຂອງຣາເຄເອນ,
ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທີຫ້າ [1207
AM]: ແລະ ໃນປີທີສາມຂອງນາງນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຊື່ ເຊມ,
ໃນປີທີຫ້າ [1209 AM] ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຊື່ ຮາມ, ແລະ
ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທີຫົກ [1212 AM] ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຊື່
ຢາເຟດ.

ບົດທີ 5

1 ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລູກຫລານມະນຸດເລີ່ມເພີ່ມຈໍານວນຂຶ້ນເທິ
ງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ລູກສາວໄດ້ເກີດມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົາເຈົ້າໃນປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້,
ວ່າເຂົາເຈົ້າງາມຫຼາຍ; ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງງານກັບທຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເປັນຍັກໃຫຍ່.
2 ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ເນື້ອໜັງທັງໝົດໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງ, ຄືມະນຸດ ແລະ ສັດລ້ຽງ ແລະ
ສັດເດຍລະສານ ແລະ ນົກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຍ່າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ -
ພວກມັນທັງໝົດໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງທາງ ແລະ ລະບຽບຂອງມັນ, ແລະ
ພວກມັນເລີ່ມກິນກັນເອງ, ແລະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ

ຈິນຕະນາການທຸກຢ່າງໃນຄວາມຄິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນຈຶ່ງຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ສະເໝີ.
3 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ທອດ ພຣະ ເນດ ເບິ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ເສື່ອມ ໂຊມ ລົງ, ແລະ ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ປວງ ໄດ້ ເສື່ອມ ໂຊມ ລົງ ໃນ ລະບຽບ ການ ຂອງ ມັນ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ທຸກ ປະ ການ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
4 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ທຳລາຍ ມະນຸດ ແລະ ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ໝົດ ເທິງ ໜ້າ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ.
5 ແຕ່ໂນອາໄດ້ພົບພຣະຄຸນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
6 ແລະ ຕໍ່ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະອົງຈຶ່ງພຣະພິໂລດຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຖອນຮາກພວກເຂົາອອກຈາກອານາຈັກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຜູກມັດພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກຜູກມັດໄວ້ທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກແຍກອອກຈາກກັນ.
7 ແລະ ພຣະບັນຍັດໄດ້ອອກມາຕໍ່ຕ້ານພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍດາບ, ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ.
8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຢູ່ ກັບ ມະນຸດ ສະເໝີ ໄປ; ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ເປັນ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ຊາວ ປີ.
9 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ດາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທ່າມກາງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ຂ້າ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ຂ້າ ກັນ ຈົນ ກວ່າ ທຸກ ຄົນ ຈະ ລົ້ມ ຕາຍ ດ້ວຍ ດາບ ແລະ ຖືກ ທຳລາຍ ໄປ ຈາກ ພື້ນ ໂລກ.
10 ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານ (ເຖິງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ), ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກຕະຫຼອດໄປ, ຈົນກວ່າມື້ແຫ່ງການກ່າວໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ເມື່ອການພິພາກສາຖືກປະຕິບັດຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເສື່ອມໂຊມທາງ ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
11 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ທຳລາຍ ທຸກ ຄົນ ຈາກ ບ່ອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບໍ່ ມີ ໃຜ ເຫຼືອ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຕັດສິນ ຕາມ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
12 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ລັກສະນະ ໃໝ່ ແລະ ຊອບ ທຳ ຂຶ້ນ ສຳລັບ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ບາບ ໃນ ລັກສະນະ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຕະຫຼອດ ໄປ, ແຕ່ ຈະ ຊອບ ທຳ ທຸກ ຄົນ ໃນ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຕົນ ສະເໝີ.
13 ແລະ ການພິພາກສາຂອງທຸກຄົນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຂຽນໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກແຫ່ງສະຫວັນໃນຄວາມຊອບທຳ—ແມ່ນແຕ່ (ການພິພາກສາຂອງ) ທຸກຄົນທີ່ອອກນອກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເດີນໄປ; ແລະ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງນັ້ນ, ການພິພາກສາຈະຖືກຂຽນໄວ້ສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສຳລັບທຸກຊະນິດ.
14 ແລະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ ຫຼື ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຫຼື ໃນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ຫຼື ໃນ ຄວາມ ມືດ, ຫຼື ໃນ ນະລົກ ຫຼື ໃນ ຄວາມ ເລິກ, ຫຼື ໃນ ບ່ອນ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ (ຊຶ່ງ ບໍ່ ຖືກ ພິພາກສາ); ແລະ ການ ພິພາກສາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກຳນົດ ໄວ້ ແລະ ຂຽນ ແລະ ແກະສະຫຼັກ ໄວ້.
15 ພຣະອົງຈະພິພາກສາທຸກຄົນ, ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຕາມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຜູ້ນ້ອຍຕາມຄວາມເລັກນ້ອຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຕ່ລະຄົນຕາມການປະພຶດຂອງພຣະອົງ.
16 ແລະ ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ນັບຖືຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ພຣະອົງກໍ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງຂວັນ, ຖ້າພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະພິພາກສາແຕ່ລະຄົນ: ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະອົງຈະບໍ່ນັບຖືຂອງຂວັນ ຫຼື ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງໃດຈາກມືຂອງລາວ, ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທຳ.
17 ແລະ ກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ວ່າ: ຖ້າພວກເຂົາຫັນມາຫາພຣະອົງໃນຄວາມຊອບທຳ ພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ອະໄພບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.
18 ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ແລະ ກຳນົດ ໄວ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ແດງ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຫັນ ໜີ ຈາກ ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຕົນ ປີ ລະ ເທື່ອ.
19 ແລະ ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມທາງ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍອມຮັບນອກຈາກໂນອາເທົ່ານັ້ນ; ເພາະວ່າຕົວລາວເອງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບເພື່ອລູກຊາຍຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່

(ພຣະເຈົ້າ) ໄດ້ຊ່ວຍລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກນ້ຳຖ້ວມເພາະລາວ;
ເພາະວ່າໃຈຂອງລາວຊອບທຳໃນທຸກວິທີທາງຂອງລາວ,
ຕາມທີ່ມັນຖືກບັນຊາກ່ຽວກັບລາວ, ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມສິ່ງໃດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບລາວ.
20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ
ພຣະອົງຈະທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທັງມະນຸດ ແລະ
ສັດລ້ຽງ, ແລະ ສັດເດຍລະສານ, ແລະ ນົກໃນອາກາດ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ
ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ໂນອາສ້າງເຮືອໃຫຍ່ສຳລັບຕົນ,
ເພື່ອລາວຈະສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກນ້ຳຖ້ວມ.
21 ແລະ ໂນອາ ໄດ້ສ້າງເຮືອທຸກລຳຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາເພິ່ນ,
ໃນປີຄົບຮອບຊາວເຈັດ, ໃນອາທິດທີຫ້າໃນປີທີຫ້າ
(ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທຳອິດ). [1307 AM]
22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປີທີຫົກຂອງປີນັ້ນ, [1308 AM]
ໃນເດືອນທີສອງ, ໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສອງ,
ຈົນຮອດວັນທີສິບຫົກ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫີບພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ນຳມາໃຫ້ເພິ່ນ,
ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດມັນຈາກພາຍນອກໃນຕອນແລງວັນທີສິບເຈັດ.
23 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນແຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູນ້ຳເຈັດແຫ່ງຂອງສະຫວັນ,
ແລະ ປາກນ້ຳພຸຂອງຄວາມເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່, ຈຳນວນເຈັດປາກ.
24 ແລະ
ປະຕູລະບາຍນ້ຳໄດ້ເລີ່ມຖອກນ້ຳລົງມາຈາກສະຫວັນເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສີ່
ສິບຄືນ, ແລະ ນ້ຳພຸຂອງມະຫາສະໝຸດກໍໄດ້ສົ່ງນ້ຳອອກມາ,
ຈົນກະທັ່ງທົ່ວໂລກເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.
25 ແລະ ນ້ຳ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ: ນ້ຳ
ໄດ້ ສູງ ສິບ ຫ້າ ສອກ ເໜືອ ພູ ສູງ ທັງ ໝົດ,
ແລະ ເຮືອ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເໜືອ ພື້ນ ດິນ, ແລະ
ມັນ ໄດ້ ເຄື່ອນ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ໜ້າ ນ້ຳ.
26 ແລະ ນ້ຳ ໄດ້ ຖ້ວມ ທົ່ວ ໜ້າ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ
ເປັນ ເວ ລາ ຫ້າ ເດືອນ — ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ຫ້າ ສິບ ມື້.
27 ແລະ ຫີບ ໄດ້ ໄປ ຄ້າງ ຢູ່ ເທິງ ຍອດ ລູບາ, ພູ
ເຂົາ ໜຶ່ງ ໃນ ພູ ອາຣາຣັດ.
28 ແລະ (ໃນ ວັນ ເດືອນ ຂຶ້ນ ໃໝ່) ໃນ ເດືອນ ທີ ສີ່,
ນ້ຳ ພຸ ຂອງ ຄວາມ ເລິກ ອັນ ກວ້າງ ໃຫຍ່ ໄດ້
ຖືກ ປິດ ແລະ ປະຕູ ນ້ຳ ຂອງ ສະຫວັນ ໄດ້ ຖືກ ປິດ;
ແລະ ໃນ ວັນ ເດືອນ ຂຶ້ນ ໃໝ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ເຈັດ,
ປາກ ຂອງ ເຫວ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ
ໄດ້ ຖືກ ເປີດ, ແລະ ນ້ຳ ໄດ້ ເລີ່ມ ລົງ ໄປ ສູ່ ຄວາມ
ເລິກ ຂ້າງ ລຸ່ມ.
29 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນສິບຍອດພູຕ່າງໆໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ, ແລະ
ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໜຶ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍປາກົດຂຶ້ນ.
30 ແລະ ນ້ຳ ໄດ້ ຫາຍ ໄປ ຈາກ ໜ້າ ດິນ ໃນ ອາ
ທິດ ທີ ຫ້າ ໃນ ປີ ທີ ເຈັດ [1309 AM] ຂອງ ມັນ,
ແລະ ໃນ ວັນ ທີ ສິບ ເຈັດ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສອງ
ແຜ່ນ ດິນ ໄດ້ ແຫ້ງ.
31 ແລະ ໃນວັນທີຊາວເຈັດຂອງເຮືອນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຮືອອອກ
ແລະ ໄດ້ປ່ອຍສັດ, ສັດລ້ຽງ, ນົກ, ແລະ
ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນທີ່ອອກໄປ.

ບົດທີ 6

1 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນສາມ ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກຫີບ ແລະ
ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງພູເຂົານັ້ນ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຊົດ ໃຊ້ ແທນ ແຜ່ນ
ດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ລູກ ແບ້ ໂຕ ໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້
ເຮັດ ການ ຊົດ ໃຊ້ ດ້ວຍ ເລືອດ ຂອງ ມັນ ເພື່ອ
ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ເພາະ
ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ໄດ້ ຖືກ ທຳ ລາຍ ແລ້ວ,
ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ກັບ ໂນອາ.
3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງໄຂມັນຂອງມັນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເອົາງົວເຖິກ, ແບ້, ແກະ, ລູກແບ້, ເກືອ, ນົກເຂົາ,
ແລະລູກນົກເຂົາ, ແລະວາງເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ
ແລະຖອກເຄື່ອງບູຊາປະສົມກັບນ້ຳມັນ, ໂຮຍເຫຼົ້າແວງ
ແລະໂຮຍເຄື່ອງຫອມໃສ່ທຸກຢ່າງ,
ແລະເຮັດກິ່ນຫອມທີ່ຊື່ນຊອບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກິ່ນຫອມອັນດີງາມ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເພິ່ນວ່າ
ຈະບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມມາທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກ;
ວ່າທຸກມື້ທຸກວັນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເວລາຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ
ການເກັບກ່ຽວ ຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງ; ຄວາມໜາວ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ, ລະດູຮ້ອນ
ແລະ ລະດູໜາວ, ແລະ ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ
ຈະບໍ່ປ່ຽນແປງລະບຽບຂອງມັນ, ຫຼື ຢຸດສະງັກຕະຫຼອດໄປ.
5 ແລະ ເຈົ້າທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ
ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ກາຍເປັນຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເທິງມັນ, ແລະ
ຈົ່ງເປັນພອນໃຫ້ແກ່ມັນ. ເຮົາຈະຄົນໃຈໃຫ້ມີຄວາມຢ້ານຢຳ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນທະເລ.
6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາໄດ້ມອບສັດທຸກຊະນິດໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ
ສັດທີ່ມີປີກທຸກຊະນິດ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະ ປາໃນນ້ຳ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນອາຫານ;
ເຊັ່ນດຽວກັບສະໝຸນໄພສີຂຽວ, ເຮົາໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າກິນ.
7 ແຕ່ຊີ້ນພ້ອມກັບຊີວິດຂອງມັນ ພວກເຈົ້າຢ່າກິນພ້ອມກັບເລືອດ
ເພາະວ່າຊີວິດຂອງເນື້ອໜັງທັງໝົດຢູ່ໃນເລືອດ

ຢ້ານວ່າເລືອດແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກຮຽກຮ້ອງ.
ຈາກມືຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຈາກມືຂອງສັດທຸກໂຕ.
8 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຫລັ່ງ ເລືອດ ຂອງ ມະນຸດ ໂດຍ ມະນຸດ
ເລືອດ ຂອງ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ຫົດ ລົງ, ເພາະ ໃນ
ຮູບ ລັກສະນະ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ
ມະນຸດ.
9 ແລະ ພວກເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ
ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
10 ແລະ ໂນອາ ແລະ
ພວກລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ສາບານວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ກິນເລືອດໃດໆທີ່ຢູ່
ໃນເນື້ອໜັງໃດໆ, ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດໄປຕະຫຼອດທຸກລຸ້
ນຄົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃນເດືອນນີ້.
11 ດ້ວຍເຫດນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າຄວນເຮັດພັນທະສັນຍາກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນໃນເດືອນນີ້ເທິ
ງພູເຂົາດ້ວຍຄຳສາບານ, ແລະວ່າເຈົ້າຄວນຫົດເລືອດໃສ່ພວກເຂົາ
ເພາະພຣະຄຳທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ.
12 ແລະ
ປະຈັກພະຍານນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເຈົ້າວ່າເຈົ້າຄວນຮັກສາມັນຢູ່ສະ
ເໝີ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນເລືອດຂອງສັດ ຫຼື ເລືອດນົກ ຫຼື
ເລືອດງົວໃນວັນເວລາໃດໆຂອງໂລກ, ແລະ
ຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ກິນເລືອດຂອງສັດ ຫຼື ເລືອດງົວ ຫຼື
ເລືອດນົກໃນວັນເວລາໃດໆຂອງໂລກ, ລາວ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຈະຖືກຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິນ.
13 ແລະ ຂໍ ພຣະອົງ ສັ່ງ ລູກ ຫລານ ອິດສະລາເອນ ບໍ່
ໃຫ້ ກິນ ເລືອດ, ເພື່ອ ວ່າ ຊື່ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ
ຫລານ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ
ຕະຫລອດ ໄປ.
14 ແລະ ສຳລັບກົດນີ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງມື້,
ເພາະມັນເປັນນິລັນດອນ.
ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດມັນຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ອ້ອນວອນເພື່ອເຈົ້າດ້ວຍເລືອດຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູ
ຊາ; ທຸກໆມື້ ແລະ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ
ພວກເຂົາຈະຂໍການໃຫ້ອະໄພເພື່ອເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນນິດ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດຮັກສາມັນໄວ້ ແລະ ບໍ່ຖືກຖອນຮາກອອກ.
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະທານ ເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ ໂນອາ
ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ ນ້ຳ
ຖ້ວມ ໂລກ ອີກ.
16 ພຣະອົງໄດ້ວາງວົງແຫວນຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນເມກ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍານິລັນດອນ
ທີ່ຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມໂລກອີກ
ເພື່ອທຳລາຍມັນຕະຫຼອດວັນເວລາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.
17 ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ມັນຈຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ
ຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ,
ວ່າພວກເຂົາຄວນສະເຫຼີມສະຫຼອງເທດສະການອາທິດໃນເດືອນນີ້ປີລະ
ຄັ້ງ, ເພື່ອຕໍ່ພັນທະສັນຍາທຸກໆປີ.
18 ແລະ
ງານບຸນທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກສະຫຼອງຢູ່ໃນສະຫວັນຕັ້ງແຕ່ມື້ແຫ່ງການສ້າງ
ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງໂນອາ - ຊາວຫົກປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ
ຫ້າອາທິດແຫ່ງປີ [1309-1659 AM]: ແລະ ໂນອາ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ສະຫຼອງມັນເປັນເວລາເຈັດປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ
ແລະ ໜຶ່ງອາທິດແຫ່ງປີ, ຈົນຮອດມື້ທີ່ໂນອາເສຍຊີວິດ, ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ໂນອາເສຍຊີວິດ
ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ປະຖິ້ມມັນໄປຈົນເຖິງສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະ ພວກເຂົາກິນເລືອດ.
19 ແຕ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້, ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂຄບ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ຈົນເຖິງວັນເວລາຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ໃນວັນເວລາຂອງເຈົ້າ
ລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ລືມມັນໄວ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສະຫຼອງມັນຄືນໃ
ໝ່ຢູ່ເທິງພູນີ້.
20 ແລະ
ຈົ່ງສັ່ງຊົນຊາດອິດສະຣາເອນໃຫ້ສະຫຼອງເທດສະການນີ້ໃນທຸກໆລຸ້ນຄົນ
ເພື່ອເປັນຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ:
ໃນເດືອນນີ້ພວກເຂົາຈະສະຫຼອງເທດສະການນີ້ໃນມື້ໜຶ່ງໃນແຕ່ລະປີ.
21 ເພາະມັນເປັນເທດສະການອາທິດ ແລະ
ເທດສະການໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດ: ເທດສະການນີ້ມີສອງຢ່າງ ແລະ
ມີລັກສະນະສອງຢ່າງ: ຕາມສິ່ງທີ່ຂຽນ ແລະ ແກະສະຫຼັກກ່ຽວກັບມັນ,
ຈົ່ງສະຫຼອງມັນ.
22 ເພາະເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດຂໍ້ທຳອິດ,
ໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ສຳລັບເຈົ້າ,
ວ່າເຈົ້າຄວນສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນໃນລະດູການຂອງມັນ, ມື້ໜຶ່ງໃນໜຶ່ງປີ,
ແລະ
ເຮົາໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ເຈົ້າຟັງເຖິງການເສຍສະລະຂອງມັນທີ່ລູກຫລານອິ
ດສະລາເອນຄວນລະນຶກເຖິງ ແລະ
ຄວນສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນຂອງພວກເຂົາໃນເດືອນນີ້,
ມື້ໜຶ່ງໃນໜຶ່ງປີ.
23 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທຳອິດ, ແລະ
ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສີ່, ແລະ
ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີເຈັດ, ແລະ
ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສິບ ແມ່ນວັນແຫ່ງການລະນຶກເຖິງ,
ແລະ ວັນແຫ່ງລະດູການໃນສີ່ພາກສ່ວນຂອງປີ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນ
ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເປັນປະຈັກພະຍານຕະຫຼອດໄປ.

24 ແລະ ໂນອາ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ ໄວ້ ເປັນ ງານ ລ້ຽງ ສຳລັບ ຕົວ ເອງ ສຳລັບ ຄົນ ລຸ້ນຕໍ່ໆ ໄປ, ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ກາຍ ເປັນ ທີ່ ລະນຶກ ເຖິງ ເພິ່ນ.
25 ແລະໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທຳອິດ ເພິ່ນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງສຳລັບຕົນເອງ, ແລະໃນມື້ນັ້ນແຜ່ນດິນກໍ່ແຫ້ງ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຮືອອອກ ແລະ ເຫັນແຜ່ນດິນ.
26 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສີ່ ປາກຂອງເຫວເລິກທາງລຸ່ມໄດ້ຖືກປິດ. ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີເຈັດ ປາກຂອງເຫວເລິກທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ນ້ຳໄດ້ເລີ່ມລົງມາສູ່ພວກມັນ.
27 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສິບ, ຍອດພູຕ່າງໆໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ, ແລະ ໂນອາກໍດີໃຈ.
28 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກມັນໃຫ້ເປັນງານລ້ຽງເພື່ອລະນຶກເຖິງຕະຫຼອດ ໄປ, ແລະ ພວກມັນຈຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ດັ່ງນີ້.
29 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ມັນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ແຫ່ງ ສະຫວັນ, ແຕ່ ລະ ແຜ່ນ ມີ ສິບ ສາມ ອາ ທິດ; ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ໜຶ່ງ ຫາ ອີກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ໜຶ່ງ, ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ໜຶ່ງ ຫາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສອງ, ແລະ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສອງ ຫາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສາມ, ແລະ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສາມ ຫາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສີ່.
30 ແລະ ມື້ທັງໝົດຂອງພຣະບັນຍັດຈະເປັນສອງຫ້າສິບສອງອາທິດຂອງມື້, ແລະ (ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້) ຕະຫຼອດປີສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຖືກແກະສະຫຼັກ ແລະ ກຳນົດໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກແຫ່ງສະຫວັນ.
31 ແລະ ຈະບໍ່ມີການລະເລີຍ (ບັນຍັດນີ້) ເປັນເວລາໜຶ່ງປີ ຫຼື ຈາກປີໜຶ່ງຫາປີໜຶ່ງ.
32 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະລາເອນໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາປີຕາມການຄິດໄລ່ນີ້—ສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ມື້, ແລະ (ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້) ຈະປະກອບເປັນປີທີ່ສົມບູນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ລົບກວນເວລາຂອງມັນຈາກມື້ ແລະ ຈາກງານບຸນຕ່າງໆຂອງມັນ; ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຕົກຢູ່ໃນຕົວພວກເຂົາຕາມປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມມື້ໃດໆ ຫຼື ລົບກວນງານບຸນໃດໆ.
33 ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາລະເລີຍ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະລົບກວນລະດູການທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປີຈະຖືກໄລ່ອອກຈາກ (ລະບຽບ) ນີ້, [ແລະ ພວກເຂົາຈະລົບກວນລະດູການ ແລະ ປີຈະຖືກໄລ່ອອກ] ແລະ ພວກເຂົາຈະລະເລີຍກົດລະບຽບຂອງພວກເຂົາ.
34 ແລະ ລູກຫລານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຈະລືມ ແລະ ຈະບໍ່ພົບເສັ້ນທາງຂອງປີ, ແລະ ຈະລືມເດືອນຂຶ້ນໃໝ່, ລະດູການ, ແລະ ວັນຊະບາໂຕ ແລະ ພວກເຂົາຈະຜິດພາດໄປຕາມລຳດັບຂອງປີທັງໝົດ.
35 ເພາະເຮົາຮູ້ ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະປະກາດມັນໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ແລະ ມັນບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງເຮົາເອງ; ເພາະໜັງສືທີ່ຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ ການແບ່ງມື້ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະລືມເທດສະການແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ດຳເນີນຕາມເທດສະການຂອງຄົນຕ່າງຊາດຫຼັງຈາກຄວາມຜິດພາດ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພວກເຂົາ.
36 ເພາະວ່າຈະມີຜູ້ທີ່ສັງເກດເບິ່ງດວງຈັນຢ່າງແນ່ນອນ - ມັນລົບກວນລະດູການ ແລະ ມາໄວເກີນໄປສິບມື້ຈາກປີໜຶ່ງຫາອີກປີໜຶ່ງ.
37 ດ້ວຍເຫດນີ້, ປີຈະມາເຖິງພວກເຂົາ ເມື່ອພວກເຂົາຈະລົບກວນ (ລະບຽບ), ແລະເຮັດໃຫ້ (ມື້) ເປັນມື້ແຫ່ງປະຈັກພະຍານ, ແລະມື້ທີ່ບໍ່ສະອາດເປັນມື້ສະຫຼອງ, ແລະພວກເຂົາຈະສັບສົນທຸກມື້, ມື້ບໍລິສຸດກັບມື້ທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະມື້ທີ່ບໍ່ສະອາດກັບມື້ບໍລິສຸດ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດຜິດພາດກ່ຽວກັບເດືອນ, ວັນຊະບາໂຕ, ງານບຸນ, ແລະວັນສະຫຼອງ.
38 ດ້ວຍເຫດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ທ່ານວ່າ ທ່ານອາດຈະເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ; ເພາະວ່າຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍຂອງທ່ານ, ລູກຫຼານຂອງທ່ານຈະລົບກວນພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ປີໜຶ່ງມີພຽງສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ມື້ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຜິດຕໍ່ວັນຂຶ້ນໃໝ່, ລະດູການ, ວັນຊະບາໂຕ ແລະ ງານບຸນຕ່າງໆ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກິນເລືອດທຸກຊະນິດພ້ອມກັບເນື້ອໜັງທຸກຊະນິດ.

ບົດທີ 7

1 ແລະ ໃນ ອາ ທິດ ທີ ເຈັດ ຂອງ ປີ ທຳ ອິດ [13:17 AM] ຂອງ ມັນ, ໃນ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນດີ ນີ້, ໂນອາ ໄດ້ ປູກ ອະງຸ່ນ ເທິງ ພູ ທີ່ ຫີບ ໄດ້ ວາງ ໄວ້, ຊື່ ວ່າ ລູບາ, ໜຶ່ງ ໃນ ພູ ອາຣາຣັດ, ແລະ ພວກ ມັນ ໄດ້ ອອກ ໝາກ ໃນ ປີ ທີ ສີ່, [13:20 AM] ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເກັບ ກ່ຽວ ໝາກ ຂອງ ມັນ, ແລະ ເກັບ ກ່ຽວ ມັນ ໃນ ປີ ນີ້ ໃນ ເດືອນ ທີ ເຈັດ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ເຫຼົ້າ ແວງ ຈາກ ມັນ ແລະ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ໃນ ພາຊະນະ, ແລະ ເກັບ ມັນ ໄວ້ ຈົນ ຮອດ

ປີ ທີ ຫ້າ, [13:21 AM] ຈົນ ຮອດ ວັນ ທີ ໜຶ່ງ, ໃນ ວັນ ເດືອນ ຂຶ້ນ ໃໝ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ໜຶ່ງ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສະຫຼອງວັນເທດສະການນີ້ດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຜົາບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ງົວຜູ້ໂຕໜຶ່ງ ແລະ ແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ, ແລະ ແກະເຈັດໂຕ, ແຕ່ລະໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີ, ແລະ ລູກແບ້ໂຕໜຶ່ງ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ໄຖ່ບາບຕົນເອງ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

4ກ່ອນອື່ນໝົດ, ເພິ່ນໄດ້ກະກຽມລູກແກະໂຕນັ້ນ, ແລະ ເອົາເລືອດບາງສ່ວນວາງໄວ້ເທິງຊີ້ນທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ເອົາໄຂມັນທັງໝົດວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຜົາບູຊາ, ພ້ອມທັງງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ ແກະນ້ອຍ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງຊີ້ນທັງໝົດຂອງພວກມັນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງເຄື່ອງບູຊາທັງໝົດທີ່ປະສົມກັບນໍ້າມັນລົງເທິງນັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ໂຮຍເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃສ່ໄຟທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງເຄື່ອງຫອມລົງເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກິ່ນຫອມຂຶ້ນເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ແລະ ໄດ້ ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ ນີ້, ເພິ່ນ ກັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ.

7 ແລະ ມັນ ເປັນ ຕອນ ແລງ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຕັ້ນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ລາວ ເມົາ ເຫຼົ້າ ລາວ ຈຶ່ງ ນອນ ຫຼັບ ໄປ, ແລະ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ປົກ ເສື້ອ ຢູ່ ໃນ ເຕັ້ນ ຂອງ ລາວ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ນອນ ຫຼັບ.

8 ແລະ ຮາມ ເຫັນ ໂນອາ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ເປືອຍ ກາຍ, ແລະ ລາວ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ບອກ ອ້າຍ ສອງ ຄົນ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ຂ້າງ ນອກ.

9 ແລະ ເຊມ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ ແລະ ລຸກ ຂຶ້ນ, ລາວ ກັບ ຢາ ເຟດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ເສື້ອ ຜ້າ ນັ້ນ ໄວ້ ເທິງ ບ່າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຍ່າງ ກັບ ໄປ ປົກ ປິດ ຄວາມ ອັບອາຍ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຫັນ ຫຼັງ ໄປ.

10 ແລະ ໂນອາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ ແລະ ຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ລູກຊາຍນ້ອຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສາບແຊ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ກ່າວວ່າ: ການສາບແຊ່ງຈົ່ງເປັນທາດຂອງຊາວການາອານ; ລາວຈະເປັນທາດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນເຊມວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຊມໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ, ແລະ ການາອານຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ."

12 ພຣະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍຢາເຟດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຊມ, ແລະ ການາອານຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ.

13 ແລະ ຮາມ ຮູ້ວ່າພໍ່ຂອງລາວໄດ້ສາບແຊ່ງລູກຊາຍນ້ອຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວບໍ່ພໍໃຈທີ່ລາວໄດ້ສາບແຊ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ແຍກທາງກັບພໍ່ຂອງລາວ, ລາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ, ກູເຊ, ມິດຊະຣາອິມ, ປຸດ ແລະ ການາອານ.

14 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ແລະ ຕັ້ງ ຊື່ ເມືອງ ນັ້ນ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ເນ ລາ ຕາ ອຸກ.

15 ແລະ ຢາເຟດ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ນັ້ນ, ແລະ ລາວ ກໍ ອິດສາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ ກໍ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ຫນຶ່ງ ຂຶ້ນ ສໍາລັບ ຕົນ ເອງ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ເມືອງ ນັ້ນ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ເມຍ ຂອງ ລາວ ວ່າ 'ຊາວ ອາດາທາເນ'.

16 ແລະ ເຊມໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບໂນອາບິດາຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງເມືອງໜຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບບິດາຂອງລາວເທິງພູເຂົາ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ຂອງ ເຊເດເກເຕເລບັບ ພັນລະຍາຂອງລາວ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເມືອງສາມແຫ່ງນີ້ຢູ່ໃກ້ກັບພູລູບາ; ເຊເດເກເຕເລບັບຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງພູ; ແລະ ນາເອນຕາເມກຢູ່ທາງທິດໃຕ້; ອາດາທາເນເຊສຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ.

18 ແລະ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຄືລູກຊາຍຂອງເຊມຄື: ເອລາມ, ອັດຊູຣ, ແລະ ອາປັກຊາດ -ລູກຊາຍຄົນນີ້ເກີດສອງປີຫຼັງຈາກນໍ້າຖ້ວມ - ແລະ ລູດ, ແລະ ອາຣາມ.

19ລູກຊາຍຂອງຢາເຟດຄື ໂກເມີ, ມາໂກກ, ມາດາຍ, ຢາວານ, ຕູບານ, ເມເຊັກ ແລະ ຕີຣາດ; ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ.

20 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບຊາວແປດ [1324-1372 AM] ໂນອາໄດ້ເລີ່ມສັ່ງສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບພິທີການ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, ແລະ ການຕັດສິນທັງໝົດທີ່ເພິ່ນຮູ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ຮັກສາຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ ປົກປິດຄວາມອັບອາຍຂອງເນື້ອໜັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພອນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ກຽດພໍ່ແລະແມ່, ແລະ ຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ປົກປ້ອງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການຜິດປະເວນີ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ.

21 ເພາະ ຍ້ອນ ສາມ ສິ່ງ ນີ້ ນໍ້າ ຖ້ວມ ໂລກ ຈຶ່ງ ມາ ເຖິງ, ຄື, ຍ້ອນ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້ ຊຶ່ງ ໃນ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້ ນັ້ນ ຜູ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ໄດ້ ໄປ ຫລິ້ນ ຊູ້ ກັບ ລູກ ສາວ ຂອງ ມະນຸດ ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເມຍ ຈາກ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ເລືອກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ຄວາມ ບໍ່ ສະອາດ.

22 ແລະ ພວກເຂົາມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ນາຟີດິມ, ແລະ
ພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ຄືກັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນກັນເອງ: ແລະ
ຍັກໄດ້ຂ້ານາຟີວ, ແລະ ນາຟີວໄດ້ຂ້າເອວໂຢ, ແລະ ມະນຸດຊາດເອວໂຢ,
ແລະ ຄົນໜຶ່ງອີກຄົນໜຶ່ງ.
23 ແລະ ທຸກໆ ຄົນ ໄດ້ ຂາຍ ຕົນ ເອງ ເພື່ອ ເຮັດ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເລືອດ ໄຫຼ ຢ່າງ
ຫຼວງ ຫຼາຍ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
24 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ບາບ ຕໍ່
ສັດ ຮ້າຍ ແລະ ນົກ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຄື່ອນ ທີ່ ແລະ
ຍ່າງ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ແລະ ເລືອດ ຫລາຍ
ໄດ້ ຕົກ ລົງ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກໆ
ຄວາມ ຄິດ ແລະ ຄວາມ ປາ ຖະໜາ ຂອງ ມະນຸດ ໄດ້
ນຶກ ພາບ ເຖິງ ຄວາມ ຫຼົງ ໄຫຼ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ຢູ່ ຕະຫຼອດ ໄປ.
25 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ;
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຍ້ອນເລືອດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄຫຼລົງໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນໂລກ
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ທຳລາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.
26 ແລະ ພວກເຮົາຖືກປະໄວ້, ຂ້ອຍກັບເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອກັບພວກເຮົາ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍເຫັນການກະທຳຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເດີນໄປໃນຄວາມຊ
ອບທຳ: ເພາະວ່າໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມພິນາດ, ເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມເດີນໄປ,
ແລະເຈົ້າກຳລັງແຍກກັນ, ແລະອິດສາເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ
(ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ) ວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປອງດອງກັນ, ລູກຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ລະຄົນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ.
27 ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ຜີ ປີ ສາດ
ໄດ້ ເລີ່ມ ການ ລໍ້ ລວງ ຕໍ່ ເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ ລູກ ຫຼານ
ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ຢ້ານ ໃນ ຕົວ ເຈົ້າ ວ່າ
ຫຼັງ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ
ເຮັດ ໃຫ້ ເລືອດ ມະນຸດ ໄຫຼ ລົງ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ
ໂລກ, ແລະ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ
ຈາກ ໜ້າ ດິນ ໂລກ ຄື ກັນ.
28 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຫລັ່ງ ເລືອດ ມະນຸດ, ແລະ ຜູ້
ໃດ ທີ່ ກິນ ເລືອດ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ ໃດໆ, ຜູ້ ນັ້ນ
ຈະ ຖືກ ທຳລາຍ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.
29 ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫຼືອຢູ່ຜູ້ທີ່ກິນເລືອດ, ຫຼື
ຜູ້ທີ່ຫລັ່ງເລືອດຂອງມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີລູກຫລານ ຫຼື ລູກຫລານທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນເຫຼືອຢູ່;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄປໃນນະລົກ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະລົງໄປໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງການຕັດສິນລົງໂທດ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະໄປໃນຄວາມມືດແຫ່ງຄວາມເລິກທັງໝົດໂດຍຄວາມຕາຍທີ່
ໂຫດຮ້າຍ.
30 ຈະ ບໍ່ ມີ ເລືອດ ຕົກ ໃສ່ ຕົວ ເຈົ້າ ໃນ ທຸກໆ
ມື້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ສັດ ເດຍລະສານ ຫຼື ງົວ ຄວາຍ ຫຼື
ສິ່ງ ທີ່ ມີ ແມງວັນ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈົ່ງ
ເຮັດ ຄວາມ ດີ ໃຫ້ ແກ່ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ
ໂດຍ ການ ປົກ ປິດ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ເທິງ
ພື້ນ ດິນ.
31 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຄືກັບຜູ້ທີ່ກິນເລືອດ,
ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງບໍ່ໃຫ້ມີໃຜກິນເລືອດຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ;
ຈົ່ງປົກປິດເລືອດໄວ້,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ, ພ້ອມກັບເນື້ອໜັງທັງໝົດ.
32 ແລະ ຢ່າ ຍອມ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຖືກ ກິນ
ຮ່ວມ ກັບ ເນື້ອ ໜັງ, ເພື່ອ ວ່າ ເລືອດ ຂອງ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ
ເປັນ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຮຽກ ຮ້ອງ
ຈາກ ເນື້ອ ໜັງ ໃດໆ ທີ່ ຫົດ ມັນ ລົງ ມາ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
33 ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ສະອາດຈາກເລືອດທີ່ໄດ້ໄຫຼລົງມາ;
ເພາະວ່າ (ພຽງແຕ່) ໂດຍທາງເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນໄຫຼລົງມາ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກບໍລິສຸດຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນ.
34 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຫລານຂອງພໍ່, ຈົ່ງຟັງເຖີດ;
ຈົ່ງກະທຳການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ
ເພື່ອລູກຈະໄດ້ປູກຝັງຄວາມຊອບທຳໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ລັດສະໝີພາບຂອງລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່,
ຜູ້ຊຶ່ງຊ່ວຍພໍ່ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກນ້ຳຖ້ວມ.
35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈະໄປສ້າງເມືອງຕ່າງໆໃຫ້ຕົວເອງ, ແລະ
ປູກພືດທຸກຊະນິດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະ
ຍິ່ງກວ່ານັ້ນຕົ້ນໄມ້ທີ່ອອກໝາກທຸກຊະນິດ.
36 ເປັນເວລາສາມປີ ໝາກໄມ້ທຸກຢ່າງທີ່ກິນຈະບໍ່ຖືກເກັບກ່ຽວ,
ແລະໃນປີທີສີ່ ໝາກໄມ້ຂອງມັນຈະຖືກຖືວ່າເປັນຂອງບໍລິສຸດ
[ແລະພວກເຂົາຈະຖວາຍໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດ],
ເຊິ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງສະຫວັນ,
ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ໃຫ້ພວກເຂົາຖວາຍເຫຼົ້າແວງ
ແລະນ້ຳມັນຊະນິດທຳອິດຢ່າງອຸດົມສົມບູນເປັນໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດເ
ທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນ,
ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ແທ່ນບູຊາທີ່ຮັບເອົາມັນ.
37 ແລະ ໃນປີທີຫ້າ ຈົ່ງປ່ອຍມັນອອກ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະປ່ອຍມັນອອກດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ,
ແລະ ເຈົ້າຈະຊອບທຳ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າປູກຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

38 ເພາະ ເອນົກ, ພໍ່ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ເມທູ ເຊລາ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເມທູ ເຊລາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຄື ລາເມັກ, ແລະ ລາເມັກ ໄດ້ ບັນຊາ ເຮົາ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ບັນຊາ ລາວ.
39 ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ຄຳ ສັ່ງ ແກ່ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຮົາ, ດັ່ງ ທີ່ ເອນົກ ໄດ້ ສັ່ງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ໃນ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ສັດ ທາ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ: ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຍັງ ມີ ຊີວິດ ຢູ່, ເປັນ ຄົນ ທີ ເຈັດ ໃນ ລຸ້ນ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ແລະ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຈົນ ເຖິງ ມື້ ທີ່ ລາວ ຕາຍ.

ບົດທີ 8

1 ໃນ ປີ ທີ ຊາວ ເກົ້າ, ໃນ ອາ ທິດ ທຳ ອິດ, [1373 AM] ໃນ ຕົ້ນ ປີ ນັ້ນ, ອາ ປັກ ຊາດ ໄດ້ ມີ ເມຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ແລະ ນາງ ຊື່ ວ່າ ຣາ ຊູ ເອ ຢາ, ລູກ ສາວ ຂອງ ຊູ ຊານ, ລູກ ສາວ ຂອງ ເອ ລາມ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ ໃນ ປີ ທີ ສາມ ໃນ ອາ ທິດ ນີ້, [1375 AM] ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ວ່າ ໄກ ນາມ.
2 ແລະ ລູກຊາຍໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ສອນລາວໃຫ້ຂຽນ, ແລະ ລາວໄດ້ໄປຊອກຫາສະຖານທີ່ເພື່ອຕົນເອງເພື່ອລາວຈະຍຶດເອົາເມືອງໜຶ່ງໄວ້.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ຄົນ ລຸ້ນ ກ່ອນ ໄດ້ ແກະ ສະຫຼັກ ໄວ້ ໃນ ຫີນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖອດ ຄວາມ ຄິດ ເຫັນ ມັນ ແລະ ເຮັດ ບາບ ຍ້ອນ ມັນ; ເພາະ ມັນ ມີ ຄຳ ສອນ ຂອງ ຜູ້ ສັງເກດ ການ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຄີຍ ສັງເກດ ເບິ່ງ ສັນຍານ ຂອງ ດວງ ອາທິດ ແລະ ດວງ ຈັນ ແລະ ດວງ ດາວ ໃນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ສະຫວັນ.
4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຽນ ມັນ ລົງ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ ຫຍັງ ກ່ຽວ ກັບ ມັນ; ເພາະ ເພິ່ນ ຢ້ານ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ໂນອາ ກ່ຽວ ກັບ ມັນ ຢ້ານ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ໃຈ ຮ້າຍ ໃຫ້ ໂນອາ ຍ້ອນ ເລື່ອງ ນີ້.
5 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສາມສິບປີ, [1429 AM] ໃນອາທິດທີສອງ, ໃນປີທຳອິດຂອງປີນັ້ນ, ລາວໄດ້ມີພັນລະຍາ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ເມລກາ, ລູກສາວຂອງ ມາໄດ, ລູກຊາຍຂອງ ຢາເຟດ, ແລະ ໃນປີທີສີ່ [1432 AM] ລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ເຊລາ; ເພາະລາວເວົ້າວ່າ: 'ຂ້ອຍຖືກສົ່ງມາແທ້ໆ.'
6 [ແລະ ໃນປີທີສີ່ທີ່ລາວເກີດມາ], ແລະ ເຊລາໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມີເມຍ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ມູອາກ, ລູກສາວຂອງ ເຄເຊັດ, ອ້າຍຂອງພໍ່ລາວ, ໃນປີຄົບຮອບສາມສິບເອັດປີ, ໃນອາທິດທີຫ້າ, ໃນປີທຳອິດ [1499 AM].
7 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ ໃນ ປີ ທີ ຫ້າ [1503 AM] ຂອງ ປີ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ເອເບ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ເມຍ, ແລະ ນາງ ຊື່ ວ່າ ອາຊູຣາດ, ລູກ ສາວ ຂອງ ເນບຣອດ, ໃນ ປີ ສັນຕະລະ ລຶກ ທີ ສາມ ສິບ ສອງ, ໃນ ອາທິດ ທີ ເຈັດ, ໃນ ປີ ທີ ສາມ ຂອງ ປີ. [1564 AM]
8 ແລະ ໃນປີທີຫົກ [1567 AM] ຂອງນາງ, ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ເປເລັກ; ເພາະ ວ່າ ໃນ ສະໄໝ ທີ່ ລາວ ເກີດ ມາ ລູກ ຫລານ ຂອງ ໂນອາ ໄດ້ ເລີ່ມ ແບ່ງ ແຍກ ໂລກ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ເອງ: ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ເປເລັກ.
9 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແບ່ງປັນ ມັນ ຢ່າງ ລັບໆ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ບອກ ເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ ໂນອາ ຮູ້.
10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີສັກສິດທີສາມສິບສາມ [1569 AM], ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນໂລກອອກເປັນສາມສ່ວນ, ສຳລັບເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ, ຕາມມໍລະດົກຂອງແຕ່ລະຄົນ, ໃນປີທຳອິດໃນອາທິດທຳອິດ, ເມື່ອຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຮົາຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງໄປ, ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາ.
11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນມາ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກັບລູກຫຼານຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນອອກເປັນຕ່ອນໆ, ເຊິ່ງພວກລູກຊາຍສາມຄົນຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຄອບຄອງ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເອື້ອມມືອອກ, ແລະ ເອົາແຜ່ນຈາລຶກອອກຈາກເອິກຂອງໂນອາ, ພໍ່ຂອງພວກເພິ່ນ.
12 ແລະ ໃນ ສະ ຫຼາກ ຂອງ ເຊມ, ພາກ ກາງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໄດ້ ອອກ ມາ ໃນ ລາຍ ລັກ ອັກສອນ, ເຊິ່ງ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເປັນ ມໍລະດົກ ສຳລັບ ຕົນ ເອງ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຕະຫຼອດ ໄປ ເປັນ ນິດ, ຈາກ ພາກ ກາງ ຂອງ ເທືອກ ເຂົາ ຣາຟາ, ຈາກ ປາກ ນ້ຳ ຈາກ ແມ່ນ້ຳ ຕີນາ, ແລະ ສ່ວນ ຂອງ ລາວ ໄປ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຜ່ານ ກາງ ແມ່ນ້ຳ ນີ້, ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ຈົນ ຮອດ ນ້ຳ ຂອງ ເຫວ ເລິກ, ເຊິ່ງ ແມ່ນ້ຳ ນີ້ ໄຫຼ ອອກ ໄປ ແລະ ຖອກ ນ້ຳ ລົງ ສູ່ ທະເລ ເມອັດ, ແລະ ແມ່ນ້ຳ ນີ້

ໄຫຼ ລົງ ສູ່ ທະເລ ໃຫຍ່. ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ທາງ ທິດ ເໜືອ ແມ່ນ ຂອງ ຢາ ເຟດ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ທາງ ທິດ ໃຕ້ ແມ່ນ ຂອງ ເຊມ.
13 ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປຈົນຮອດ Karaso: ນີ້ຢູ່ໃນໜ້າເອິກຂອງລີ້ນທີ່ຫັນໄປທາງທິດໃຕ້.
14 ແລະ ສ່ວນ ແບ່ງ ຂອງ ມັນ ຍືດ ຍາວ ໄປ ຕາມ ທະ ເລ ໃຫຍ່, ແລະ ມັນ ຍືດ ຍາວ ໄປ ເປັນ ເສັ້ນ ຊື່ ຈົນ ຮອດ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ລີ້ນ ທີ່ ຫັນ ໄປ ທາງ ທິດ ໃຕ້: ເພາະ ທະ ເລ ນີ້ ມີ ຊື່ ວ່າ ລີ້ນ ຂອງ ທະ ເລ ອີ ຢິບ.
15 ແລະ ມັນຫັນໄປທາງໃຕ້ຈາກບ່ອນນີ້ໄປຫາປາກທະເລໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ແຄມຝັ່ງນ້ຳຂອງມັນ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກໄປຫາອາຟຣາ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປຈົນຮອດນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳກີໂຮນ, ແລະ ໄປທາງທິດໃຕ້ຂອງນ້ຳກີໂຮນ, ໄປຫາຝັ່ງແມ່ນ້ຳນີ້.
16 ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຈົນກະທັ່ງມັນໄປຮອດສວນເອເດນ, ໄປທາງທິດໃຕ້ຂອງມັນ, [ໄປທາງທິດໃຕ້] ແລະ ຈາກທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນດິນເອເດນທັງໝົດ ແລະ ຂອງທົ່ວທິດຕາເວັນອອກ, ມັນຫັນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກະທັ່ງມັນໄປຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງພູທີ່ມີຊື່ວ່າ ຣາຟາ, ແລະ ມັນລົງມາຫາຝັ່ງປາກແມ່ນ້ຳຕີນາ.
17 ສ່ວນນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຊມ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວໂດຍການຈັບສະຫລາກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຄອບຄອງມັນຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງລູກຫລານຂອງລາວຕະຫຼອດໄປ.
18 ແລະ ໂນອາ ປິຕິຍິນດີທີ່ສ່ວນນີ້ອອກມາສຳລັບເຊມ ແລະ ສຳລັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈື່ໄດ້ທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງລາວໃນການທຳນາຍ; ເພາະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: ' ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຊມໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນທີ່ພັກຂອງເຊມ.'
19 ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າສວນເອເດນເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພູຊີນາຍເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງທະເລຊາຍ, ແລະ ພູຊີໂອນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງສະດືຂອງແຜ່ນດິນໂລກ: ສາມແຫ່ງນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດຫັນໜ້າເຂົ້າຫາກັນ.
20 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັນລະເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນດາ ພະ ທັງ ຫລາຍ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເອົາ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄວ້ ໃນ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ ໄປ.
21 ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ພອນໄດ້ມາສູ່ເຊມ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ—ແຜ່ນດິນເອເດນທັງໝົດ ແລະ ແຜ່ນດິນທະເລແດງທັງໝົດ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ອິນເດຍ, ແລະ ເທິງທະເລແດງ ແລະ ພູຜາຂອງມັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນບາຊານທັງໝົດ, ແລະ ແຜ່ນດິນເລບານອນທັງໝົດ ແລະ ເກາະຄາຟຕູ, ແລະ ພູຜາທັງໝົດຂອງຊານີ ແລະ ອາມານາ, ແລະ ພູຜາອັດຊູຣທາງພາກເໜືອ, ແລະ ແຜ່ນດິນເອລາມທັງໝົດ, ອັດຊູຣ, ແລະ ບາເບນ, ແລະ ຊູຊັນ ແລະ ມາເອໄດ, ແລະ ພູຜາທັງໝົດຂອງອາຣາຣັດ, ແລະ ພາກພື້ນທັງໝົດທາງເໜືອທະເລ, ຊຶ່ງຢູ່ເໜືອພູຜາອັດຊູຣທາງພາກເໜືອ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ກວ້າງຂວາງ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນແມ່ນດີຫຼາຍ.
22 ແລະ ສຳລັບ ຮາມ ໄດ້ ອອກ ມາ ສ່ວນ ທີ ສອງ, ເລີຍ ກີໂຮນ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ໄປ ທາງ ຂວາ ຂອງ ສວນ, ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ເຖິງ ພູ ໄຟ ທັງ ໝົດ, ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ໄປ ເຖິງ ທະເລ ອາ ເທວ ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຈົນ ຮອດ ທະເລ ມາ ອູກ —ຊຶ່ງ (ທະເລ) ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ທຳລາຍ ລົງ ໄປ.
23 ແລະ ມັນ ອອກ ໄປ ທາງ ທິດ ເໜືອ ເຖິງ ຂອບ ເຂດ ຂອງ ກາ ດີ, ແລະ ມັນ ອອກ ໄປ ຫາ ຝັ່ງ ນ້ຳ ຂອງ ທະ ເລ ໄປ ຫາ ນ້ຳ ຂອງ ທະ ເລ ໃຫຍ່ ຈົນ ຮອດ ແມ່ ນ້ຳ ກີ ໂຮນ, ແລະ ໄປ ຕາມ ແມ່ ນ້ຳ ກີ ໂຮນ ຈົນ ຮອດ ຂວາ ຂອງ ສວນ ເອ ເດນ.
24 ແລະ ນີ້ ຄື ແຜ່ນດິນ ທີ່ ອອກ ມາ ໃຫ້ ຮາມ ເປັນ ສ່ວນ ທີ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຍຶດ ຄອງ ເປັນ ນິດ ເພື່ອ ຕົວ ລາວ ເອງ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຕະຫຼອດ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ ໄປ.
25 ແລະ ສຳລັບຢາເຟດແລ້ວ ສ່ວນທີສາມໄດ້ອອກມາທາງເໜືອຂອງແມ່ນ້ຳຕີນາໄປທາງທິດເໜືອຂອງແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼອອກມາ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອໄປເຖິງທົ່ວພາກພື້ນໂກກ, ແລະ ໄປເຖິງທົ່ວແຜ່ນດິນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງມັນ.
26 ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດເໜືອໄປທາງທິດເໜືອ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປເຖິງພູເຄັນທ໌ໄປທາງທິດເໜືອ, ແລະ ໄປທາງທະເລເມົາ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງກາດເດີໄປຈົນເຖິງພາກພື້ນນ້ຳທະເລ.
27 ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປຈົນເຖິງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຟາຣາ ແລະ ມັນກັບຄືນໄປຫາອາເຟຣັກ, ແລະ ມັນຂະຫຍາຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກໄປຫານ້ຳຂອງທະເລເມອັດ.

28 ແລະ ມັນ ຂະຫຍາຍ ໄປ ຫາ ພາກ ພື້ນ ແມ່ນໍ້າ ຕີນາ ໃນ ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ ສຽງ ເໜືອ ຈົນ ກວ່າ ມັນ ຈະ ເຂົ້າ ເຖິງ ເຂດ ແດນ ນໍ້າ ຂອງ ມັນ ໄປ ສູ່ ພູ ເຂົາ ຣາ ຟາ, ແລະ ມັນ ຫັນ ໄປ ທາງ ທິດ ເໜືອ.

29 ນີ້ ຄື ແຜ່ນດິນ ທີ່ ອອກ ມາ ໃຫ້ ຢາ ເຟດ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ລາວ ຄວນ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເພື່ອ ຕົວ ເອງ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ສໍາລັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຕະຫຼອດ ໄປ; ຫ້າ ເກາະ ໃຫຍ່, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໃຫຍ່ ຢູ່ ທາງ ພາກ ເໜືອ.

30 ແຕ່ມັນໜາວ, ແລະແຜ່ນດິນຂອງຮາມຮ້ອນ, ແລະແຜ່ນດິນຂອງເຊມບໍ່ຮ້ອນ ຫຼື ໜາວ, ແຕ່ມັນມີທັງຄວາມໜາວເຢັນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນປະສົມກັນ.

ບົດທີ 9

1 ແລະ ຮາມ ໄດ້ ແບ່ງ ປັນ ໃຫ້ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ສ່ວນ ທໍາອິດ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃຫ້ ກູເຊ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ອອກ, ແລະ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ລາວ ໄປ ໃຫ້ ມິຊຣາອິມ, ແລະ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ລາວ ໄປ ໃຫ້ ປຸດ, ແລະ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ລາວ [ແລະ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ມັນ] ທີ່ ທະເລ ໄປ ໃຫ້ ແຄ ນາ ອານາ.

2 ແລະ ເຊມ ໄດ້ ແບ່ງ ສ່ວນ ໃຫ້ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ນໍາ ອີກ, ແລະ ສ່ວນ ທໍາ ອິດ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃຫ້ ຮາມ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ແມ່ ນໍ້າ ໄທກຣິສ ຈົນ ກວ່າ ມັນ ເຂົ້າ ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ, ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ອິນ ເດຍ, ແລະ ຢູ່ ແຄມ ຝັ່ງ ທະ ເລ ແດງ, ແລະ ນໍ້າ ຂອງ ເດດານ, ແລະ ພູ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເມບຣີ ແລະ ເອລາ, ແລະ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຊູ ຊານ ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຢູ່ ຂ້າງ ຟາ ນັກ ໄປ ຫາ ທະ ເລ ແດງ ແລະ ແມ່ ນໍ້າ ຕີ ນາ.

3 ແລະ ສໍາລັບ ຊາວ ອັດ ຊີ ເຣຍ, ສ່ວນ ທີ ສອງ ໄດ້ ອອກ ມາ, ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຊາວ ອັດ ຊີ ເຣຍ, ນີ ເນ ເວ, ແລະ ຊີ ນາ ແລະ ໄປ ຮອດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ອິນ ເດຍ, ແລະ ມັນ ຂຶ້ນ ໄປ ຕາມ ແຄມ ແມ່ ນໍ້າ.

4 ແລະ ສໍາລັບອາປັກຊາດ, ສ່ວນທີສາມໄດ້ອອກມາ, ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພາກພື້ນຂອງຊາວເຄນເດຍທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຢູຟຣາດ, ຕິດກັບທະເລແດງ, ແລະ ນໍ້າທັງໝົດຂອງທະເລຊາຍໃກ້ກັບລີ້ນທະເລທີ່ຫັນໜ້າໄປທາງເອຢິບ, ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເລບານອນ ແລະ ຊານີຣ ແລະ ອາມານາຈົນເຖິງຊາຍແດນຂອງແມ່ນໍ້າຢູຟຣາດ.

5 ແລະ ສໍາລັບ ຊາວ ອາຣາມ ສ່ວນ ທີ ສີ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ແຜ່ນດິນ ເມໂຊໂປເຕເມຍ ທັງ ໝົດ ລະຫວ່າງ ແມ່ນໍ້າ ໄທກຣິສ ແລະ ແມ່ນໍ້າ ເອີຟຣັດ ທາງ ທິດເໜືອ ຂອງ ຊາວ ເຄນເດຍ ໄປ ເຖິງ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ພູ ເຂົາ ອັດ ຊູ ແລະ ແຜ່ນດິນ ອາຣາຣາ.

6 ແລະ ສ່ວນທີຫ້າໄດ້ອອກມາສໍາລັບລູດ, ພູຜາຂອງອັດຊູຣ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກມັນຈົນກວ່າມັນຈະໄປຮອດທະເລໃຫຍ່, ແລະ ຈົນກວ່າມັນຈະໄປຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງອັດຊູຣອ້າຍຂອງລາວ.

7 ແລະ ຢາເຟດ ໄດ້ ແບ່ງ ປັນ ແຜ່ນດິນ ມູນ ມໍລະດົກ ຂອງ ລາວ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ນໍາ ອີກ.

8 ແລະ ສ່ວນທໍາອິດອອກໄປຫາໂກເມີທາງທິດຕາເວັນອອກຈາກທາງທິດເໜືອໄປຫາແມ່ນໍ້າຕີນາ; ແລະ ທາງເໜືອອອກໄປຫາມາໂຄກທົ່ວທຸກພາກສ່ວນພາຍໃນຂອງທິດເໜືອຈົນກວ່າມັນຈະໄປຮອດທະເລເມອັດ.

9 ແລະ ເພາະ ມາໄດ ໄດ້ ອອກ ມາ ເປັນ ສ່ວນ ແບ່ງ ຂອງ ລາວ ທີ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ອ້າຍ ນ້ອງ ສອງ ຄົນ ຂອງ ລາວ ໄປ ຫາ ເກາະ ຕ່າງໆ, ແລະ ໄປ ຫາ ຊາຍ ຝັ່ງ ຂອງ ເກາະ ຕ່າງໆ.

10 ແລະ ສໍາລັບ ຊາວ ຢາວານ ສ່ວນ ທີ ສີ່ ແມ່ນ ເກາະ ທຸກ ແຫ່ງ ແລະ ເກາະ ດອນ ຕ່າງໆ ທີ່ ຢູ່ ທາງ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ເມືອງ ລູດ.

11 ແລະ ສໍາລັບຕູບານນັ້ນ ມີສ່ວນທີຫ້າອອກມາຢູ່ກາງລີ້ນ ຊຶ່ງເຂົ້າຫາຊາຍແດນຂອງສ່ວນຂອງລູດໄປຫາລີ້ນທີສອງ, ໄປຫາພື້ນທີ່ເກີນລີ້ນທີສອງໄປຫາລີ້ນທີສາມ.

12 ແລະ ສໍາລັບເມເຊັກ, ສ່ວນທີຫົກໄດ້ອອກມາ, ພາກພື້ນທັງໝົດນອກເໜືອຈາກພາສາທີສາມຈົນກວ່າມັນຈະເຂົ້າໃກ້ທິດຕາເວັນອອກຂອງກາດີ.

13 ແລະ ສໍາລັບຕີຣາດນັ້ນ ສ່ວນທີເຈັດໄດ້ອອກມາ ເປັນເກາະໃຫຍ່ສີ່ເກາະຢູ່ກາງທະເລ ເຊິ່ງຍາວອອກໄປຈົນຮອດສ່ວນຂອງຮາມ [ແລະ ເກາະຄາມາຕູຣີ ໄດ້ອອກມາໂດຍການຈັບສະຫຼາກ ສໍາລັບລູກຊາຍຂອງອາປັກຊາດ ເປັນມໍລະດົກຂອງລາວ].

14 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດັ່ງນີ້ຕໍ່ໜ້າໂນອາບິດາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຜູກມັດພວກເຂົາທຸກຄົນດ້ວຍຄໍາສາບານ, ໂດຍໄດ້ສາບແຊ່ງທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມຍຶດເອົາສ່ວນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກເປັນຂອງເພິ່ນຕາມສະຫຼາກຂອງເພິ່ນ.

15 ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນກ່າວວ່າ, 'ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ' ສໍາລັບຕົນເອງ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ ຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນ ຈົນເຖິງວັນພິພາກສາ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາພວກເຂົາດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍໄຟ ສໍາລັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ບໍ່ສະອາດທັງໝົດຂອງຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍການລ່ວງລະເມີດ, ການບໍ່ສະອາດ, ການຜິດປະເວນີ ແລະ ບາບ.

ບົດທີ 10

1 ແລະ ໃນ ອາ ທິດ ທີ ສາມ ຂອງ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນດີ ນີ້, ຜີ ປີ ສາດ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ໄດ້ ເລີ່ມ ຊັກ ຈູງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ໂນອາ ໃຫ້ ຫຼົງ ທາງ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຫຼົງ ທາງ ແລະ ທໍາລາຍ ພວກ ເຂົາ.

2 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ມາຫາໂນອາພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາບອກລາວກ່ຽວກັບຜີປີສາດທີ່ນໍາພາໃຫ້ຫຼົງທາງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕາບອດ ແລະ ຂ້າລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຂອງເນື້ອໜັງທັງໝົດ, ຜູ້ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍ ແລະ ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກນໍ້າຖ້ວມ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພິນາດຄືກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບລູກແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຍົກຂຶ້ນສູ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ວິນຍານຊົ່ວປົກຄອງພວກເຂົາ. ຢ້ານວ່າພວກມັນຈະທໍາລາຍພວກເຂົາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.

4 ແຕ່ ຂໍ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ອວຍພອນ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ດ້ວຍ, ເພື່ອ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ເພີ່ມ ທະວີ ແລະ ແຜ່ ຂະຫຍາຍ ທະວີຄູນ ແລະ ເຕັມ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

5 ແລະ ພຣະ ອົງ ຊົງ ຮູ້ ວ່າ ຜູ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ວິນ ຍານ ເຫລົ່າ ນີ້, ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ແນວ ໃດ ໃນ ສະ ໄໝ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ ສ່ວນ ວິນ ຍານ ເຫລົ່າ ນີ້ ທີ່ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່, ຂໍ ຊົງ ກັກ ຂັງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ກັກ ຂັງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ຢ່າງ ແໜ້ນ ໜາ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ຈະ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ນໍາ ຄວາມ ພິນາດ ມາ ສູ່ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ສິ່ງ ຮ້າຍ, ແລະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ທໍາ ລາຍ.

6 ແລະ ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາມີອໍານາດເໜືອວິນຍານຂອງຄົນເປັນ; ເພາະພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດມີອໍານາດເໜືອພວກເຂົາໄດ້. ແລະ ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາມີອໍານາດເໜືອລູກຫລານຂອງຄົນຊອບທໍາຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາຜູກມັດທຸກຢ່າງ.

8 ແລະ ຫົວໜ້າວິນຍານ, Mastêmâ, ໄດ້ມາ ແລະ ກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ສ້າງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາບາງຄົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ; ເພາະຖ້າບາງຄົນບໍ່ຖືກປະໄວ້ໃຫ້ເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດອໍານາດແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດໄດ້; ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເພື່ອຄວາມເສື່ອມໂຊມ ແລະ ການນໍາພາໄປສູ່ການພິພາກສາຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກຫລານມະນຸດນັ້ນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ.

9 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ສ່ວນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ເກົ້າສ່ວນລົງໄປໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງການຕັດສິນລົງໂທດ.

10 ແລະ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຮົາ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ສອນຢາທັງໝົດແກ່ໂນອາ; ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເດີນໄປໃນຄວາມຊື່ສັດ, ຫຼື ພະຍາຍາມໃນຄວາມຊອບທໍາ.

11 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາທັງໝົດຂອງພຣະອົງ: ພວກເຮົາໄດ້ຜູກມັດຄົນຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດໄວ້ໃນບ່ອນຕັດສິນລົງໂທດ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະໄວ້ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງຊາຕານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

12 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ໂນອາຟັງເຖິງຢາປິ່ນປົວພະຍາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມກັບການລໍ້ລວງຂອງພວກເຂົາ, ວ່າລາວຈະປິ່ນປົວພວກເຂົາດ້ວຍສະໝຸນໄພຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ແນວໃດ.

13 ແລະ ໂນອາ ໄດ້ຂຽນທຸກສິ່ງລົງໃນປຶ້ມ ຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ແນະນໍາເພິ່ນກ່ຽວກັບຢາທຸກຊະນິດ. ດັ່ງນັ້ນວິນຍານຊົ່ວຈຶ່ງຖືກກີດກັນຈາກການ (ທໍາຮ້າຍ) ລູກຊາຍຂອງໂນອາ.

14 ແລະ ລາວໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຂຽນໃຫ້ເຊມ, ລູກຊາຍກົກຂອງລາວ; ເພາະລາວຮັກເຊມຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ.

15 ແລະ ໂນອາ ໄດ້ ນອນ ຫລັບ ຢູ່ ກັບ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ເທິງ ພູ ລູບາ ໃນ ແຜ່ນດິນ ອາຣາຣັດ.
16 ລາວໄດ້ສຳເລັດເກົ້າຮ້ອຍຫ້າສິບປີໃນຊີວິດຂອງລາວ, ສິບເກົ້າປີແຫ່ງວັນຄົບຮອບ ແລະ ສອງອາທິດກັບຫ້າປີ. [1659 AM]
17 ແລະ ໃນຊີວິດຂອງລາວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ລາວໄດ້ດີເລີດກວ່າລູກຫລານມະນຸດຍົກເວັ້ນເອນົກ ເພາະຄວາມຊອບທຳ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນລາວດີພ້ອມ. ເພາະວ່າຕຳແໜ່ງຂອງເອນົກໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງຂອງໂລກ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ເລົ່າເຖິງການກະທຳທັງໝົດຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງ, ຈົນກວ່າວັນແຫ່ງການພິພາກສາ.
18 ແລະ ໃນປີທີສາມສິບສາມ, ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສອງ, ເພເລັກໄດ້ມີເມຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ລອມນາ ລູກສາວຂອງຊີນາອາ, ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດນີ້, ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ເຣອູ; ເພາະລາວເວົ້າວ່າ: 'ຈົ່ງເບິ່ງ ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວຍ້ອນຈຸດປະສົງຊົ່ວຮ້າຍຂອງການສ້າງເມືອງ ແລະ ຫໍຄອຍສຳລັບຕົນເອງໃນແຜ່ນດິນຊີນາອາ.'
19
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອາຣາຣັດໄປທາງທິດຕາເວັນອອກໄປຫາຊີນາ; ເພາະວ່າໃນສະໄໝຂອງເພິ່ນພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງແລະຫໍຄອຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ໄປເຖີດ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປສະຫວັນທາງນັ້ນ.'
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ, ແລະ ໃນ ອາ ທິດ ທີ ສີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ດິນ ຈີ່ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ດິນ ຈີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເປັນ ຫີນ, ແລະ ດິນ ໜຽວ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໃຊ້ ປູນ ມັນ ເຂົ້າ ກັນ ແມ່ນ ຢາງ ປູນ ທີ່ ໄຫຼ ອອກ ມາ ຈາກ ທະ ເລ, ແລະ ຈາກ ນໍ້າ ພຸ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊີ ນາ.
21 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງມັນ: ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງມັນເປັນເວລາສີ່ສິບສາມປີ [1645-1688 AM]; ຄວາມກວ້າງຂອງມັນແມ່ນດິນຈີ່ 203 ກ້ອນ, ແລະຄວາມສູງ (ຂອງດິນຈີ່) ແມ່ນໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງໜຶ່ງກ້ອນ; ຄວາມສູງຂອງມັນແມ່ນ 5433 ສອກ ແລະ 2 ຕົ້ນປາມ, ແລະ (ຂອບເຂດຂອງກຳແພງໜຶ່ງແມ່ນ) ສິບສາມເສົາ (ແລະອີກສາມສິບເສົາ).
22 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ຄົນດຽວກັນ, ແລະ (ສິ່ງນີ້) ພວກເຂົາເລີ່ມເຮັດ, ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີຫຍັງຈະຖືກກີດກັນຈາກພວກເຂົາ. ຈົ່ງໄປ, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປແລະເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາສັບສົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງກັນແລະກັນ, ແລະ ພວກເຂົາອາດຈະຖືກກະແຈກກະຈາຍໄປໃນຕົວເມືອງ ແລະ ປະເທດຊາດ, ແລະ ຈຸດປະສົງດຽວຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປຈົນກວ່າວັນພິພາກສາ.
23 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສະເດັດລົງມາກັບພຣະອົງເພື່ອເບິ່ງເມືອງ ແລະ ຫໍຄອຍທີ່ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
24 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພາສາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ສັບສົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ກັນ ແລະ ກັນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຢຸດ ສ້າງ ເມືອງ ແລະ ຫໍ ຄອຍ.
25 ດ້ວຍເຫດນີ້, ແຜ່ນດິນຊີນາທັງໝົດຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ບາເບນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດທັງໝົດສັບສົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກະແຈກກະຈາຍໄປຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມພາສາ ແລະ ປະເທດຊາດຂອງຕົນເອງ.
26 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລົມແຮງມາພັດຫໍຄອຍ ແລະ ໂຄ່ນລົ້ມມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງມັນຢູ່ລະຫວ່າງອັດຊີເຣຍ ແລະ ບາບີໂລນໃນແຜ່ນດິນຊີນາ, ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນມັນວ່າ 'ໂຄ່ນລົ້ມ'.
27 ໃນ ອາ ທິດ ທີ ສີ່ ຂອງ ປີ ທຳ ອິດ [1688 AM] ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ ສາມ ສິບ ສີ່, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຊີ ນາ.
28 ແລະ ຮາມ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວຈະຍຶດຄອງ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ມາເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.
29 ແລະ ການາອານ ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນເລບານອນ ຈົນເຖິງແມ່ນໍ້າຂອງອີຢິບ ວ່າມັນດີຫຼາຍ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນມໍລະດົກຂອງເພິ່ນທາງທິດຕາເວັນຕົກ (ຊຶ່ງແມ່ນທະເລ), ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເລບານອນ ທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ ຕັ້ງແຕ່ຊາຍແດນຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ແລະ ຈາກຊາຍແດນຂອງທະເລ.
30 ແລະ ຮາມ, ພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ ກູເຊ ແລະ ມິດຊາຣາອິມ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກເປັນຂອງພວກເຮົາໂດຍການຈັບສະຫລາກ; ຢ່າເຮັດແນວນັ້ນ; ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນ, ເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມລົງໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຖືກສາບແຊ່ງໂດຍການກະບົດ; ເພາະວ່າໂດຍການກະບົດ, ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ແລະ ໂດຍການກະບົດລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມລົງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຖອນຮາກອອກໄປຕະຫຼອດໄປ.

31 ຢ່າ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ເຊມ; ເພາະ ມັນ ໄດ້ ມາ ຫາ ເຊມ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຕາມ ສະ ບັບ ຕິ ສະ ກໍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
32 ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງໂນອາ, ໂດຍຄໍາສາບແຊ່ງທີ່ພວກເຮົາຜູກມັດຕົວເອງດ້ວຍຄໍາສາບານຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າໂນອາພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
33ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເລບານອນ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງຮາມັດຈົນເຖິງທາງເຂົ້າປະເທດເອຢິບ ທັງຕົວເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.
34 ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ ແຜ່ນດິນນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ການາອານ.
35 ແລະ ຢາເຟດ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ໄປທາງທະເລ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມາດາຍໄດ້ເຫັນດິນແດນທະເລ ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ແລະ ລາວໄດ້ຂໍສ່ວນໜຶ່ງຈາກ ຮາມ ແລະ ອັດຊູຣ ແລະ ອາປັກຊາດ ນ້ອງຊາຍຂອງເມຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມີເດຍ, ໃກ້ກັບນ້ອງຊາຍຂອງເມຍຂອງລາວຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.
36 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ບ່ອນ ຢູ່ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ບ່ອນ ຢູ່ ຂອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ເມເດຍ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ມາໄດ.

ບົດທີ 11

1 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສາມສິບຫ້າ, ໃນອາທິດທີສາມ, ໃນປີທໍາອິດ [1681 AM], ເຣອູໄດ້ມີເມຍ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ 'Ôrâ, ລູກສາວຂອງ 'Ûr, ລູກຊາຍຂອງ Kesed, ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ Sêrôh, ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້ໃນປີຄົບຮອບນີ້. [1687 AM]
2 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂນອາເລີ່ມເຮັດສົງຄາມກັນ, ຈັບເອົາເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຂ້າກັນ, ແລະ ປ່ອຍເລືອດມະນຸດໃຫ້ໄຫຼລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກິນເລືອດ, ແລະ ສ້າງເມືອງທີ່ແຂງແຮງ, ກໍາແພງ, ແລະ ຫໍຄອຍ, ແລະ ບຸກຄົນ (ເລີ່ມ) ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເໜືອປະຊາຊາດ, ແລະ ສ້າງຕັ້ງອານາຈັກຕ່າງໆ, ແລະ ໄປເຮັດສົງຄາມລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ, ແລະ ປະເທດຊາດຕໍ່ປະເທດຊາດ, ແລະ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ, ແລະ ທຸກຄົນ (ເລີ່ມ) ເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ໄດ້ມາຊື້ອາວຸດ, ແລະ ສອນລູກຊາຍຂອງຕົນເຮັດສົງຄາມ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍຶດເອົາເມືອງຕ່າງໆ, ແລະ ຂາຍທາດຊາຍ ແລະ ຍິງ.
3 ແລະ ອູ, ລູກຊາຍຂອງເຄເຊັດ, ໄດ້ສ້າງເມືອງອາຣາຂອງຊາວເຄນເດຍ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນີ້ຕາມຊື່ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຊື່ຂອງພໍ່ຂອງຕົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮູບປັ້ນຫລໍ່ສໍາລັບຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ນະມັດສະການຮູບປັ້ນ, ຮູບປັ້ນຫລໍ່ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສໍາລັບຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກ ແລະ ຮູບຈໍາລອງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະ ວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ລໍ້ລວງ (ພວກເຂົາ) ໃຫ້ກະທໍາການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການບໍ່ສະອາດ.
4 ແລະ ເຈົ້າຊາຍ Mastemá ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງວິນຍານອື່ນໆອອກໄປ, ວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ມືຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບທຸກປະການ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທຸກປະການ, ເພື່ອເສື່ອມໂຊມ ແລະ ທໍາລາຍ, ແລະ ເພື່ອຫລັ່ງເລືອດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
5 ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ ເຊໂຣ ວ່າ ເຊຣຸກ, ເພາະວ່າທຸກໆຄົນໄດ້ຫັນມາເຮັດບາບ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທຸກປະການ.
6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງອູຣຂອງຊາວເຄນເດຍ, ໃກ້ກັບພໍ່ແມ່ຂອງພັນລະຍາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານໃນປີຄົບຮອບສາມສິບຫົກປີ, ໃນອາທິດທີຫ້າ, ໃນປີທໍາອິດຂອງປີນັ້ນ, [1744 AM] ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ເມລກາ, ລູກສາວຂອງ ກາເບ, ລູກສາວຂອງອ້າຍຂອງພໍ່ເພິ່ນ.
7 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ຊື່ ນາ ໂຮ, ໃນ ປີ ທໍາ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ ນີ້, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຕີບ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ອູ ເຣ ຂອງ ຊາວ ເຄນເດຍ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ສອນ ລາວ ໃຫ້ ຮູ້ ເຖິງ ການ ທໍານາຍ ແລະ ການ ທໍານາຍ, ຕາມ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ສະຫວັນ.
8 ແລະ ໃນ ປີ ທີ ສາມ ສິບ ເຈັດ ຂອງ ອາທິດ ທີ ຫົກ, ໃນ ປີ ທໍາ ອິດ ຂອງ ປີ, [1800 AM] ເພິ່ນ ໄດ້ ມີ ເມຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ນາງ ຊື່ ວ່າ 'Ijaska, ລູກ ສາວ ຂອງ Nestag ຂອງ ຊາວ Chaldees.
9 ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊື່ ເຕຣາ ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້. [1806 AM]
10 ແລະ ເຈົ້າຊາຍ Mastêmá ໄດ້ສົ່ງນົກກາ ແລະ ນົກມາກິນເມັດພືດທີ່ຫວ່ານລົງໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອທໍາລາຍແຜ່ນດິນ, ແລະ ປຸ້ນເອົາແຮງງານຂອງມະນຸດ. ກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະສາມາດໄຖເມັດພືດໄດ້, ນົກກາໄດ້ເກັບມັນຈາກໜ້າດິນ.
11 ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວວ່າ ເຕຣາ ເພາະວ່ານົກກາ ແລະ ນົກໄດ້ທໍາລາຍພວກມັນໃຫ້ອຶດຢາກ ແລະ ກິນເມັດພືດຂອງມັນ.
12 ແລະ ປີ ຕ່າງໆ ເລີ່ມ ເປັນ ຫມັນ ຍ້ອນ ນົກ, ແລະ ພວກ ມັນ ໄດ້ ກິນ ໝາກ ໄມ້ ທຸກ ຊະນິດ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້: ມັນ ເປັນ ພຽງ ແຕ່ ດ້ວຍ ຄວາມ

ພະຍາຍາມ ຢ່າງ ຍິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສາມາດ
ຮັກສາ ໝາກ ໄມ້ ທັງ ໝົດ ຂອງ ໂລກ ໄວ້ ໄດ້
ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
13 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສາມສິບເກົ້ານີ້, ໃນອາທິດທີສອງຂອງປີທຳອິດ,
[1870 AM] ເຕຣາໄດ້ມີເມຍ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ເອດນາ,
ລູກສາວຂອງອັບຣາມ, ລູກສາວຂອງເອື້ອຍຂອງພໍ່ລາວ. ແລະ
ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້ [1876 AM]
ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ລາວ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ອັບຣາມ,
ຕາມຊື່ຂອງພໍ່ຂອງແມ່ລາວ;
14 ເພາະ ລາວ ໄດ້ ຕາຍ ກ່ອນ ທີ່ ລູກ ສາວ ຂອງ
ລາວ ຈະ ຖືພາ ລູກ ຊາຍ.
15 ແລະ
ເດັກນ້ອຍເລີ່ມເຂົ້າໃຈຄວາມຜິດພາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ທຸກຄົນຫຼົງທ
າງໄປຫຼັງຈາກຮູບປັ້ນແກະສະຫຼັກ ແລະ ຫຼັງຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ,
ແລະ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ສອນລາວໃຫ້ຂຽນ, ແລະ
ລາວມີອາຍຸໄດ້ສອງອາທິດ, [1890 AM] ແລະ
ລາວໄດ້ແຍກຕົວເອງອອກຈາກພໍ່ຂອງລາວ,
ເພື່ອລາວຈະບໍ່ນະມັດສະການຮູບປັ້ນກັບລາວ.
16 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະອົງຈະສາມາດ
ຊ່ວຍເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ
ເພື່ອວ່າສ່ວນຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດຫຼັງຈາກຄວາມບໍ່ສ
ະອາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
17 ແລະ ເວລາຫວ່ານເມັດພືດມາຮອດແລ້ວ
ສໍາລັບການປູກເມັດພືດໃສ່ແຜ່ນດິນ, ແລະ
ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປຮ່ວມກັນເພື່ອປົກປ້ອງເມັດພັນຂອງພວກເ
ຂົາຈາກນົກກາ, ແລະ ອັບຣາມໄດ້ອອກໄປກັບຜູ້ທີ່ໄປ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍຄົນນັ້ນມີອາຍຸສິບສີ່ປີ.
18 ແລະ ຝູງກາໄດ້ມາກິນເມັດພືດ, ແລະ
ອັບຣາມໄດ້ແລ່ນໄປພົບພວກມັນກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະຕົກລົງພື້ນດິນ,
ແລະ
ໄດ້ຮ້ອງບອກພວກມັນກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະຕົກລົງພື້ນດິນເພື່ອກິນເມັດ
ພືດ, ແລະ ກ່າວວ່າ, 'ຢ່າລົງໄປ; ກັບຄືນໄປບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າມາ,' ແລະ
ພວກມັນກໍ່ໄດ້ກັບໄປ.
19 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມກາກັບຄືນມາໃນມື້ນັ້ນເຈັດສິບເທື່ອ,
ແລະ ໃນຈໍານວນກາທັງໝົດຕະຫຼອດທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ອັບຣາມຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ບໍ່ມີເລີຍທີ່ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
20 ແລະທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ເຫັນລາວຮ້ອງຂຶ້ນ,
ແລະຝູງກາທັງໝົດກໍ່ຫັນກັບ,
ແລະຊື່ສຽງຂອງລາວກໍ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຄນເດຍ.
21 ແລະໃນປີນີ້, ທຸກຄົນທີ່ຢາກຫວ່ານໄດ້ມາຫາເພິ່ນ,
ເພິ່ນໄດ້ໄປກັບເຂົາເຈົ້າຈົນກວ່າເວລາຫວ່ານຈະສິ້ນສຸດລົງ:
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫວ່ານທີ່ດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໃນປີນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາເຂົ້າມາພຽງພໍກັບບ້ານ ແລະ ກິນອີ່ມ.
22 ແລະ ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທີຫ້າ [1891 AM]
ອັບຣາມໄດ້ສອນຜູ້ທີ່ເຮັດເຄື່ອງມືສໍາລັບງົວ, ຊ່າງຝີມືໃນໄມ້,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພາຊະນະຢູ່ເທິງພື້ນດິນ, ຫັນໜ້າໄປທາງໂຄງໄຖ,
ເພື່ອຈະເອົາເມັດພືດໃສ່ມັນ,
ແລະເມັດພືດໄດ້ຕົກລົງມາຈາກມັນຢູ່ເທິງສ່ວນໄຖ,
ແລະຖືກຊ່ອນຢູ່ໃນດິນ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຢ້ານນົກກາອີກຕໍ່ໄປ.
23 ແລະ ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ (ພາຊະນະ)
ຂຶ້ນ ເໜືອ ພື້ນ ດິນ ເທິງ ໂຄງ ໄຖ ທັງ ໝົດ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຫວ່ານ ແລະ ໄຖ ດິນ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ,
ຕາມ ທີ່ ອັບ ຣາມ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ຢ້ານ ນົກ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

ບົດທີ 12

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນອາທິດທີຫົກ, ໃນປີທີເຈັດຂອງປີ,
[1904 AM] ອັບຣາມໄດ້ເວົ້າກັບເຕຣາບິດາຂອງລາວວ່າ, 'ພໍ່!'
2 ແລະ ເພິ່ນ ເວົ້າ ວ່າ, 'ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ຢູ່ ນີ້ ລູກ ຂອງ
ພໍ່.' ແລະ ເພິ່ນ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ
ຜົນປະໂຫຍດຫຍັງຈາກຮູບເຄົາລົບເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້ານະມັດສະການ,
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ກົ້ມ ລົງ ຕໍ່ໜ້າ ສິ່ງ ນັ້ນ ບໍ?
3 ເພາະ ບໍ່ ມີ ວິນ ຍານ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເຂົາ
ເພາະວ່າພວກມັນເປັນຮູບແບບທີ່ໂງ່, ແລະ
ເປັນຕົວເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຫຼົງຜິດ.
ຢ່ານະມັດສະການພວກເຂົາ:
4ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ
ໃຜເຮັດໃຫ້ຝົນ ແລະ ນໍ້າຄ້າງຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະກະທໍາທຸກສິ່ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຊີວິດທັງໝົດມາຈາກຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
5 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງນະມັດສະການສິ່ງທີ່ບໍ່ມີວິນຍານຢູ່ໃນນັ້ນ?
ເພາະພວກມັນເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ,
ແລະ ພວກເຈົ້າແບກພວກມັນໄວ້ເທິງບ່າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພວກເຂົາ,
ແຕ່ພວກມັນເປັນສາເຫດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຄວາມອັບອາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດ
ພວກມັນ,
ແລະເປັນການລໍ້ລວງຫົວໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພວກມັນ:
ຢ່ານະມັດສະການພວກມັນ.
6 ແລະ ບິດາຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພໍ່ກໍ່ຮູ້ຄືກັນ, ລູກຂອງພໍ່,
ແຕ່ພໍ່ຈະເຮັດແນວໃດກັບຜູ້ຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ຮັບໃຊ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ?

7 ແລະ ຖ້າຂ້ອຍບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ;
ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍຶດໝັ້ນກັບພວກເຂົາເພື່ອນະມັດສ
ະການພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ກຽດພວກເຂົາ.
8 ຈົ່ງງຽບ, ລູກເອີຍ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຂ້າເຈົ້າ.' ແລະ
ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ລາວໄດ້ເວົ້າກັບອ້າຍສອງຄົນຂອງລາວ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ໃຈຮ້າຍໃຫ້ລາວ ແລະ ລາວກໍ່ງຽບຢູ່.
9 ແລະ ໃນປີຄົບຮອບສີ່ສິບປີ, ໃນອາທິດທີສອງ, ໃນປີທີເຈັດຂອງປີນັ້ນ,
[1925 AM] ອັບຣາມໄດ້ມີເມຍ, ແລະ ນາງຊື່ວ່າ ຊາຣາຍ,
ລູກສາວຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ ນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງລາວ.
10 ແລະ ຮາຣານ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ,
ໄດ້ແຕ່ງງານໃນປີທີສາມຂອງອາທິດທີສາມ, [1928 AM] ແລະ
ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້, [1932 AM]
ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ໂລດ.
11 ແລະ ນາໂຮນ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບຕົນເອງ.
12 ແລະ ໃນປີທີຫົກສິບຂອງຊີວິດຂອງອັບຣາມ, ນັ້ນຄື, ໃນອາທິດທີສີ່,
ໃນປີທີສີ່ຂອງປີນັ້ນ, [1936 AM] ອັບຣາມໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນກາງຄືນ,
ແລະໄດ້ເຜົາເຮືອນຮູບເຄົາລົບ, ແລະລາວໄດ້ເຜົາທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ
ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ເລື່ອງນັ້ນ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ
ແລະ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍ ກູ້ ພະ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ທ່າມ ກາງ ໄຟ.
14 ແລະ ຮາຣານ ໄດ້ ຟ້າວຟັ່ງ ຊ່ວຍ ກູ້ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ໄຟ ໄດ້ ລຸກ
ໄໝ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ເຜົາ ໄໝ້ ໃນ ໄຟ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕາຍ
ໄປ ທີ່ ເມືອງ ອູຣ໌ ຂອງ ຊາວ ເຄນເດຍ ກ່ອນ ເຕຣາ ບິດາ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ລາວ ໄວ້ ທີ່ ເມືອງ ອູຣ໌ ຂອງ ຊາວ ເຄນເດຍ.
15 ແລະ ເຕຣາ ໄດ້ອອກຈາກເມືອງອູເຣຂອງຊາວເຄນເດຍ, ລາວ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວ, ເພື່ອໄປແຜ່ນດິນເລບານອນ ແລະ
ແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະ ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຮາຣານ, ແລະ
ອັບຣາມ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບເຕຣາພໍ່ຂອງລາວໃນເມືອງຮາຣານເປັນເວລາສອງອາທິດ.
16 ແລະ ໃນອາທິດທີຫົກ, ໃນປີທີຫ້າຂອງປີນັ້ນ, [1951 AM]
ອັບຣາມໄດ້ນັ່ງຢູ່ຕະຫຼອດຄືນໃນວັນເດືອນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທີເຈັດເພື່ອ
ສັງເກດດວງດາວຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ,
ເພື່ອເບິ່ງວ່າລັກສະນະຂອງປີຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບຝົນ, ແລະ
ລາວຢູ່ຄົນດຽວໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງສັງເກດ.
17 ແລະ ຄຳເວົ້າໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ:
ເຄື່ອງໝາຍທັງໝົດຂອງດວງດາວ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງດວງຈັນ
ແລະ ດວງອາທິດ ລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງຄົ້ນຫາ (ພວກມັນ)?
18 ຖ້າພຣະອົງປະສົງ,
ພຣະອົງກໍຊົງບັນດານໃຫ້ຝົນຕົກທັງຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ.
ແລະ ຖ້າພຣະອົງປະສົງ, ພຣະອົງຈະຢັບຢັ້ງມັນໄວ້
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນກຳມືຂອງລາວ.
19 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານໃນຄືນນັ້ນ ແລະ ກ່າວວ່າ,
'ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ,
ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກພຣະອົງ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ສ້າງສິ່ງທັງປວງ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຜົນງານຂອງມືຂອງເຈົ້າ.
20
ຂໍໂຜດຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງວິນຍານຊົ່ວທີ່ຄອບຄອງຄວາມຄິ
ດໃນໃຈຂອງມະນຸດ
ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາຫຼົງທາງຈາກພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຂໍຊົງສະຖາປະນາຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດໄປ
ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຫຼົງທາງຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍ ຄວນ ຈະ ກັບ ໄປ ເມືອງ ອູຣ
ຂອງ ຊາວ ຄັນເດ ຜູ້ ທີ່ ຊອກ ຫາ ຫນ້າ ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້
ກັບ ໄປ ຫາ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ຄວນ ຈະ ຢູ່ ບ່ອນ ນີ້ ບໍ? ຂໍ ໃຫ້
ເສັ້ນທາງ ທີ່ ຖືກຕ້ອງ ຕໍ່ ພຣະພັກ ພຣະອົງ ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງ ໃນ ມື
ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະອົງ ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ສຳເຣັດ
ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເດີນ ໄປ ໃນ ຄວາມ ຫຼອກລວງ ຂອງ
ຫົວໃຈ ຂ້ານ້ອຍ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ."
22 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ການ ເວົ້າ ແລະ ການ ອະ
ທິ ຖານ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ຜ່ານ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ຈາກ
ປະ ເທດ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ
ເຈົ້າ ແລະ ຈາກ ເຮືອນ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໄປ ຍັງ
ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ, ແລະ
ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ປະ ເທດ ຊາດ ທີ່
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ມີ ປະ ຊາ ຊາດ ຫຼາຍ.
23 ແລະ ເຮົາ ຈະ ອວຍພອນ ເຈົ້າ
ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະໃນພຣະອົງ ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ
ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະ ສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ.
24 ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າ:
ຢ່າຢ້ານ, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ແລະ ຈົນເຖິງທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
25 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ຈົ່ງເປີດປາກ ແລະ ຫູຂອງລາວ,
ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງລາວ,
ດ້ວຍພາສາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແລ້ວ';

ເພາະມັນໄດ້ຢຸດຈາກປາກຂອງລູກຫລານມະນຸດທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ແ
ຫ່ງການໂຄ່ນລົ້ມ (ຂອງບາເບນ).
26 ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ເປີດ ປາກ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຫູ ຂອງ
ລາວ, ແລະ ສົບ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ເວົ້າ
ກັບ ລາວ ເປັນ ພາ ສາ ເຮັບເຣີ ໃນ ພາ ສາ ຂອງ
ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ.
27 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ປຶ້ມ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ປຶ້ມ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂຽນ ເປັນ ພາສາ ເຮັບເຣີ,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖອດ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ມັນ, ແລະ
ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ສຶກ ສາ ມັນ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ໄປ, ແລະ
ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຮູ້ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່
ສາ ມາດ (ເຂົ້າ ໃຈ), ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສຶກ ສາ ມັນ ໃນ
ລະ ຫວ່າງ ຫົກ ເດືອນ ຝົນ.
28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດທີຫົກ
[1953 AM], ລາວໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງລາວ ແລະ
ບອກໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຮູ້ວ່າລາວຈະອອກຈາກຮາຣານໄປແຜ່ນດິນການາອ
ານເພື່ອເບິ່ງມັນ ແລະ ກັບຄືນມາຫາລາວ.
29 ແລະ ເຕຣາ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງໄປຢ່າງສັນຕິ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຳລົງຢູ່ເປັນນິດຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າຊື່ຕົງ .
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ [(ຈົ່ງ) ຢູ່ກັບທ່ານ, ແລະ]
ປົກປ້ອງທ່ານຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ,
ຂໍໂຜດປະທານພຣະຄຸນ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມໂປດປານ
ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫັນທ່ານ,
ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ
ເໜືອ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ທຳຮ້າຍ ເຈົ້າ ໄດ້;
ຈົ່ງໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກ.
30 ແລະ ຖ້າເຈົ້າເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ໜ້າຢູ່ອາໄສ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ພາຂ້ອຍໄປຫາເຈົ້າ ແລະ
ພາໂລດລູກຊາຍຂອງຮາຣານນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າໄປນຳ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.
31
ນາໂຮນນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປກັບຂ້ອຍຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບມາຢ່າງ
ສັນຕິ ແລະ ພວກເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້ານຳກັນ.”

ບົດທີ 13

1 ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ ອອກ ເດີນທາງ ຈາກ ເມືອງ ຮາຣານ, ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ ພາ ຊາຣາຍ, ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໂລດ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮາຣານ,
ໄປ ຍັງ ແຜ່ນດິນ ການາອານ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ອັດຊູຣ, ແລະ ໄປ
ເຖິງ ເມືອງ ເຊເຄມ, ແລະ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ຕົ້ນ ໂອກ ສູງ ຕົ້ນ ຫນຶ່ງ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນ ນັ້ນ
ເປັນ ທີ່ ໜ້າ ຢູ່ ອາ ໄສ ຫລາຍ, ຕັ້ງ ແຕ່ ທາງ
ເຂົ້າ ເມືອງ ຮາ ມັດ ຈົນ ຮອດ ຕົ້ນ ໂອກ ສູງ.
3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ:
ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.
4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເຜົາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ.
5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປຍັງພູເຂົາ . . .
ເບັດເອນທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ອາຍທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
6 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ແຜ່ນດິນ ນັ້ນ
ກວ້າງ ຂວາງ ແລະ ດີ ຫຼາຍ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ກໍ
ງອກ ງາມ ຂຶ້ນ ເທິງ ນັ້ນ ຄື: ຕົ້ນ ອະງຸ່ນ, ຕົ້ນ ເດື່ອ,
ຕົ້ນ ພິລາ, ຕົ້ນ ໂອກ, ຕົ້ນ ອີເລັກ, ຕົ້ນ ເທເຣບິນ, ຕົ້ນ ນ້ຳມັນ,
ຕົ້ນ ສີດາ, ຕົ້ນ ໄຊປຣັສ, ຕົ້ນ ອິນທະຜາລຳ, ແລະ ຕົ້ນ ໄມ້
ທຸກ ຊະນິດ ໃນ ທົ່ງ ນາ, ແລະ ມີ ນ້ຳ ຢູ່ ເທິງ ພູ
ເຂົາ.
7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອວຍພອນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຜູ້
ໄດ້ ນຳພາ ເພິ່ນ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ອູ ເຣ ຂອງ
ຊາວ ເຄນເດຍ, ແລະ ໄດ້ ນຳພາ ເພິ່ນ ມາ ສູ່ ແຜ່ນດິນ
ນີ້.
8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທຳອິດ, ໃນອາທິດທີເຈັດ,
ໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທຳອິດ, 1954 AM]
ເພິ່ນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງພູນີ້, ແລະ
ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: 'ພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນນິລັນດອນ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.'
9 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເຜົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບເພິ່ນ ແລະ
ຈະບໍ່ປະຖິ້ມເພິ່ນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ.
10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ແລະ ໄປ
ທາງ ໃຕ້, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເຮັບໂຣນ ແລະ
ເມືອງ ເຮັບໂຣນ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ເວລາ ນັ້ນ,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ສອງ ປີ, ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ ໄປ ຍັງ ແຜ່ນດິນ ທາງ ໃຕ້, ເຖິງ ເມືອງ ເບອາລອດ,
ແລະ ມີ ການ ອຶດ ຢາກ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ.
11 ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຢິບໃນປີທີສາມຂອງອາທິດ,
ແລະ
ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບຫ້າປີກ່ອນທີ່ພັນລະຍາຂອງລາວຈະຖື
ກແຍກອອກຈາກລາວ.
12 ເມືອງຕານິໃນເອຢິບໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ -
ເຈັດປີຫຼັງຈາກເມືອງເຮັບໂຣນ.

13 ແລະ ເມື່ອຟາໂລໄດ້ຈັບນາງຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຟາໂລ ແລະ
ຄອບຄົວຂອງລາວດ້ວຍໄພພິບັດອັນຮ້າຍແຮງ
ເພາະນາງຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມ.
14 ອັບຣາມມີກຽດສັກສີຫລາຍເພາະມີຊັບສົມບັດຫລາຍຢ່າງຄື ແກະ,
ງົວ, ລໍ, ມ້າ, ອູດ, ຄົນຮັບໃຊ້ຊາຍຍິງ, ແລະ ມີເງິນ ແລະ ຄຳຫລາຍ. ແລະ
ໂລດລູກຊາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ຮັ່ງມີຫລາຍ.
15 ແລະ ຟາໂລໄດ້ມອບຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມຄືນໃຫ້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ,
ໄປຍັງສະຖານທີ່ຕັ້ງແທ່ນບູຊາ, ມີເມືອງອາອີຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະ ເມືອງເບເທນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຜູ້ທີ່ຊີ້ນຳເພິ່ນ
ກັບຄືນມາຢ່າງສັນຕິ.
16 ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີສັກສິດທີສີ່ສິບເອັດໃນປີທີສາມຂອງອາທິ
ດທຳອິດ, [1963 AM] ເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນມາສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ແລະ
ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເຜົາຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ
ໄດ້ຮຽກຮ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວວ່າ: 'ພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.'
17 ແລະ ໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດນີ້ [1964 AM]
ໂລດໄດ້ແຍກທາງຈາກລາວ, ແລະ ໂລດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງໂຊໂດມ,
ແລະ ຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງໂຊໂດມກໍ່ເປັນຄົນບາບຢ່າງຍິ່ງ.
18 ແລະ
ມັນເຮັດໃຫ້ລາວເສົ້າໃຈທີ່ລູກຊາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ແຍກທາງ
ກັບລາວ; ເພາະລາວບໍ່ມີລູກ.
19 ໃນປີທີ່ໂລດຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາມ,
ຫຼັງຈາກທີ່ໂລດໄດ້ແຍກທາງຈາກເພິ່ນ, ໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດນີ້ວ່າ: '
ຈົ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່, ໄປທາງທິດເໜືອ ແລະ
ທິດໃຕ້, ໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກ.
20 ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຫັນ ເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າກັບດິນຊາຍໃນທະເລ:
ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນຈະນັບຂີ້ຝຸ່ນດິນໄດ້,
ແຕ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກນັບ.
21 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,
ຍ່າງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງມັນ,
ແລະເບິ່ງມັນທັງໝົດ; ເພາະວ່າເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.'
ແລະອັບຣາມໄດ້ໄປເມືອງເຮັບໂຣນ, ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
22 ແລະ ໃນ ປີ ນີ້ ເຄໂດ ລາໂອເມີ, ກະສັດ ຂອງ ເອລາມ,
ແລະ ອຳຣາເຟນ, ກະສັດ ຂອງ ຊີນາ, ແລະ ອາຣີໂອກ ກະສັດ
ຂອງ ເຊລາຊາ, ແລະ ເທີການ, ກະສັດ ຂອງ ປະຊາຊາດ, ໄດ້
ມາ ເຖິງ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ກະສັດ ຂອງ ໂກໂມຣາ, ແລະ
ກະສັດ ຂອງ ໂຊໂດມ ໄດ້ ໜີ ໄປ, ແລະ ມີ ຄົນ ຫລາຍ
ຄົນ ໄດ້ ລົ້ມ ຕາຍ ຍ້ອນ ບາດ ເຈັບ ໃນ ຮ່ອມ ພູ
ສິດດີມ, ແຄມ ທະເລ ເຄັມ.
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ເມືອງ ໂຊ ໂດມ ແລະ
ອາດາມ ແລະ ເຊ ໂບ ອິມ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ໂລດ ນຳ ອີກ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ອ້າຍ ຂອງ ອັບ ຣາ ມ, ແລະ ຊັບ ສິນ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ລາວ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ເມືອງ ດານ.
24 ແລະ
ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໜີລອດໄດ້ມາບອກອັບຣາມວ່າລູກຊາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາ
ວຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ (ອັບຣາມ)
ໄດ້ຕຽມອາວຸດໃຫ້ແກ່ຄົນຮັບໃຊ້ໃນບ້ານຂອງລາວ...
25 . . . . ສຳລັບອັບຣາມ, ແລະ ສຳລັບລູກຫລານຂອງລາວ,
ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງຜົນທຳອິດຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຳນົດມັນເປັນພິທີການຕະຫຼອດໄປວ່າພວກເຂົາຄວ
ນມອບມັນໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມັນຕະຫຼອດໄປ.
26 ແລະ ຕໍ່ກົດນີ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງມື້;
ເພາະພຣະອົງໄດ້ກຳນົດມັນໄວ້ສຳລັບຄົນລຸ້ນຫຼັງຕະຫຼອດໄປວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຄວນຖວາຍສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈາກເມັດພືດ, ຈາກເຫຼົ້າແວງ, ຈາກນ້ຳມັນ, ຈາກງົວ ແລະ ຈາກແກະ.
27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະທານ ໃຫ້ ປະ ໂລຫິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກິນ ດື່ມ
ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ.
28 ແລະກະສັດແຫ່ງເມືອງໂຊໂດມໄດ້ມາຫາເພິ່ນ ແລະ
ກົ້ມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ທ່ານອັບຣາມເອີຍ,
ຂໍໂຜດປະທານຈິດວິນຍານທີ່ທ່ານໄດ້ຊ່ວຍກູ້ໄວ້ນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແຕ່ສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ນັ້ນຈົ່ງເປັນຂອງທ່ານ."
29 ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ:
"ຂ້ານ້ອຍຍົກມືຂຶ້ນຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ວ່າ
ຕັ້ງແຕ່ດ້າຍໜຶ່ງຈົນເຖິງສາຍຮັດເກີບ,
ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເອົາສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງພະອົງ, ຢ້ານວ່າພະອົງຈະກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັບຣາມຮັ່ງມີ; ນອກຈາກສິ່ງທີ່ຊາຍໜຸ່ມໄດ້ກິນ,
ແລະສ່ວນທີ່ຄົນໄປກັບຂ້ານ້ອຍຄື ອາເນ, ເອສໂຄນ, ແລະ ມຳເຣ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຮັບສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ."

ບົດທີ 14

1 ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດນີ້, ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສາມ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງອັບຣາມໃນຄວາມຝັນວ່າ: ' ຢ່າຢ້ານເລີຍ ອັບຣາມ; ເຮົາເປັນຜູ້ປົກປ້ອງເຈົ້າ, ແລະລາງວັນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ.'

2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ທູນ ວ່າ: 'ພຣະອົງ ເຈົ້າ, ພຣະອົງ ເຈົ້າ, ພຣະອົງ ຈະ ປະທານ ຫຍັງ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ, ເພາະ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຈາກ ໄປ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ລູກ, ແລະ ລູກຊາຍ ຂອງ ມາເຊັກ, ລູກຊາຍ ຂອງ ຍິງ ສາວ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ແມ່ນ ດາມມາເຊັກ ເອລີເອເຊ: ລາວ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ທອດ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງ ບໍ່ ໄດ້ ປະທານ ລູກ ຫລານ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ.'

3 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: 'ຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນຜູ້ສືບທອດຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ຈະອອກມາຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າເອງ; ລາວຈະເປັນຜູ້ສືບທອດຂອງເຈົ້າ.'

4 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພາລາວອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງທ້ອງຟ້າ ແລະ ນັບດວງດາວຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບພວກມັນໄດ້.

5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ທ້ອງຟ້າ, ແລະ ເຫັນ ດວງ ດາວ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ແບບ ນັ້ນ.

6 ແລະ ເພິ່ນ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ມັນ ຖືກ ນັບ ວ່າ ເປັນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ໃຫ້ ເພິ່ນ.

7 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: "ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງນຳເຈົ້າອອກຈາກເມືອງອູເຣຂອງຊາວເຄນເດຍ ເພື່ອມອບແຜ່ນດິນຂອງຊາວການາອານໃຫ້ເຈົ້າເປັນກຳມະສິດຕະຫຼອດໄປ; ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ."

8 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: 'ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຮູ້ ໄດ້ ແນວ ໃດ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ເປັນ ມໍລະດົກ?'

9 ພຣະອົງ ກ່າວ ແກ່ ລາວ ວ່າ, "ຈົ່ງ ເອົາ ງົວ ແມ່ ຜູ້ ໜຶ່ງ ອາຍຸ ສາມ ປີ, ແບ້ ຜູ້ ໜຶ່ງ ອາຍຸ ສາມ ປີ, ແກະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ອາຍຸ ສາມ ປີ, ນົກເຂົາ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ແລະ ນົກ ເຂົາ ຜູ້ ໜຶ່ງ."

10 ແລະ ລາວໄດ້ເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດໄປໃນກາງເດືອນ ແລະ ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ຕົ້ນໂອກຂອງມຳເຣ ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງເຮັບໂຣນ.

11 ເພິ່ນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້າສັດເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ; ເພິ່ນໄດ້ຖອກເລືອດຂອງມັນໃສ່ແທ່ນບູຊາ, ແລະແບ່ງພວກມັນອອກເປັນສອງສ່ວນ, ແລະວາງພວກມັນໃຫ້ຕິດກັນ, ແຕ່ນົກເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແບ່ງພວກມັນອອກ.

12 ແລະ ນົກ ໄດ້ ມາ ລົງ ມາ ເທິງ ຕ່ອນ ຊີ້ນ, ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ ໄລ່ ພວກ ມັນ ໜີ ໄປ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ປ່ອຍ ໃຫ້ ນົກ ແຕະ ຕ້ອງ ພວກ ມັນ.

13 ແລະ ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນແລ້ວ ຄວາມປິຕິຍິນດີໄດ້ມາສູ່ອັບຣາມ ແລະ ເບິ່ງແມ! ຄວາມຢ້ານຢຳແຫ່ງຄວາມມືດອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ມາສູ່ເພິ່ນ ແລະ ມີຄົນເວົ້າແກ່ອັບຣາມວ່າ: "ຈົ່ງຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຕົກເປັນທາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ."

14 ແລະ ເຮົາ ຈະ ພິ ພາກ ສາ ປະ ຊາ ຊາດ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ທາດ, ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ມາ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຊັບ ສິນ ຢ່າງ ຫຼວງ ຫຼາຍ.

15 ແລະ ເຈົ້າຈະໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສັນຕິ, ແລະ ຈະຝັງໄວ້ໃນໄວຊະລາທີ່ດີ.

16 ແຕ່ໃນລຸ້ນທີສີ່ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາທີ່ນີ້; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຊາວອາໂມຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນ.

17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ດວງອາທິດກໍໄດ້ຕົກດິນແລ້ວ ແລະ ມີແປວໄຟຂຶ້ນມາ ແລະ ເບິ່ງແມ! ເຕົາໄຟກຳລັງມີຄວັນໄຟອອກມາ ແລະ ມີແປວໄຟຜ່ານລະຫວ່າງຕ່ອນເຂົ້າຈີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ.

18 ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ ໂດຍກ່າວວ່າ: "ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳເອຢິບຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຄືແມ່ນ້ຳເອີຟຣັດ ຊາວເຄນີ ຊາວເຄນີຊີ ຊາວກາດໂມນີ ຊາວເປຣີຊີ ຊາວເຣຟາອີມ ຊາວຟາໂຄຣີ ຊາວຮີວີ ຊາວອາໂມຣີ ຊາວການາອານ ຊາວກີຣ໌ກາຊີ ແລະ ຊາວເຢບຸດ."

19 ແລະມື້ນັ້ນຜ່ານໄປ, ອັບຣາມໄດ້ຖວາຍຊີ້ນສັດ, ແລະນົກ, ແລະໝາກໄມ້, ແລະເຄື່ອງດື່ມ, ແລະໄຟໄດ້ເຜົາຜານພວກມັນ.

20 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ, ຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບໂນອາໃນເດືອນນີ້; ແລະ ອັບຣາມໄດ້ຕໍ່ອາຍຸງານບຸນ ແລະ ພິທີການສຳລັບຕົນເອງຕະຫຼອດໄປ.

21 ແລະ ອັບຣາມ ກໍ ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ໄດ້ ບອກ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໃຫ້ ຊາຣາຍ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ຮູ້; ແລະ ເພິ່ນ ເຊື່ອ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ມີ ລູກ, ແຕ່ ນາງ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ.

22 ແລະ ຊາຣາຍ ໄດ້ ແນະນຳ ອັບຣາມ ຜົວ ຂອງ ນາງ ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: "ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ຮາກາ ຍິງ ຊາວ ເອຢິບ ຂອງ ຂ້ອຍ; ບາງທີ ຂ້ອຍ ຈະ ສາມາດ ເພີ່ມ ລູກ ຫລານ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໂດຍ ທາງ ນາງ."

23 ອັບຣາມ ໄດ້ ຟັງ ສຽງ ຂອງ ຊາຣາຍ ເມຍ ຂອງ ຕົນ ແລະ ກ່າວ ແກ່ ນາງ ວ່າ, "ຈົ່ງ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ." ຊາຣາຍ ໄດ້ ເອົາ ຮາກາ ສາວ ໃຊ້ ຂອງ

ນາງ ຊາວ ເອຢິບ ແລະ ມອບ ນາງ ໃຫ້ ອັບຣາມ ຜົວ ຂອງ ນາງ ໃຫ້ ເປັນ ເມຍ.
24 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ນາງ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຖື ພາ ແລະ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ອິດສະມາເອນ, ໃນ ປີ ທີ ຫ້າ ຂອງ ອາທິດ ນີ້ [1965 AM]; ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ປີ ທີ ແປດ ສິບ ຫົກ ໃນ ຊີວິດ ຂອງ ອັບຣາມ.

ບົດທີ 15

1 ແລະ ໃນປີທີຫ້າຂອງອາທິດທີສີ່ຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້, [1979 AM] ໃນເດືອນທີສາມ, ໃນກາງເດືອນ, ອັບຣາມໄດ້ສະຫຼອງເທດສະການໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດຂອງການເກັບກ່ຽວເມັດພືດ.
2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃໝ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດ, ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ງົວແມ່ໂຕໜຶ່ງ, ແບ້ແມ່ໂຕໜຶ່ງ ແລະ ແກະໂຕໜຶ່ງ ເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາເຜົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍໝາກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ ພ້ອມກັບເຄື່ອງຫອມ.
3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່ອັບຣາມ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດສູງສຸດ; ຈົ່ງຍອມຮັບຕົວເອງຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ຈົ່ງເປັນຄົນດີພ້ອມ.
4 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
5 ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ ກົ້ມຫົວລົງ, ແລະ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ສົນທະນາ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ:
6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກົດລະບຽບຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ບິດາ ຂອງ ປະຊາ ຊາດ ທັງ ຫລາຍ.
7 ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ອັບຣາມ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະແມ່ນ ອັບຣາຮາມ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ, ແມ່ນແຕ່ຕະຫຼອດໄປ. ເພາະເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນບິດາຂອງຫລາຍປະຊາຊາດ.
8 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາກະສັດຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ.
9 ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະຖາປະນາ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ເຮົາ ລະຫວ່າງ ເຮົາ ກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຫຼັງ ຈາກ ເຈົ້າ, ຕະຫຼອດ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ເປັນ ພັນທະ ສັນຍາ ອັນ ເປັນນິດ, ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຫຼັງ ຈາກ ເຈົ້າ.
10 “ແລະເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າເຄີຍອາໄສຢູ່ນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ” ນັ້ນຄືແຜ່ນດິນການາອານ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມັນຕະຫຼອດໄປ ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ: “ສ່ວນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ; ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຮັບພິທີຕັດ, ແລະ ໃຫ້ໜັງອະໄວຍະວະເພດຊາຍຂອງເຈົ້າຮັບພິທີຕັດ, ແລະ ມັນຈະເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍານິລັນດອນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ.”
12 ແລະ ໃນວັນທີແປດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ລູກຊາຍທຸກຄົນຕະຫຼອດເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນນັ້ນ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຊື້ມາຈາກຄົນຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ມາແຕ່ບໍ່ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ.
13 ຜູ້ ທີ່ ເກີດ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ພິທີ ຕັດ ຢ່າງ ແນ່ນອນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຊື້ ມາ ດ້ວຍ ເງິນ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ພິທີ ຕັດ, ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ພິທີການ ອັນ ເປັນນິດ.
14 ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດໜັງອະໄວຍະວະເພດຊາຍໃນມື້ທີແປດ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ.
15 ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ສ່ວນຊາຣາຍພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ຊື່ຂອງນາງຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາຣາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະມີຊື່ວ່າຊາຣາ.”
16 ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນນາງ, ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຊາຍໂດຍນາງ, ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນລາວ, ແລະ ລາວຈະກາຍເປັນປະເທດຊາດ, ແລະ ກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະສືບທອດມາຈາກລາວ.
17 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ກົ້ມຫົວລົງ ແລະ ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ກ່າວໃນໃຈວ່າ: 'ຈະມີລູກຊາຍເກີດມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຮ້ອຍປີບໍ, ແລະ ຊາຣາ, ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸເກົ້າສິບປີ, ຈະມີລູກບໍ?'
18 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ອິດສະມາເອນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ!
19 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ແລະ ຊາຣາຈະຄອດລູກຊາຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ອີຊາກ, ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບລາວ, ເປັນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ແລະ ສຳລັບລູກຫລານຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ.
20 ແລະ ສ່ວນ ອິດສະມາເອນ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ເຈົ້າ ຄື ກັນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ພອນ ລາວ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້

ລາວ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ເພີ່ມ ທະ ວີ ລາວ ຢ່າງ ຫຼວງ
ຫຼາຍ, ແລະ ລາວ ຈະ ມີ ລູກ ຊາຍ ສິບ ສອງ ຄົນ, ແລະ
ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ປະ ເທດ ຊາດ ທີ່
ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
21 ແຕ່ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາກັບອີຊາກ
ຜູ້ຊຶ່ງຊາຣາຈະຄອດໃຫ້ເຈົ້າໃນວັນນີ້ ໃນປີໜ້າ.
22 ແລະ ພຣະອົງ ຊົງ ຢຸດ ການ ສົນທະນາ ກັບ ອັບຣາຮາມ ແລະ
ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ ຈາກ ອັບຣາຮາມ.
23 ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກເພິ່ນ,
ເພິ່ນໄດ້ເອົາອິດສະມາເອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ,
ແລະຜູ້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຊື້ດ້ວຍເງິນຂອງເພິ່ນ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ,
ແລະໄດ້ຕັດໜັງອະໄວຍະວະເພດຂອງເພິ່ນ.
24 ແລະໃນວັນດຽວກັນນັ້ນເອງ ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບພິທີຕັດ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ລາວຊື້ດ້ວຍເງິນຈາກລູກຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ,
ກໍໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດກັບລາວ.
25 ກົດ ນີ້ ແມ່ນ ສຳລັບ ທຸກ ລຸ້ນ ຄົນ ຕະຫຼອດ ໄປ,
ແລະ ບໍ່ ມີ ການ ຕັດ ມື້ ໃດ ມື້ ໜຶ່ງ, ແລະ ບໍ່ ມີ
ການ ລະ ເວັ້ນ ມື້ ໜຶ່ງ ໃນ ແປດ ມື້; ເພາະ ມັນ
ເປັນ ພິ ທີ ການ ອັນ ເປັນ ນິດ, ຖືກ ກຳ ນົດ ໄວ້
ແລະ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ແຫ່ງ ສະຫວັນ.
26 ແລະ ທຸກໆ ຄົນ ທີ່ ເກີດ ມາ, ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັດ ໃນ ມື້ ທີ ແປດ, ຈະ ບໍ່
ເປັນ ຂອງ ລູກ ຫລານ ແຫ່ງ ພັນທະ ສັນຍາ ທີ່
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ອັບຣາຮາມ,
ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ລູກ ຫລານ ແຫ່ງ ຄວາມ ພິນາດ; ແລະ
ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃດໆ ໃນ
ຕົວ ເຂົາ ວ່າ ເຂົາ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແຕ່
(ເຂົາ ຖືກ ກຳນົດ ໄວ້) ໃຫ້ ຖືກ ທຳລາຍ ແລະ ຖືກ ຂ້າ
ຖິ້ມ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ຖືກ ຖອນ ຮາກ
ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເພາະ ເຂົາ ໄດ້ ຝ່າ
ຝືນ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
27 ເພາະວ່າທູດສະຫວັນທັງປວງແຫ່ງການປະທັບຢູ່ ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງການຊຳລະລ້າງທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່
ເຂົາເຈົ້າສ້າງ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່ ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງການຊຳລະລ້າງ
ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະລ້າງອິດສະລາເອນໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະ
ກັບທູດສະຫວັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ.
28 ແລະ ຈົ່ງ ບັນຊາ ລູກ ຫລານ ອິດສະລາເອນ ແລະ ໃຫ້
ພວກ ເຂົາ ຖື ເອົາ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ພັນທະ
ສັນຍາ ນີ້ ໄວ້ ສຳລັບ ຄົນ ລຸ້ນ ຕໍ່ໆ ໄປ ເປັນ
ພິທີການ ອັນ ເປັນນິດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຖືກ
ຖອນ ຮາກ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ.
29 ເພາະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໄວ້
ເພື່ອ ພັນທະ ສັນ ຍາ, ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄວນ ປະ ຕິ
ບັດ ມັນ ຕະຫຼອດ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທັງ ໝົດ.
30 ສຳລັບອິດສະມາເອນ ແລະ ລູກຊາຍ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລະ
ເອຊາວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເຂົ້າຫາພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະອົງເລືອກພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເປັນລູກຫລານຂອງ
ອັບຣາຮາມ, ເພາະພຣະອົງຮູ້ຈັກພວກເຂົາ,
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກອິດສະລາເອນໃຫ້ເປັນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊຳລະ ມັນ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ແລະ
ເຕົ້າ ໂຮມ ມັນ ຈາກ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ
ທັງ ປວງ; ເພາະ ວ່າ ມີ ຫຼາຍ ປະ ຊາ ຊາດ ແລະ
ຫຼາຍ ຊົນ ຊາດ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ເປັນ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ວາງ ວິນ ຍານ ໄວ້
ໃນ ສິດ ອຳນາດ ເພື່ອ ນຳພາ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ຫຼົງ
ທາງ ຈາກ ພຣະ ອົງ.
32 ແຕ່ ພຣະອົງ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ທູດ ສະຫວັນ ຫຼື ວິນ
ຍານ ໃດໆ ໄວ້ ເທິງ ອິດສະລາເອນ, ເພາະ ພຣະອົງ ຜູ້
ດຽວ ເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ຮັກສາ ພວກ ເຂົາ ແລະ
ຮຽກຮ້ອງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ພຣະຫັດ ຂອງ ທູດ
ສະຫວັນ ແລະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ດ້ວຍ
ພຣະ ຫັດ ຂອງ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັກສາ ພວກ ເຂົາ ແລະ
ອວຍພອນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ເປັນ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ໄປ ຕະຫຼອດ ການ.
33 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດແກ່ທ່ານວ່າ
ລູກຫລານຂອງອິດສະລາເອນຈະບໍ່ຮັກສາພິທີການນີ້, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮັບພິທີຕັດຕາມກົດໝາຍທັ
ງໝົດນີ້; ເພາະວ່າໃນເນື້ອໜັງຂອງພິທີຕັດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເວັ້ນພິທີຕັດນີ້ຂອງລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນ,
ລູກຊາຍຂອງເບລີອາ,
ຈະປະໄວ້ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮັບພິທີຕັດໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເ
ກີດມາ.
34 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໂຜດພິໂລດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ລູກຫລານອິດສະຣາເ

ອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຫັນໜີຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຍຸຍົງ ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງກົດໝາຍນີ້; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ສະມາຊິກຂອງພວກເຂົາຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກກຳຈັດ ແລະ ຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະ ຈະບໍ່ມີການໃຫ້ອະໄພ ຫຼື ການໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ [ເພື່ອວ່າຈະມີ ການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ]
ສຳລັບບາບທັງໝົດຂອງຄວາມຜິດພາດນິລັນດອນນີ້.

ບົດທີ 16

1 ແລະ ໃນ ວັນ ຂຶ້ນ ໃໝ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ອັບ ຣາ ຮາມ, ທີ່ ຕົ້ນ ໂອກ ຂອງ ມຳເຣ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ລົມ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ກາດ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ ຊາຣາ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ມອບ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ.
2 ແລະ ຊາຣາ ໄດ້ ຫົວຂວັນ, ເພາະ ນາງ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ກັບ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ນາງ, ແລະ ນາງ ກໍ ຢ້ານ ກົວ, ແລະ ປະ ຕິ ເສດ ວ່າ ນາງ ໄດ້ ຫົວ ຂວັນ ຍ້ອນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນັ້ນ.
3 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ບອກນາງເຖິງຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງນາງ, ດັ່ງທີ່ຊື່ຂອງລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ (ເຊັ່ນ) ອີຊາກ,
4 ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາກັບຄືນມາຫານາງໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ນາງກໍ່ຈະຖືພາໄດ້ລູກຊາຍ.
5 ແລະ ໃນເດືອນນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕໍ່ເມືອງໂຊໂດມ, ເມືອງໂກໂມຣາ, ເມືອງເຊໂບອິມ, ແລະ ທົ່ວທັງພາກພື້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຜົາພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ ແລະ ມາດ, ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າເຖິງການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເປັນຄົນບາບຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປິະເປື້ອນຕົນເອງ ແລະ ກະທຳຜິດທາງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກະທຳຄວາມບໍ່ສະອາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
6 ແລະ ໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້,
ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນລົງໂທດສະຖານທີ່ຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງຊາວໂຊໂດມ, ຄືກັນກັບການຕັດສິນຂອງຊາວໂຊໂດມ.
7 ແຕ່ ເຮົາ ໄດ້ ຊ່ວຍ ລອດ ໂລດ; ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລະນຶກ ເຖິງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ອອກ ໄປ ຈາກ ທ່າມກາງ ການ ລົ້ມ ສະຫຼາຍ.
8 ແລະ ລາວ ແລະ ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ກະທຳ ບາບ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ມາ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ສະໄໝ ຂອງ ອາດາມ ຈົນ ເຖິງ ສະໄໝ ຂອງ ລາວ; ເພາະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ນອນ ກັບ ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ.
9 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ຮັບບັນຊາ ແລະ
ຈາລຶກກ່ຽວກັບລູກຫລານທັງໝົດຂອງລາວ, ເທິງແຜ່ນຫີນສະຫວັນ, ໃຫ້ຖອນຮາກອອກ, ແລະ
ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາຕໍ່ພວກເຂົາຄືກັບການພິພາກສາຂອງໂຊໂດມ, ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ມີລູກຫລານຂອງມະນຸດເຫຼືອຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນວັນແຫ່ງການກ່າວໂທດ.
10 ແລະ ໃນ ເດືອນ ນີ້ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ຍ້າຍ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ເຮັບໂຣນ, ແລະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອາໄສ ຢູ່ ລະຫວ່າງ ເມືອງ ກາເດັດ ແລະ ເມືອງ ຊູຣ ໃນ ພູ ເຂົາ ເກຣາ.
11 ແລະ ໃນກາງເດືອນທີຫ້າ ລາວໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.
12 ແລະ ໃນກາງເດືອນທີຫົກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມຊາຣາ ແລະ ກະທຳກັບນາງຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້ ແລະ ນາງກໍ່ໄດ້ຖືພາ.
13 ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນເດືອນທີສາມ, ແລະ ໃນກາງເດືອນນັ້ນ,
ເຊິ່ງເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ, ໃນເທດສະການເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກອັນທຳອິດ, ອີຊາກໄດ້ເກີດມາ.
14 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ໃຫ້ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຕົນ ຮັບ ພິ ທີ ຕັດ ໃນ ມື້ ທີ ແປດ: ລາວ ເປັນ ຄົນ ທຳ ອິດ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພິ ທີ ຕັດ ຕາມ ພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງ ໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້ ເປັນ ນິດ.
15 ແລະໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດທີສີ່ ພວກເຮົາໄດ້ມາຫາອັບຣາຮາມ, ຢູ່ທີ່ນ້ຳສ້າງແຫ່ງຄຳສາບານ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ເພິ່ນ [ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ບອກຊາຣາວ່າພວກເຮົາຈະກັບຄືນໄປຫານາງ, ແລະນາງຈະຖືພາລູກຊາຍ.]
16 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນມາໃນເດືອນທີເຈັດ, ແລະ ພົບວ່າຊາຣາຖືພາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ] ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ອວຍພອນລາວ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ກ່ຽວກັບລາວວ່າລາວຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າລາວຈະເກີດລູກຊາຍອີກຫົກຄົນ, ແລະ ຈະໄດ້ເຫັນ (ພວກເຂົາ) ກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ; ແຕ່ (ວ່າ) ໃນອີຊາກ ຊື່ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນ:

17 ແລະ (ວ່າ)
ລູກຫລານທັງໝົດຂອງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ
ຖືກນັບລວມກັບຄົນຕ່າງຊາດ;
ແຕ່ຈາກລູກຫລານຂອງອີຊາກຈະມີລູກຫລານບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ແລະ
ບໍ່ຄວນຖືກນັບລວມໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ.
18 ເພາະວ່າ ລາວ ຈະ ກາຍ ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ, ແລະ ລູກ ຫລານ ທັງ ໝົດ ຂອງ
ລາວ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມະ ສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເໜືອ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ປວງ ແລະ
ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ກາຍ ເປັນ ອາ ນາ ຈັກ, ປະ ໂລ
ຫິດ, ແລະ ປະ ຊາ ຊາດ ສັກ ສິດ.
19 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໄປ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ບອກໃຫ້ຊາຣາຮູ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາບອກລາວ, ແລະ
ທັງສອງຄົນກໍ່ປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງ.
20 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍ
ເພິ່ນໃຫ້ລອດພົ້ນ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນປິຕິຍິນດີໃນດິນແດນທີ່ເພິ່ນອາໄສຢູ່, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສະຫຼອງເທດສະການແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີໃນເດືອນນີ້ເຈັດມື້,
ໃກ້ກັບແທ່ນບູຊາທີ່ເພິ່ນໄດ້ສ້າງໄວ້ທີ່ນ້ຳສ້າງຄຳສາບານ.
21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕູບຕ່າງໆສຳລັບຕົນເອງ ແລະ
ສຳລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນໃນງານບຸນນີ້, ແລະ
ເພິ່ນເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ສະເຫຼີມສະຫຼອງງານບຸນແຫ່ງຕູບຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.
22 ແລະໃນລະຫວ່າງເຈັດມື້ເຫຼົ່ານີ້
ເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາເຜົາມາຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຕ່ລະມື້
ຄື: ງົວເຖິກສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ແກະເຈັດໂຕ, ແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ໄຖ່ບາບເພື່ອຕົນເອງ
ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.
23 ແລະ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາຂອບພຣະຄຸນ, ແກະຜູ້ເຈັດໂຕ,
ລູກແບ້ເຈັດໂຕ, ແກະເຈັດໂຕ, ແລະ ແບ້ຜູ້ເຈັດໂຕ, ພ້ອມກັບໝາກໄມ້
ແລະ ເຄື່ອງດື່ມບູຊາ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເຜົາໄຂມັນທັງໝົດຂອງມັນເທິງແທ່ນບູຊາ,
ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເລືອກໄວ້ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອກິ່ນຫອມທີ່ຫອມຫວນ.
24 ແລະໃນຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ ເພິ່ນໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມຄື ກຳຍານ
ແລະ agbanum, stackte, nard, ແລະ ມົດ, ເຄື່ອງເທດ, ແລະ
ເຄື່ອງເທດ; ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍທັງເຈັດຢ່າງນີ້, ບົດໃຫ້ມຸ່ນ,
ປະສົມເຂົ້າກັນເປັນສ່ວນເທົ່າໆກັນ (ແລະ) ບໍລິສຸດ.
25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສະຫຼອງເທດສະການນີ້ເປັນເວລາເຈັດມື້,
ໂດຍປິຕິຍິນດີດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນ
ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນແປກໜ້າຢູ່ກັບເພິ່ນ,
ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຕັດ.
26 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອວຍພອນ ພຣະ ຜູ້ ສ້າງ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ລາວ ໃນ ລຸ້ນ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ລາວ
ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ເພາະ ພຣະ ອົງ
ຮູ້ ແລະ ຮັບຮູ້ ວ່າ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຈະ ມີ ຕົ້ນ ໄມ້
ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂຶ້ນ ສຳລັບ ລຸ້ນ ນິລັນດອນ,
ແລະ ຈາກ ພຣະ ອົງ ມີ ເມັດ ພັນ ອັນ ສັກ ສິດ,
ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ກາຍ ເປັນ ເໝືອນ ພຣະ ອົງ
ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ.
27 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນ ແລະ ປິຕິຍິນດີ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງງານບຸນນີ້ວ່າ ງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ.
28 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອວຍພອນລາວຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ລູກຫລານທັງໝົດຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນຂອງແຜ່
ນດິນໂລກ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງງານບຸນນີ້ໃນລະດູການຂອງມັນ,
ຕາມປະຈັກພະຍານຂອງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ.
29 ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້,
ມັນຈຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນກ່ຽວກັບອິດສະລາເອນ,
ວ່າພວກເຂົາຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງເທດສະການແຫ່ງຜ້າເຕັ້ນເຈັດມື້ດ້ວຍ
ຄວາມສຸກ, ໃນເດືອນທີເຈັດ,
ເຊິ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—
ເປັນກົດເກນຕະຫຼອດໄປຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນຂອງພວກເຂົາທຸກໆປີ.
30 ແລະ ເຖິງຈຸດນີ້ແລ້ວ ມັນບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງມື້;
ເພາະມັນຖືກກຳນົດໄວ້ຕະຫຼອດໄປກ່ຽວກັບອິດສະລາເອນວ່າ
ພວກເຂົາຄວນສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນຕູບ, ແລະ
ວາງພວງມາລາໄວ້ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເອົາກິ່ງໄມ້ທີ່ມີໃບ,
ແລະ ຕົ້ນວິນໂລຈາກຫ້ວຍ.
31 ອັບຣາຮາມໄດ້ເອົາງ່າຕົ້ນປາມ ແລະ ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີ, ແລະ
ທຸກໆມື້ລາວຍ່າງອ້ອມແທ່ນບູຊາດ້ວຍກິ່ງໄມ້ເຈັດເທື່ອໃນຕອນເຊົ້າ,
ລາວໄດ້ສັນລະເສີນ ແລະ
ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງລາວສຳລັບທຸກສິ່ງດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ.

ບົດທີ 17

1 ແລະ ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີຫ້າ
ອີຊາກໄດ້ຢຸດນົມໃນປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້, [1982 AM] ແລະ
ອັບຣາຮາມໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫຍ່ໃນເດືອນທີສາມ,
ໃນມື້ທີ່ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວຢຸດນົມ.

2 ແລະ ອິດສະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງ ຮາກາ, ຊາວເອຢິບ, ໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ອັບຣາຮາມ, ພໍ່ຂອງລາວ, ແທນລາວ, ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ປິຕິຍິນດີ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕາຍໂດຍບໍ່ມີລູກ.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລະນຶກ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ໃນ ມື້ ທີ່ ໂລດ ໄດ້ ແຍກ ທາງ ຈາກ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິຕິ ຍິນດີ ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ເຊື້ອ ສາຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອ ຮັບ ມໍລະດົກ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອວຍພອນ ດ້ວຍ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ຜູ້ ສ້າງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ.
4 ແລະ ຊາຣາ ໄດ້ເຫັນ ອິດສະມາເອນ ຫລິ້ນ ແລະ ເຕັ້ນລຳ, ແລະ ອັບຣາຮາມ ປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ນາງໄດ້ອິດສາ ອິດສະມາເອນ ແລະ ເວົ້າກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ, 'ຈົ່ງໄລ່ຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ ແລະ ລູກຊາຍຂອງນາງອອກໄປ; ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບ ອິຊາກ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ.'
5 ແລະ ເລື່ອງນັ້ນກໍ່ເປັນທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈໃນຂອງອັບຣາຮາມ ເພາະຍິງຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ ທີ່ລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກລາວ.
6 ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າເສົ້າໃຈເພາະເດັກນ້ອຍ ແລະ ນາງຮັບໃຊ້ນັ້ນເລີຍ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຊາຣາໄດ້ບອກເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງນາງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ເພາະວ່າຊື່ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນໃນອິຊາກ."
7 ແຕ່ສຳລັບລູກຊາຍຂອງຍິງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ ເພາະວ່າລາວເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ.
8 ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ຕື່ນ ແຕ່ ເຊົ້າ ມືດ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ກັບ ນ້ຳ ໃສ່ ບ່າ ຂອງ ຮາກາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ແລ້ວ ສົ່ງ ນາງ ກັບ ໄປ.
9 ແລະ ນາງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລະ ໄປ ທ່ອງ ທ່ຽວ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນດານ ເບ ເອນ ເຊ ບາ, ແລະ ນ້ຳ ໃນ ຂວດ ກໍ ໝົດ ໄປ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ກໍ ຫິວ ນ້ຳ, ແລະ ໄປ ຕໍ່ ໄປ ບໍ່ ໄດ້, ແລະ ລົ້ມ ລົງ.
10 ແລະ ແມ່ຂອງລາວໄດ້ເອົາລາວໄປຖິ້ມໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ແລະ ໄປນັ່ງລົງຕໍ່ໜ້າລາວ, ໄກໆເທົ່າກັບການຍິງທະນູ; ເພາະນາງເວົ້າວ່າ, 'ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມຕາຍຂອງລູກຂ້ອຍ,' ແລະ ໃນຂະນະທີ່ນາງນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ນາງກໍ່ຮ້ອງໄຫ້.
11 ເທວະດາອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, "ຮາກາເອີຍ ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ຫຍັງ? ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ຈັບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າເຖີດ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຫັນເດັກນ້ອຍແລ້ວ."
12 ແລະ ນາງໄດ້ເປີດຕາ, ແລະ ນາງໄດ້ເຫັນນ້ຳບໍ່, ແລະ ນາງໄດ້ໄປຕື່ມນ້ຳໃສ່ກະປ໋ອງຂອງນາງ, ແລະ ນາງໄດ້ໃຫ້ລູກຂອງນາງດື່ມ, ແລະ ນາງໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເດີນທາງໄປທາງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານປາຣານ.
13 ແລະ ເດັກນັ້ນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນນັກຍິງທະນູ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ແມ່ຂອງລາວໄດ້ຫາເມຍໃຫ້ລາວຈາກບັນດາລູກສາວຊາວເອຢິບ.
14 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ເນບາໂຢດ; ເພາະ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ, 'ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃກ້ ຂ້ອຍ ເມື່ອ ຂ້ອຍ ຮ້ອງ ຫາ ພຣະ ອົງ.'
15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນອາທິດທີເຈັດ, ໃນປີທຳອິດຂອງປີນັ້ນ, [2003 AM] ໃນເດືອນທຳອິດຂອງປີສັກສິດນີ້, ໃນວັນທີສິບສອງຂອງເດືອນນີ້, ມີສຽງດັງຂຶ້ນໃນສະຫວັນກ່ຽວກັບອັບຣາຮາມ, ວ່າເພິ່ນຊື່ສັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກເພິ່ນ, ແລະວ່າເພິ່ນຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະວ່າໃນທຸກໆຄວາມທຸກທໍລະມານເພິ່ນຊື່ສັດ.
16 ແລະ ເຈົ້າຊາຍມາສະເຕມາໄດ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ທູນວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ອັບຣາຮາມຮັກອິຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວພໍໃຈໃນລາວຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ; ຂໍສັ່ງລາວຖວາຍລາວເປັນເຄື່ອງບູຊາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງເຫັນວ່າລາວຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງນີ້ຫຼືບໍ່, ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງຮູ້ວ່າລາວສັດຊື່ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງທົດລອງລາວຫຼືບໍ່."
17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ວ່າອັບຣາຮາມຊື່ສັດໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ທົດລອງເພິ່ນຜ່ານປະເທດຂອງເພິ່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ ໄດ້ທົດລອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຮັ່ງມີຂອງກະສັດ, ແລະ ໄດ້ທົດລອງເພິ່ນອີກຄັ້ງຜ່ານພັນລະຍາຂອງເພິ່ນ, ເມື່ອນາງຖືກແຍກອອກຈາກເພິ່ນ, ແລະ ດ້ວຍການຕັດອະໄວຍະວະ; ແລະ ໄດ້ທົດລອງເພິ່ນຜ່ານອິດສະມາເອນ ແລະ ຮາກາ, ຍິງສາວຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ເມື່ອເພິ່ນສົ່ງພວກເຂົາໄປ.
18 ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທົດລອງເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍຖືກພົບເຫັນວ່າຊື່ສັດ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນບໍ່ອົດທົນ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ຊັກຊ້າໃນການກະທຳ; ເພາະວ່າເພິ່ນຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 18

1 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ, 'ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ';
ແລະເພິ່ນກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, (ຢູ່ທີ່ນີ້) ເຮົາ.'
2 ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ,
"ຈົ່ງເອົາອີຊາກລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮັກໄປ ແລະ ໄປຍັງພູສູງ
ແລະ ຖວາຍລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ເຮົາຈະຊີ້ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ."
3 ແລະ ລາວຕື່ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ແລະ ໃສ່ອານໃສ່ລາ ແລະ
ພາຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນກັບອີຊາກລູກຊາຍໄປນຳ ແລະ
ໄດ້ຕັດຟືນສໍາລັບເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ໃນມື້ທີສາມ
ລາວໄດ້ໄປຮອດບ່ອນນັ້ນ ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນບ່ອນນັ້ນແຕ່ໄກ.
4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ບໍ່ ນໍ້າ ແຫ່ງ ຫນຶ່ງ ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບອກ ຄົນ
ຫນຸ່ມ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ, "ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ກັບ ລາ, ແລະ ຂ້ອຍ
ກັບ ລູກ ຈະ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ນະມັດສະການ ແລ້ວ
ພວກ ເຮົາ ຈະ ກັບ ມາ ຫາ ພວກ ທ່ານ ອີກ."
5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອົາຟືນສໍາລັບເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ
ວາງມັນໄວ້ເທິງອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືໄຟ ແລະ
ມີດໃນມື, ແລະ ທັງສອງໄດ້ໄປນໍາກັນທີ່ນັ້ນ.
6 ອີຊາກເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, "ພໍ່ເອີຍ," ແລະລາວເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້,
ລູກເອີຍ." ແລະລາວເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, "ເບິ່ງໄຟ, ມີດ, ແລະຟືນ;
ແຕ່ແກະສໍາລັບເຜົາບູຊາຢູ່ໃສ, ພໍ່?"
7 ແລະ ເພິ່ນກ່າວວ່າ, '
ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາແກະໃຫ້ພຣະອົງເອງເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາເຜົາ,
ລູກເອີຍ.' ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ສະຖານທີ່ແຫ່ງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ.
8 ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ, ແລະ
ລາວໄດ້ວາງຟືນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ ມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະ ວາງລາວໄວ້ເທິງຟືນທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ
ຢຶດມືອອກເພື່ອຈັບມີດເພື່ອຂ້າອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ.
9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າຊາຍ
Mastêmâ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວວ່າ, '
ຈົ່ງສັ່ງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ວາງມືໃສ່ເດັກຊາຍນັ້ນ, ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເຮັດຫຍັງກັບເພິ່ນ,
ເພາະເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເພິ່ນຢ້ານຢໍາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.'
10 ແລະ ເຮົາໄດ້ຮ້ອງຫາລາວຈາກສະຫວັນ, ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: '
ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ;' ແລະ ລາວກໍ່ຕົກໃຈຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ: '
ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້.'
11 ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ຢ່າວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ເດັກຊາຍນັ້ນ,
ແລະ ຢ່າເຮັດຫຍັງກັບລາວ;
ເພາະດຽວນີ້ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຈົ້າຢໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ບໍ່ໄດ້ຫວງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກຊາຍກົກຂອງເຈົ້າ, ຈາກຂ້ອຍ.'
12 ແລະ ເຈົ້າຊາຍ Mastêmá ກໍຮູ້ສຶກອັບອາຍ; ແລະ ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະ ເຫັນແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ ຖືກ . . .
ຈັບໄວ້ດ້ວຍເຂົາຂອງມັນ, ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ໄປເອົາແກະຜູ້ນັ້ນ ແລະ
ຂ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາເຜົາ ແທນລູກຊາຍຂອງລາວ.
13 ອັບຣາຮາມເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ 'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນ'
ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ ເທິງພູເຂົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ນັ້ນຄືພູເຂົາຊີໂອນ.
14 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມຕາມຊື່ຂອງລາວເປັນຄັ້ງທີສອງຈາກ
ສະຫວັນ,
ຍ້ອນວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະກົດຕົວເພື່ອເວົ້າກັບລາວໃນພ
ຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
15 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ເຮົາ ໄດ້
ສາບານ ດ້ວຍ ຕົວ ເຮົາ ເອງ ວ່າ ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ແລະ ບໍ່ ໄດ້
ຫວງ ລູກ ຊາຍ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຈົ້າ ໄວ້ ຈາກ ເຮົາ ວ່າ ໃນ ການ ໃຫ້ ພອນ
ເຮົາ ຈະ ອວຍພອນ ເຈົ້າ ແລະ ໃນ ການ ເພີ່ມ ທະວີ ລູກ ຫລານ ຂອງ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ມາກ ຫຼາຍ ເໝືອນ ດັ່ງ ດວງ ດາວ ໃນ ທ້ອງຟ້າ ແລະ ເໝືອນ
ດັ່ງ ດິນ ຊາຍ ທີ່ ຢູ່ ແຄມ ທະເລ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ເມືອງ ຂອງ ສັດຕູ ເປັນ ມໍລະດົກ."
16 ແລະ ໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ;
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ
ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນວ່າເຈົ້າຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າ
ວກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປຢ່າງສັນຕິ.
17 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ໄປຫາພວກຊາຍໜຸ່ມຂອງລາວ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄປນໍາກັນທີ່ເມືອງເບເອເຊບາ, ແລະ
ອັບຣາຮາມ [2010 AM] ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ບໍ່ນໍ້າຄໍາສາບານ.
18 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສະຫຼອງເທດສະການນີ້ທຸກໆປີ,
ເຈັດມື້ດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນມັນວ່າ
ເທດສະການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເຈັດມື້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ໄປ ແລະ
ກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ.
19 ແລະ ຕາມ ນັ້ນ ແລ້ວ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກໍານົດ ໄວ້ ແລະ
ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ ກ່ຽວ ກັບ
ອິດສະຣາເອນ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ມັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ຄວນ ປະຕິບັດ ເທດສະການ ນີ້ ເຈັດ ມື້ ດ້ວຍ ຄວາມ
ຊື່ນ ຊົມ ຂອງ ເທດສະການ.

ບົດທີ 19

1 ແລະ ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທໍາອິດໃນປີສັກສິດສີ່ສິບສອງ,
ອັບຣາຮາມໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເຮັບໂຣນ,
ນັ້ນຄືເມືອງກີຣະອາດອາຣະບາ, ເປັນເວລາສອງອາທິດ.
2 ແລະ ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທີສາມຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້,
ວັນເວລາແຫ່ງຊີວິດຂອງຊາຣາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລະ
ນາງໄດ້ເສຍຊີວິດໃນເຮັບໂຣນ.

3 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ໄປ ໂສກເສົ້າ ເສຍໃຈ ນຳ ນາງ ແລະ ຝັງ ນາງ,
ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ລອງ ເບິ່ງ ວ່າ ຈິດໃຈ ຂອງ ລາວ ອົດທົນ ແລະ
ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ໂກດແຄ້ນ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ພົບ
ວ່າ ອົດທົນ ໃນ ເລື່ອງນີ້, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ລົບກວນ.
4 ເພາະດ້ວຍຄວາມອົດທົນທາງຈິດວິນຍານ
ເພິ່ນໄດ້ສົນທະນາກັບລູກຫລານຂອງເຫັດ,
ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີບ່ອນຝັງສົບຄົນຕາຍຂອງເພິ່ນ.
5 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະຄຸນແກ່ເພິ່ນຕໍ່ໜ້າທຸກຄົນທີ່ເຫັນເພິ່ນ,
ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອ້ອນວອນລູກຊາຍຂອງຊາວຮິດດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ,
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມອບທີ່ດິນຖ້ຳສອງແຫ່ງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມຳເຣ
ຄືເມືອງເຮັບໂຣນ ໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ ໃນລາຄາສີ່ຮ້ອຍຫຼຽນເງິນ.
6 ແລະ ພວກເຂົາອ້ອນວອນລາວວ່າ,
"ພວກເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃດໆ,
ແຕ່ລາວບໍ່ຍອມເອົາຈາກມືຂອງພວກເຂົາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃດໆ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ໃຫ້ລາຄາຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນເຕັມຈຳນວນ, ແລະ
ລາວໄດ້ກົ້ມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາສອງເທື່ອ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ຝັງສົບຄົນຕາຍຂອງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳສອງແຫ່ງ.
7 ແລະອາຍຸທັງໝົດຂອງຊາຣາແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ,
ນັ້ນຄືສອງປີແຫ່ງຄວາມຍິນດີ ແລະສີ່ອາທິດກັບໜຶ່ງປີ;
ນີ້ແມ່ນວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຊາຣາ.
8 ນີ້ ເປັນ ການ ທົດ ລອງ ຄັ້ງ ທີ ສິບ ທີ່
ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ຖືກ ທົດ ລອງ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ
ພົບ ວ່າ ສັດ ຊື່, ມີ ຈິດ ໃຈ ອົດ ທົນ.
9 ແລະ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຂ່າວລືໃນແຜ່ນດິນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ວ່າພຣະອົງຈະປະທານມັນໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຫຼັງຈາກເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍສະຖານທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຝັງສົບຄົນຕາຍຂອງເພິ່ນ;
ເພາະເພິ່ນຖືກພົບເຫັນວ່າຊື່ສັດ, ແລະ
ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າເປັນເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ.
10 ແລະໃນປີທີສີ່ຂອງປີນັ້ນ
ລາວໄດ້ເອົາເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວຊື່ອີຊາກ ແລະ ນາງຊື່ເຣເບກາ
[2020 AM] [ລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງນາໂຮ,
ນ້ອງຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ] ນ້ອງສາວຂອງລາບານ
ແລະລູກສາວຂອງເບທູເອນ; ແລະເບທູເອນເປັນລູກຊາຍຂອງເມນຄາ,
ຜູ້ທີ່ເປັນພັນລະຍາຂອງນາໂຮ, ນ້ອງຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
11 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ມີເມຍຄົນທີສາມ, ແລະ ນາງຊື່ ເກຕູຣາ,
ຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນບ້ານຂອງລາວ, ເພາະວ່າ ຮາກາ
ໄດ້ເສຍຊີວິດກ່ອນ ຊາຣາ. ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫົກຄົນໃຫ້ລາວຄື
ຊິມຣານ, ໂຢກຊານ, ເມດານ, ມີດີອານ, ອິດສະບັກ, ແລະ ຊູອາ,
ໃນສອງອາທິດຂອງປີ.

12 ແລະ ໃນອາທິດທີຫົກ, ໃນປີທີສອງຂອງປີນັ້ນ,
ເຣເບກາໄດ້ເກີດລູກຊາຍສອງຄົນໃຫ້ອີຊາກຄື ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວ.
13 ແລະ [2046 AM] ຢາໂຄບເປັນຄົນລຽບງ່າຍແລະຊື່ສັດ,
ແລະເອຊາວເປັນຄົນດຸຮ້າຍ, ເປັນຄົນທົ່ງນາ, ແລະຂົນ,
ແລະຢາໂຄບອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ.
14 ແລະ ພວກຊາຍໜຸ່ມໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ຮຽນຂຽນ;
ແຕ່ ເອຊາວບໍ່ໄດ້ຮຽນ, ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທຳມະດາ ແລະ
ເປັນນາຍພານ, ແລະ ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ສົງຄາມ, ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງລາວແມ່ນດຸເດືອດ.
15 ແລະ ອັບຣາຮາມ ຮັກ ຢາໂຄບ, ແຕ່ ອີຊາກ ຮັກ ເອຊາວ.
16 ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເຫັນການກະທຳຂອງເອຊາວ, ແລະ
ເພິ່ນຮູ້ວ່າຊື່ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະຖືກເອີ້ນໃນຢາໂຄບ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນເຣເບກາ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບຢາໂຄບ,
ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່ານາງຮັກຢາໂຄບຫຼາຍກວ່າເອຊາວ.
17 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ: ລູກ ສາວ
ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່ ຢາ
ໂຄບ, ເພາະ ລາວ ຈະ ຢູ່ ແທນ ພໍ່ ໃນ ໂລກ, ແລະ
ເປັນ ພອນ ໃນ ທ່າມກາງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ແລະ
ເພື່ອ ລັດສະໝີ ພາບ ຂອງ ລູກ ຫລານ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ເຊມ.
18 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ
ເລືອກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ເພື່ອ ເປັນ ກຳມະສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເໜືອ ກວ່າ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່
ຢູ່ ເທິງ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ອີຊາກລູກຊາຍຂອງເຮົາຮັກເອຊາວຫລາຍກວ່າຢາໂຄບ,
ແຕ່ເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າຮັກຢາໂຄບແທ້ໆ.
20 ຂໍ ຊົງ ເພີ່ມ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ລາວ ຕື່ມ ອີກ,
ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ດວງ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊົງ ເບິ່ງ
ລາວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັກ; ເພາະ ລາວ ຈະ ເປັນ ພອນ
ແກ່ ພວກ ເຮົາ ໃນ ໂລກ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ໄປ ຈົນ
ເຖິງ ທຸກ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ໂລກ.
21 ຂໍໃຫ້ມືຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຢາໂຄບ;
ເພາະເຮົາຮັກລາວຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຮົາ.
ລາວຈະໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຈະເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ.
22 ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ສາມາດ ນັບ ດິນຊາຍ ຂອງ ແຜ່ນດິນ
ໂລກ ໄດ້, ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ກໍ ຈະ ຖືກ ນັບ
ໄວ້ ຄື ກັນ.

23 ແລະ ພອນທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຂອງຢາໂຄບ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຕະຫຼອດໄປ.
24 ແລະ ໃນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ນາມ ຂອງ ເຮົາ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ແລະ ນາມ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ
ເຮົາ, ເຊມ, ແລະ ໂນອາ, ແລະ ເອນົກ, ແລະ ມະຫາລາເລນ, ແລະ
ເອໂນດ, ແລະ ເຊັດ, ແລະ ອາດາມ.
25 ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຮັບໃຊ້ເພື່ອວາງຮາກຖານຂອງຟ້າສະຫວັນ,
ແລະ ເພື່ອເສີມສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ເພື່ອຕໍ່ອາຍຸດວງສະຫວ່າງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ.
26 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ຢາໂຄບ ຕໍ່ໜ້າ ນາງ ເຣເບກາ ແມ່ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ຈູບ ລາວ ແລະ ອວຍພອນ ລາວ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ:
27 ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ຜູ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຮັກ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າຈາກເທິງທ້ອງຟ້າ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານພອນທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອ
ນອາດາມ, ເອນົກ, ໂນອາ, ແລະ ເຊມ; ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້ອຍ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາວ່າຈະປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕິດພັນກັບເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,
ຕາມວັນເວລາຂອງສະຫວັນເໜືອແຜ່ນດິນໂລກ.
28 ແລະ ວິນຍານຂອງ Mastêmâ ຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ ຫຼື
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຫັນເຈົ້າອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານັບແຕ່ນີ້ໄປຕະຫຼອດການ.
29 ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ
ແລະ ລູກ ຊາຍ ກົກ, ແລະ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ
ຕະຫຼອດ ໄປ.
30 ຈົ່ງໄປຢ່າງສັນຕິ, ລູກເອີຍ.'
ແລ້ວທັງສອງກໍຈາກອັບຣາຮາມໄປນຳກັນ.
31 ແລະ ເຣເບກາ ຮັກຢາໂຄບດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ
ດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງນາງ ຫຼາຍກວ່າເອຊາວ
ແຕ່ອີຊາກຮັກເອຊາວຫຼາຍກວ່າຢາໂຄບ.

ບົດທີ 20

1 ແລະ ໃນປີສັກສິດສີ່ສິບສອງ, ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີເຈັດ,
ອັບຣາຮາມໄດ້ເອີ້ນອິດສະມາເອນ, [2052 (2045?) AM]
ແລະລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງລາວ,
ແລະອີຊາກແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວ,
ແລະລູກຊາຍຫົກຄົນຂອງເຄຕູຣາ, ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນຊາ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ຄວນ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ; ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ເຮັດ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ແລະ
ຮັກ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ແລະ ປະ ຕິ ບັດ
ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ;
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ພຣະ ຄຳ
ພີ ດັ່ງ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຄວາມ ພິ ພາກ ສາ ແລະ
ຄວາມ ຊອບ ທຳ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
3
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຮັບພິທີຕັດຕາມພັນທະສັ
ນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ ແລະ
ຈະບໍ່ຫຼົງທາງໄປທາງຂວາ ຫຼື
ທາງຊ້າຍຂອງເສັ້ນທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາພວກເ
ຮົາ ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮັກສາຕົວເອງຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ແລະ
ການບໍ່ສະອາດທັງໝົດ [ແລະ ປະຖິ້ມການຫລິ້ນຊູ້ ແລະ
ການບໍ່ສະອາດທັງໝົດຈາກພວກເຮົາ].
4 ແລະ ຖ້າ ຜູ້ຍິງ ຫຼື ຍິງ ສາວ ຄົນ ໃດ ເຮັດ ຜິດ
ປະເວນີ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເຜົາ ນາງ ດ້ວຍ
ໄຟ ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ຜິດ ປະເວນີ ກັບ
ນາງ ຕາມ ທີ່ ຕາ ແລະ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ;
ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເອົາ ເມຍ ຈາກ ລູກ ສາວ
ຂອງ ກາ ນາ ອານ; ເພາະ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ກາ ນາ
ອານ ຈະ ຖືກ ຖອນ ຮາກ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ.
5 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງພວກຍັກໃຫຍ່,
ແລະ ການພິພາກສາຂອງຊາວໂຊໂດມ,
ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດສິນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ໄດ້ຕາຍຍ້ອນການຜິດປະເວນີ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ການເສື່ອມໂຊມເຊິ່ງກັນແລະກັນຜ່ານການຜິດປະເວນີ.
6 ແລະ ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ຫ່າງຈາກການຜິດປະເວນີ ແລະ
ການບໍ່ສະອາດທັງໝົດ, ແລະ ຈາກການມົນທິນບາບທັງໝົດ,
ຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງເຮົາເປັນຄຳສາບແຊ່ງ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າເປັນສຽງຫົວເຍາະ, ແລະ
ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງຄືກັບເມືອງໂຊໂດມ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຄືກັບລູກຊາຍຂອງເມືອງໂກໂມຣາ.
7 ພໍ່ຂໍຮ້ອງລູກໆ, ລູກໆຂອງພໍ່, ຈົ່ງຮັກພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ
ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນກັບພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ. ແລະ
ຢ່າເດີນຕາມຮູບເຄົາລົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຢ່າເດີນຕາມຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ,
8 ຢ່າ ເຮັດ ຮູບ ພະ ທີ່ ຫລໍ່ ດ້ວຍ ໂລຫະ ຫຼື ຮູບ
ແກະສະຫຼັກ ສຳລັບ ຕົນ ເອງ ເພາະ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ບໍ່
ມີ ປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ ມີ ຈິດ ວິນ ຍານ ຢູ່ ໃນ ສິ່ງ
ເຫລົ່າ ນີ້ ເພາະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ຜົນງານ ຂອງ

ມີ ມະນຸດ ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ວາງໃຈ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ
ນີ້ ຈະ ບໍ່ ໄວ້ ວາງໃຈ ໃນ ສິ່ງ ໃດ ເລີຍ.
9 ຢ່າຮັບໃຊ້ພວກມັນ, ຫຼື ນະມັດສະການພວກມັນ,
ແຕ່ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ແລະ
ນະມັດສະການພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ: ແລະ
ຫວັງໃນພຣະພັກຂອງພຣະອົງສະເໝີ, ແລະ ກະທຳຄວາມຊອບທຳ
ແລະ ຄວາມຊອບທຳຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະພໍໃຈໃນພວກເຈົ້າ
ແລະ ປະທານຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ
ສົ່ງຝົນຕົກລົງມາສູ່ພວກເຈົ້າໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ, ແລະ
ອວຍພອນວຽກງານທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະ ອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນໍ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ອວຍພອນລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ໝາກຜົນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະ ຝູງແກະຂອງພວກເຈົ້າ.
10 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນພອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງໂລກຈະປາຖະໜາພວກເຈົ້າ, ແລະ
ອວຍພອນລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າໃນນາມຂອງເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຄືກັບເຮົາ.
11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ອິດຊະມາເອນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຄຕູຣາ ແລະ
ສົ່ງພວກເຂົາໄປຈາກອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.
12 ແລະ ອິດສະມາເອນ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍຂອງລາວ,
ພ້ອມທັງລູກຊາຍຂອງເກຕູຣາ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ,
ໄດ້ໄປຮ່ວມກັນ ແລະ
ອາໄສຢູ່ຕັ້ງແຕ່ປາຣານຈົນເຖິງທາງເຂົ້າຂອງບາບີໂລນ
ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທາງທິດຕາເວັນອອກທີ່ຫັນໜ້າໄປທາງທະເລຊາຍ.
13 ແລະ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ປະສົມເຂົ້າກັນ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ
ຊາວອາຣັບ, ແລະ ຊາວອິດສະມາເອນ.

ບົດທີ 21

1 ແລະ ໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດທີເຈັດຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້
ອັບຣາຮາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ, ແລະ [2057
(2050?) AM] ໄດ້ສັ່ງລາວວ່າ: 'ຂ້ອຍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ,
ແລະບໍ່ຮູ້ມື້ຕາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍວັນເວລາຂອງຂ້ອຍ.
2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າປີ, ແລະ
ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ
ສະແຫວງຫາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອ
ງພຣະອົງ, ແລະ ເດີນໄປຢ່າງຊື່ສັດໃນທຸກວິທີທາງຂອງພຣະອົງ.
3 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງຮູບເຄົາລົບ, <ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກຽດຊັງຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພວກມັນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບຫົວໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ>
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ສ້າງຂ້
າພະເຈົ້າ.
4 ເພາະ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ພຣະ
ຊົນ ຢູ່, ແລະ ພຣະ ອົງ ບໍລິສຸດ ແລະ ສັດ ຊື່, ແລະ ພຣະ
ອົງ ຊອບ ທຳ ເໜືອ ທຸກ ສິ່ງ, ແລະ ບໍ່ ມີ ການ ຮັບ
ເອົາ ຄົນ ແລະ ບໍ່ ມີ ການ ຮັບ ເອົາ ຂອງ ຂວັນ ກັບ
ພຣະ ອົງ; ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ຊອບ ທຳ, ແລະ ປະ ຕິ
ບັດ ການ ພິ ພາກ ສາ ຕໍ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ລະ ເມີດ
ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ດູ ຖູກ ພັນ
ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
5 ແລະ ເຈົ້າ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຍຶດ ຖື ພຣະ
ບັນ ຍັດ ແລະ ຂໍ້ ກຳ ນົດ ແລະ ຄຳ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ຢ່າ ປະ ພຶດ ຕາມ ສິ່ງ ທີ່ ໜ້າ
ກຽດ ຊັງ ແລະ ຕາມ ຮູບ ປັ້ນ ແລະ ຕາມ ຮູບ ປັ້ນ ທີ່
ຫລໍ່ ຫລອມ.
6 ແລະ ຢ່າກິນເລືອດຂອງສັດ ຫຼື ງົວທຸກຊະນິດ, ຫຼື
ຂອງນົກຊະນິດໃດກໍຕາມທີ່ບິນຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ.
7 ແລະ
ຖ້າເຈົ້າຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ຍອມຮັບໄດ້,
ຈົ່ງຂ້າມັນ, ແລະຖອກເລືອດຂອງມັນລົງເທິງແທ່ນບູຊາ,
ແລະໄຂມັນທັງໝົດຂອງເຄື່ອງບູຊານັ້ນຈົ່ງຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາພ້ອມກັ
ບແປ້ງລະອຽດ ແລະເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນປະສົມກັບນໍ້າມັນ,
ພ້ອມກັບເຄື່ອງດື່ມບູຊາ -
ຈົ່ງຖວາຍພວກມັນທັງໝົດຮ່ວມກັນເທິງແທ່ນບູຊາເຄື່ອງບູຊາເຜົາ;
ມັນເປັນກິ່ນຫອມທີ່ຊື່ນຊົມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
8 ແລະ
ເຈົ້າຈະຖວາຍໄຂມັນຂອງເຄື່ອງບູຊາເພື່ອການຂອບພຣະຄຸນເທິງໄຟທີ່ຢູ່
ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ ໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງ, ແລະ
ໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ໝາກໄຂ່ຫຼັງສອງໜ່ວຍ, ແລະ
ໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງໝາກໄຂ່ຫຼັງ, ແລະ ຢູ່ແອວ ແລະ ຕັບ,
ເຈົ້າຈະເອົາອອກ, ພ້ອມກັບໝາກໄຂ່ຫຼັງ.
9 ແລະ
ຈົ່ງຖວາຍສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເພື່ອເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ໜ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພ້ອມກັບເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ,
ເພື່ອເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທ,
ເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງການຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
10 ແລະ ກິນຊີ້ນຂອງມັນໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ໃນມື້ທີສອງ, ແລະ
ຢ່າໃຫ້ແສງແດດຕົກໃສ່ມັນໃນມື້ທີສອງຈົນກວ່າມັນຈະກິນມັນ, ແລະ
ຢ່າໃຫ້ເຫຼືອຫຍັງໄວ້ໃນມື້ທີສາມ; ເພາະມັນບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ

[ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ] ແລະ ຢ່າໃຫ້ກິນມັນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ກິນມັນຈະນໍາເອົາບາບມາສູ່ຕົນເອງ;
ເພາະດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງພົບມັນຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາ, ແລະ ໃນຄໍາເວົ້າຂອງເອນົກ, ແລະ ໃນຄໍາເວົ້າຂອງໂນອາ.
11 ແລະ ຈົ່ງ ໂຮຍ ເກືອ ໃສ່ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ເກືອ ແຫ່ງ ພັນທະ ສັນຍາ ຂາດ ໄປ ໃນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
12 ແລະ ສໍາລັບໄມ້ບູຊາ,
ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ພວກເຈົ້ານໍາເອົາໄມ້ອື່ນມາເຮັດແທ່ນບູຊານອກເໜືອໄປຈາກໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຄື: ໄມ້ໄຊເປຣສ, ໄມ້ເບ, ໄມ້ອາມອນ, ໄມ້ເຟີ, ໄມ້ສົນ, ໄມ້ສີດາ, ໄມ້ຊາວິນ, ໄມ້ເດື່ອ, ໄມ້ໝາກກອກເທດ, ໄມ້ຢາງມະກອກ, ໄມ້ລໍເຣວ, ແລະ ໄມ້ອາສປາລາທິດ.
13 ແລະ ໄມ້ຊະນິດເຫຼົ່ານີ້ວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາພາຍໃຕ້ເຄື່ອງບູຊາ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ທົດສອບແລ້ວວ່າມີລັກສະນະແບບໃດ, ແລະ
ຢ່າວາງໄມ້ທີ່ແຕກອອກ ຫຼື ໄມ້ສີເຂັ້ມໃສ່ເທິງນັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ວາງໄມ້ແຂງ ແລະ ສະອາດ, ບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ, ເປັນໄມ້ທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ງອກໃໝ່; ແລະ ຢ່າວາງໄມ້ເກົ່າໃສ່, ເພາະກິ່ນຫອມຂອງມັນໝົດໄປແລ້ວ, ເພາະວ່າບໍ່ມີກິ່ນຫອມຄືແຕ່ກ່ອນອີກຕໍ່ໄປ.
14 ນອກຈາກໄມ້ຊະນິດນີ້ແລ້ວ
ບໍ່ມີໄມ້ອື່ນໃດທີ່ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ
ເພາະວ່າກິ່ນຫອມຂອງມັນກະຈາຍໄປ
ແລະກິ່ນຫອມຂອງມັນບໍ່ຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນ.
15 ຈົ່ງ ຮັກສາ ພຣະບັນຍັດ ນີ້ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່, ເພື່ອ ລູກ ຈະ ໄດ້ ຊື່ສັດ ໃນ ການ ກະທໍາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ.
16 ແລະ ຈົ່ງ ຮັກສາ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ສະອາດ ຢູ່ ສະເໝີ, ແລະ ລ້າງ ຕົວ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ນໍ້າ ກ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ຖວາຍ ເທິງ ແທ່ນ ບູຊາ, ແລະ ລ້າງ ມື ແລະ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ກ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ແທ່ນ ບູຊາ; ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເສຍ ສະລະ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ລ້າງ ມື ແລະ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ອີກ.
17 ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ເລືອດ ປະກົດ ຢູ່ ເທິງ ເຈົ້າ ຫຼື ເທິງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ ລະ ວັງ ຕົວ ເອງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈາກ ເລືອດ, ຈົ່ງ ລະ ວັງ ຕົວ ຢ່າງ ເຂັ້ມ ແຂງ; ປົກ ຄຸມ ມັນ ດ້ວຍ ຝຸ່ນ.
18 ແລະ ຢ່າກິນເລືອດໃດໆ ເພາະມັນແມ່ນຈິດວິນຍານ;
ຢ່າກິນເລືອດໃດໆກໍຕາມ.
19 ແລະ ຢ່າຮັບຂອງຂວັນເພື່ອເລືອດຂອງມະນຸດ,
ຢ້ານວ່າມັນຈະໄຫຼອອກໂດຍບໍ່ມີການລົງໂທດ, ໂດຍບໍ່ມີຄໍາຕັດສິນ;
ເພາະວ່າເລືອດທີ່ໄຫຼອອກນັ້ນແຫຼະທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຮັດບາບ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ສາມາດຖືກຊໍາລະລ້າງຈາກເລືອດຂອງມະນຸດໄດ້ນອກຈາກໂດຍເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ໄຫຼອອກ.
20 ແລະ ຢ່າຮັບຂອງຂວັນ ຫຼື
ຂອງຂ້ອນເພື່ອແລກກັບເລືອດຂອງມະນຸດ: ເລືອດແທນເລືອດ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ; ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄົນດີ, ແລະ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັກສາໄວ້ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ, ແລະ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍປະຢັດເຈົ້າຈາກຄວາມຕາຍທຸກປະການ.
21 ພໍ່ເຫັນແລ້ວ, ລູກຂອງພໍ່,
ວ່າວຽກງານທັງໝົດຂອງລູກຫລານມະນຸດແມ່ນບາບ ແລະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ການກະທໍາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ
ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ເປັນມົນລະພິດ, ແລະ
ບໍ່ມີຄວາມຊອບທໍາກັບພວກເຂົາ.
22 ຈົ່ງລະວັງ, ຢ້ານວ່າເຈົ້າຈະເດີນໄປໃນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຢຽບຍໍ່າໃນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຮັດບາບເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
ພຣະອົງຈະເຊື່ອງໜ້າຂອງພຣະອົງຈາກເຈົ້າ, ແລະ
ມອບເຈົ້າຄືນໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຖອນຮາກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນຄືກັນ, ແລະ ຊື່ຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະພິນາດໄປຈາກທົ່ວໂລກ.
23 ຈົ່ງ ຫັນ ໜີ ຈາກ ການ ກະທໍາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຄວາມ ບໍ່ ສະອາດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງ ປະຕິບັດ ຕາມ ຂໍ້ ກໍານົດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສຸດ, ແລະ ຈົ່ງ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຈົ່ງ ຊື່ສັດ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ.
24 ແລະ ພຣະອົງຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນການກະທໍາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ຈະຍົກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂຶ້ນຈາກເຈົ້າທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ,
ຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ, ແລະ ຊື່ຂອງເຮົາ ແລະ
ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລືມພາຍໃຕ້ສະຫວັນຕະຫຼອດໄປ.
25 ຈົ່ງໄປເຖີດລູກຊາຍຂອງພໍ່ຈົ່ງໄປຢ່າງສະຫງົບສຸກ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຈົ່ງເສີມກໍາລັງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງອວຍພອນລູກຫລານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,
ດ້ວຍພອນອັນຊອບທໍາທັງໝົດ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
26 ແລະ ລາວກໍອອກຈາກລາວໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ.

ບົດທີ 22

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນອາທິດທຳອິດໃນປີທີສີ່ສິບສີ່,
ໃນປີທີສອງ, ນັ້ນຄືປີທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເສຍຊີວິດ, ອີຊາກ ແລະ
ອິດຊະມາເອນ
ໄດ້ມາຈາກບໍ່ນ້ຳຄຳສາບານເພື່ອສະເຫຼີມສະຫຼອງເທດສະການອາທິດຕ່າ
ງໆ - ນັ້ນຄື, ເທດສະການໝາກໄມ້ຊະນິດທຳອິດຂອງການເກັບກ່ຽວ -
ມາຫາອັບຣາຮາມ, ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອັບຣາຮາມ
ປິຕິຍິນດີເພາະວ່າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ມາ.
2 ເພາະວ່າອີຊາກມີຊັບສົມບັດຫລາຍຢ່າງຢູ່ໃນເມືອງເບເອເຊບາ,
ແລະອີຊາກມັກໄປເບິ່ງຊັບສົມບັດຂອງຕົນ ແລະກັບໄປຫາພໍ່ຂອງລາວ.
3 ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ອິດສະມາເອນ ໄດ້ມາຫາພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ
ທັງສອງໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ອີຊາກ
ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ, ແລະ
ໄດ້ຖວາຍມັນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນເຮັບໂຣນ.
4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອບພຣະຄຸນ ແລະ
ເຮັດງານລ້ຽງແຫ່ງຄວາມສຸກຕໍ່ໜ້າອິດສະມາເອນນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ:
ແລະ ເຣເບກາໄດ້ເຮັດເຂົ້າໜົມໃໝ່ຈາກເມັດພືດໃໝ່, ແລະ
ມອບໃຫ້ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ,
ເພື່ອເອົາໄປໃຫ້ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເພິ່ນ, ຈາກຜົນທຳອິດຂອງແຜ່ນດິນ,
ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ກິນ ແລະ
ອວຍພອນພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຕາຍ.
5 ແລະ ອີຊາກ ກໍ ໄດ້ ສົ່ງ ເຄື່ອງ ບູຊາ ຂອບ ພຣະ
ຄຸນ ໄປ ໃຫ້ ອັບຣາຮາມ ໂດຍ ທາງ ຢາໂຄບ ຄື ກັນ
ເພື່ອ ໃຫ້ ລາວ ໄດ້ ກິນ ແລະ ດື່ມ.
6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ ໄດ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ,
ຜູ້ໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ໄດ້ສ້າງສິ່ງທີ່ອຸດົມສົມບູນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ໄດ້ປະທານພວກມັນໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກິນ
ແລະ ດື່ມ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາ.
7 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນມື້ນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍມີອາຍຸຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າປີ,
ເປັນຜູ້ຊາຍເຖົ້າແກ່ແລະມີວັນເວລາພຽງພໍ,
ແລະວັນເວລາທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນສັນຕິສຸກແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
8
ດາບຂອງສັດຕູບໍ່ໄດ້ເອົາຊະນະຂ້ານ້ອຍໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ລູກໆຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.
9 ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະເມດຕາ ແລະ
ສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງຈົ່ງມີແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຕໍ່ລູກຫລານຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເປັນປະເທດຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ແລະ
ເປັນມໍລະດົກຈາກບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງໂລກ
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຈົນເຖິງທຸກວັນເວລາຂອງລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ,
ຈົນເຖິງທຸກຊົ່ວອາຍຸ.
10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບມາ ແລະ ກ່າວວ່າ:
ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງພໍ່, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກຄົນອວຍພອນເຈົ້າ
ແລະ ເສີມກຳລັງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ, ແລະ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເລືອກເຈົ້າ
ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນເພື່ອມໍລະດົກຂອງພຣະອົງຕາມພຣະ
ປະສົງຂອງພຣະອົງສະເໝີໄປ.
11 ແລະ ເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ຢາໂຄບ, ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ
ຈູບຂ້ອຍ.' ແລະ ລາວໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ ຈູບລາວ, ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ: "ຂໍໃຫ້ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຈົ່ງໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປ:
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ; ແລະ
ຂໍໃຫ້ລູກຊາຍບາງຄົນຂອງເຈົ້າພຣະອົງເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນທ່າມກາງແຜ່
ນດິນໂລກທັງໝົດ; ຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະ
ປະຊາຊາດທັງໝົດກົ້ມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
12 ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ, ແລະ
ໃຊ້ອຳນາດເໜືອເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງເຊດ. ແລ້ວທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ
ທາງຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກຕັດສິນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກາຍເປັນປະເທດຊາດບໍລິສຸດ.
13 ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສຸດ ປະທານ ພອນ
ທັງ ປວງ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ອວຍພອນ ຂ້ອຍ, ແລະ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອວຍພອນ
ໂນອາ ແລະ ອາດາມ; ຂໍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ຫົວ
ອັນ ສັກ ສິດ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈາກ
ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ ຕະຫຼອດ ໄປ.
14 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊຳລະລ້າງທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳ
ແລະ ຄວາມເປິເປື້ອນທັງໝົດ,
ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳໂດຍບໍ່
ຮູ້ຕົວ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງເສີມກຳລັງທ່ານ, ແລະ ອວຍພອນທ່ານ.
ແລະ ຂໍໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
15 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບເຈົ້າ.
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນປະເທດຊາດເພື່ອມໍລະດົກຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດ
ໄປເປັນນິດ, ແລະ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າໃນຄວາມຈິງ ແລະ
ຄວາມຊອບທຳຕະຫຼອດທຸກວັນເວລາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.
16 ແລະ ເຈົ້າ, ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງເຮົາ, ຈົ່ງຈື່ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ແລະ
ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງອັບຣາຮາມ, ບິດາຂອງເຈົ້າ:
ຈົ່ງແຍກຕົວອອກຈາກປະຊາຊາດຕ່າງໆ, ແລະ ຢ່າກິນເຂົ້າກັບພວກເຂົາ;
ແລະ ຢ່າປະຕິບັດຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ຢ່າກາຍເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັບພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າການກະທຳຂອງພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະ
ການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາລ້ວນແຕ່ເປັນມົນທິນ ແລະ
ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ເປັນຄວາມບໍ່ສະອາດ.
17 ພວກເຂົາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ຄົນຕາຍ, ແລະ
ພວກເຂົານະມັດສະການວິນຍານຊົ່ວ, ແລະ
ພວກເຂົາກິນຢູ່ເທິງຫລຸມຝັງສົບ, ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາລ້ວນແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ.
18 ພວກເຂົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ,
ແລະຕາຂອງພວກເຂົາບໍ່ເຫັນວ່າການກະທຳຂອງພວກເຂົາແມ່ນຫຍັງ,
ແລະພວກເຂົາເຮັດຜິດພາດໃນການເວົ້າກັບໄມ້ວ່າ: '
ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ', ແລະເວົ້າກັບກ້ອນຫີນວ່າ: '
ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະພຣະອົງເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ.' [ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີໃຈ.]
19 ແລະ ສຳລັບເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງພໍ່ຢາໂຄບ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຊ່ວຍເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະ
ກຳຈັດເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ
ຄວາມຜິດພາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.
20 ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ
ຢ່າເອົາເມຍຈາກເຊື້ອສາຍຂອງລູກສາວຊາວການາອານ;
ເພາະວ່າເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລາວຈະຖືກຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິ
ນໂລກ.
21 ເພາະວ່າ, ຍ້ອນ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ຮາມ, ການ
ນາ ອານ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫຼົງ ຜິດ, ແລະ ລູກ ຫລານ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ລາວ ຈະ ຖືກ ທຳລາຍ ຈາກ ແຜ່ນດິນ
ໂລກ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເຫຼືອ ຢູ່ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ, ແລະ
ບໍ່ ມີ ໃຜ ເກີດ ຂຶ້ນ ຈາກ ລາວ ຈະ ລອດ ໃນ
ວັນ ພິພາກສາ.
22 ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ ແລະ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າທັງໝົດ
(ກ) ຈະບໍ່ມີຄວາມຫວັງສຳລັບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນເປັນ;
(ຂ) ແລະ ຈະບໍ່ມີການລະນຶກເຖິງພວກເຂົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;
(ຄ) ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະລົງໄປໃນບ່ອນຝັງສົບ,
(ງ) ແລະ ພວກເຂົາຈະໄປໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງການຕັດສິນລົງໂທດ,
ລູກຫລານຂອງເມືອງໂຊໂດມຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກສັນໃດ
ຜູ້ທີ່ນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບທັງໝົດກໍຈະຖືກເອົາໄປສັນນັ້ນ.
23 ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງພໍ່, ແລະ ຢ່າທໍ້ຖອຍໃຈ, ໂອ້
ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ:
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ, ແລະ
ໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຜິດພາດທັງ
ໝົດ.
24 ເຮົາໄດ້ສ້າງວິຫານນີ້ໄວ້ເພື່ອຕົວເຮົາເອງ
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົານາມຂອງເຮົາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ:
ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ມັນຈະຖືກຕັ້ງຊື່ວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າ
ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ;
ເພາະເຈົ້າຈະສ້າງວິຫານຂອງເຮົາ ແລະ
ຕັ້ງຊື່ຂອງເຮົາໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ: ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ທົ່ວທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ.
25 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຢຸດ ສັ່ງ ແລະ ໃຫ້ ພອນ
ແກ່ ເພິ່ນ.
26 ແລະທັງສອງໄດ້ນອນຮ່ວມກັນຢູ່ເທິງຕຽງດຽວກັນ,
ແລະຢາໂຄບໄດ້ນອນຢູ່ໃນອ້ອມອົກຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເພິ່ນ
ແລະເພິ່ນໄດ້ຈູບເພິ່ນເຈັດເທື່ອ,
ແລະຄວາມຮັກແລະໃຈຂອງເພິ່ນກໍ່ປິຕິຍິນດີໃນເພິ່ນ.
27 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນເພິ່ນດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເພິ່ນ ແລະ
ກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ, ແລະ
ຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ,
ຜູ້ທີ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກເມືອງອູເຣຂອງຊາວເຄນເດຍ
ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອສືບທອດມັນຕະ
ຫຼອດໄປ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດສ້າງຕັ້ງເຊື້ອສາຍອັນສັກສິດ
- ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ສູງສຸດໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປ.
28 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນຢາໂຄບວ່າ: ລູກຂອງພໍ່,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍປິຕິຍິນດີດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກແພງຂອງພໍ່,
ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຈົ່ງຍົກສູງແກ່ລາວ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວສະເໝີ.
29 ແລະ ຂໍຢ່າປະຖິ້ມລາວ, ຫຼື
ບໍ່ສົນໃຈລາວຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຈົນເຖິງວັນເວລາແຫ່ງນິລັນດອນ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເປີດເບິ່ງລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຮັກສາລາວ, ແລະ ອວຍພອນລາວ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ລາວບໍລິສຸດເປັນປະເທດຊາດເພື່ອມໍລະດົກຂອງ
ພຣະອົງ;
30 ແລະ
ຂໍໂຜດອວຍພອນລາວດ້ວຍພຣະພອນທັງໝົດຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄ
ປຈົນເຖິງທຸກວັນເວລານິລັນດອນ, ແລະ ຂໍຕໍ່ສັນຍາ ແລະ
ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງກັບລາວ ແລະ
ກັບລູກຫລານຂອງລາວຕາມພຣະປະສົງອັນດີງາມທັງໝົດຂອງພຣະອົ
ງຕໍ່ທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ.

ບົດທີ 23

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ວາງ ນິ້ວ ມື ສອງ ນິ້ວ ຂອງ
ຢາໂຄບ ໄວ້ ທີ່ ຕາ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັນ

ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທັງ ຫລາຍ,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປົກ ໜ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຢຽດ ຕີນ
ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ແລະ ນອນ ຫລັບ ໄປ ເປັນ ນິດ, ແລະ
ໄດ້ ໄປ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ.
2 ແລະ ເຖິງວ່າຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍຕາມ,
ຢາໂຄບກໍຍັງນອນຢູ່ໃນອ້ອມເອິກຂອງລາວ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າອັບຣາຮາມ,
ພໍ່ຂອງພໍ່ລາວ, ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ.
3 ແລະ ຢາໂຄບ ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ ແລະ ເບິ່ງແມ ອັບຣາຮາມ
ໜາວສັ່ນຄືນ້ຳກ້ອນ ແລະ ເພິ່ນເວົ້າວ່າ 'ພໍ່ເອີຍ ພໍ່' ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າ
ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວ.
4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ອ້ອມ ເອິກ ຂອງ ລາວ
ແລະ ແລ່ນ ໄປ ບອກ ເຣເບກາ ແມ່ ຂອງ ລາວ; ແລະ
ເຣເບກາ ໄດ້ ໄປ ຫາ ອີຊາກ ໃນ ຕອນ ກາງຄືນ ແລະ
ບອກ ລາວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ນຳ ກັນ, ແລະ
ຢາໂຄບ ໄດ້ ໄປ ນຳ, ແລະ ມີ ໂຄມ ໄຟ ຢູ່ ໃນ ມື
ຂອງ ລາວ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ແລ້ວ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ອັບຣາຮາມ ນອນ ຕາຍ.
5 ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ ກົ້ມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ຈູບເພິ່ນ.
6 ແລະ ສຽງດັງຕ່າງໆໄດ້ໄດ້ຍິນຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ
ອິດສະມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ
ໄດ້ໄປຫາອັບຣາຮາມບິດາຂອງລາວ, ແລະ
ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອອັບຣາຮາມບິດາຂອງລາວ, ລາວ ແລະ
ເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໜັກ.
7 ແລະ ອີຊາກ ແລະ ອິດຊະມາເອນ
ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຝັງເພິ່ນໄວ້ໃນຖ້ຳຄູ່ ໃກ້ກັບນາງຊາຣາ
ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອເພິ່ນເປັນເວລາສີ່ສິບມື້,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ອີຊາກ ແລະ ອິດຊະມາເອນ,
ແລະ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເຄຕູຣາ
ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ
ວັນເວລາຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອອັບຣາຮາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.
8 ແລະ ເພິ່ນ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ໄດ້ ສາມ ປີ ແຫ່ງ
ຄວາມ ປີ ຕິ ຍິນດີ ແລະ ສີ່ ອາທິດ ແຫ່ງ ປີ, ໜຶ່ງ
ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ຫ້າ ປີ, ແລະ ໄດ້ ຄົບ ຮອບ ວັນ
ເວລາ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ໂດຍ ມີ ຄວາມ ເຖົ້າ
ແກ່ ແລະ ມີ ມື້ ຄືນ ດີ.
9 ເພາະວ່າ ວັນ ເວລາ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດ, ໃນ ຊີວິດ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແມ່ນ ສິບ ເກົ້າ ປີ ແຫ່ງ ການ
ສະຫຼອງ ບຸນ ກຸສົນ; ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນ້ຳ ຖ້ວມ ໂລກ,
ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ມີ ອາຍຸ ໜ້ອຍ ກວ່າ ສິບ ເກົ້າ ປີ
ແຫ່ງ ການ ສະຫຼອງ ບຸນ ກຸສົນ, ແລະ ຫຼຸດ ລົງ ໃນ
ປີ ແຫ່ງ ການ ສະຫຼອງ ບຸນ ກຸສົນ, ແລະ ແກ່ ລົງ
ຢ່າງ ໄວ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ຍ້ອນ ຄວາມ ທຸກ ລຳບາກ ຫຼາຍ ຢ່າງ ແລະ ຄວາມ
ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ວິຖີ ທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຍົກ
ເວັ້ນ ແຕ່ ອັບ ຣາ ຮາມ.
10
ເພາະອັບຣາຮາມໄດ້ສົມບູນແບບໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລາວກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນຄວາມຊອບທຳຕະຫຼອດມື້ເວລາຂອງຊີວິດຂອງລາວ;
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວບໍ່ໄດ້ຄົບສີ່ປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີໃນຊີວິດຂອງລາວ,
ເມື່ອລາວເຖົ້າແກ່ລົງຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ເຕັມໄປດ້ວຍວັນເວລາຂອງລາວ.
11 ແລະ ຄົນ ທຸກ ລຸ້ນ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ນັບ ຈາກ
ເວລາ ນີ້ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພິ ພາກ ສາ
ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ເຖົ້າ ແກ່ ລົງ ຢ່າງ ໄວ, ກ່ອນ
ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຄົບ ສອງ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ປີ
ຕິ ຍິນ ດີ, ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ປະ
ຖິ້ມ ພວກ ເຂົາ ຍ້ອນ ຄວາມ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ.
12 ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຖ້າຜູ້ໃດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ເຖິງປີຄົບຮອບເຄິ່ງປີ,
ພວກເຂົາຈະເວົ້າກ່ຽວກັບລາວວ່າ: 'ລາວມີຊີວິດຢູ່ດົນນານ,
ແລະສ່ວນໃຫຍ່ຂອງມື້ເວລາຂອງລາວແມ່ນຄວາມເຈັບປວດ,
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ແລະ
ບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ:
13 ເພາະວ່າໄພພິບັດຕິດຕາມມາເລື້ອຍໆ,
ແລະບາດແຜຕິດຕາມມາເລື້ອຍໆ,
ແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຕິດຕາມມາເລື້ອຍໆ,
ແລະຂ່າວຮ້າຍຕິດຕາມມາເລື້ອຍໆ,
ແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍຕິດຕາມມາເລື້ອຍໆ,
ແລະການພິພາກສາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດເຊັ່ນນີ້, ເຊິ່ງກັນແລະກັນ,
ຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະການໂຄ່ນລົ້ມ, ຫິມະແລະນ້ຳຄ້າງແລະນ້ຳກ້ອນ, ໄຂ້,
ຄວາມໜາວສັ່ນ, ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ຄວາມອຶດຢາກ, ແລະຄວາມຕາຍ,
ດາບ, ແລະການເປັນຊະເລີຍ,
ແລະໄພພິບັດແລະຄວາມເຈັບປວດທຸກປະການ.
14 ແລະ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຈະ ມາ ສູ່ ຄົນ ລຸ້ນ ຊົ່ວ,
ຜູ້ ທີ່ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ;
ການ ກະ ທຳ ຂອງ ເຂົາ ຄື ການ ບໍ່ ສະອາດ ແລະ
ການ ຫລິ້ນ ຊູ້, ແລະ ການ ເປິະ ເປື້ອນ ແລະ ການ ໜ້າ
ກຽດ ຊັງ.
15 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ: ວັນ ເວລາ ຂອງ
ບັນພະບຸລຸດ ມີ ມາ ດົນ ນານ ເຖິງ ພັນ ປີ, ແລະ ດີ;
ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ວັນ ເວລາ ຂອງ ຊີວິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,

ຖ້າ ຄົນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ຫຼາຍ ປີ, ແມ່ນ ສາມ
ສິບ ປີ, ແລະ ຖ້າ ລາວ ເຂັ້ມແຂງ, ແມ່ນ ສີ່ ສິບ ປີ,
ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ນັ້ນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ສັນຕິ ສຸກ ໃນ
ວັນ ເວລາ ຂອງ ຄົນ ລຸ້ນ ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນີ້.
16 ແລະ ໃນລຸ້ນນັ້ນ ພວກລູກຊາຍຈະກ່າວໂທດພໍ່ ແລະ
ຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ, ແລະ
ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຈາກປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳ, ແລະ
ກ່ຽວກັບການປະຖິ້ມພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ລະຫວ່
າງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະອົງ, ວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນຮັກສາ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະ ພິທີການທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະ
ກົດໝາຍທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ໂດຍບໍ່ຫັນໄປທາງຂວາມື ຫຼື ຊ້າຍມື.
17 ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ,
ແລະທຸກໆປາກເວົ້າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ
ເປັນໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ
ວິທີທີ່ພວກເຂົາເຮັດທັງໝົດລ້ວນແຕ່ເປັນມົນທິນ, ຄວາມບໍ່ສະອາດ
ແລະ ຄວາມພິນາດ.
18 ຈົ່ງເບິ່ງ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກທຳລາຍຍ້ອນວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ຈະບໍ່ມີເມັດພັນຂອງເຄືອ, ແລະ ຈະບໍ່ມີນ້ຳມັນ;
ເພາະວ່າວຽກງານຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີສັດທາເລີຍ, ແລະ
ພວກມັນທັງໝົດຈະຕາຍໄປນຳກັນ, ສັດເດຍລະສານ, ງົວ, ນົກ, ແລະ
ປາທັງໝົດໃນທະເລ, ຍ້ອນລູກຫລານມະນຸດ.
19 ແລະ ພວກເຂົາຈະຜິດຖຽງກັນ, ຄົນໜຸ່ມກັບຄົນເຖົ້າ, ແລະ
ຄົນເຖົ້າກັບຄົນໜຸ່ມ, ຄົນທຸກຍາກກັບຄົນຮັ່ງມີ,
ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍກັບຄົນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄົນຂໍທານກັບເຈົ້າຊາຍ,
ຍ້ອນກົດໝາຍ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ເພາະພວກເຂົາລືມພຣະບັນຍັດ,
ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ງານບຸນ, ແລະ ເດືອນ, ແລະ ວັນຊະບາໂຕ,
ແລະ ວັນສະຫຼອງ, ແລະ ການພິພາກສາທັງໝົດ.
20 ແລະ ພວກມັນຈະຢືນດ້ວຍທະນູ ແລະ ດາບ ແລະ ສົງຄາມ
ເພື່ອຫັນພວກເຂົາກັບຄືນສູ່ທາງ;
ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ກັບຄືນມາຈົນກວ່າຈະມີການນອງເລືອດຢ່າງຫຼວງຫຼາ
ຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
21 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ລອດ ພົ້ນ ໄປ ຈະ ບໍ່ ກັບ ຄືນ
ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຕົນ ມາ ສູ່ ທາງ
ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ
ຈະ ຍົກ ຕົນ ເອງ ຂຶ້ນ ສູ່ ການ ຫຼອກ ລວງ ແລະ
ຄວາມ ຮັ່ງມີ, ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ຊື່ ດັງ, ແຕ່ ບໍ່ ແມ່ນ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຈິງ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສະຖານທີ່ ສັກສິດ ທີ່ ສຸດ
ເປິະ ເປື້ອນ ດ້ວຍ ຄວາມ ບໍ່ ສະອາດ ແລະ ຄວາມ
ເສື່ອມ ໂຊມ ຂອງ ມົນທິນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
22 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງໂທດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ການກະທຳຂອງຄົນລຸ້ນນີ້,
ແລະ ພຣະອົງຈະມອບພວກເຂົາໃຫ້ຖືກດາບ ແລະ ການພິພາກສາ
ແລະ ການເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ຖືກປຸ້ນຈີ້ ແລະ ກືນກິນ.
23 ແລະ
ພຣະອົງຈະປຸກຄົນບາບຂອງຊາວຕ່າງຊາດໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ ຫຼື ຄວາມສົງສານ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ນັບຖືໃຜ,
ບໍ່ວ່າເຖົ້າ ຫຼື ໜຸ່ມ, ຫຼື ຜູ້ໃດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງກວ່າທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຫຼາຍກວ່າລູກຫລານມະນຸດທັງໝົດ.
ແລະ ພວກເຂົາຈະໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ອິດສະລາເອນ ແລະ
ການລ່ວງລະເມີດຕໍ່ຢາໂຄບ, ແລະ
ເລືອດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈະຖືກຫຼັ່ງລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະລວບລວມ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະຝັງ.
24 ໃນ ວັນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເຂົາ ຈະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ
ສຽງ ດັງ, ແລະ ຮ້ອງ ທູນ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ລອດ ພົ້ນ ຈາກ ມື ຂອງ ຄົນ ບາບ,
ຄື ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ແຕ່ ຈະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ລອດ ພົ້ນ.
25 ແລະ ຫົວ ຂອງ ເດັກ ນ້ອຍ ຈະ ຂາວ ດ້ວຍ ຜົມ
ຫງອກ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ທີ່ ມີ ອາ ຍຸ ສາມ ອາ
ທິດ ຈະ ເບິ່ງ ຄື ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ມີ ອາ ຍຸ
ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ປີ, ແລະ ສະພາບ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ
ທຳ ລາຍ ໂດຍ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳບາກ ແລະ ການ
ກົດ ຂີ່ ຂົ່ມ ເຫັງ.
26 ແລະ ໃນ ວັນ ເວລາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ລູກ ຫລານ ຈະ
ເລີ່ມ ຮຽນ ຮູ້ ກົດ ໝາຍ, ແລະ ສະແຫວງ ຫາ ພຣະ
ບັນ ຍັດ, ແລະ ກັບ ຄືນ ມາ ສູ່ ເສັ້ນ ທາງ ແຫ່ງ
ຄວາມ ຊອບ ທຳ.
27 ແລະ ວັນເວລາຈະເລີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ
ເພີ່ມຂຶ້ນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຈົນກວ່າວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຈະ
ໃກ້ຈະຮອດໜຶ່ງພັນປີ. ແລະ ຈຳນວນມື້ຈະຫຼາຍກວ່າ (ແຕ່ກ່ອນ)
ຈົນເຖິງຈຳນວນປີ.
28 ແລະ ຈະບໍ່ມີຄົນເຖົ້າຄົນໃດ ຫຼື ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ພໍໃຈກັບວັນເວລາຂອງຕົນ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນຈະເປັນຄືເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ.
29 ແລະ ຕະຫຼອດມື້ເວລາຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະສຳເລັດ ແລະ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຊາຕານ ຫຼື ຜູ້ທຳລາຍຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ;
ເພາະວ່າທຸກໆມື້ເວລາຂອງພວກເຂົາຈະເປັນມື້ແຫ່ງພອນ ແລະ
ການປິ່ນປົວ.

30 ແລະ ໃນເວລານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປິ່ນປົວຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນແລະເຫັນຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະ ຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາອອກໄປ. ແລະ
ຄົນຊອບທຳຈະເຫັນແລະຮູ້ສຶກຂອບໃຈ, ແລະ
ປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ, ແລະ
ຈະເຫັນການພິພາກສາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.
31 ແລະ ກະດູກຂອງພວກເຂົາຈະພັກຜ່ອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ກະທຳການພິພາກສາ, ແລະ
ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຫຼາຍຮ້ອຍພັນຄົນ ແລະ
ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ.
32 ແລະ ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ຈົ່ງຂຽນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ລົງ;
ເພາະວ່າພວກມັນຖືກຂຽນໄວ້ດັ່ງນີ້, ແລະ
ພວກມັນບັນທຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານ
ຕໍ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 24

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກເມືອງເຮັບໂຣນ ແລະ
ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ທີ່ນ້ຳສ້າງແຫ່ງພາບນິມິດໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສາມ
[2073 AM] ຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີນີ້, ເຈັດປີ.
2 ແລະ ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສີ່
ຄວາມອຶດຢາກໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນແຜ່ນດິນ, [2080 AM]
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມອຶດຢາກຄັ້ງທຳອິດ,
ເຊິ່ງເຄີຍເປັນມາໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ.
3 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຕົ້ມ ແກງ ຖົ່ວ ເຫຼືອງ, ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ ກັບ ມາ
ຈາກ ທົ່ງ ນາ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫິວ ໂຫຍ. ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຢາໂຄບ ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ ລາວ ວ່າ, “ຂໍ ແກງ ສີແດງ ນີ້ ໃຫ້ ຂ້ອຍ.” ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, “ຂາຍ ສິດທິ ອ້າຍ ກົກ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ແລະ
ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ແກງ ຖົ່ວ ເຫຼືອງ ນີ້ ບາງ ສ່ວນ ໃຫ້ ເຈົ້າ.”
4 ເອຊາວຄິດໃນໃຈວ່າ: 'ຂ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍ;
ສິດທິລູກຫົວປີນີ້ຈະມີປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ?
5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຢາໂຄບ ວ່າ, “ຂ້ອຍ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ.”
ຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, “ຈົ່ງ ສາບານ ຕໍ່ ຂ້ອຍ ໃນ ມື້ ນີ້ ເຖີດ,” ແລະ ລາວ
ໄດ້ ສາບານ ຕໍ່ ຢາໂຄບ.
6 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ແກງ ໃຫ້ ເອຊາວ ນ້ອງຊາຍ ຂອງ
ລາວ, ແລະ ລາວ ກິນ ຈົນ ອີ່ມ, ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ ດູຖູກ ສິດທິ ອ້າຍ ກົກ
ຂອງຕົນ; ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ເອຊາວ ຈຶ່ງ ມີ ຊື່ວ່າ ເອໂດມ, ຍ້ອນ ແກງ ແດງ
ທີ່ ຢາໂຄບ ໄດ້ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ສິດທິ ອ້າຍ ກົກ ຂອງ ລາວ.
7 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ຜູ້ ເຖົ້າ, ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ
ຈາກ ກຽດຕິຍົດ ຂອງ ລາວ.
8 ແລະ ການອຶດຢາກໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ
ອີຊາກໄດ້ອອກເດີນທາງໄປປະເທດເອຢິບໃນປີທີສອງຂອງອາທິດນີ້,
ແລະ ໄດ້ໄປຫາກະສັດຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນທີ່ເມືອງເກຣາ,
ຫາອາບີເມເລັກ.
9 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ:
ຢ່າລົງໄປປະເທດເອຢິບ; ຈົ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ,
ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ
ອວຍພອນເຈົ້າ.
10 ເພາະເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຢືນຢັນຄຳສາບານຂອງເຮົາ
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສາບານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຮົາຈະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫລານຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເໝືອນດວງດາວໃນທ້
ອງຟ້າ, ແລະ ຈະມອບແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.
11 ແລະ ໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ
ເພາະວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ
ຮັກສາຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ, ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ກົດໝາຍຂອງເຮົາ,
ພິທີການຂອງເຮົາ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ; ແລະ
ບັດນີ້ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.
12 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເກລາ ສາມ
ອາທິດ.
13 ແລະ ອາບີເມເລັກ ໄດ້ສັ່ງກ່ຽວກັບລາວ, [2080-2101 AM]
ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: '
ຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງລາວ ຫຼື
ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເປັນຂອງລາວຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.'
14 ອີຊາກ ໄດ້ ມີ ອຳນາດ ເຂັ້ມແຂງ ຂຶ້ນ ໃນ
ທ່າມກາງ ຊາວ ຟີລິດສະຕິນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ
ຊັບສົມບັດ ຫລາຍ ຢ່າງ, ງົວ, ແກະ, ອູດ, ແລະ ລາ, ແລະ ມີ
ຄອບຄົວ ໃຫຍ່.
15 ແລະ ລາວໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ
ແລະ ໄດ້ເກັບກ່ຽວເຂົ້າຮ້ອຍເທົ່າ, ແລະ
ອີຊາກໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ, ແລະ
ຊາວຟີລິດສະຕິນກໍອິດສາລາວ.
16
ບັດນີ້ນ້ຳສ້າງທັງໝົດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຂຸດໄວ້ໃນສະໄໝຂອ
ງອັບຣາຮາມ,
ຊາວຟີລິດສະຕິນໄດ້ອຸດມັນຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະ ຖົມມັນດ້ວຍດິນ.
17 ແລະ ອາບີເມເລັກ ໄດ້ກ່າວກັບອີຊາກວ່າ:
“ຈົ່ງໄປຈາກພວກເຮົາເຖີດ,

ເພາະເຈົ້າມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍ", ແລະ
ອີຊາກໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີເຈັດ, ແລະ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຮ່ອມພູເກຣາ.
18 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳອີກ ຊຶ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ,
ບິດາຂອງລາວ, ໄດ້ຂຸດໄວ້, ແລະ
ຊຶ່ງຊາວຟີລິດສະຕິນໄດ້ປິດຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມບິດາ
ຂອງລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ອັບຣາຮາມບິດາຂອງລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້.
19 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດນ້ຳສ້າງຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ແລະ
ໄດ້ພົບນ້ຳທີ່ມີຊີວິດ, ແລະ
ຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເກຣາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງອີຊາກ,
ໂດຍກ່າວວ່າ: 'ນ້ຳນີ້ເປັນຂອງພວກເຮົາ'; ແລະ
ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຊື່ນ້ຳສ້າງນັ້ນວ່າ 'ວິບັດ',
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍວິບັດກັບພວກເຮົາ.
20 ແລະ ພວກເຂົາຂຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເພື່ອສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ລາວເອີ້ນມັນວ່າ 'ສັດຕູ'. ແລະ
ລາວລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເພື່ອສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ລາວເອີ້ນມັນວ່າ 'ຫ້ອງ', ແລະ
ອີຊາກເວົ້າວ່າ: 'ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດຫ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.'
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ໄປ ຍັງ
ບໍ່ ນ້ຳ ແຫ່ງ ຄຳ ສາບານ ໃນ ປີ ທຳ ອິດ ຂອງ
ອາ ທິດ ທຳ ອິດ ໃນ ປີ ທີ ສີ່ ສິບ ສີ່.
22 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ເພິ່ນໃນຄືນນັ້ນ,
ໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທຳອິດ, ແລະກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: '
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ; ຢ່າຢ້ານ,
ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະຈະອວຍພອນເຈົ້າ
ແລະຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າກັບດິນຊາຍຂອງແຜ່ນດິນໂ
ລກຢ່າງແນ່ນອນ, ເພື່ອເຫັນແກ່ອັບຣາຮາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ.'
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ແທ່ນ ບູຊາ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ
ອັບ ຣາ ຮາມ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ ກ່ອນ,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖະຫວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່
ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ.
24 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂຸດ ບໍ່ ນ້ຳ ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ພົບ ນ້ຳ ທີ່ ມີ ຊີວິດ.
25 ແລະ ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ
ແຕ່ບໍ່ພົບນ້ຳ ແລະ ພວກເຂົາໄປບອກອີຊາກວ່າພວກເຂົາບໍ່ພົບນ້ຳ ແລະ
ອີຊາກເວົ້າວ່າ: 'ມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບຊາວຟີລິດສະຕິນແລ້ວ ແລະ
ເລື່ອງນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ.'
26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ບ່ອນ ນັ້ນ ວ່າ ບໍ່ ນ້ຳ
ແຫ່ງ ຄຳ ສາບານ ເພາະ ວ່າ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້
ສາບານ ໄວ້ ກັບ ອາບີເມເລັກ ແລະ ອາຮູດຊັດ ເພື່ອນ ຂອງ
ເພິ່ນ ແລະ ຟີໂກນ ຜູ້ ປົກຄອງ ຫຼື ກອງທັບ ຂອງ ເພິ່ນ.
27 ແລະ ອີຊາກຮູ້ໃນມື້ນັ້ນວ່າ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ບັງຄັບ
ລາວໄດ້ສາບານກັບພວກເຂົາວ່າຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ.
28 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ອີຊາກໄດ້ສາບແຊ່ງຊາວຟີລິດສະຕິນ ແລະ ກ່າວວ່າ,
"ຂໍໃຫ້ຊາວຟີລິດສະຕິນຖືກສາບແຊ່ງຈົນເຖິງວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ
ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຈາກທ່າມກາງປະຊາຊາດທັງປວງ;
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ ເປັນທີ່ສາບແຊ່ງ
ເປັນທີ່ປະນາມ ແລະ ເປັນທີ່ກຳເນີດຂອງພຣະພິໂລດ ແລະ
ຄວາມໂກດແຄ້ນໃນມືຂອງຄົນບາບ ຄືຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ
ໃນມືຂອງຊາວກິດຕິມ."
29 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໜີພົ້ນຈາກດາບຂອງສັດຕູ ແລະ ກິດຕິມ,
ຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດທີ່ຊອບທຳຖອນຮາກອອກໃນການພິພາກສາຈາກພາຍ
ໃຕ້ສະຫວັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເປັນສັດຕູ ແລະ
ສັດຕູຂອງລູກຫລານຂອງເຮົາຕະຫຼອດລຸ້ນຄົນຂອງພວກເຂົາເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກ.
30 ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ເຫຼືອເຫຼືອຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດພົ້ນໃນວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດແຫ່ງການພິພາກສາ;
ເພາະວ່າເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຊື່ ຫຼື
ເຊື້ອສາຍເຫຼືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຊາວກັບໂຕຣິມເຫຼົ່ານີ້.
31 ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນ,
ລາວກໍຈະຖືກນຳລົງມາຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບໂລກ,
ລາວກໍຈະຖືກລາກອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດ,
ແຕ່ຈາກບ່ອນນັ້ນລາວກໍຈະຖືກຖອນຮາກອອກ; ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະລົງໄປໃນນະລົກ,
ການຕັດສິນລົງໂທດຂອງລາວກໍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວກໍຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ.
32 ແລະ ຖ້າລາວຕົກເປັນຊະເລີຍ,
ພວກເຂົາຈະຂ້າລາວດ້ວຍມືຂອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາຊີວິດຂອງລາວ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຊື່ ຫຼື ລູກຫລານເຫຼືອຢູ່ໃຫ້ລາວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ;
ເພາະວ່າລາວຈະຕ້ອງຖືກສາບແຊ່ງຕະຫຼອດໄປ.
33 ແລະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ແລະ ແກະສະຫຼັກ ກ່ຽວ ກັບ
ລາວ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ ດັ່ງ ນີ້, ເພື່ອ
ເຮັດ ກັບ ລາວ ໃນ ວັນ ພິພາກສາ, ເພື່ອ ວ່າ ລາວ
ຈະ ໄດ້ ຖືກ ຖອນ ຮາກ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

ບົດທີ 25

1 ແລະ ໃນປີທີສອງຂອງອາທິດນີ້ໃນປີສັກສິດນີ້,
ເຣເບກາໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງນາງວ່າ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ລູກຂອງເຮົາເອີຍ, ຢ່າເອົາລູກສາວຊາວການາອານມາເປັນເມຍ,
ຄືກັບເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ເອົາລູກສາວຊາວການາອານສອງຄົນມາເປັນເມຍ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂົມຂື່ນດ້ວຍການກະທຳທີ່
ບໍ່ສະອາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ:
ເພາະວ່າການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແມ່ນການຫລິ້ນຊູ້ ແລະ
ຄວາມຕັນຫາ, ແລະບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າ
(ການກະທຳຂອງພວກເຂົາ) ເປັນຄວາມຊົ່ວ.
2 ແລະ ພໍ່, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຮັກ ລູກ ຢ່າງ ຍິ່ງ, ແລະ ໃຈ
ຂອງ ພໍ່ ແລະ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພໍ່ ອວຍພອນ ລູກ
ທຸກ ຊົ່ວໂມງ ຂອງ ກາງເວັນ ແລະ ທຸກໆ ຍາມ ຂອງ
ກາງ ຄືນ.
3 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງພໍ່, ແລະ
ເຮັດຕາມໃຈແມ່ຂອງລູກ, ແລະ
ຢ່າເອົາລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນນີ້ມາເປັນເມຍ,
ແຕ່ໃຫ້ເອົາແຕ່ລູກຂອງຄອບຄົວພໍ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ເທົ່ານັ້ນ.
ລູກຕ້ອງເອົາລູກສາວຈາກຄອບຄົວພໍ່ຂອງພໍ່, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈະອວຍພອນລູກ, ແລະ
ລູກຂອງລູກຈະເປັນລຸ້ນທີ່ຊອບທຳ ແລະ ເປັນເຊື້ອສາຍທີ່ບໍລິສຸດ.
4 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຣເບກາ, ແມ່ ຂອງ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ນາງ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແມ່, ລູກ ອາຍຸ ໄດ້ ເກົ້າ ອາທິດ ແລ້ວ, ແລະ ລູກ
ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ແຕະຕ້ອງ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໃດ, ແລະ ລູກ ບໍ່ ໄດ້ ໝັ້ນ
ກັບ ຜູ້ ໃດ, ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ຄິດ ຈະ ເອົາ ລູກ ສາວ ຊາວ ການາອານ ມາ
ເປັນ ເມຍ ຂອງ ລູກ.
5 ເພາະ ແມ່ ເອີຍ, ລູກ ຈື່ ໄດ້ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ອັບ
ຣາ ຮາມ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນຊາ
ລູກ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ເອົາ ລູກ ສາວ ຊາວ ການາອານ
ມາ ເປັນ ເມຍ, ແຕ່ ໃຫ້ ເອົາ ລູກ ສາວ ຈາກ
ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ພໍ່ ລູກ ແລະ ຈາກ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ
ລູກ.
6 ຂ້ອຍ ໄດ້ ຍິນ ມາ ກ່ອນ ວ່າ ມີ ລູກ ສາວ ເກີດ
ມາ ໃຫ້ ລາບານ, ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍ ໄດ້
ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເອົາ ເມຍ ຈາກ ພວກ ເຂົາ.
7 ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້,
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປົກປ້ອງຕົນເອງໃນວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກການເ
ຮັດບາບ ຫຼື
ການເສື່ອມໂຊມໃນທຸກວິທີທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກວັນເວລາຂ
ອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະວ່າກ່ຽວກັບຄວາມໂລບມາກ ແລະ
ການຫລິ້ນຊູ້, ອັບຣາຮາມ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງຫຼາຍຢ່າງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
8 ແລະ, ເຖິງວ່າລາວໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍທຸກສິ່ງຢ່າງກໍຕາມ,
ຊາວສອງປີທີ່ຜ່ານມາ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍຍັງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຂ້ອຍ, ແລະ
ເວົ້າກັບຂ້ອຍເລື້ອຍໆວ່າ: 'ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງເອົານ້ອງສາວຄົນໜຶ່ງຈາກສອງເມຍຂອງຂ້ອຍມາເປັນເມຍ';
ແຕ່ຂ້ອຍປະຕິເສດທີ່ຈະເຮັດຕາມທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ.
9 ແມ່ເອີຍ, ລູກຂໍສາບານຕໍ່ໜ້າແມ່ວ່າ ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງລູກ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານຈາກລູກສາວຂອງເຊື້ອສາຍການາອານ, ແລະ
ລູກຈະບໍ່ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍຄືກັບອ້າຍຂອງລູກ.
10 ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ແມ່;
ຂໍຊົງໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າລູກຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະນາງ ແລະ
ເດີນໄປໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ບໍ່ທຳລາຍທາງຂອງລູກຕະຫຼອດໄປ.
11 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະ
ຢຽດນິ້ວມືອອກ, ແລະ ອ້າປາກ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ,
ຜູ້ໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ນາງໄດ້ຂອບພຣະຄຸນ
ແລະ ສັນລະເສີນພຣະອົງ.
12 ແລະ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ:
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຊົງສັນລະເສີນເຖີດ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນຕະຫຼອດ
ໄປເປັນນິດ, ຜູ້ໄດ້ປະທານຢາໂຄບໃຫ້ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ
ເປັນເຊື້ອສາຍອັນບໍລິສຸດ; ເພາະວ່າລາວເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຈະຢູ່ເປັນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ແລະ
ຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
13 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນລາວດ້ວຍ, ແລະ
ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຄຳອວຍພອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳນັ້ນຢູ່ໃນປາກຂອງຂ້ານ້
ອຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ອວຍພອນລາວ.
14 ແລະ ໃນ ເວລາ ນັ້ນ, ເມື່ອ ວິນຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບທຳ ໄດ້ ລົງ
ມາ ໃນ ປາກ ຂອງ ນາງ, ນາງ ໄດ້ ວາງ ມື ທັງ ສອງ ຂອງ ນາງ ໄວ້
ເທິງ ຫົວ ຂອງ ຢາໂຄບ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ:
15 ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ຊົງ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ພອນ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ແລະ
ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ທຸກ ຍຸກ ທຸກ ສະໄໝ, ແລະ ຂໍ ໃຫ້
ພຣະ ອົງ ຊົງ ອວຍພອນ ເຈົ້າ ເກີນ ກວ່າ ຄົນ ທຸກ
ລຸ້ນ. ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຊົງ ປະທານ ເສັ້ນທາງ ແຫ່ງ
ຄວາມ ຊອບ ທຳ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ແລະ
ເປີດເຜີຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ຫລານ
ຂອງ ເຈົ້າ.
16 ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພະອົງມີຈຳນວນຫຼາຍໃນຊ່ວງຊີວິ
ດຂອງພະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກີດຂຶ້ນຕາມຈຳນວນເດືອນຂອງປີ.
ແລະ ຂໍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ
ໃຫຍ່ຫຼວງເກີນດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ
ຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າດິນຊາຍໃນທະເລ.

17 ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ປະທານ ແຜ່ນດິນ ອັນ ດີງາມ ນີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ—ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ປະທານ ໃຫ້ ອັບ ຣາ ຮາມ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ຕໍ່ ຈາກ ລາວ ຕະຫຼອດ ໄປ— ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຖື ມັນ ເປັນ ກຳມະສິດ ຕະຫຼອດ ໄປ.
18 ແລະ ຂໍໃຫ້ພໍ່ເຫັນ (ເກີດ) ລູກຫລານທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນຊີວິດຂອງພໍ່, ແລະ ຂໍໃຫ້ລູກຫລານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ບໍລິສຸດ.
19 ແລະ
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງແມ່ເຈົ້າສົດຊື່ນຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ນາງຍັງມີຊີວິດຢູ່, ທ້ອງຂອງຜູ້ທີ່ເກີດເຈົ້າກໍອວຍພອນເຈົ້າດັ່ງນີ້, ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຕົ້ານົມຂອງຂ້ອຍກໍອວຍພອນເຈົ້າ ແລະ ປາກ ແລະ ລີ້ນຂອງຂ້ອຍສັນລະເສີນເຈົ້າຢ່າງຍິ່ງ.
20 ຈົ່ງ ເພີ່ມ ພູນ ຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ ຂະ ຫຍາຍ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ສົມບູນ ແບບ ໃນ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຂອງ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຕະຫຼອດ ໄປ; ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ແລະ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ສັນ ຕິ ພາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂໍ ໃຫ້ ມັນ ມີ ສັນ ຕິ ພາບ.
21 ແລະ ຂໍໃຫ້ນາມຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຍືນຍົງໄປທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຊອບທຳສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍພວກເຂົາ
ຂໍໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງຖືກສ້າງຂຶ້ນຕະຫຼອດໄປທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.
22 ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ,
ແລະເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຈິງ,
ຂໍໃຫ້ມັນຖືກສາບແຊ່ງ.
23 ແລະ ນາງໄດ້ຈູບລາວ, ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກຮັກເຈົ້າ
ເໝືອນດັ່ງຫົວໃຈຂອງແມ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມຮັກແພງຂອງເພິ່ນປິຕິຍິນດີໃນເຈົ້າ ແລະ ອວຍພອນເຈົ້າ. ແລະ ນາງໄດ້ປຸດການອວຍພອນ.

ບົດທີ 26

1 ແລະ ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້ ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນເອຊາວ
ລູກຊາຍກົກຂອງລາວມາ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພໍ່ເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ລູກເອີຍ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຕາພໍ່ມົວລົງ, ແລະ ພໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າພໍ່ຈະຕາຍມື້ໃດ.
2 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເອົາອາວຸດລ່າສັດຂອງເຈົ້າຄື ລູກສອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄັນທະນູຂອງເຈົ້າ, ແລະ ອອກໄປໃນທົ່ງນາ, ແລະ ລ່າສັດ ແລະ ຈັບຂ້ອຍ (ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ), ແລະ ເຮັດອາຫານແຊບໆໃຫ້ຂ້ອຍ, ຕາມທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍມັກ, ແລະ ເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນ, ແລະ ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.
3 ແຕ່ເຣເບກາໄດ້ຍິນອີຊາກເວົ້າກັບເອຊາວ.
4 ເອຊາວໄດ້ອອກໄປທົ່ງນາແຕ່ເຊົ້າເພື່ອລ່າສັດ ແລະ ຈັບສັດ ແລະ ນຳເອົາກັບບ້ານໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ.
5 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ເອີ້ນ ຢາໂຄບ ລູກຊາຍຂອງນາງມາ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພໍ່ໄດ້ຍິນ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ເວົ້າກັບ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງເຈົ້າວ່າ, “ລ່າສັດໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ເຮັດອາຫານແຊບໆໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ.”
6 ພໍ່ອາດຈະກິນ ແລະ
ອວຍພອນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນທີ່ພໍ່ຈະຕາຍ.” ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພໍ່ໃນສິ່ງທີ່ພໍ່ສັ່ງເຈົ້າ: ໄປຫາຝູງແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ ເອົາລູກແບ້ທີ່ດີສອງໂຕມາໃຫ້ພໍ່, ແລະ ພໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນເປັນອາຫານທີ່ແຊບສຳລັບພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ລາວມັກ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາມັນມາໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກິນ ແລະ
ອວຍພອນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.
7 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເວົ້າກັບ ເຣເບກາ ແມ່ ຂອງຕົນວ່າ, “ແມ່ເອີຍ, ລູກຈະບໍ່ກີດຂວາງ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພໍ່ຢາກກິນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນພໍໃຈ: ແຕ່ແມ່ເອີຍ, ລູກຢ້ານວ່າເພິ່ນຈະຈື່ສຽງຂອງລູກ ແລະ ຢາກແຕະຕ້ອງລູກ.”
8 ແລະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍລຽບນຽນ, ແລະ ເອຊາວນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍມີຂົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າລາວຄືກັບຄົນຊົ່ວ, ແລະ ຈະເຮັດການທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍ, ແລະ ລາວຈະໂກດຮ້າຍຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຕົວເອງ, ບໍ່ແມ່ນພອນ.
9 ແລະ ເຣເບກາ, ແມ່ຂອງລາວ, ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: '
ຄຳສາບແຊ່ງຂອງເຈົ້າຈົ່ງຕົກຢູ່ກັບພໍ່, ລູກຂອງພໍ່,
ພຽງແຕ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພໍ່ເທົ່ານັ້ນ.'
10 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຟັງສຽງຂອງ ເຣເບກາ ແມ່ ຂອງລາວ, ແລະ ໄປ ເອົາ ລູກ ແບ້ ສອງ ໂຕ ທີ່ ອ້ວນ ດີ ແລະ ດີ ມາ ໃຫ້ ແມ່ ຂອງ ລາວ, ແລະ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ຊີ້ນ ໃຫ້ ມັນ ແຊບໆ ຕາມ ທີ່ ລາວ ມັກ.
11 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ ຮັບ ຝົນ ດີໆ ຈາກ ເອຊາວ ລູກຊາຍກົກ ຂອງ ນາງ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ນາງ ໃນ ເຮືອນ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ໃຫ້ ຢາໂຄບ ລູກຊາຍນ້ອຍ ຂອງ ນາງ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ເອົາ ໜັງ ລູກ ອ່ອນ ໃສ່ ມື ແລະ ໃສ່ ຄໍ ຂອງ ລາວ ທີ່ ເປີດ ໂປ່ງ.
12 ແລະ ນາງໄດ້ມອບຊີ້ນ ແລະ
ເຂົ້າຈີ່ທີ່ນາງໄດ້ກະກຽມໄວ້ນັ້ນໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງນາງ.

13 ຢາໂຄບຈຶ່ງໄປຫາພໍ່ ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ,
ລູກເປັນລູກຊາຍຂອງພໍ່ ລູກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພໍ່ບອກແລ້ວ.
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນນັ່ງລົງ ແລະ ກິນສິ່ງທີ່ພໍ່ຈັບໄດ້ ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນລູກ.”
14 ອີຊາກ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ວ່າ, “ລູກ ເອີຍ ລູກ ຫາ
ໄດ້ ໄວ ແທ້ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
15 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເພາະວ່າ <ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ> ພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ ຂ້ອຍ ພົບ.
16 ແລະ ອີຊາກໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, “ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເອີຍ,
ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ໆ ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຄຳເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າເປັນເອຊາວລູກຊາຍຂອງພໍ່ຫຼືບໍ່.”
17 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ອີຊາກ ພໍ່ ຂອງຄົນ ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ລູບ ຄຳ ລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ສຽງ ນັ້ນ ເປັນ ສຽງ ຂອງ ຢາໂຄບ ແຕ່ ມື
ນັ້ນ ເປັນ ມື ຂອງ ເອຊາວ.”
18 ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາວ,
ເພາະວ່າມັນເປັນການມອບໝາຍຈາກສະຫວັນເພື່ອເອົາອຳນາດແຫ່ງກ
ານຮັບຮູ້ຂອງລາວອອກ ແລະ ອີຊາກບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້,
ເພາະວ່າມືຂອງລາວມີຂົນຄືກັບມືຂອງເອຊາວນ້ອງຊາຍຂອງລາວ,
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນລາວ.
19 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖາມ ວ່າ, “ເຈົ້າ ແມ່ນ ເອຊາວ ລູກ ຂອງ ພໍ່ ບໍ?”
ເພິ່ນ ຕອບ ວ່າ, “ພໍ່ ເປັນ ລູກ ຂອງ ເຈົ້າ.” ເພິ່ນ ກ່າວ ວ່າ, “ຈົ່ງ ເອົາ
ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຈັບ ໄດ້ ມາ ໃຫ້ ພໍ່ ກິນ, ເພື່ອ ວ່າ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພໍ່ ຈະ
ໄດ້ ອວຍພອນ ເຈົ້າ.”
20 ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ລາວ ມາ ໃກ້, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກິນ,
ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອົາ ເຫຼົ້າ ແວງ ມາ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ
ລາວ ໄດ້ ດື່ມ.
21 ແລະ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: “ລູກເອີຍ
ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ ຈູບພໍ່.”
22 ແລະລາວໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ແລະຈູບລາວ.
ລາວໄດ້ກິ່ນກິ່ນເສື້ອຜ້າຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ອວຍພອນລາວວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ,
ກິ່ນຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືກັບກິ່ນຂອງທົ່ງນາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນໍ້
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ.
23 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານນໍ້າຄ້າງຈາກສະຫວັນ ແລະ
ນໍ້າຄ້າງຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເຂົ້າ ແລະ
ນໍ້າມັນອຸດົມສົມບູນໃຫ້ແກ່ທ່ານ: ຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດຮັບໃຊ້ທ່ານ, ແລະ
ຜູ້ຄົນຈະກົ້ມຂາບລົງຕໍ່ທ່ານ.
24 ຈົ່ງເປັນເຈົ້ານາຍເໜືອພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ລູກຊາຍຂອງແມ່ເຈົ້າກົ້ມຂາບເຈົ້າ;
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະພອນທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍແລະ
ໄດ້ອວຍພອນອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງຂ້ອຍ;
ຈົ່ງມອບໃຫ້ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ:
ຜູ້ໃດສາບແຊ່ງເຈົ້າຈົ່ງຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະຜູ້ໃດອວຍພອນເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນ.
25 ແລະ ເມື່ອອີຊາກອວຍພອນລູກຊາຍຂອງລາວແລ້ວ,
ຢາໂຄບໄດ້ອອກຈາກອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ, ລາວກໍ່ໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່, ແລະ
ເອຊາວນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ໄດ້ກັບມາຈາກການລ່າສັດ.
26 ແລະ ລາວຍັງໄດ້ເຮັດຊີ້ນແຊບໆ, ແລະ ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ
ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: 'ຂໍໃຫ້ພໍ່ລຸກຂຶ້ນກິນຊີ້ນລ່າສັດຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ.'
27 ແລະ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: 'ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?' ແລະ
ລາວໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: 'ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍກົກຂອງເຈົ້າ,
ເອຊາວລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ: ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍ.'
28 ອີຊາກຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ໃຜກັນທີ່ລ່າສັດ
ແລະ ຈັບໄດ້ ແລະ ເອົາມັນມາໃຫ້ພໍ່, ແລະ
ພໍ່ໄດ້ກິນທຸກຢ່າງກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະມາ, ແລະ ພໍ່ໄດ້ອວຍພອນລາວ: ແລະ
ລາວ ແລະ ລູກຫລານທັງໝົດຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປ.”
29 ແລະ ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ,
ລາວຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງແລະຂົມຂື່ນ, ແລະເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ:
'ພໍ່ເອີຍ, ຂໍອວຍພອນລູກດ້ວຍ.'
30 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: '
ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າມາດ້ວຍກົນອຸບາຍ, ແລະ ໄດ້ເອົາພອນຂອງເຈົ້າໄປ.'
ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: '
ບັດນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເປັນຫຍັງຊື່ຂອງລາວຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ:
ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ປ່ຽນແທນຂ້ອຍສອງເທື່ອແລ້ວ:
ລາວໄດ້ເອົາສິດທິການເກີດຂອງຂ້ອຍໄປ, ແລະ
ບັດນີ້ລາວໄດ້ເອົາພອນຂອງຂ້ອຍໄປ.'
31 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, “ພໍ່, ພໍ່ ບໍ່ໄດ້ ສະຫງວນ ພອນ ໄວ້ ໃຫ້
ລູກ ແລ້ວ ບໍ?” ແລະ ອີຊາກ ຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບ ເອຊາວ ວ່າ, “ເບິ່ງແມ,
ພໍ່ ໄດ້ ຕັ້ງ ລາວ ໄວ້ ເປັນ ນາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ພໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ພີ່ນ້ອງ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ລາວ ເປັນ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ລາວ, ແລະ ພໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ກຳລັງ
ລາວ ດ້ວຍ ເຂົ້າ, ເຫຼົ້າ ແວງ, ແລະ ນໍ້າມັນ ຢ່າງ ອຸດົມສົມບູນ. ແລະ ບັດ
ນີ້ ພໍ່ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ລູກ ຂອງ ພໍ່?”
32 ເອຊາວ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ອີຊາກ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ວ່າ,
“ພໍ່ ເອີຍ, ພໍ່ ມີ ພອນ ພຽງ ຢ່າງ ດຽວ ບໍ? ຂໍ
ອວຍພອນ ລູກ ດ້ວຍ ກັນ ແດ່ ພໍ່.”
33 ເອຊາວຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງ. ອີຊາກຕອບວ່າ, “ເບິ່ງແມ,
ບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ໄກຈາກນໍ້າຄ້າງຈາກແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຢູ່ໄກຈາກນໍ້າຄ້າງຈາກສະຫວັນຈາກເບື້ອງເທິງ.”
34 ແລະ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຈົ້າກາຍເປັນໃຫຍ່, ແລະ
ສັ່ນແອກຂອງລາວອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະເຮັດບາບຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກຖອນອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ.
35
ເອຊາວໄດ້ຂົ່ມຂູ່ຢາໂຄບຍ້ອນພອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ,
ແລະລາວຄິດໃນໃຈວ່າ, "ຂໍໃຫ້ວັນເວລາໄວ້ທຸກໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍມາຮອດ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຂ້າຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ."

ບົດທີ 27

1
ຄໍາເວົ້າຂອງເອຊາວລູກຊາຍກົກຂອງນາງໄດ້ຖືກເລົ່າໃຫ້ເຣເບກາຟັງໃນຄ
ວາມຝັນ
ແລະເຣເບກາໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນຢາໂຄບລູກຊາຍນ້ອຍຂອງນາງມາ.
2 ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະແກ້ແຄ້ນເຈົ້າ ແລະ
ຂ້າເຈົ້າ."
3 ບັດນີ້, ລູກເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພໍ່,
ແລະລຸກຂຶ້ນໜີໄປຫາລາບານນ້ອງຊາຍຂອງພໍ່, ໄປຮາຣານ,
ແລະຢູ່ກັບລາວສອງສາມມື້ຈົນກວ່າຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າ
ຈະຫາຍໄປ, ແລະລາວຈະເອົາຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງລາວອອກຈາກເຈົ້າ,
ແລະລືມທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ;
ແລ້ວຂ້ອຍຈະສົ່ງຄົນໄປນໍາເຈົ້າມາຈາກທີ່ນັ້ນ.
4 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ຢ້ານ; ຖ້າລາວຢາກຂ້າຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະຂ້າລາວ.
5 ແຕ່ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: '
ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍຕ້ອງສູນເສຍລູກຊາຍທັງສອງຄົນຂອງຂ້ອຍໃນມື້ດຽວ.'
6 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ເຣເບກາ ແມ່ ຂອງຕົນ ວ່າ: "ເບິ່ງແມ, ແມ່
ຮູ້ ແລ້ວ ວ່າ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ເຖົ້າ ແລ້ວ ແລະ ເບິ່ງ ບໍ່ ເຫັນ ເພາະ ຕາ
ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ມົວ, ແລະ ຖ້າ ຂ້ານ້ອຍ ປະ ຖິ້ມ ເພິ່ນ ມັນ ຈະ ເປັນ
ຄວາມ ຊົ່ວ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ເພາະ ຂ້ານ້ອຍ ປະ ຖິ້ມ ເພິ່ນ
ແລະ ໄປ ຈາກ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໃຈ ຮ້າຍ ແລະ ຈະ
ສາບ ແຊ່ງ ຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ໄປ; ເມື່ອ ເພິ່ນ ສົ່ງ ຂ້ານ້ອຍ ໄປ,
ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄປ.
7 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປເວົ້າກັບລາວ,
ແລະ ລາວຈະສົ່ງເຈົ້າໄປ."
8 ແລະ ເຣເບກາໄດ້ເຂົ້າໄປເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ,
"ຂ້ອຍກຽດຊັງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ເພາະລູກສາວສອງຄົນຂອງຊາວເຮດ
ຜູ້ທີ່ເອຊາວໄດ້ເອົາລາວເປັນເມຍ; ແລະ
ຖ້າຢາໂຄບໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນເຊັ່ນນີ້ມາເປັນເມຍ,
ຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຫຍັງຕໍ່ໄປ,
ເພາະວ່າລູກສາວຂອງຊາວການາອານເປັນຄົນຊົ່ວ."
9 ແລະ ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບມາອວຍພອນລາວ ແລະ
ຕັກເຕືອນລາວວ່າ: ຢ່າເອົາລູກສາວຊາວການາອານມາເປັນເມຍເດັດຂາດ.
10 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເມໂຊໂປເຕເມຍ, ໄປຫາເຮືອນຂອງເບທູເອນ,
ພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ, ແລະ ຮັບເມຍຈາກບ່ອນນັ້ນຈາກລູກສາວຂອງລາບານ,
ອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ.
11 ແລະຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອໍານາດຊົງອວຍພອນເຈົ້າ,
ໃຫ້ເຈົ້າມີຈໍານວນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ກາຍເປັນຊົນຊາດຕ່າງໆ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແກ່ເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ສືບທອດດິນແດນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ ແລະ
ດິນແດນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ອັບຣາຮາມ:
ຈົ່ງໄປຢ່າງສັນຕິ, ລູກເອີຍ.
12 ແລະ ອີຊາກໄດ້ສົ່ງຢາໂຄບໄປ, ແລະລາວໄດ້ໄປເມໂຊໂປເຕເມຍ,
ຫາລາບານລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ, ນ້ອງຊາຍຂອງເຣເບກາ,
ແມ່ຂອງຢາໂຄບ.
13 ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຢາໂຄບໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປເມໂຊໂປເຕເມຍແ
ລ້ວ ວິນຍານຂອງເຣເບກາກໍ່ໂສກເສົ້າຍ້ອນລູກຊາຍຂອງນາງ, ແລະ
ນາງກໍ່ຮ້ອງໄຫ້.
14 ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ເວົ້າກັບ ເຣເບກາ ວ່າ, "ນ້ອງສາວເອີຍ,
ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນ ຢາໂຄບ ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເລີຍ
ເພາະວ່າລາວຈາກໄປຢ່າງສັນຕິ ແລະ ລາວຈະກັບມາຢ່າງສັນຕິ."
15
ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈະຮັກສາລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ,
ແລະ ຈະຢູ່ກັບລາວ;
ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມລາວຕະຫຼອດວັນເວລາຂອງລາວ;
16
ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທາງຂອງລາວຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກສິ່ງບໍ່ວ່າ
ລາວຈະໄປໃສກໍຕາມ,
ຈົນກວ່າລາວຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຮົາດ້ວຍສັນຕິສຸກ, ແລະ
ພວກເຮົາເຫັນລາວດ້ວຍສັນຕິສຸກ.
17 ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າລາວຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ລາວເປັນຄົນດີພ້ອມ: ແລະ
ລາວຊື່ສັດ ແລະ ຈະບໍ່ພິນາດ. ຢ່າຮ້ອງໄຫ້.
18 ແລະ ອີຊາກໄດ້ປອບໃຈເຣເບກາຍ້ອນຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງນາງ,
ແລະ ໄດ້ອວຍພອນລາວ.
19 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບໍ່ ນໍ້າ ຄໍາ ສາບານ ເພື່ອ ໄປ ເມືອງ
ຮາຣານ ໃນ ປີ ທໍາອິດ ຂອງ ອາທິດ ທີ ສອງ ໃນ ປີ ສິບສີ່, ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ລູສ ເທິງ ພູເຂົາ, ຊຶ່ງ ຄື ເມືອງ ເບດເອນ, ໃນ ຄ່ໍາ ຄືນ
ເດືອນ ທໍາອິດ ຂອງ ອາທິດ ນີ້, [21:15 AM] ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ
ບ່ອນ ນັ້ນ ໃນ ຕອນແລງ ແລະ ໄດ້ ລ້ຽວ ຈາກ ທາງ ໄປ ທາງ ທິດ
ຕາເວັນຕົກ ຂອງ ຖະໜົນ ໃນ ຄືນ ນັ້ນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ນອນ ຫລັບ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ; ເພາະ ດວງອາທິດ ໄດ້ ຕົກ ແລ້ວ.

20 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນອັນໜຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນມາວາງໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງຄົນດຽວ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ນອນຫລັບໄປ.
21 ໃນຄືນນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຝັນວ່າ, ແລະເຫັນຂັ້ນໄດຕັ້ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຈຸດສູງສຸດຂອງມັນສູງເຖິງສະຫວັນ, ແລະເບິ່ງແມ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນແລະລົງມາເທິງນັ້ນ:
ແລະເບິ່ງແມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງນັ້ນ.
22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຢາໂຄບວ່າ,
"ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ; ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້ານອນຫລັບຢູ່ນັ້ນ
ເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ."
23 ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄືຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນຂຶ້ນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້, ແລະ ໃນເຈົ້າ ແລະ ໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ
ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດຈະໄດ້ຮັບພອນ.
24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ
ຈະຮັກສາເຈົ້າບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະໄປໃສກໍຕາມ, ແລະ
ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນນີ້ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ;
ເພາະເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ.
25 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
"ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ໆ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້."
ລາວກໍ່ຢ້ານກົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນຕາຢ້ານຫຼາຍ
ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນບ່ອນອື່ນນອກຈາກວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ນີ້ແມ່ນປະຕູສະຫວັນ."
26 ແລະຢາໂຄບໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າມືດ,
ແລະໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນທີ່ລາວເອົາມາຮອງຫົວນັ້ນມາຕັ້ງເປັນເສົາຫຼັກ,
ແລະລາວໄດ້ຖອກນໍ້າມັນໃສ່ເທິງສຸດຂອງກ້ອນຫີນນັ້ນ.
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ເບັດເອນ;
ແຕ່ໃນຕອນທຳອິດສະຖານທີ່ນັ້ນມີຊື່ວ່າ ລູສ.
27 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສາບານ ຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ວ່າ: 'ຖ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງ ສະຖິດ ຢູ່ ກັບ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຈະ ຮັກສາ ຂ້ານ້ອຍ
ໄວ້ ໃນ ທາງ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໄປ ນີ້ ແລະ ຈະ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ ກິນ ແລະ
ເສື້ອຜ້າ ເພື່ອ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ກັບ ໄປ ເຮືອນ ຂອງ ພໍ່ ຂ້ານ້ອຍ ຢ່າງ
ສະຫງົບ ສຸກ ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ
ແລະ ກ້ອນ ຫີນ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ ຕັ້ງ ໄວ້ ເປັນ ເສົາ ຄໍ້າ ເປັນ ສັນຍານ ໃນ
ບ່ອນ ນີ້ ຈະ ເປັນ ວິຫານ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ພຣະອົງ ຊົງ ປະທານ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຖວາຍ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ແກ່
ພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ.'

ບົດທີ 28

1 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ເດີນທາງ ໄປ, ແລະ ມາ ເຖິງ
ແຜ່ນດິນ ທາງ ທິດຕາ ເວັນ ອອກ, ຫາ ລາບານ, ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ ເຣເບກາ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ແລະ
ໄດ້ ຮັບໃຊ້ ລາວ ເພື່ອ ຣາເຊັນ ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ
ໜຶ່ງ ອາທິດ.
2 ແລະ ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສາມ [21:22 AM]
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ຈົ່ງມອບເມຍໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າມາເຈັດປີແລ້ວ'; ແລະ
ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ: 'ຂ້ອຍຈະມອບເມຍໃຫ້ເຈົ້າ.'
3 ລາບານ ໄດ້ ຈັດ ງານ ລ້ຽງ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເລອາ
ລູກ ສາວ ກົກ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຍົກ ນາງ ໃຫ້ ຢາໂຄບ
ເປັນ ເມຍ, ແລະ ຍົກ ນາງ ຊີລະປາ ສາວ ໃຊ້ ຂອງ
ຕົນ ໃຫ້ ເປັນ ສາວ ໃຊ້; ແຕ່ ຢາໂຄບ ບໍ່ ຮູ້, ເພາະ
ລາວ ຄິດ ວ່າ ນາງ ແມ່ນ ຣາເຊັນ.
4 ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຂົ້າໄປນອນກັບນາງ, ແລະ ເຫັນເຖິດ, ນາງຄື ເລອາ;
ແລະ ຢາໂຄບກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ ລາບານ, ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ:
"ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້ກັບຂ້ອຍ? ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າເພື່ອ
ຣາເຊນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ເພື່ອ ເລອາ ບໍ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ອຍ?"
5 ເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າໄປ, ແລະຂ້ອຍຈະໄປ;
ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຊົ່ວຕໍ່ຂ້ອຍ.'
ເພາະວ່າຢາໂຄບຮັກຣາເຊນຫຼາຍກວ່າເລອາ;
ເພາະວ່າຕາຂອງເລອາອ່ອນແອ, ແຕ່ຮູບຮ່າງຂອງນາງງາມຫຼາຍ;
ແຕ່ຣາເຊນມີຕາທີ່ສວຍງາມ ແລະຮູບຮ່າງທີ່ສວຍງາມຫຼາຍ.
6 ແລະ ລາບານ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ຢາໂຄບ ວ່າ: "ມັນ ບໍ່ ໄດ້ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ໃນ
ແຜ່ນດິນ ຂອງ ພວກເຮົາ, ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ລູກ ນ້ອຍ ກ່ອນ ລູກ ໃຫຍ່."
ແລະ ມັນ ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ເຊັ່ນ ນີ້; ເພາະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກຳນົດ
ໄວ້ ແລະ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ແຫ່ງ ສະຫວັນ ວ່າ ບໍ່ ຄວນ ໃຫ້
ລູກ ສາວ ນ້ອຍ ຂອງ ຕົນ ກ່ອນ ລູກ ໃຫຍ່; ແຕ່ ລູກ ໃຫຍ່, ຜູ້ ຫນຶ່ງ ໃຫ້
ລູກ ນ້ອຍ ກ່ອນ ແລະ ຕໍ່ ມາ ນາງ—ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ,
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ຄວາມຜິດ ລົງ ຕໍ່ ລາວ ໃນ ສະຫວັນ, ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ
ຊອບ ທຳ ທີ່ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ເພາະ ການ ກະທຳ ນີ້ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕໍ່
ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
7 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະລາເອນວ່າ ພວກເຂົາຢ່າເຮັດສິ່ງນີ້;
ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເອົາ ຫຼື
ໃຫ້ລູກນ້ອຍກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ລູກໃຫຍ່,
ເພາະວ່າມັນເປັນການຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍ.
8 ລາບານ ໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ,
"ໃຫ້ເທດສະການເຈັດມື້ນີ້ຜ່ານໄປກ່ອນ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຣາເຊນແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍອີກເຈັດປີ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ລ້ຽງແກະຂອງຂ້ອຍຄືກັບທີ່ເຈົ້າເຄີຍເຮັດໃນອາທິດກ່ອນ."
9 ແລະ ໃນມື້ທີ່ເຈັດມື້ຂອງເທດສະການເລອາຜ່ານໄປແລ້ວ,
ລາບານໄດ້ມອບຣາເຊນໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ,

ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ລາວອີກເຈັດປີ, ແລະ ລາວໄດ້ມອບຣາເຊນບິນຮາ, ນ້ອງສາວຂອງຊີລະປາ, ໃຫ້ເປັນແມ່ບ້ານ.
10 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບໃຊ້ ອີກ ເຈັດ ປີ ເພື່ອ ນາງ ຣາເຊັນ ເພາະ ນາງ ເລອາ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ລາວ ໂດຍ ບໍ່ ເສຍ ຄ່າ.
11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດທ້ອງຂອງເລອາ, ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຢາໂຄບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ຣູເບັນ, ໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນທີເກົ້າ, ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສາມ. [2122 AM]
12 ແຕ່ ມົດລູກ ຂອງ ລາເຊນ ໄດ້ ປິດ ລົງ ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ເລ ອາ ຖືກ ກຽດ ຊັງ ແລະ ລາເຊນ ກໍ ຮັກ.
13 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ເລອາ ອີກ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ທີ ສອງ ໃຫ້ ຢາໂຄບ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລາວ ວ່າ ຊີເມໂອນ, ໃນ ວັນ ທີ ຊາວ ເອັດ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສິບ, ແລະ ໃນ ປີ ທີ ສາມ ຂອງ ອາທິດ ນີ້. [21:24 AM]
14 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ເລອາ ອີກ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ທີ ສາມ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລາວ ວ່າ ເລວີ, ໃນ ເດືອນ ເພັງ ຂອງ ເດືອນ ທຳອິດ ໃນ ປີ ທີ ຫົກ ຂອງ ອາທິດ ນີ້. [2127 AM]
15 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ນາງ ອີກ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ທີ ສີ່ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລາວ ວ່າ ຢູດາ, ໃນ ວັນ ທີ ສິບ ຫ້າ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສາມ, ໃນ ປີ ທີ ທຳອິດ ຂອງ ອາທິດ ທີ ສີ່. [2129 AM]
16 ແລະ ຍ້ອນເຫດນີ້ ຣາເຊັນຈຶ່ງອິດສາເລອາ ເພາະນາງບໍ່ໄດ້ຖືພາ ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ: 'ຈົ່ງໃຫ້ຂ້ອຍມີລູກ'; ແລະ ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ: 'ຂ້ອຍໄດ້ກີດກັ້ນເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເກີດລູກໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ? ຂ້ອຍໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າບໍ?'
17 ແລະ ເມື່ອຣາເຊັນເຫັນວ່າເລອາໄດ້ເກີດລູກຊາຍສີ່ຄົນໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບຄື ຣູເບັນ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ ແລະ ຢູດາ, ນາງຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, “ຈົ່ງໄປນອນກັບບິນຮາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ນາງຈະຖືພາ ແລະ ຈະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ຂ້ອຍ.” (ແລະ ນາງໄດ້ຍົກບິນຮາສາວໃຊ້ຂອງນາງໃຫ້ເປັນເມຍ).
18 ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປນອນກັບນາງ, ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ, ແລະ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ດານ, ໃນວັນທີເກົ້າຂອງເດືອນທີຫົກ, ໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດທີສາມ. [2127 AM]
19 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກັບ ໄປ ຫາ ບິນຮາ ອີກ ເປັນ ເທື່ອ ທີ ສອງ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ອີກ ຄົນ ຫນຶ່ງ, ແລະ ຣາ ເຊັນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ເນັບທາລີ, ໃນ ວັນ ທີ ຫ້າ ຂອງ ເດືອນ ທີ ເຈັດ, ໃນ ປີ ທີ ສອງ ຂອງ ອາທິດ ທີ ສີ່. [21:30 AM]
20 ແລະ ເມື່ອ ເລອາ ເຫັນວ່າ ຕົນເອງ ເປັນຫມັນ ແລະ ບໍ່ມີລູກ, ນາງ ຈຶ່ງ ອິດສາ ຣາເຊນ, ແລະ ນາງ ຍັງໄດ້ ຍົກ ນາງ ຊີລະປາ ຍິງ ໃຊ້ ຂອງ ນາງ ໃຫ້ ຢາໂຄບ ເປັນ ເມຍ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຖືພາ, ແລະ ເກີດ ລູກຊາຍ, ແລະ ເລອາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລູກ ວ່າ ກາດ, ໃນ ວັນທີ ສິບສອງ ຂອງ ເດືອນ ທີ ແປດ, ໃນ ປີ ທີ ສາມ ຂອງ ອາທິດ ທີ ສີ່. [2131 AM]
21 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ນາງ ອີກ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຖື ພາ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ທີ ສອງ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ເລອາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ວ່າ ອາ ເຊີ, ໃນ ວັນ ທີ ສອງ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສິບ ເອັດ, ໃນ ປີ ທີ ຫ້າ ຂອງ ອາ ທິດ ທີ ສີ່. [21:33 AM]
22 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຂົ້າໄປພົບ ເລອາ, ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ, ແລະ ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ ອິດຊາຄາ, ໃນວັນທີສີ່ຂອງເດືອນທີຫ້າ, ໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດທີສີ່, [21:32 AM] ແລະ ນາງໄດ້ໃຫ້ລາວລ້ຽງ.
23 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ນາງ ອີກ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ, ແລະ ເກີດ ລູກ ສອງ ຄົນ, ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ຫນຶ່ງ ແລະ ລູກ ສາວ ຄົນ ຫນຶ່ງ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ລູກຊາຍ ວ່າ ຊາບູໂລນ, ແລະ ຊື່ ລູກ ສາວ ວ່າ ດີນາ, ໃນ ວັນທີ ເຈັດ ຂອງ ເດືອນ ທີ ເຈັດ, ໃນ ປີ ທີ ຫົກ ຂອງ ອາທິດ ທີ ສີ່. [2134 AM]
24 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງພຣະຄຸນຕໍ່ຣາເຊນ, ແລະ ໄດ້ເປີດທ້ອງຂອງນາງ, ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ, ແລະ ເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງວ່າ ໂຢເຊບ, ໃນວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສີ່, ໃນປີທີຫົກໃນອາທິດທີສີ່ນີ້. [21:34 AM]
25 ແລະ ໃນສະໄໝທີ່ໂຢເຊບເກີດມາ, ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ' ຈົ່ງມອບເມຍແລະລູກຊາຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄປຫາອີຊາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສ້າງເຮືອນໃຫ້ຂ້ອຍ; ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າເພື່ອລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າມາເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍຈະໄປເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.'
26 ລາບານ ໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, “ຈົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍເພື່ອເອົາຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະລ້ຽງຝູງແກະຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍອີກຄັ້ງ, ແລະເອົາຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ.”
27 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕົກລົງ ກັນ ວ່າ ລາວ ຄວນ ໃຫ້ ລູກ ແກະ ແລະ ລູກ ແກະ ທີ່ ເກີດ ມາ ມີ ສີ ດຳ, ສີ ດ່າງ ແລະ ສີ ຂາວ ເປັນ ຄ່າ ຈ້າງ ຂອງ ລາວ, (ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້) ຈະ ເປັນ ຄ່າ ຈ້າງ ຂອງ ລາວ.
28 ແລະ ແກະ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ອອກ ລູກ ແກະ ທີ່ ມີ ຈຸດໆ, ມີ ຈຸດໆ ແລະ ມີ ສີ ດຳ, ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຕ່າງໆ, ແລະ ພວກ ມັນ ໄດ້ ອອກ ລູກ ແກະ ຄື ກັນ ອີກ, ແລະ

ລູກ ແກະ ທຸກ ໂຕ ທີ່ ມີ ຈຸດໆ ແມ່ນ ຂອງ ຢາໂຄບ
ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຈຸດໆ ແມ່ນ ຂອງ ລາບານ.
29 ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງຢາໂຄບໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ມີງົວ, ແກະ, ລາ, ແລະ ອູດ, ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຊາຍຍິງ.
30 ແລະ ລາບານ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ອິດສາຢາໂຄບ, ແລະ
ລາບານໄດ້ເອົາແກະຂອງລາວຄືນໄປຈາກລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ສັງເກດເບິ່ງຢາໂຄບດ້ວຍເຈດຕະນາຊົ່ວຮ້າຍ.

ບົດທີ 29

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອຣາເຊັນໄດ້ເກີດໂຢເຊັບແລ້ວ,
ລາບານໄດ້ໄປຕັດຂົນແກະຂອງລາວ;
ເພາະວ່າພວກມັນຢູ່ໄກຈາກລາວເປັນໄລຍະທາງສາມມື້.
2 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ລາບານ ຈະ ໄປ ຕັດ ຂົນ ແກະ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ເອີ້ນ ເລອາ ແລະ ຣາເຊັນ ມາ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ເພິ່ນ ຢ່າງ ອ່ອນ ໂຍນ ໃຫ້ ໄປ ກັບ ເພິ່ນ ທີ່ ແຜ່ນດິນ
ການາອານ.
3 ເພາະເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນທຸກຢ່າງໃນຄວາມຝັນ,
ແມ່ນແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າເພິ່ນຄວນກັບຄືນໄປເຮືອນພໍ່ຂ
ອງເພິ່ນ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: 'ທຸກໆບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າໄປ,
ພວກເຮົາຈະໄປກັບພວກເຈົ້າ.'
4 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສັນລະເສີນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ອີຊາກ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ,
ແລະ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ອັບຣາຮາມ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກຂຶ້ນ
ແລະ ຂີ່ ເມຍ ແລະ ລູກໆ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເອົາ ຊັບສົມບັດ ທັງ ຫມົດ
ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ, ແລະ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນດິນ ກິເລອາດ, ແລະ
ຢາໂຄບ ໄດ້ ປິດບັງ ເຈດຕະນາ ຂອງ ເພິ່ນ ຈາກ ລາບານ ແລະ ບໍ່ ໄດ້
ບອກ ເພິ່ນ.
5 ແລະ ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດທີສີ່
ຢາໂຄບໄດ້ຫັນໜ້າໄປທາງກິເລອາດໃນເດືອນທຳອິດ,
ໃນວັນທີຊາວເອັດຂອງເດືອນນັ້ນ. [21:35 AM] ແລະ
ລາບານໄດ້ໄລ່ຕາມລາວ ແລະ
ທັນຢາໂຄບທີ່ພູເຂົາກິເລອາດໃນເດືອນທີສາມ,
ໃນວັນທີສິບສາມຂອງເດືອນນັ້ນ.
6 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍອມໃຫ້ລາວທຳຮ້າຍຢາໂຄບ;
ເພາະວ່າລາວໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ລາວໃນຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ. ແລະ
ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບ.
7 ແລະ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ
ຢາໂຄບໄດ້ຈັດງານລ້ຽງສຳລັບລາບານ ແລະ
ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ມາກັບລາວ, ແລະ
ຢາໂຄບໄດ້ສາບານກັບລາບານໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ
ລາບານກໍ່ໄດ້ສາບານກັບຢາໂຄບຄືກັນວ່າ
ບໍ່ຄວນຂ້າມພູກິເລອາດໄປຫາອີກພູໜຶ່ງດ້ວຍຈຸດປະສົງຊົ່ວຮ້າຍ.
8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ກອງ ຫີນ ໄວ້ ທີ່ ນັ້ນ ເພື່ອ
ເປັນ ພະຍານ; ດັ່ງນັ້ນ ຊື່ ຂອງ ບ່ອນ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ຖືກ
ເອີ້ນ ວ່າ: 'ກອງ ຫີນ ພະຍານ,' ຕາມ ຊື່ ກອງ ຫີນ ນີ້.
9
ແຕ່ກ່ອນເຂົາເຈົ້າເຄີຍເອີ້ນແຜ່ນດິນກິເລອາດວ່າແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຣຟ
າອິມ; ເພາະວ່າມັນເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຣຟາອິມ,
ແລະຊາວເຣຟາອິມໄດ້ເກີດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຄົນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສູງສິບ, ເກົ້າ,
ແປດລົງມາເຈັດສອກ.
10 ແລະ
ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາແມ່ນຕັ້ງແຕ່ແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານອຳໂມ
ນໄປຈົນເຖິງພູເຮີໂມນ, ແລະ ອານາຈັກຂອງພວກເຂົາຄື ການາອິມ ແລະ
ອັດຊະທາໂຣດ, ແລະ ເອເດຣອີ, ແລະ ມີຊູຣ, ແລະ ເບໂອນ.
11 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການກະ
ທຳຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍ, ແລະ
ຊາວອາໂມໄຣໄດ້ອາໄສຢູ່ແທນພວກເຂົາ, ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເປັນບາບ, ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ຄົນຄົນໃດໃນທຸກມື້ນີ້ທີ່ໄດ້ກະທຳບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຢ່າງ
ຄົບຖ້ວນ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີຊີວິດຍືນຍາວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກອີກຕໍ່ໄປ.
12 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສົ່ງ ລາບານ ໄປ, ແລະ ລາວ ໄດ້
ອອກ ໄປ ຍັງ ເມໂຊໂປເຕເມຍ, ແຜ່ນດິນ ທາງ ທິດຕາ
ເວັນ ອອກ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຍັງ
ແຜ່ນດິນ ກິເລອາດ.
13 ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຢັບບອກໃນເດືອນທີເກົ້າ,
ໃນວັນທີສິບເອັດຂອງເດືອນນັ້ນ. ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ເອຊາວ
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ມາຫາລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ຄືນດີກັບລາວ, ແລະ
ໄດ້ຈາກລາວໄປຍັງແຜ່ນດິນເຊອີ, ແຕ່ຢາໂຄບ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ.
14 ແລະ ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີຫ້າໃນງານສະເຫຼີມສະຫຼອງນີ້
[21:36 AM] ເພິ່ນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນອີກຟາກໜຶ່ງ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ລ້ຽງແກະຂອງເພິ່ນຕັ້ງແຕ່ທະເລຂອງກອງຫີນໄປຈົນເຖິງເມືອງ
ເບັດຊານ, ແລະ ໂດທານ ແລະ ປ່າອັກຣາບິມ.
15 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງສິ່ງຂອງທັງໝົດໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເພິ່ນຄື
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ອາຫານ, ຊີ້ນ, ເຄື່ອງດື່ມ, ນົມ, ເນີຍ, ເນີຍແຂງ, ແລະ
ໝາກເດື່ອບາງຊະນິດຈາກຮ່ອມພູ.
16 ແລະ ໃຫ້ແກ່ນາງເຣເບກາແມ່ຂອງລາວສີ່ເທື່ອຕໍ່ປີ,
ລະຫວ່າງລະດູຂອງເດືອນ, ລະຫວ່າງການໄຖນາແລະການເກັບກ່ຽວ,
ແລະ ລະຫວ່າງລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ນແລະລະດູຝົນ, ແລະ
ລະຫວ່າງລະດູໜາວແລະລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ໄປຫາຫໍຄອຍຂອງອັບຣາຮາມ.
17 ເພາະວ່າອີຊາກໄດ້ກັບມາຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ ແລະ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຫໍຄອຍຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເອຊາວລູກຊາຍຂອງລາວ.

18 ເພາະວ່າໃນສະໄໝທີ່ຢາໂຄບໄປເມໂຊໂປເຕເມຍ
ເອຊາວໄດ້ເອົານາງມາຮາລາດລູກສາວຂອງອິດສະມາເອນມາເປັນເມຍ
ແລະລາວໄດ້ລອບລວມຝູງແກະຂອງພໍ່
ແລະພັນລະຍາທັງໝົດຂອງລາວ ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປອາໄສຢູ່ເທິງພູເຂົາເຊອີ
ແລະປະອິຊາກພໍ່ຂອງລາວໄວ້ທີ່ນໍ້າສ້າງແຫ່ງຄໍາສາບານຢູ່ຄົນດຽວ.
19 ແລະ ອິຊາກ ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກບໍ່ນໍ້າຄໍາສາບານ ແລະ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທໍາຄອຍຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວ ເທິງພູເຂົາເຮັບໂຣນ.
20 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສົ່ງ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ໃຫ້ ພໍ່ ແລະ ແມ່
ຂອງ ລາວ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງຄາວ, ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອວຍພອນ ຢາໂຄບ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຈິດ
ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 30

1 ແລະ ໃນ ປີ ທໍາ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ ທີ ຫົກ [21:43
AM] ລາວ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເມືອງ ຊາ ເລັມ, ທາງ ທິດ
ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ເມືອງ ຊີ ເຄມ, ດ້ວຍ ສັນ ຕິ
ພາບ, ໃນ ເດືອນ ທີ ສີ່.
2
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ພາດີນາລູກສາວຂອງຢາໂຄບໄປທີ່ເຮືອນຂອງເ
ຊເຄມລູກຊາຍຂອງຮາໂມຄົນຮິວີເຈົ້າຊາຍຂອງແຜ່ນດິນ,
ແລະລາວໄດ້ນອນກັບນາງແລະເຮັດໃຫ້ນາງເສື່ອມເສຍ,
ແລະນາງຍັງເປັນເດັກຍິງນ້ອຍ, ມີອາຍຸສິບສອງປີ.
3 ແລະ ລາວໄດ້ອ້ອນວອນພໍ່ ແລະ
ອ້າຍນ້ອງຂອງນາງໃຫ້ຍົກນາງໃຫ້ເປັນເມຍ. ແລະ ຢາໂຄບ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວກໍໂກດແຄ້ນຍ້ອນຄົນເມືອງເຊເຄມ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນານ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາເສື່ອມເສຍ,
ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍເຈດຕະນາຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຫຼອກລວງພວກເຂົາ.
4 ແລະ ຊີເມໂອນ ແລະ ເລວີ ໄດ້ມາຮອດເມືອງຊີເຄມຢ່າງບໍ່ຄາດຄິດ
ແລະ ໄດ້ຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງເມືອງຊີເຄມ ແລະ
ໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາພົບເຫັນຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ
ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດເຫຼືອຢູ່ໃນນັ້ນເລີຍ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດນາງດີນານ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາ.
5 ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ມີ ການ ກະທໍາ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ອີກ ນັບ
ແຕ່ ນີ້ ໄປ ທີ່ ລູກ ສາວ ຂອງ ອິດສະລາເອນ ຈະ
ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປິເປື້ອນ; ເພາະ ການ ພິພາກສາ ໄດ້
ຖືກ ກໍານົດ ໄວ້ ໃນ ສະຫວັນ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ທໍາລາຍ ຜູ້ ຊາຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ
ຊາວ ເຊເຄມ ດ້ວຍ ດາບ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສ້າງ
ຄວາມ ອັບອາຍ ໃນ ອິດສະລາເອນ.
6 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄ
ບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກໍາຈັດພວກເຂົາດ້ວຍດາບ ແລະ
ລົງໂທດພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກໃນອິດສະລາເອນ
ທີ່ຍິງບໍລິສຸດຂອງອິດສະລາເອນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສຍ.
7 ແລະ ຖ້າ ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ ອິດສະລາເອນ ທີ່ ປາດ
ຖະໜາ ທີ່ ຈະ ຍົກ ລູກ ສາວ ຫຼື ເອື້ອຍ ນ້ອງ
ຂອງ ຕົນ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ
ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຕ້ອງ
ຖືກ ປະຫານ ຊີວິດ ຢ່າງ ແນ່ນອນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ເອົາ ຫີນ ໃສ່ ລາວ; ເພາະ ລາວ ໄດ້ ສ້າງ
ຄວາມ ອັບອາຍ ໃນ ອິດສະລາເອນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ເຜົາ ຜູ້ຍິງ ຄົນ ນັ້ນ ດ້ວຍ ໄຟ, ເພາະ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ
ໃຫ້ ຊື່ ສຽງ ຂອງ ຄອບຄົວ ພໍ່ ຂອງ ນາງ ເສື່ອມ
ເສຍ, ແລະ ນາງ ຈະ ຖືກ ຖອນ ຮາກ ອອກ ຈາກ
ອິດສະລາເອນ.
8 ຢ່າໃຫ້ພົບເຫັນຍິງໂສເພນີ ແລະ
ຄວາມບໍ່ສະອາດໃນອິດສະຣາເອນຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ
ເພາະວ່າອິດສະຣາເອນເປັນຊົນຊາດບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນມົນທິນຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ;
ພວກເຂົາຈະເອົາຫີນແກວ່ງໃສ່ລາວ.
9 ເພາະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກໍານົດ ໄວ້ ແລະ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ
ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ ກ່ຽວ ກັບ ເຊື້ອ ສາຍ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ດັ່ງ ນີ້: ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເຮັດ
ໃຫ້ ມັນ ເປິະ ເປື້ອນ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ,
ແລະ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ແກວ່ງ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ.
10 ແລະ ສໍາລັບກົດໝາຍນີ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຈໍາກັດຂອງມື້, ແລະ
ບໍ່ມີການໃຫ້ອະໄພ, ຫຼື ການຊົດໃຊ້ໃດໆ:
ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ທໍາລາຍລູກສາວຂອງຕົນຈະຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກໃນ
ທ່າມກາງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ມອບລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ໂມລັກ, ແລະ
ກະທໍາຢ່າງບໍ່ສັດຊື່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນເປິເປື້ອນ.
11 ແລະ ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ແລະ
ເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຍົກລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ,
ແລະ
ຢ່າຮັບເອົາລູກສາວຂອງຄົນຕ່າງຊາດມາເປັນລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
12 ດ້ວຍເຫດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໃນພຣະທໍາບັນຍັດ,
ເຖິງການກະທໍາທັງໝົດຂອງຊາວເຊເຄມ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາຕໍ່ດີນາ,
ແລະ ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ: '
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍົກລູກສາວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດອະໄວຍະ
ວະເພດ; ເພາະວ່ານັ້ນເປັນຄວາມອັບອາຍຂອງພວກເຮົາ.'

13 ແລະ ມັນເປັນການຕຳໜິຕໍ່ອິດສະລາເອນ, ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ແລະ
ຕໍ່ຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງຄົນຕ່າງຊາດ;
ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນມົນທິນ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ອິດສະລາເອນ.
14 ແລະ ອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ພົ້ນຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດນີ້
ຖ້າຫາກມັນມີເມຍຂອງລູກສາວຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ຫຼື
ໄດ້ມອບລູກສາວຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຂອງຄົນຕ່າງຊາດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ.
15 ເພາະວ່າຈະມີໄພພິບັດຊ້ອນກັນ, ແລະຄຳສາບແຊ່ງຊ້ອນກັນ,
ແລະທຸກໆການພິພາກສາ, ໄພພິບັດ ແລະຄຳສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ລາວ:
ຖ້າລາວເຮັດສິ່ງນີ້,
ຫຼືເຊື້ອສາຍຕາຂອງລາວຈາກຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມບໍ່ສະອາດ,
ຫຼືຜູ້ທີ່ເປິະເປື້ອນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຫຼືຜູ້ທີ່ໝິ່ນປະໝາດພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, (ຫຼັງຈາກນັ້ນ)
ປະເທດຊາດທັງໝົດຈະຖືກພິພາກສາຮ່ວມກັນສຳລັບຄວາມບໍ່ສະອາດ
ແລະ ການໝິ່ນປະໝາດທັງໝົດຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້.
16 ແລະ ຈະບໍ່ມີການນັບຖືຜູ້ອື່ນ ແລະ ຈະບໍ່ມີການຮັບເອົາໝາກໄມ້
ເຄື່ອງບູຊາ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະ ໄຂມັນຈາກມືຂອງລາວ, ຫຼື
ກິ່ນຫອມຂອງກິ່ນຫອມຫວານ ເພື່ອຮັບເອົາມັນ: ແລະ
ຊາຍຍິງທຸກຄົນໃນອິດສະຣາເອນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດເປິເປື້ອນ
ກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.
17 ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເປັນພະຍານຕໍ່ຊາວອິດສະລາເອນ: ເບິ່ງວ່າຊາວເຊເຄມ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາເປັນແນວໃດ;
ພວກເຂົາຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂຄບແນວໃດ,
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໂດຍການທໍລະມານ, ແລະ
ມັນຖືກນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳສຳລັບພວກເຂົາ, ແລະ
ມັນຖືກຂຽນໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ.
18 ແລະ ລູກຫລານຂອງເລວີໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຖານະປະໂລຫິດ,
ແລະ ເປັນເລວີ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຮົາ, ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະ ເພື່ອວ່າເລວີ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປ;
ເພາະວ່າລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະປະຕິບັດຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ການພິພາກສາ ແລະ
ການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານອິດສະລາເອນ.
19 ແລະ
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈາລຶກເປັນພະຍານໃນຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າ ພຣະພອນ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ
ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງສິ່ງທັງປວງ:
20 ແລະ
ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງຄວາມຊອບທຳທີ່ຊາຍຄົນນີ້ໄດ້ບັນລຸໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງລາວ, ໃນທຸກຊ່ວງເວລາຂອງປີ;
ຈົນກວ່າພັນລຸ້ນຄົນພວກເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້, ແລະ ມັນຈະມາຫາລາວ
ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າເປັນເພື່ອນ ແລະ
ເປັນຄົນຊອບທຳ.
21 ເລື່ອງລາວທັງໝົດນີ້ ເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ
ໄດ້ບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ບອກລູກຫລານອິດສະລາເອນວ່າ,
ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເຮັດບາບ ຫຼື ລ່ວງລະເມີດພິທີການ ຫຼື
ລະເມີດພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ, (ແຕ່)
ພວກເຂົາຄວນປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍານັ້ນ ແລະ
ຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນເພື່ອນ.
22 ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດ ແລະ
ເຮັດການບໍ່ສະອາດໃນທຸກວິທີທາງ,
ພວກເຂົາຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນວ່າເປັນສັດຕູ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຂອງຜູ້ທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ
ກັບຜູ້ທີ່ຖືກຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.
23 ແລະ ໃນມື້ທີ່ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ຂ້າຊີເຄມ,
ມີບັນທຶກໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ ແລະ
ການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ຄົນບາບ, ແລະ ມັນຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເປັນພອນ.
24 ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາດີນານ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາອອກຈາກເຮືອນເຊເຄມ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເອົາທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນເຊເຄມໄປເປັນຊະເລີຍ,
ແກະຂອງພວກເຂົາ, ງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ນຳພວກເຂົາທັງໝົດມາຫາຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.
25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕຳນິພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຂ້າເມືອງດ້ວຍດາບ
ເພາະເພິ່ນຢ້ານຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຄືຊາວການາອານ ແລະ
ຊາວເປຣີຊີ.
26 ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບທຸກເມືອງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເມືອງຊີເຄມ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄລ່ຕາມລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ;
ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຕົກມາສູ່ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 31

1 ແລະໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນນັ້ນ
ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງຕົນວ່າ: 'ຈົ່ງຊຳລະຕົວ ແລະ
ປ່ຽນເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນໄປເບັດເອນ,
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສາບານຕໍ່ພຣະອົງໃນມື້ທີ່ຂ້ອຍໜີຈາກເອຊາວອ້າຍຂອງ
ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ

ໄດ້ນຳຂ້ອຍເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີ້ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງກຳຈັດພະຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.'
2 ແລະ ພວກເຂົາປະຖິ້ມຮູບເຄົາລົບຕ່າງດ້າວ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຫູ
ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄໍຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ຮູບເຄົາລົບທີ່ຣາເຊນລັກມາຈາກລາບານ ພໍ່ຂອງນາງ
ນາງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບທັງໝົດ. ແລະ ລາວໄດ້ເຜົາ ແລະ
ທຳລາຍພວກມັນເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ເຊື່ອງພວກມັນໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໂອກ
ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊເຄມ.
3 ແລະ ໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທີເຈັດ ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເມືອງເບັດເອນ
ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ນອນຫລັບ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງເສົາຫຼັກຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາອີຊາກພໍ່ຂອງເພິ່ນໃຫ້ມາຫາເພິ່ນເພື່ອຖວາຍເຄື່
ອງບູຊາ ແລະ ໄປຫານາງເຣເບກາແມ່ຂອງເພິ່ນ.
4 ແລະ ອີຊາກ ກ່າວວ່າ: 'ໃຫ້ຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍມາ, ແລະ
ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນລາວກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.'
5 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ໄປຫາ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ເຣເບກາ
ແມ່ຂອງລາວ, ໄປຫາເຮືອນຂອງ ອັບຣາຮາມ ພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ພາລູກຊາຍສອງຄົນໄປນຳຄື ເລວີ ແລະ ຢູດາ, ແລະ
ລາວໄດ້ໄປຫາ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ເຣເບກາ ແມ່ຂອງລາວ.
6 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຫໍຄອຍ ມາ ທາງ ໜ້າ ເພື່ອ ຈະ
ຈູບ ແລະ ກອດ ຢາໂຄບ; ເພາະ ຈິດໃຈ ຂອງ ນາງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ມາ ເມື່ອ
ນາງ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ: "ເບິ່ງແມ ຢາໂຄບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ແລ້ວ";
ແລະ ນາງ ໄດ້ ຈູບ ລາວ.
7 ແລະ ນາງໄດ້ເຫັນລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວ, ແລະ ນາງຈື່ເຂົາເຈົ້າໄດ້,
ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງພໍ່ບໍ, ລູກ?'
ແລະ ນາງໄດ້ກອດເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈູບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ,
ໂດຍກ່າວວ່າ: '
ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມຈະກາຍເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະເປັນພອນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.'
8 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ,
ໄປຍັງຫ້ອງທີ່ລາວນອນຢູ່, ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວກໍຢູ່ກັບລາວ,
ແລະ ລາວໄດ້ຈັບມືພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ ກົ້ມລົງຈູບລາວ, ແລະ ອີຊາກ
ໄດ້ກອດຄໍຂອງ ຢາໂຄບ ລູກຊາຍຂອງລາວໄວ້, ແລະ
ຮ້ອງໄຫ້ໃສ່ຄໍຂອງລາວ.
9 ແລະ ຄວາມມືດໄດ້ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງອີຊາກ, ແລະ
ລາວໄດ້ເຫັນລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂຄບຄື ເລວີ ແລະ ຢູດາ, ແລະ
ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: "ລູກຊາຍຂອງພໍ່, ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າບໍ?
ເພາະວ່າພວກເຂົາຄືກັນກັບເຈົ້າ."
10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ແທ້ໆ ວ່າ: 'ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ເຮົາ ແທ້ໆ'.
11 ແລະ ພວກມັນໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນກໍໄດ້ຫັນມາຈູບພວກເພິ່ນ ແລະ ກອດພວກເພິ່ນທັງສອງ.
12 ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນວາຍໄດ້ລົງມາສູ່ປາກຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຈັບມືຂວາຂອງເລວີ ແລະ ມືຊ້າຍຂອງຢູດາ.
13 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ເລວີ ກ່ອນ, ແລະ
ເລີ່ມ ອວຍພອນ ລາວ ກ່ອນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ທຸກ ຍຸກ ທຸກ ສະໄໝ, ຈົ່ງ
ອວຍພອນ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ
ທຸກ ຍຸກ ທຸກ ສະໄໝ.
14 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະ ລູກຫລານຂອງທ່ານ,
ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານ ແລະ ລູກຫລານຂອງທ່ານ,
ຈາກບັນດາເນື້ອໜັງທັງໝົດ,
ໃຫ້ເຂົ້າຫາພຣະອົງເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນຖາ
ນະທູດສະຫວັນແຫ່ງທີ່ປະທັບຢູ່ ແລະ ໃນຖານະຜູ້ບໍລິສຸດ.
(ເຖິງແມ່ນວ່າ) ພວກເຂົາ,
ລູກຫລານຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານຈະເປັນເພື່ອລັດສະໝີພາບ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງໃຫຍ່ໄປທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.
15 ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ເຈົ້າຊາຍ, ແລະ
ຫົວໜ້າຂອງເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ;
ພວກເຂົາຈະກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ,
ແລະ
ພວກເຂົາຈະຕັດສິນການພິພາກສາທັງໝົດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊ
ອບທຳ. ແລະ ພວກເຂົາຈະປະກາດທາງຂອງເຮົາໃຫ້ຢາໂຄບ ແລະ
ເສັ້ນທາງຂອງເຮົາໃຫ້ອິດສະລາເອນ.
ພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ໃນປາກຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອອວຍພອນເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງຜູ້ທີ່ຮັກ.
16 ແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ເລວີ, ແລະ
ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງຍຸດຕິທຳ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຕິດພັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະ ເປັນເພື່ອນຂອງລູກຊາຍທັງໝົດຂອງຢາໂຄບ;
ໃຫ້ໂຕະຂອງພຣະອົງເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງກິນມັນ; ແລະ
ຂໍໃຫ້ໂຕະຂອງເຈົ້າເຕັມໄປທຸກລຸ້ນຄົນ, ແລະ
ອາຫານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດໄປທຸກຊົ່ວອາຍຸ.
17 ແລະ ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກກຳຈັດອອກ ແລະ ຈິບຫາຍໄປ; ແລະ
ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
ທຸກໆປະຊາຊາດທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສາບແຊ່ງ.
18 ແລະ ແກ່ຢູດາວ່າ:
"ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະອຳນາດໃຫ້ເຈົ້າ

ເພື່ອປຽບຍໍາທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ; ເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນເຈົ້ານາຍເໜືອລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ;
ຂໍໃຫ້ຊື່ຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແຜ່ອອກໄປທົ່ວທຸກແຜ່ນດິນ ແລະ
ທຸກພາກພື້ນ. ແລ້ວປະຊາຊາດຈະຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ
ປະຊາຊາດທັງໝົດຈະສັ່ນສະເທືອນ.”
19 ໃນເຈົ້າຈະມີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຢາໂຄບ, ແລະ
ໃນເຈົ້າຈະມີຄວາມລອດພົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນ.
20 ແລະ
ເມື່ອພຣະອົງນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງກຽດຕິຍົດແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂອງ
ພຣະອົງ
ຈະມີສັນຕິສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສໍາລັບເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລູກຫລານຂອງ
ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຈົ່ງໄດ້ຮັບພອນແກ່ຜູ້ທີ່ອວຍພອນພຣະອົງ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ ແລະ ຂົ່ມເຫັງພຣະອົງ
ຈະຖືກຖອນຮາກຖອນໂຄນ ແລະ ທໍາລາຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ຖືກສາບແຊ່ງ.
21 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ຫັນ ມາ ຈູບ ຢາໂຄບ ອີກ ແລະ
ກອດ ລາວ ແລະ ດີໃຈ ຢ່າງ ຍິ່ງ ເພາະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢາໂຄບ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ລາວ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ.
22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຈາກລະຫວ່າງຕີນຂອງເພິ່ນ ແລະ
ກົ້ມລົງນະມັດສະການເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນເພິ່ນ ແລະ
ໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບອີຊາກພໍ່ຂອງເພິ່ນໃນຄືນນັ້ນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ກິນດື່ມດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ.
23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂຄບນອນຫລັບ,
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງພຣະອົງ ແລະ
ອີກຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທໍາສໍາລັບພຣະອົງ.
24 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ບອກ ພໍ່ ຂອງລາວ ທຸກ ສິ່ງ ໃນ ຄືນ ນັ້ນ ວ່າ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງຄວາມ ເມດຕາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຕໍ່ ລາວ
ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງ ໃນ ທຸກ
ວິທີ ທາງ ຂອງ ລາວ ແລະ ໄດ້ ປົກປ້ອງ ລາວ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ທັງ ຫມົດ.
25 ແລະ ອີຊາກໄດ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖອນຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງອອກຈາ
ກລູກຊາຍຂອງອີຊາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ.
26
ແລະໃນຕອນເຊົ້າຢາໂຄບໄດ້ບອກອີຊາກພໍ່ຂອງລາວກ່ຽວກັບຄໍາສາບານ
ທີ່ລາວໄດ້ສາບານໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະນິມິດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ
ແລະວ່າລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ
ແລະວ່າທຸກຢ່າງໄດ້ກຽມພ້ອມແລ້ວສໍາລັບການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ລາວໄດ້ສາບານໄວ້
ແລະວ່າລາວໄດ້ມາໃຫ້ລາວຂີ່ນຂີ່ລາ.
27 ອີຊາກເວົ້າກັບຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງຕົນວ່າ, “ພໍ່ໄປກັບເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ເພາະພໍ່ເຖົ້າແລ້ວ ແລະ ບໍ່ສາມາດທົນກັບທາງໄດ້: ລູກເອີຍ,
ຈົ່ງໄປຢ່າງປອດໄພ ເຖີດ ເພາະມື້ນີ້ພໍ່ອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີແລ້ວ;
ພໍ່ຈະເດີນທາງຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້; ຈົ່ງຍົກແມ່ຂອງເຈົ້າຂຶ້ນຂີ່ລາ ແລະ
ປ່ອຍນາງໄປກັບເຈົ້າ.”
28 ແລະ ພໍ່ຮູ້, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າລູກມາເພື່ອພໍ່, ແລະ
ຂໍໃຫ້ມື້ນີ້ເປັນພອນທີ່ລູກໄດ້ເຫັນພໍ່ມີຊີວິດຢູ່, ແລະ
ພໍ່ກໍໄດ້ເຫັນລູກຄືກັນ, ລູກຂອງພໍ່.
29 ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມຄໍາສາບານທີ່ເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ ແລະ
ຢ່າປະຖິ້ມຄໍາສາບານຂອງເຈົ້າ
ເພາະເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນມາພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄໍາສາບານນັ້ນ;
ບັດນີ້ຈົ່ງຮີບເຮັດມັນໃຫ້ສໍາເລັດ ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ນັ້ນພໍໃຈ.
30 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບອກ ເຣເບກາ ວ່າ, “ຈົ່ງ ໄປ ກັບ ຢາໂຄບ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ ເຈົ້າ.” ແລະ ເຣເບກາ ກໍ ໄປ ກັບ ຢາໂຄບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນາງ,
ແລະ ເດໂບຣາ ກໍ ໄປ ກັບ ນາງ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເບັດເອນ.
31 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້
ລະນຶກເຖິງຄໍາອະທິຖານທີ່ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ອວຍພອນລາວ ແລະ
ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຄື ເລວີ ແລະ ຢູດາ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ປິຕິຍິນດີ
ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງລາວຄື ອັບຣາຮາມ
ແລະ ອີຊາກ.
32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ບັດ ນີ້ ເຮົາ ຮູ້ ແລ້ວ
ວ່າ ເຮົາ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ອັນ ເປັນນິດ, ແລະ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເຮົາ ກໍ ມີ, ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ
ກໍານົດ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ທັງ ສອງ; ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ມັນ ໄວ້ ເປັນ ປະຈັກ ພະຍານ
ອັນ ເປັນ ນິດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ
ແຫ່ງ ສະຫວັນ ວ່າ ອີ ຊາກ ໄດ້ ອວຍພອນ ພວກ
ເຂົາ ແນວ ໃດ.

ບົດທີ 32

1 ແລະ ລາວ ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ທີ່ ເບັດເອນ ໃນ ຄືນ ນັ້ນ,
ແລະ ເລວີ ໄດ້ ຝັນ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ແລະ
ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ປະ ໂລ ຫິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຜູ້ ສູງ ສຸດ, ລາວ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຕະ

ຫລອດ ໄປ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ຈາກ ການ ນອນ
ຫຼັບ ແລະ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
2 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຕື່ນ ແຕ່ ເຊົ້າ, ໃນ ວັນທີ ສິບ ສີ່ ຂອງ ເດືອນ ນີ້,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖວາຍ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ຂອງ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ມາ ກັບ ເພິ່ນ,
ທັງ ຄົນ ແລະ ສັດລ້ຽງ, ທັງ ຄຳ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ທຸກ
ຢ່າງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຖວາຍ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ຂອງ ທຸກ ຄົນ.
3 ແລະໃນສະໄໝນັ້ນ ຣາເຊັນໄດ້ຖືພາລູກຊາຍຂອງນາງເບັນຢາມິນ.
ແລະຢາໂຄບໄດ້ນັບລູກຊາຍຂອງລາວຕັ້ງແຕ່ລາວຂຶ້ນໄປ
ແລະເລວີໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພໍ່ຂອງລາວໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງຂອງປະໂລຫິດໃຫ້ລາວ
ແລະເຕັມມືຂອງລາວ.
4 ແລະໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນນີ້,
ເພິ່ນໄດ້ນຳງົວສິບສີ່ໂຕຈາກຝູງງົວມາທີ່ແທ່ນບູຊາ, ແກະຜູ້ຊາວແປດໂຕ,
ແກະສີ່ສິບເກົ້າໂຕ, ລູກແກະເຈັດໂຕ, ແລະລູກແບ້ຊາວເອັດໂຕ
ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ,
ເປັນທີ່ພໍໃຈເປັນກິ່ນຫອມຫວານຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
5 ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ,
ຕາມຄຳສາບານທີ່ລາວໄດ້ສາບານໄວ້ວ່າລາວຈະຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນສິບ,
ພ້ອມກັບເຄື່ອງບູຊາໝາກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມບູຊາຂອງພວກເຂົາ.
6 ແລະ ເມື່ອໄຟໄດ້ລຸກໄໝ້ມັນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງໄຟ,
ແລະ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາຂອບພຣະຄຸນຄື ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສີ່ໂຕ,
ແກະຜູ້ສີ່ໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີ, ແລະ ລູກແບ້ສອງໂຕ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເຮັດແບບນີ້ທຸກໆມື້ເປັນເວລາເຈັດມື້.
7 ແລະ ເພິ່ນພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ຄົນທັງປວງຂອງເພິ່ນ
ໄດ້ກິນອາຫານນັ້ນດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເປັນເວລາເຈັດມື້
ພ້ອມທັງສັນລະເສີນ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງຊ່ວຍກູ້ເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ ແລະ
ໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານແກ່ເພິ່ນ.
8 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍສັດທີ່ສະອາດທັງໝົດໜຶ່ງສ່ວນສິບ, ແລະ
ໄດ້ເຜົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, ແຕ່ສັດທີ່ບໍ່ສະອາດນັ້ນ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ເລວີລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງມະນຸດແກ່ລາວ.
9 ແລະ ເລວີ ໄດ້ ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ ປະໂລຫິດ ທີ່ ເບັດເອນ ກ່ອນ ຢາໂຄບ
ພໍ່ ຂອງ ລາວ ຫຼາຍກວ່າ ອ້າຍ ນ້ອງ ສິບ ຄົນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ
ເປັນ ປະໂລຫິດ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສາບານ ຕົວ ໄວ້: ດັ່ງນັ້ນ
ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖວາຍ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ຄືນ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ຊໍາລະ ມັນ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ແລະ ມັນ ຈຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ອັນ
ບໍລິສຸດ ແກ່ ພຣະອົງ.
10 ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້
ມັນຈຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນເປັນກົດສຳລັບການຖວາ
ຍສ່ວນສິບອີກຄັ້ງເພື່ອຮັບປະທານຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຕ່ລະ
ປ,ີ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ມັນຖືກເລືອກໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງສະຖິດ
ຢູ່, ແລະ ຕໍ່ກົດນີ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງມື້ຕະຫຼອດໄປ.
11
ພິທີການນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າມັນອາດຈະຖືກບັນລຸຜົນຈາກປີໜຶ່ງຫາປີໜຶ່ງ
ໃນການກິນສ່ວນສິບຄັ້ງທີສອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ທີ່
ມັນຖືກເລືອກໄວ້, ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດເຫຼືອຈາກມັນຕັ້ງແຕ່ປີນີ້ຫາປີຕໍ່ໄປ.
12 ເພາະວ່າໃນປີຂອງມັນ,
ເມັດພືດຈະຖືກກິນຈົນຮອດວັນເວລາເກັບກ່ຽວເມັດພືດຂອງປີ, ແລະ
ເຫຼົ້າແວງຈະຖືກກິນຈົນຮອດວັນເວລາຂອງເຫຼົ້າແວງ, ແລະ
ນໍ້າມັນຈະຖືກກິນຈົນຮອດວັນເວລາຂອງລະດູການຂອງມັນ.
13 ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຍັງ ເຫຼືອ ຢູ່ ແລະ ເກົ່າ ແລ້ວ ໃຫ້
ຖື ວ່າ ມັນ ເປັນ ມົນທິນ ໃຫ້ ເຜົາ ມັນ ດ້ວຍ ໄຟ
ເພາະ ມັນ ເປັນ ມົນທິນ.
14 ແລະ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ກິນ ມັນ ຮ່ວມ ກັນ ໃນ
ບ່ອນ ສັກ ສິດ, ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຍອມ ໃຫ້
ມັນ ແກ່.
15 ແລະ ສ່ວນສິບທັງໝົດຂອງງົວ ແລະ
ແກະຈະເປັນຂອງສັກສິດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ຈະເປັນຂອງປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະກິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເປັນປີໆ; ເພາະວ່າມັນຖືກກຳນົດໄວ້
ແລະ ຈາລຶກໄວ້ກ່ຽວກັບສ່ວນສິບນັ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ.
16 ແລະ ໃນຄືນຕໍ່ມາ, ໃນວັນທີຊາວສອງຂອງເດືອນນີ້,
ຢາໂຄບໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງສະຖານທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ລ້ອມຮອບເດີ່ນດ້ວຍກຳແພງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນສັກສິດ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ມັນສັກສິດຕະຫຼອດໄປ, ສຳລັບຕົວລາວເອງ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ.
17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນໃນຕອນກາງຄືນ ແລະ
ອວຍພອນເພິ່ນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ,
ແຕ່ພວກເຂົາຈະຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ອິດສະລາເອນ.
18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນອີກວ່າ:
ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ເຮົາຈະເພີ່ມພູນເຈົ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍເຈົ້າອອກໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ,
ແລະ ກະສັດຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຕັດສິນທຸກບ່ອນທີ່ຕີນຂອງມະນຸດໄດ້ຢຽບຍໍ່າ.
19 ແລະ
ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃຕ້ຟ້າສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະພິພາກສາປະຊາຊາດທັງປວງຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ຄອບຄອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ແລະ
ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຕະຫຼອດໄປ.

20 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ແກ່ ຢາໂຄບ ຈົບ ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ. ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ຈົນ ກະທັ່ງ ພຣະອົງ ໄດ້ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະຫວັນ.
21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນນິມິດໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນພ້ອມດ້ວຍແຜ່ນຈາລຶກເຈັດແຜ່ນຢູ່ໃນມືຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມອບໃຫ້ຢາໂຄບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອ່ານພວກມັນ ແລະ ຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ເຊິ່ງຈະເກີດຂຶ້ນກັບເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.
22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຢ່າສ້າງສະຖານທີ່ນີ້, ແລະ ຢ່າເຮັດໃຫ້ມັນເປັນບ່ອນສັກສິດນິລັນດອນ, ແລະ ຢ່າອາໄສຢູ່ທີ່ນີ້; ເພາະວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນສະຖານທີ່. ຈົ່ງໄປຫາເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ອາໄສຢູ່ກັບອີຊາກພໍ່ຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງມື້ທີ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າເສຍຊີວິດ.
23 ເພາະວ່າໃນເອຢິບເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງສັນຕິສຸກ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເຈົ້າຈະຖືກຝັງໄວ້ຢ່າງມີກຽດໃນອຸບໂມງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ.
24 ຢ່າຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ອ່ານມັນແລ້ວ, ມັນກໍຈະເປັນແບບນັ້ນທັງໝົດ; ແລະ ຈົ່ງຂຽນທຸກຢ່າງລົງຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ອ່ານ.
25 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ທູນ ວ່າ: 'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຈື່ ໄດ້ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ ອ່ານ ແລະ ເຫັນ ໄດ້ແນວໃດ?' ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ທູນ ຕໍ່ ເພິ່ນ ວ່າ: 'ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ເຕືອນ ທ່ານ ໃຫ້ ລະນຶກ ເຖິງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ.'
26 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈື່ທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ອ່ານ ແລະ ໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນທຸກຖ້ອຍຄໍາທີ່ເພິ່ນໄດ້ອ່ານ ແລະ ໄດ້ເຫັນລົງໄປ.
27 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສະຫຼອງຢູ່ທີ່ນັ້ນອີກມື້ໜຶ່ງ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນວັນນັ້ນຕາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍໃນວັນກ່ອນໆ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນວັນນັ້ນວ່າ "ການເພີ່ມເຕີມ" ເພາະວ່າມື້ນີ້ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາ ແລະ ມື້ກ່ອນໆ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນວັນນັ້ນວ່າ " ເຫດສະການ".
28 ແລະ ມັນ ໄດ້ ປະກົດ ຂຶ້ນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ: ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ເພິ່ນ ວ່າ ເພິ່ນ ຄວນ ສະ ເຫຼີມ ສະ ຫຼອງ ມັນ, ແລະ ເພີ່ມ ມັນ ເຂົ້າ ໃນ ເຈັດ ມື້ ຂອງ ງານ ລ້ຽງ.
29 ແລະ ຊື່ຂອງມັນຖືກເອີ້ນວ່າ 'ການເພີ່ມເຕີມ,' ເພາະວ່າມັນຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນດາມື້ຂອງວັນສະຫຼອງ, ຕາມຈໍານວນມື້ຂອງປີ.
30 ແລະໃນຄືນວັນທີຊາວສາມຂອງເດືອນນີ້, ເດໂບຣາ ແມ່ລ້ຽງຂອງເຣເບກາໄດ້ເສຍຊີວິດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງນາງໄວ້ໃຕ້ເມືອງພາຍໃຕ້ຕົ້ນໂອກຂອງແມ່ນໍ້າ, ແລະລາວເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນີ້ວ່າ 'ແມ່ນໍ້າເດໂບຣາ,' ແລະຕົ້ນໂອກວ່າ ' ຕົ້ນໂອກແຫ່ງການໄວ້ທຸກຂອງເດໂບຣາ.'
31 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ ກັບ ໄປ ເຮືອນ ຫາ ອີຊາກ ພໍ່ ຂອງຄົນ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສົ່ງ ແກະ ຜູ້, ແກະ ແລະ ແບ້ ຜູ້ ໃຫ້ ນາງ ໄປ ເພື່ອ ໃຫ້ ນາງ ຈັດ ອາຫານ ໃຫ້ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ຕາມ ທີ່ ລາວ ຕ້ອງການ.
32 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕິດຕາມ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄປ ຈົນ ຮອດ ແຜ່ນດິນ ກາບຣາຕັນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
33 ແລະ ຣາເຊັນໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວວ່າ 'ລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ອຍ'; ເພາະວ່ານາງໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານໃນການເກີດລູກ: ແຕ່ພໍ່ຂອງລາວຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວວ່າ ເບັນຢາມິນ, ໃນວັນທີສິບເອັດຂອງເດືອນທີແປດ ໃນອາທິດທໍາອິດຂອງອາທິດທີຫົກຂອງປີແຫ່ງຄວາມຍິນດີນີ້. [2143 AM]
34 ແລະ ຣາເຊັນ ໄດ້ເສຍຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ນາງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເອຟຣາທາ, ຄືເມືອງເບັດເລເຮັມ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ສ້າງເສົາຫີນໄວ້ເທິງຫລຸມຝັງສົບຂອງຣາເຊັນ, ເທິງເສັ້ນທາງເທິງຫລຸມຝັງສົບຂອງນາງ.

ບົດທີ 33

1 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ໄປ ອາໄສ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ມັກດາລາເອຟ. ແລະ ລາວໄດ້ ໄປ ຫາ ອີຊາກ ພໍ່ ຂອງລາວ, ລາວ ແລະ ເລອາ ເມຍ ຂອງ ລາວ, ໃນ ວັນ ເພັງ ຂຶ້ນ ໃໝ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ສິບ.
2 ແລະ ຣູເບັນ ໄດ້ເຫັນ ບິນຮາ ສາວໃຊ້ຂອງຣາເຊນ ເມຍນ້ອຍຂອງພໍ່ລາວ ກໍາລັງອາບນໍ້າຢູ່ໃນບ່ອນລັບ, ແລະ ລາວກໍຮັກນາງ.
3 ແລະ ລາວໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງບິນຮາ, ແລະ ລາວໄດ້ພົບນາງນອນຢູ່ເທິງຕຽງຢູ່ຄົນດຽວໃນເຮືອນຂອງນາງ.
4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ນອນ ຢູ່ ກັບ ນາງ. ນາງ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ເຫັນ ແລະ ເຫັນ ວ່າ ຣູເບັນ ນອນ ຢູ່ ເທິງ ຕຽງ ກັບ ນາງ. ນາງ ໄດ້ ເປີດ ຜ້າ ຫົ່ມ ອອກ ແລະ ຈັບ ລາວ ໄວ້ ແລະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ ແມ່ນ ຣູເບັນ.

5 ແລະ ນາງ ກໍ ອັບອາຍ ເພາະ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ປ່ອຍ ມື ຂອງ ນາງ ອອກ ຈາກ ລາວ, ແລະ ລາວ ກໍ ໄດ້ ໜີ ໄປ.

6 ແລະ ນາງ ໄດ້ ໂສກເສົ້າ ຢ່າງ ຍິ່ງ ເພາະ ເລື່ອງ ນີ້, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ບອກ ເລື່ອງ ນີ້ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຟັງ.

7 ແລະ ເມື່ອຢາໂຄບກັບມາຫານາງ, ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ' ຂ້ອຍບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນມົນທິນຕໍ່ເຈົ້າ; ເພາະວ່າຣູເບັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນມົນທິນ, ແລະ ໄດ້ນອນກັບຂ້ອຍໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ຂ້ອຍນອນຫລັບ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນພົບຈົນກວ່າລາວໄດ້ເປີດກະໂປງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ນອນກັບຂ້ອຍ.'

8 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ໃຈຮ້າຍ ຣູເບັນ ຢ່າງຍິ່ງ ເພາະ ລາວໄດ້ ນອນກັບ ບິນຮາ, ເພາະ ລາວໄດ້ ເປີດເສື້ອຄຸມຂອງພໍ່ ຂອງລາວ.

9 ແລະ ຢາໂຄບ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ນາງອີກ ເພາະວ່າ ຣູເບັນ ໄດ້ ກະທຳ ໃຫ້ ນາງ ເປິະເປື້ອນ. ແລະ ສຳລັບ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເປີດ ກະໂປງ ພໍ່ ຂອງ ຕົນ ການ ກະທຳ ຂອງ ລາວ ກໍ່ ເປັນການ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢ່າງ ຮ້າຍແຮງ, ເພາະ ລາວ ເປັນ ທີ່ ຫນ້າ ລັງກຽດ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

10 ດ້ວຍເຫດນີ້, ມັນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ແລະ ກຳນົດໄວ້ໃນແຜ່ນຫີນສະຫວັນວ່າ ຜູ້ຊາຍບໍ່ຄວນນອນກັບພັນລະຍາຂອງພໍ່ຕົນ, ແລະ ບໍ່ຄວນເປີດກະໂປງຂອງພໍ່ຕົນ, ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນມົນທິນ: ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍນຳກັນຢ່າງແນ່ນອນ, ທັງຜູ້ຊາຍທີ່ນອນກັບພັນລະຍາຂອງພໍ່ຕົນ ແລະ ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມເປິເປື້ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

11 ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນປະເທດຊາດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ເປັນກຳມະສິດຂອງພະອົງເອງ.

12 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມີຂຽນໄວ້ເປັນຄັ້ງທີສອງວ່າ: ' ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນອນກັບພັນລະຍາຂອງພໍ່ຕົນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມອັບອາຍຂອງພໍ່ຕົນ'; ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ 'ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ; ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.'

13 ແລະ ໂມເຊເອີຍ, ຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳນີ້; ເພາະມັນມີການລົງໂທດເຖິງຕາຍ; ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ມີການໄຖ່ບາບຕະຫຼອດໄປເພື່ອໄຖ່ບາບໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດນີ້, ແຕ່ລາວຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຖືກຫີນກ້ອນຫີນ, ແລະ ຖືກຖອນຮາກອອກຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

14 ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໃນອິດສະຣາເອນຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ແມ້ແຕ່ມື້ດຽວໃນໂລກ ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ.

15 ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ: ຣູເບັນ ໄດ້ ຮັບ ຊີວິດ ແລະ ການ ໃຫ້ ອະໄພ ຫຼັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ນອນ ກັບ ເມຍ ນ້ອຍ ຂອງ ພໍ່ ລາວ, ແລະ ແກ່ ນາງ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ນາງ ມີ ຜົວ ແລ້ວ, ແລະ ສາມີ ຂອງ ນາງ ຢາໂຄບ, ພໍ່ ຂອງ ລາວ, ຍັງ ມີ ຊີວິດ ຢູ່.

16 ເພາະ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ນັ້ນ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມີ ການ ເປີດ ເຜີຍ ພິທີການ ແລະ ການ ພິພາກສາ ແລະ ກົດ ໃນ ຄວາມ ສົມບູນ ຂອງ ມັນ ສຳລັບ ທຸກ ຄົນ, ແຕ່ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ (ມັນ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ) ເປັນ ກົດ ແຫ່ງ ລະດູ ການ ແລະ ວັນ ເວລາ, ແລະ ກົດ ແຫ່ງ ຄວາມ ເປັນນິດ ສຳລັບ ຄົນ ລຸ້ນ ຕໍ່ໆໄປ.

17 ແລະ ສຳລັບກົດນີ້, ຈະບໍ່ມີການສິ້ນສຸດຂອງມື້, ແລະ ບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ສຳລັບມັນ, ແຕ່ທັງສອງຢ່າງນີ້ຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກໄປໃນທ່າມກາງປະເທດຊາດ: ໃນມື້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຂ້າເຂົາເຈົ້າ.

18 ແລະ ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ຈົ່ງຂຽນມັນລົງໃຫ້ອິດສະລາເອນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມມັນ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ເຮັດບາບເຖິງຕາຍ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ບໍ່ນັບຖືໜ້າຄົນ ແລະ ບໍ່ຍອມຮັບຂອງຂວັນ.

19 ແລະ ຈົ່ງບອກພວກເຂົາດ້ວຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍາເຫຼົ່ານີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຟັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ລະວັງຕົວດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ຖືກຖອນຮາກອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ສິ່ງເປິເປື້ອນ, ແລະ ສິ່ງມົນລະພິດ ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ກະທຳມັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

20 ແລະ ບໍ່ມີບາບໃດໃຫຍ່ກວ່າການຜິດປະເວນີທີ່ພວກເຂົາກະທຳຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ເພາະວ່າອິດສະລາເອນເປັນປະເທດຊາດບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນປະເທດຊາດມໍລະດົກ, ແລະ ເປັນປະເທດຊາດປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດ ແລະ ເປັນກຳມະສິດ (ຂອງພຣະອົງເອງ); ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມເປິເປື້ອນດັ່ງກ່າວປາກົດຢູ່ໃນທ່າມກາງປະເທດຊາດບໍລິສຸດ.

21 ແລະ ໃນປີທີສາມຂອງອາທິດທີຫົກນີ້ [2145 AM] ຢາໂຄບ ແລະ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງອັບຣາຮາມ, ໃກ້ກັບອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ເຣເບກາແມ່ຂອງລາວ.

22 ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຄືຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ: ຣູເບັນ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ເຊບູໂລນ, ລູກຊາຍຂອງເລອາ;

ແລະລູກຊາຍຂອງຣາເຊນ, ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ;
ແລະລູກຊາຍຂອງບິນຮາ, ດານ ແລະ ແນບທາລີ;
ແລະລູກຊາຍຂອງຊີລະປາ, ກາດ ແລະ ອາເຊີ; ແລະດີນາ,
ລູກສາວຂອງເລອາ, ລູກສາວຄົນດຽວຂອງຢາໂຄບ.
23 ແລະ ພວກເຂົາມາ ແລະ ກົ້ມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າອີຊາກ ແລະ ເຣເບກາ,
ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ອວຍພອນຢາໂຄບ
ແລະ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ອີຊາກກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ,
ເພາະລາວໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງລາວ
ແລະ ລາວໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ.

ບົດທີ 34

1 ແລະ ໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດນີ້ຂອງປີສະເຫຼີມສະຫຼອງສີ່ສິບສີ່
[2148 AM]
ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງລາວໄປລ້ຽງແກະຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໄປກັບພວກເຂົາໄປທີ່ທົ່ງຫຍ້າຂອງເຊເຄມ.
2 ແລະ
ກະສັດທັງເຈັດອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ,
ເພື່ອຂ້າພວກເຂົາ, ໂດຍລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້, ແລະ
ເພື່ອຈັບເອົາຝູງສັດຂອງພວກເຂົາເປັນເຫຍື່ອ.
3 ແລະ ຢາໂຄບ, ເລວີ, ຢູດາ ແລະ ໂຢເຊບ
ໄດ້ຢູ່ໃນເຮືອນກັບອີຊາກພໍ່ຂອງພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງລາວໂສກເສົ້າ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປະຖິ້ມລາວໄປໄດ້. ແລະ
ເບັນຢາມິນເປັນນ້ອງຊາຍ, ແລະດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ຈຶ່ງຢູ່ກັບພໍ່ຂອງລາວ.
4 ແລະ ກະສັດແຫ່ງຕາຟູ, ກະສັດແຫ່ງອາເຣຊາ, ກະສັດແຫ່ງເຊຣາກັນ,
ກະສັດແຫ່ງເຊໂລ, ກະສັດແຫ່ງກາອາດ, ກະສັດແຫ່ງເບໂທຣອນ, ແລະ
ກະສັດແຫ່ງມາອານີຊາກີ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົາເຫຼົ່ານີ້
ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນປ່າໃນແຜ່ນດິນການາອານ ໄດ້ມາ.
5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຢາໂຄບຟັງວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣໄດ້ລ້ອມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ
ປຸ້ນເອົາຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ.
6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນ ແລະ
ລູກຊາຍສາມຄົນຂອງເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງພໍ່ເພິ່ນ, ແລະ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນເອງ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາພ້ອມກັບທະຫານຫົກພັນຄົນ,
ຜູ້ທີ່ຖືດາບ.
7 ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໃນທົ່ງຫຍ້າຂອງເມືອງເຊເຄມ, ແລະ
ໄລ່ຕາມຜູ້ທີ່ໜີໄປ, ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍຄົມດາບ, ແລະ
ລາວໄດ້ຂ້າອາເຣຊາ, ຕາຟູ, ຊາເຣການ, ເຊໂລ, ອາມານີຊາກີ ແລະ
ກາກາ, ແລະ ລາວໄດ້ເອົາຝູງສັດຂອງລາວຄືນມາ.
8 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເກັບພາສີຈາກພວກເຂົາ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເສຍພາສີໃຫ້ເພິ່ນ,
ຜົນຜະລິດຫ້າຢ່າງຈາກທີ່ດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສ້າງເມືອງໂຣເບນ ແລະ ເມືອງຕຳນາທາເຣສ.
9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນມາດ້ວຍສັນຕິສຸກ, ແລະ
ໄດ້ສ້າງສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ຈົນເຖິງມື້ທີ່ເພິ່ນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນລົງໄປປະເທດເອຢິບ.
10 ແລະ ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດນີ້ [2149 AM]
ລາວໄດ້ສົ່ງໂຢເຊັບໄປຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບສະຫວັດດີພາບຂອງອ້າຍນ້ອງຂອ
ງລາວຈາກເຮືອນຂອງລາວໄປເຖິງແຜ່ນດິນຊີເຄມ,
ແລະລາວໄດ້ພົບພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂດທານ.
11 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດການທໍລະຍົດຕໍ່ລາວ,
ແລະວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າລາວ, ແຕ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຂາຍລາວໃຫ້ກັບພໍ່ຄ້າຊາວອິດສະມາເອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນໍາລາວລົງໄປປະເທດເອຢິບ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂາຍລາວໃຫ້ກັບໂປຕີຟາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຟາໂລ,
ຫົວໜ້າຄົນເຮັດອາຫານ, ປະໂລຫິດຂອງເມືອງເອລູ.
12 ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ຂ້າລູກແບ້ໂຕໜຶ່ງ ແລະ
ເອົາເສື້ອຂອງໂຢເຊັບຈຸ່ມລົງໃນເລືອດ ແລະ
ສົ່ງໄປໃຫ້ຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີເຈັດ.
13 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໂສກເສົ້າເສຍໃຈຕະຫຼອດຄືນນັ້ນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເອົາມັນມາໃຫ້ເພິ່ນໃນຕອນແລງ, ແລະ
ເພິ່ນກໍເປັນໄຂ້ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ການຕາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ສັດຮ້າຍໄດ້ກິນໂຢເຊັບແລ້ວ'; ແລະ
ສະມາຊິກທັງໝົດໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ໂສກເສົ້າກັບເພິ່ນໃນມື້ນັ້ນ,
ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບເພິ່ນຕະຫຼອດມື້ນັ້ນ.
14 ແລະ ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາປອບໃຈລາວ,
ແຕ່ລາວບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜມາປອບໃຈລູກຊາຍຂອງລາວ.
15 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ບິນຮາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ໂຢເຊັບ ໄດ້
ຕາຍ ໄປ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ຍ້ອນ ໄວ້ ທຸກ
ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ກາຟຣາເຕຟ,
ແລະ ດີນາ ກໍ ຄື ກັນ, ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ, ໄດ້ ເສຍ
ຊີ ວິດ ໄປ ຫຼັງ ຈາກ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ.
16 ແລະ ມີການໄວ້ທຸກສາມຄັ້ງຕໍ່ຊາວອິດສະຣາເອນໃນເດືອນດຽວ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຝັງສົບບິນຮາຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຸບໂມງຂອງຣາເຊັນ, ແລະ
ລູກສາວຂອງລາວຊື່ດີນາ, ພວກເຂົາໄດ້ຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ໂຢເຊັບເປັນເວລາໜຶ່ງປີ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຢຸດ
ເພາະເພິ່ນກ່າວວ່າ '
ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນຫລຸມຝັງສົບໄວ້ທຸກໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.'
18 ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້,
ມັນຈຶ່ງຖືກກໍານົດໄວ້ສໍາລັບລູກຫລານອິດສະລາເອນວ່າພວກເຂົາຈະທໍລ

ຂະມານຕົນເອງໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີເຈັດ -
ໃນມື້ທີ່ຂ່າວທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອໂຢເຊັບໄດ້ມາຫາຢາໂຄບພໍ່ຂອງ
ລາວ -
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຮັດການຊົດໃຊ້ແທນຕົນເອງດ້ວຍລູກແບ້ໃນວັນທີສິບ
ຂອງເດືອນທີເຈັດ, ປີລະຄັ້ງ, ສໍາລັບບາບຂອງພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ໂສກເສົ້າຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ໂ
ຢເຊັບລູກຊາຍຂອງລາວ.
19 ແລະ
ມື້ນີ້ໄດ້ຖືກກໍານົດໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໂສກເສົ້າໃນວັນນັ້ນສໍາລັບບາບຂອ
ງພວກເຂົາ, ແລະ ສໍາລັບການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ສໍາລັບຄວາມຜິດພາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຊໍາລະຕົນເອງໃນມື້ນັ້ນປີລະຄັ້ງ.
20 ແລະ ຫຼັງຈາກໂຢເຊັບຕາຍໄປແລ້ວ,
ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ແຕ່ງງານກັນ.
ຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງຣູເບັນຄື ອາດາ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງຊີເມໂອນຄື ອັດລະບາ, ຊາວການາອານ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງເລວີຄື ເມລະກາ, ລູກສາວຂອງອາຣາມ,
ເຊື້ອສາຍຂອງເທຣາ; ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງຢູດາຄື ເບທາຊູເອນ,
ຊາວການາອານ; ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງອິດຊາຄາຄື ເຮຊາກາ:
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງຊາບູໂລນຄື ນິມານ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງດານຄື ເອກລາ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງເນັບທາລີຄື ຣາຊູ, ຊາວເມໂຊໂປເຕເມຍ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງກາດຄື ມາກາ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງອາເຊຄື ອີໂຢນາ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງໂຢເຊັບຄື ອາເຊນາດ, ຊາວເອຢິບ;
ແລະຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງເບັນຢາມິນຄື ອີຢາຊາກາ.
21 ແລະ ຊີເມໂອນໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ
ໄດ້ເອົາເມຍຄົນທີສອງຈາກເມໂຊໂປເຕເມຍມາເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.

ບົດທີ 35

1 ແລະ ໃນປີທໍາອິດຂອງອາທິດທໍາອິດຂອງປີຄົບຮອບສີ່ສິບຫ້າ
[2157 AM] ເຣເບກາໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງນາງມາ ແລະ
ສັ່ງລາວກ່ຽວກັບພໍ່ຂອງລາວ ແລະ
ອ້າຍຂອງລາວວ່າລາວຄວນໃຫ້ກຽດພວກເຂົາຕະຫຼອດຊີວິດຂອງລາວ.
2 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງ ຕາມ ທີ່
ພຣະອົງ ໄດ້ ບັນຊາ ຂ້ານ້ອຍ; ເພາະ ສິ່ງ ນີ້ ຈະ ເປັນ ກຽດຕິຍົດ ແລະ
ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແກ່ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເປັນ ຄວາມ ຊອບທໍາ ຕໍ່ ພຣະພັກ
ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ.
3 ແລະ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ແມ່ ເອີຍ, ນັບ ແຕ່ ເວລາ
ທີ່ ລູກ ເກີດ ມາ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ມື້ ນີ້, ການ
ກະທໍາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ໃຈ ຂອງ ລູກ, ພໍ່ ກໍ ຮູ້ ຢູ່ ສະເໝີ ວ່າ ລູກ ຄິດ
ດີ ກ່ຽວ ກັບ ທຸກ ຄົນ.
4 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ,
ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຄວນໃຫ້ກຽດແກ່ບິດາ ແລະ ອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍ!
5 ບອກແມ່ແດ່, ແມ່, ແມ່ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃດໃນຕົວລູກ ແລະ
ຂ້ອຍຈະຫັນໜີຈາກມັນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຈະຢູ່ກັບລູກ.
6 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນການກະທໍາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃດໆໃນລູກຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ນອກຈາກການກະທໍາທີ່ຊອບທໍາເທົ່ານັ້ນ.
ແຕ່ພໍ່ຈະບອກຄວາມຈິງກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງຂ້ອຍ: ຂ້ອຍຈະຕາຍໃນປີນີ້,
ແລະ ພໍ່ຈະບໍ່ລອດຊີວິດໃນປີນີ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ;
ເພາະພໍ່ໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນເຖິງມື້ທີ່ພໍ່ຈະຕາຍວ່າພໍ່ຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ເກີນ
ຮ້ອຍຫ້າສິບຫ້າປີ: ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພໍ່ໄດ້ສໍາເລັດທຸກວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ພໍ່ຈະມີຊີວິດຢູ່.'
7 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຫົວຂວັນ ໃສ່ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ແມ່ ຂອງ ລາວ ເພາະ
ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ບອກ ລາວ ວ່າ ນາງ ຈະ ຕາຍ; ແລະ ນາງ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່
ກົງກັນຂ້າມ ກັບ ລາວ ດ້ວຍ ກໍາລັງ ຂອງ ນາງ, ແລະ ນາງ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ອນ
ເພຍ ໃນ ກໍາລັງ ຂອງ ນາງ; ເພາະ ນາງ ໄດ້ ເຂົ້າ ອອກ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ,
ແລະ ແຂ້ວ ຂອງ ນາງ ກໍ ແຂງແຮງ, ແລະ ບໍ່ ມີ ພະຍາດ ໃດໆ ໄດ້
ແຕະຕ້ອງ ນາງ ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ຂອງ ນາງ.
8 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, "ແມ່ເອີຍ, ລູກ ຈະ ເປັນ ສຸກ
ຖ້າ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລູກ ໃກ້ ຈະ ເຖິງ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຊີວິດຂອງ ແມ່,
ແລະ ກໍາລັງ ຂອງ ລູກ ຍັງ ຢູ່ ກັບ ລູກ ເຫມືອນ ດັ່ງ ກໍາລັງ ຂອງ ແມ່:
ແລະ ລູກ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ, ເພາະ ລູກ ເວົ້າ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ແມ່ ຢ່າງ ບໍ່ ສຸພາບ
ກ່ຽວກັບການ ຕາຍ ຂອງ ລູກ."
9 ແລະ ນາງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາອີຊາກ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
"ແມ່ຂໍຮ້ອງເຈົ້າຢ່າງໜຶ່ງຄື
ໃຫ້ເອຊາວສາບານວ່າລາວຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍຢາໂຄບ ແລະ
ຈະບໍ່ໄລ່ຕາມລາວດ້ວຍຄວາມເປັນສັດຕູກັນ
ເພາະເຈົ້າຮູ້ຄວາມຄິດຂອງເອຊາວວ່າມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕັ້ງແຕ່
ຍັງນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມດີໃນຕົວລາວ
ເພາະລາວຢາກຂ້າລາວຫຼັງຈາກເຈົ້າຕາຍ."
10 ແລະ
ເຈົ້າຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄປ
ຮາຣານຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້: ລາວໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ເຮັດຊົ່ວຕໍ່ພວກເຮົາ;
ລາວໄດ້ເອົາຝູງແກະຂອງເຈົ້າໄປເປັນຂອງຕົນເອງ,
ແລະໄດ້ເອົາຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄປຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ.
11 ແລະ
ເມື່ອພວກເຮົາອ້ອນວອນຂໍພຣະອົງເພື່ອສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຮົາ,
ພຣະອົງກໍໄດ້ເຮັດຄືກັບວ່າພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຮົາ.

12 ແລະ ລາວຮູ້ສຶກຂົມຂື່ນຕໍ່ເຈົ້າ
ເພາະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຢາໂຄບລູກຊາຍທີ່ສົມບູນແບບ ແລະ
ຊື່ສັດຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າໃນຕົວລາວບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ນອກຈາກຄວາມດີເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ລາວມາຈາກຮາຣານຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້,
ລາວບໍ່ໄດ້ປຸ້ນເອົາຫຍັງຈາກພວກເຮົາເລີຍ,
ເພາະລາວນໍາເອົາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາໃຫ້ພວກເຮົາຕາມລະດູການສະເໝີ,
ແລະ ລາວປິຕິຍິນດີດ້ວຍສຸດໃຈເມື່ອພວກເຮົາຮັບເອົາມືຂອງລາວ ແລະ
ລາວອວຍພອນພວກເຮົາ, ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ແຍກທາງຈາກພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ລາວມາຈາກຮາຣານຈົນເຖິງທຸ
ກມື້ນີ້, ແລະ ລາວຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີຢູ່ເຮືອນເພື່ອໃຫ້ກຽດພວກເຮົາ.
13 ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, “ຂ້ອຍກໍຮູ້ ແລະ
ເຫັນການກະທຳຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາວ່າລາວໃຫ້ກຽດພວກ
ເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງລາວ; ແຕ່ກ່ອນຂ້ອຍຮັກເອຊາວຫຼາຍກວ່າຢາໂຄບ
ເພາະວ່າລາວເປັນລູກກົກ; ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮັກຢາໂຄບຫຼາຍກວ່າເອຊາວ
ເພາະລາວໄດ້ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍຢ່າງ ແລະ
ບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳໃນລາວ
ເພາະວ່າທຸກໆການກະທຳຂອງລາວລ້ວນແຕ່ເປັນການບໍ່ຊອບທຳ ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳອ້ອມຮອບລາວ.”
14 ແລະ
ບັດນີ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວຸ້ນວາຍຍ້ອນການກະທຳທັງໝົດຂ
ອງລາວ, ແລະທັງລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຈະບໍ່ລອດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຈະຖືກທຳລາຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຈະຖອນຮາກອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ
ໄດ້ຕິດຕາມພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຂົາ, ລາວ ແລະ ລູກໆຂອງລາວ.
15 ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງບອກເຮົາໃຫ້ລາວສາບານວ່າລາວຈະບໍ່ຂ້າຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງ
ລາວ;
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວສາບານວ່າລາວຈະບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສາບານຂອງລາ
ວ, ແລະລາວຈະບໍ່ເຮັດຄວາມດີແຕ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວເທົ່ານັ້ນ.
16 ແຕ່ຖ້າລາວຢາກຂ້າຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງລາວ
ລາວຈະຖືກມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຢາໂຄບ
ແລະລາວຈະບໍ່ລອດພົ້ນຈາກມືຂອງລາວ
[ເພາະວ່າລາວຈະລົງໄປຢູ່ໃນມືຂອງລາວ]
17 ແລະ ຢ່າຢ້ານກົວຢາໂຄບ;
ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງຢາໂຄບນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີອຳນາດ ແລະ
ມີກຽດສັກສີ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຫຼາຍກວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງເອຊາວ.
18 ແລະ ເຣເບກາ ໄດ້ ໃຊ້ ຄົນ ໄປ ເອີ້ນ ເອຊາວ ແລະ ລາວ ກໍ ມາ ຫາ
ນາງ ແລະ ນາງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, “ລູກເອີຍ ພໍ່ ມີ ຄຳ ອ້ອນວອນ
ຢາກ ຈະ ຂໍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ພໍ່ ຂໍ, ລູກເອີຍ.”
19 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ບອກ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ບໍ່
ປະຕິເສດ ຄຳ ຂໍ ຮ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ແມ່ຂໍຮ້ອງລູກວ່າໃນມື້ທີ່ແມ່ຕາຍ
ລູກຈະຮັບລູກໄປຝັງໄວ້ໃກ້ຊາຣາ ແມ່ຂອງພໍ່ລູກ ແລະ
ລູກກັບຢາໂຄບຈະຮັກກັນ ແລະ
ທັງສອງຈະບໍ່ປາຖະໜາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ກັນ ແຕ່ຈະຮັກກັນເທົ່ານັ້ນ
ແລະ ເພື່ອລູກຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ລູກໆຂອງພໍ່, ແລະ
ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ ແລະ
ບໍ່ມີສັດຕູໃດຈະປິຕິຍິນດີໃນລູກ, ແລະ ລູກຈະເປັນພອນ ແລະ
ຄວາມເມດຕາໃນສາຍຕາຂອງທຸກຄົນທີ່ຮັກລູກ.'
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: 'ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າບອກຂ້ອຍ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະຝັງເຈົ້າໃນມື້ທີ່ເຈົ້າຕາຍໃກ້ໆກັບ ຊາຣາ ແມ່ຂອງພໍ່ຂ້ອຍ,
ຕາມທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ກະດູກຂອງນາງຢູ່ໃກ້ກັບກະດູກຂອງເຈົ້າ.
22 ແລະ ຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະຮັກຫຼາຍກວ່າເນື້ອໜັງທັງໝົດ;
ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີນ້ອງຊາຍຄົນໃດໃນໂລກນີ້ນອກຈາກລາວຄົນດຽວ;
ແລະ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຸນງາມຄວາມດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບຂ້ອຍຖ້າຂ້ອຍຮັກລາວ;
ເພາະລາວເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານເຂົ້າກັນໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຮົາອອກມາຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້ານຳກັນ, ແລະ
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ຮັກນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮັກໃຜ?
23 ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ຂໍຮ້ອງທ່ານໃຫ້ຊັກຊວນຢາໂຄບກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ກ່ຽວກັບລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າລາວຈະເປັນກະສັດເໜືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ,
ເພາະວ່າໃນມື້ທີ່ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອວຍພອນລາວ,
ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວສູງຂຶ້ນ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສູງຂຶ້ນ.
24 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານຕໍ່ເຈົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະຮັກລາວ, ແລະ
ບໍ່ປາຖະໜາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ລາວຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແຕ່ຄວາມດີເທົ່ານັ້ນ.
25 ແລະລາວໄດ້ສາບານຕໍ່ນາງກ່ຽວກັບເລື່ອງທັງໝົດນີ້.
ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບຕໍ່ໜ້າເອຊາວ,
ແລະໄດ້ສັ່ງລາວຕາມຄຳເວົ້າທີ່ນາງໄດ້ເວົ້າກັບເອຊາວ.
26 ແລະ ລາວ ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມໃຈເຈົ້າ; ເຊື່ອຂ້ອຍເຖາະວ່າ
ຈະບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆເກີດຂຶ້ນຈາກຂ້ອຍ ຫຼື
ຈາກລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເອຊາວ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນສຳຄັນນອກຈາກຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ.
27 ແລະ ພວກເຂົາກິນດື່ມ, ນາງ ແລະ ລູກຊາຍຂອງນາງໃນຄືນນັ້ນ,
ແລະ ນາງໄດ້ເສຍຊີວິດ, ອາຍຸໄດ້ສາມປີ ແລະ ໜຶ່ງອາທິດ ແລະ ໜຶ່ງປີ,

ໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງ, ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ, ໄດ້ຝັງນາງໄວ້ໃນຖ້ຳຄູ່ໃກ້ໆກັບຊາຣາ, ແມ່ຂອງພໍ່ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 36

1 ແລະ ໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດນີ້ [2162 AM]
ອິຊາກໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຊື່ ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ພວກເຂົາມາຫາລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: '
ລູກທັງຫຼາຍເອີຍ, ພໍ່ກຳລັງໄປຕາມທາງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ, ໄປສູ່ເຮືອນນິລັນດອນບ່ອນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍຢູ່.
2 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຝັງພໍ່ໃກ້ອັບຣາຮາມບິດາຂອງພໍ່,
ໃນຖ້ຳສອງແຫ່ງໃນທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນຊາວຮິດຕີ,
ບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ອຸບໂມງເພື່ອຝັງ;
ໃນອຸບໂມງທີ່ພໍ່ໄດ້ຂຸດໄວ້ສຳລັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ຈົ່ງຝັງພໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
3 ແລະ ພໍ່ສັ່ງລູກໆຂອງພໍ່ດັ່ງນີ້ວ່າ ລູກຈົ່ງປະຕິບັດຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ມາສູ່ລູກໆ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະກະທຳກັບອັບຣາຮາມ ແລະ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.
4 ແລະ ຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ລູກໆຂອງຂ້ອຍ,
ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຄົນທີ່ຮັກຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ, ແລະ
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ຕົນເອງສາມາດເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳຮ່ວມກັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນເໝືອນດັ່ງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ.
5 ແລະ ກ່ຽວກັບບັນຫາກ່ຽວກັບຮູບບູຊາ, ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງ ແລະ
ຕັກເຕືອນທ່ານໃຫ້ປະຕິເສດພວກມັນ ແລະ ກຽດຊັງພວກມັນ, ແລະ
ຢ່າຮັກພວກມັນ,
ເພາະວ່າພວກມັນເຕັມໄປດ້ວຍການຫຼອກລວງສຳລັບຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພວກມັນ ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ກົ້ມຂາບພວກມັນ.
6 ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ວິທີທີ່ພໍ່ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ ແລະ
ຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມສຸກ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະເພີ່ມຈຳນວນພວກເຈົ້າ ແລະ
ເພີ່ມລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າກັບດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ
ສ້າງຕັ້ງພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ເປັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງຈະບໍ່ຖືກຖອນຮາກອອກສູ່ຄົນທຸກລຸ້ນຄົນຕະຫຼອດໄປ.
7 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສາບານດ້ວຍຄຳສາບານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່—
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຳສາບານໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມັນໂດຍພຣະນາມແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ມີກຽດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສະຫງ່າງາມ ແລະ
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ມີອຳນາດ, ຜູ້ໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທັງໝົດຮ່ວມກັນ—
ວ່າເຈົ້າຈະຢ້ານກົວພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ.
8 ແລະ
ວ່າແຕ່ລະຄົນຈະຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມຊອບທຳ, ແລະວ່າບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກການກະທຳຂອງເຈົ້າ ແລະ
ບໍ່ຖືກທຳລາຍ.
9 ແລະ ຖ້າ ເຈົ້າ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ວາງ ແຜນ ຊົ່ວ ຕໍ່ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຈົ່ງ ຮູ້ ໄວ້ ວ່າ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ໄປ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ວາງ ແຜນ ຊົ່ວ ຕໍ່ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ຈະ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ຈະ ຖືກ ຖອນ ຮາກ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ຄົນ ເປັນ, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ຈາກ ພາຍ ໃຕ້ ສະຫວັນ.
10 ແຕ່ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ການລົງໂທດ ແລະ
ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ດ້ວຍໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງແຮງ
ຄືກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຜົາເມືອງໂຊໂດມ, ພຣະອົງຈະເຜົາແຜ່ນດິນ ແລະ
ເມືອງຂອງພະອົງ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພະອົງເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະ
ພະອົງຈະຖືກລຶບລ້າງອອກຈາກປຶ້ມວິໄນຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ
ຈະບໍ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ, ແຕ່ໃນສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ພິນາດ,
ແລະ ພະອົງຈະອອກໄປສູ່ການລົງໂທດນິລັນດອນ;
ເພື່ອວ່າການກ່າວໂທດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ສະເໝີໃນຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ໃນການລົງໂທດ ແລະ ໃນຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ
ໃນການທໍລະມານ ແລະ ໃນຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ໃນໄພພິບັດ ແລະ
ໃນພະຍາດຕ່າງໆຕະຫຼອດໄປ.
11 ພໍ່ກ່າວ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ລູກໆຂອງພໍ່,
ຕາມການພິພາກສາຊຶ່ງຈະມາເຖິງຜູ້ຊາຍທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະທຳຮ້າຍອ້າຍຂອງຕົນ.
12 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ
ລາວໄດ້ແບ່ງປັນຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງລາວໃຫ້ແກ່ທັງສອງຄົນ ແລະ
ລາວໄດ້ມອບສ່ວນແບ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍກົກ, ແລະ ຫໍຄອຍ
ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບນັ້ນ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມມີຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: 'ສ່ວນ ທີ່ ໃຫຍ່ ກວ່າ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ກົກ.'
14 ເອຊາວເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຂາຍໃຫ້ຢາໂຄບ ແລະ
ໄດ້ມອບສິດທິອ້າຍກົກຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຢາໂຄບແລ້ວ.
ຂໍໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບສິດນັ້ນ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄຳເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບມັນເລີຍ
ເພາະວ່າມັນເປັນຂອງລາວ."
15 ແລະ ອິຊາກ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພອນຈົ່ງມາສູ່ພວກເຈົ້າ,
ລູກຊາຍຂອງພໍ່, ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກໃນມື້ນີ້,

ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່ພໍ່, ແລະ
ຫົວໃຈຂອງພໍ່ບໍ່ເຈັບປວດກ່ຽວກັບສິດທິຂອງລູກຫົວປີ,
ຢ້ານວ່າເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຍ້ອນມັນ.
16 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດອວຍພອນຜູ້ຊາຍທີ່ກະທຳຄວາມຊອບທຳ,
ລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຕະຫຼອດໄປ.
17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະ ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກິນ ແລະ ດື່ມນຳກັນຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ປິຕິຍິນດີເພາະວ່າມີຈິດໃຈດຽວລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຈາກເພິ່ນ ແລະ ພັກຜ່ອນໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ນອນຫລັບ.
18 ແລະ ອີຊາກ
ໄດ້ນອນຫລັບຢູ່ເທິງຕຽງຂອງລາວໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຍິນດີ;
ແລະ ລາວໄດ້ນອນຫລັບຢ່າງມີຄວາມສຸກເປັນນິດ, ແລະ
ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນອາຍຸໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບປີ.
ລາວໄດ້ຄົບຊາວຫ້າອາທິດກັບຫ້າປີ; ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຄື
ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ຝັງລາວໄວ້.
19 ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ໄປເຖິງແຜ່ນດິນເອໂດມ ໄປຍັງພູເຂົາເຊອີ ແລະ
ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
20 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ພູ ເຂົາ ເຮັບໂຣນ, ໃນ ຫໍ ຄອຍ ແຫ່ງ
ແຜ່ນດິນ ທີ່ ອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ພັກ ເຊົາ ຢູ່, ແລະ
ເພິ່ນ ໄດ້ ນະມັດສະການ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ
ແລະ ຕາມ ພຣະບັນຍັດ ທີ່ ເຫັນ ໄດ້ ຕາມ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ແບ່ງ ວັນ
ເວລາ ຂອງ ຄົນ ລຸ້ນ ເພິ່ນ.
21 ແລະ ເລອາ
ເມຍຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີທີສີ່ຂອງອາທິດທີສອງຂອງປີຄົບຮອ
ບສີ່ສິບຫ້າ, [2167 AM] ແລະ
ລາວໄດ້ຝັງນາງໄວ້ໃນຖໍ້າສອງແຫ່ງໃກ້ກັບເຣເບກາ ແມ່ຂອງລາວ
ທາງດ້ານຊ້າຍຂອງຫລຸມຝັງສົບຂອງຊາຣາ ແມ່ຂອງພໍ່ລາວ.
22 ແລະລູກຊາຍທັງໝົດຂອງນາງ
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ມາໄວ້ທຸກໃຫ້ເລອາ ພັນລະຍາຂອງລາວ
ແລະປອບໃຈລາວກ່ຽວກັບນາງ ເພາະລາວໂສກເສົ້ານາງຫຼາຍ
ຫຼັງຈາກຣາເຊນນ້ອງສາວຂອງນາງໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ.
23 ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນດີພ້ອມ ແລະ ຊື່ສັດໃນທຸກວິທີທາງຂອງນາງ
ແລະ ໄດ້ໃຫ້ກຽດຢາໂຄບ, ແລະ
ຕະຫຼອດວັນເວລາທີ່ນາງອາໄສຢູ່ກັບລາວ,
ລາວບໍ່ໄດ້ຍິນຄຳຫຍາບຄາຍຈາກປາກຂອງນາງ,
ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, ເປັນຄົນສັນຕິ, ຊື່ສັດ ແລະ ມີກຽດ.
24 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລະນຶກ ເຖິງ ການ ກະ ທຳ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ນາງ ຊຶ່ງ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ໃນ ຊ່ວງ ຊີ
ວິດ ຂອງ ນາງ ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄວ້ ອາ ໄລ ນາງ
ຢ່າງ ຍິ່ງ; ເພາະ ເພິ່ນ ຮັກ ນາງ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ແລະ
ດ້ວຍ ສຸດ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ.

ບົດທີ 37

1 ແລະ ໃນມື້ທີ່ອີຊາກບິດາຂອງຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວໄດ້ເສຍຊີວິດ,
[2162 AM]
ລູກຊາຍຂອງເອຊາວໄດ້ຍິນວ່າອີຊາກໄດ້ມອບສ່ວນແບ່ງຂອງອ້າຍໃຫ້ແ
ກ່ລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງລາວຄືຢາໂຄບ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໃຈຮ້າຍຫຼາຍ.
2 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, '
ເປັນຫຍັງພໍ່ຂອງເຈົ້າຈຶ່ງມອບສ່ວນແບ່ງຂອງອ້າຍໃຫ້ຢາໂຄບ ແລະ
ຂ້າມເຈົ້າໄປ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າເປັນອ້າຍ ແລະ ຢາໂຄບເປັນນ້ອງ?'
3 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ເພາະ ຂ້ອຍ ໄດ້ ຂາຍ ສິດທິ
ອ້າຍ ກົກ ຂອງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ຢາໂຄບ ເພື່ອ ເອົາ ຖົ່ວ ເຫຼືອງ ມາ ຖ້ວຍ ນ້ອຍ,
ແລະ ໃນ ມື້ ທີ່ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ອຍ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້ອຍ ໄປ ລ່າ ສັດ ແລະ ຫາ ປາ
ແລະ ເອົາ ສິ່ງ ຂອງ ມາ ໃຫ້ ລາວ ກິນ ແລະ ອວຍພອນ ຂ້ອຍ, ລາວ ໄດ້
ມາ ດ້ວຍ ກົນອຸບາຍ ແລະ ເອົາ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ໃຫ້ ພໍ່ ຂອງ
ຂ້ອຍ ມາ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ອຍ ໄດ້ ອວຍພອນ ລາວ ແລະ ເອົາ ຂ້ອຍ ໄປ
ໄວ້ ໃນ ອຳນາດ ຂອງ ລາວ.
4 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາບານ, ທັງຂ້ອຍ
ແລະ ລາວ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ວາງແຜນຄວາມຊົ່ວຮ່ວມກັນ,
ທັງຕໍ່ຕ້ານອ້າຍຂອງລາວ, ແລະ ວ່າພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຮັກ ແລະ
ສະຫງົບສຸກກັບອ້າຍຂອງລາວ ແລະ
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພວກເຮົາເສື່ອມເສຍ.
5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, '
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າເພື່ອສ້າງສັນຕິພາບກັບລາວ;
ເພາະວ່າກຳລັງຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າກຳລັງຂອງລາວ, ແລະ
ພວກເຮົາມີກຳລັງຫຼາຍກວ່າລາວ; ພວກເຮົາຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບລາວ ແລະ
ຂ້າລາວ, ແລະ ທຳລາຍລາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະທຳຮ້າຍເຈົ້າຄືກັນ.
6 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງຟັງພວກເຮົາ: ໃຫ້ພວກເຮົາສົ່ງຄົນໄປຫາຊາວອາຣາມ,
ຊາວຟີລິດສະຕິນ, ຊາວໂມອາບ ແລະ ຊາວອຳໂມນ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາເລືອກຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນໃນການສູ້ຮົບ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບລາວ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບລາວ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາກຳຈັດລາວອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກກ່ອນທີ່ລາວຈະເຂັ້ມແ
ຂງຂຶ້ນ.
7 ແລະ ບິດາຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, 'ຢ່າໄປ ແລະ
ຢ່າເຮັດສົງຄາມກັບລາວ ຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະຕົກຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ.'
8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, “ນີ້ແຫຼະ,
ຄືວິທີການກະທຳຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້, ແລະ
ເຈົ້າກຳລັງເອົາຄໍຂອງເຈົ້າໄວ້ໃຕ້ແອກຂອງລາວ.”
9 ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້.' ແລະ
ພວກເຂົາກໍໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາອາຣາມ ແລະ
ອາດູຣາມໄປຫາເພື່ອນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຈ້າງທະຫານໜຶ່ງພັນຄົນ, ນັກຮົບທີ່ເລືອກແລ້ວ.

10 ແລະ ມີພວກທີ່ຖືກຈ້າງມາຫາພວກເຂົາຈາກໂມອາບ ແລະ
ຈາກຊາວອຳໂມນ, ທະຫານທີ່ຖືກຄັດເລືອກໜຶ່ງພັນຄົນ, ແລະ
ຈາກຊາວຟີລິດສະຕິນ, ທະຫານທີ່ຖືກຄັດເລືອກໜຶ່ງພັນຄົນ, ແລະ
ຈາກຊາວເອໂດມ ແລະ ຊາວໂຮຣີ, ແລະ
ນັກຮົບທີ່ຖືກຄັດເລືອກໜຶ່ງພັນຄົນ, ແລະ
ຈາກນັກຮົບທີ່ມີກຳລັງແຮງຈາກຊາວກິດຕີມ.
11 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບພໍ່ຂອງພວກເຂົາວ່າ:
ຈົ່ງອອກໄປກັບພວກເຂົາ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາ,
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະຂ້າເຈົ້າ.
12 ແລະ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂກດ ຮ້າຍ
ແລະ ຄວາມ ໂກດ ແຄ້ນ ເມື່ອ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັງຄັບ ເພິ່ນ ໃຫ້ ໄປ ນຳ
ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ນຳ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຕໍ່
ສູ້ ກັບ ຢາ ໂຄບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ.
13
ແຕ່ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຈື່ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໃຈຂອງລາວ
ຕໍ່ຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງລາວ;
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຈື່ຄຳສາບານທີ່ລາວໄດ້ສາບານກັບພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວວ່
າລາວຈະບໍ່ວາງແຜນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕະຫຼອດວັນເວລາຂອງລາວຕໍ່ຢາໂຄ
ບນ້ອງຊາຍຂອງລາວ.
14 ແລະ ເຖິງວ່າຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍຕາມ,
ຢາໂຄບກໍບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາກຳລັງມາສູ້ຮົບກັບລາວ, ແລະ
ລາວກໍຍັງໄວ້ທຸກໃຫ້ເລອາ, ພັນລະຍາຂອງລາວ,
ຈົນກະທັ່ງພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຫໍຄອຍພ້ອມກັບນັກຮົບສີ່ພັນຄົນ ແລະ
ທະຫານທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.
15 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງເຮັບໂຣນໄດ້ສົ່ງຄົນມາຫາລາວໂດຍບອກວ່າ,
“ເບິ່ງແມ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ,
ດ້ວຍທະຫານສີ່ພັນຄົນຖືດາບ, ແລະ ພວກເຂົາຖືໂລ່ແລະອາວຸດ”;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກຢາໂຄບຫຼາຍກວ່າເອຊາວ.
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບອກລາວ;
ເພາະວ່າຢາໂຄບເປັນຄົນທີ່ມີໃຈກວ້າງແລະມີຄວາມເມດຕາຫຼາຍກວ່າເອ
ຊາວ.
16 ແຕ່ຢາໂຄບບໍ່ເຊື່ອຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມາຮອດໃກ້ຫໍຄອຍ.
17 ແລະລາວໄດ້ປິດປະຕູຫໍຄອຍ; ແລະລາວໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງກຳແພງຮົ້ວ
ແລະເວົ້າກັບເອຊາວອ້າຍຂອງລາວວ່າ,
“ຄວາມປອບໂຍນນັ້ນສູງສົ່ງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາປອບໃຈຂ້ອຍເພື່ອເມຍຂອ
ງຂ້ອຍທີ່ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ.
ນີ້ແມ່ນຄຳສາບານທີ່ເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະຕໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເສຍຊີວິດບໍ?
ເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຄຳສາບານ, ແລະໃນເວລາທີ່ເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າກໍຖືກຕັດສິນລົງໂທດ.”
18 ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, “ທັງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ແລະ
ສັດເດຍລະສານ ທັງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ກໍ ບໍ່ ມີ ຄຳ ສາບານ ແຫ່ງ ຄວາມ
ຊອບທຳ ຊຶ່ງ ເຂົາ ໄດ້ ສາບານ ໄວ້ ເປັນນິດ; ແຕ່ ທຸກໆມື້ ເຂົາ ວາງແຜນ
ຊົ່ວ ຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ວິທີ ທີ່ ແຕ່ລະຄົນ ຈະ ຂ້າ ສັດຕູ ແລະ ສັດ ຕູ
ຂອງ ຕົນ.”
19 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ກຽດ ຊັງ ຂ້ອຍ ແລະ ລູກ ຫລານ
ຂອງ ຂ້ອຍ ຕະຫຼອດ ໄປ. ແລະ ບໍ່ ມີ ການ ຮັກສາ
ສາຍ ສຳພັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ເປັນ ພີ່ນ້ອງ ກັບ ເຈົ້າ.
20 ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າ,
ຖ້າໝູປ່າສາມາດປ່ຽນຜິວໜັງຂອງມັນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຂົນຂອງມັນອ່ອນນຸ້ມຄືຂົນແກະ, ຫຼື
ຖ້າມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ເຂົາງອກອອກມາເທິງຫົວຂອງມັນຄືກັບເຂົາກວາ
ງ ຫຼື ເຂົາແກະ, ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະຮັກສາສາຍພົວພັນຂອງພີ່ນ້ອງກັບເຈົ້າ,
ແລະ ຖ້າເຕົ້ານົມແຍກຕົວອອກຈາກແມ່ຂອງມັນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນອ້າຍນ້ອງຂອງເຮົາ.
21 ແລະ ຖ້າຝູງໝາປ່າສ້າງສັນຕິສຸກກັບລູກແກະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກິນ ຫຼື
ເຮັດຮ້າຍພວກມັນ, ແລະ
ຖ້າໃຈຂອງພວກເຂົາມຸ່ງໄປເຖິງພວກມັນເພື່ອຄວາມດີ,
ແລ້ວຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງຂ້ອຍຈະມີຕໍ່ເຈົ້າ.
22 ແລະ ຖ້າສິງກາຍເປັນເພື່ອນຂອງງົວ ແລະ ສ້າງສັນຕິພາບກັບມັນ,
ແລະ ຖ້າມັນຖືກຜູກມັດພາຍໃຕ້ແອກດຽວກັບມັນ ແລະ ໄຖນາກັບມັນ,
ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບເຈົ້າ.
23 ແລະ ເມື່ອກາກາຍເປັນສີຂາວຄືກັບກາແດງ,
ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງຮູ້ວ່າເຮົາຮັກເຈົ້າ, ແລະ ຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະຖືກຖອນຮາກອອກ, ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກຖອນຮາກອອກ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກສຳລັບເຈົ້າ.
24 ແລະ ເມື່ອຢາໂຄບເຫັນວ່າຕົນເອງມີໃຈຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ລາວດ້ວຍໃຈ ແລະ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງລາວ ເຖິງຂັ້ນທີ່ຈະຂ້າລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ໂດດອອກມາຄືກັບໝູປ່າທີ່ມາຖືກຫອກທີ່ແທງ ແລະ ຂ້າມັນ,
ແລະ ບໍ່ຍອມຖອຍຈາກມັນ;
25 ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ແລະ
ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນໂຈມຕີເພິ່ນ ແລະ
ພວກສະຫາຍທັງໝົດຂອງເພິ່ນ.

ບົດທີ 38

1 ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ ຢູດາ ໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບ ພໍ່ຂອງລາວວ່າ: "ພໍ່ເອີຍ,
ຈົ່ງກົ້ມໜ້າທະນູຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍິງລູກສອນຂອງເຈົ້າອອກໄປ ແລະ
ທຳລາຍສັດຕູລົງ ແລະ ຂ້າສັດຕູນັ້ນ; ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີອຳນາດ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ,

ເພາະວ່າລາວເປັນຄືກັບເຈົ້າ, ແລະ ລາວເປັນຄືກັບເຈົ້າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ລາວ."
2 ແລ້ວຢາໂຄບກໍກົ້ມໜ້າທະນູແລະຍິງລູກສອນອອກໄປ ແລະ
ຕີເອຊາວນ້ອງຊາຍຂອງລາວ (ທີ່ໜ້າເອິກຂວາ) ແລະຂ້າລາວ.
3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຍິງລູກສອນອອກໄປອີກ ແລະ
ຖືກໜ້າເອິກເບື້ອງຊ້າຍຂອງ ອາໂດຣາມ ຊາວອາຣາມ ແລະ
ໄລ່ລາວຖອຍຫລັງ ແລະ ຂ້າລາວຕາຍ.
4 ແລະ ແລ້ວ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢາໂຄບ, ພວກ
ເຂົາ ກັບ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ
ໄປ, ໂດຍ ແບ່ງ ຕົວ ອອກ ເປັນ ກອງໆ ຢູ່ ສີ່ ດ້ານ
ຂອງ ຫໍ ຄອຍ.
5 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ອອກໄປທາງໜ້າ, ແລະ ເນັບທາລີ ແລະ ກາດ
ໄດ້ໄປນຳລາວ ແລະ ຫ້າສິບຄົນ ໄດ້ໄປນຳລາວ
ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງຫໍຄອຍ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ພົບເຫັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດຊີວິດໄປໄດ້.
6 ແລະ ເລວີ, ດານ ແລະ ອາເຊ
ໄດ້ອອກໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງຫໍຄອຍ,
ພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍຫ້າສິບຄົນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂ້ານັກຮົບຂອງໂມອາບ
ແລະ ອຳໂມນ.
7 ແລະ ຣູເບັນ, ອິດຊາຄາ ແລະ ເຊບູລອນ
ໄດ້ອອກໄປທາງທິດເໜືອຂອງຫໍຄອຍ,
ພ້ອມກັບທະຫານຫ້າສິບຄົນໄປນຳ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້ານັກຮົບຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ.
8 ແລະ ຊີເມໂອນ ແລະ ເບັນຢາມິນ ແລະ ເອນົກ ລູກຊາຍຂອງຣູເບັນ
ໄດ້ອອກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຫໍຄອຍ,
ພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍຫ້າສິບຄົນໄປນຳ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທະຫານທີ່ແຂງແຮງຈາກເອໂດມ ແລະ
ຊາວໂຮຣີສີ່ຮ້ອຍຄົນ; ແລະ ຫົກຮ້ອຍຄົນໄດ້ໜີໄປ, ແລະ
ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງເອຊາວໄດ້ໜີໄປນຳພວກເຂົາ, ແລະ
ປະພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຕາຍ
ໃນຂະນະທີ່ລາວລົ້ມລົງຢູ່ເທິງເນີນພູຊຶ່ງຢູ່ໃນອາດູຣຳ.
9 ແລະ
ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປທີ່ພູເຂົາເຊອີຣ. ແລະ
ຢາໂຄບໄດ້ຝັງສົບນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄວ້ເທິງເນີນພູທີ່ຢູ່ໃນອາດູຣາມ,
ແລະ ລາວກໍກັບໄປບ້ານຂອງລາວ.
10 ແລະ
ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ກົດດັນພວກລູກຊາຍຂອງເອຊາວຢ່າງໜັ
ກຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີ, ແລະ
ໄດ້ກົ້ມຄໍລົງຈົນກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
11 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
(ເພື່ອສອບຖາມ) ວ່າພວກເຂົາຄວນຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ ຫຼື
ຂ້າພວກເຂົາ.
12 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ່າວ ໄປ ຫາ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້
ສ້າງ ສັນ ຕິ ພາບ ກັນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສ້າງ ສັນ ຕິ ພາບ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ວາງ ແອກ ແຫ່ງ ການ ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ ໄວ້ ເທິງ ພວກ
ເຂົາ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຈ່າຍ ພາສີ ໃຫ້ ຢາໂຄບ ແລະ ພວກ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ສະເໝີ.
13 ແລະ
ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ເສຍສະຫຼະໃຫ້ຢາໂຄບຈົນເຖິງມື້ທີ່ລາວລົງໄປປະເທ
ດເອຢິບ.
14 ແລະ
ພວກລູກຊາຍຂອງເອໂດມກໍບໍ່ໄດ້ຫລຸດພົ້ນຈາກແອກແຫ່ງການເປັນຂ້ອ
ຍໃຊ້
ຊຶ່ງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບໄດ້ບັງຄັບພວກເຂົາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.
15 ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນກະສັດທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນເອໂດມ
ກ່ອນທີ່ຈະມີກະສັດປົກຄອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ໃນ
ແຜ່ນດິນເອໂດມ.
16 ແລະ ບາລາກ, ລູກຊາຍຂອງເບໂອ, ໄດ້ປົກຄອງຢູ່ໃນເອໂດມ, ແລະ
ຊື່ເມືອງຂອງເພິ່ນແມ່ນ ດານາບາ.
17 ແລະ ບາລາກ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີວິດ ໄປ, ແລະ ໂຢບັບ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ເຊຣາ ແຫ່ງ ໂບເຊີ, ໄດ້ ປົກຄອງ ແທນ ລາວ.
18 ແລະ ໂຢບັບ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີວິດ, ແລະ ອາຊຳ, ຈາກ ແຜ່ນດິນ ເຕມານ,
ໄດ້ ປົກຄອງ ແທນ ເພິ່ນ.
19 ແລະ ອາຊາມ ໄດ້ ສິ້ນ ພະຊົນ ໄປ, ແລະ ອາດາດ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ບາຣາດ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຂ້າ ຊາວ ມີດີອານ ໃນ ທົ່ງ ນາ ຂອງ ໂມອາບ ໄດ້ ຂຶ້ນ
ປົກຄອງ ແທນ ເພິ່ນ, ແລະ ຊື່ ເມືອງ ຂອງ ເພິ່ນ ແມ່ນ ອາວິດ.
20 ແລະ ອາດາດ ໄດ້ສິ້ນພະຊົນລົງ, ແລະ ຊາລມານ ຈາກ ອາມາເຊກາ
ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນ.
21 ແລະ ຊາລມານ ໄດ້ສິ້ນພະຊົນລົງ, ແລະ ຊາອຶນ ແຫ່ງ ຣາໂບດ
(ແຄມ ແມ່ນ້ຳ) ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນ.
22 ແລະ ຊາອູນ ໄດ້ ສິ້ນ ພະຊົນ ລົງ, ແລະ ບາເອນລູນັນ ລູກຊາຍຂອງ
ອາກໂບ ໄດ້ ປົກຄອງ ແທນ ເພິ່ນ.
23 ແລະ ບາເອນລູນັນ, ລູກຊາຍຂອງອັກໂບຣ໌ໄດ້ສິ້ນພະຊົນໄປ, ແລະ
ອາດັດໄດ້ປົກຄອງແທນ, ແລະ ຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງລາວແມ່ນ
ມາຍທາບິດ, ລູກສາວຂອງ ມາທາຣັດ, ລູກສາວຂອງ ເມທາເບດຊາອັບ.
24 ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.

ບົດທີ 39

1 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ອາໄສຢູ່ ໃນ ດິນແດນ ການາອານ ທີ່ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ
ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່. ນີ້ ແມ່ນ ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ຢາໂຄບ.

2 ແລະ
ໂຢເຊັບມີອາຍຸສິບເຈັດປີເມື່ອພວກເຂົາພາລາວລົງໄປໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ແລະ ໂປຕີຟາ, ຫົວໜ້າຄົນເຮັດອາຫານຂອງຟາໂລ, ໄດ້ຊື້ລາວ.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊັບ ໃຫ້ ຮັບຜິດຊອບ ຄອບຄົວ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ສູ່ ເຮືອນ ຂອງ
ຊາວ ເອຢິບ ເພາະ ໂຢເຊັບ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂຜດ ໃຫ້ ເພິ່ນ
ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເພິ່ນ ເຮັດ.
4 ແລະ ຊາວເອຢິບຄົນນັ້ນໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ;
ເພາະລາວເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ລາວຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກສິ່ງທີ່ລ
າວເຮັດ.
5 ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງໂຢເຊັບກໍ່ງາມຫຼາຍ, ແລະ
ເມຍຂອງນາຍຂອງລາວໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນເຫັນໂຢເຊັບ, ແລະ
ນາງກໍຮັກລາວ ແລະ ອ້ອນວອນລາວໃຫ້ນອນກັບນາງ.
6 ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍອມສະລະຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄໍາທີ່ຢາໂຄບ,
ບິດາຂອງເພິ່ນ, ໄດ້ອ່ານຈາກບັນດາພຣະຄໍາຂອງອັບຣາຮາມ,
ວ່າບໍ່ຄວນມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດກະທໍາຜິດທາງເພດກັບຜູ້ຍິງທີ່ມີຜົວ;
ວ່າສໍາລັບລາວ
ການລົງໂທດເຖິງຕາຍໄດ້ຖືກກໍານົດໄວ້ໃນສະຫວັນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງ
ສຸດ, ແລະ
ບາບຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ຕໍ່ລາວໃນປຶ້ມນິລັນດອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
7 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຈື່ ຄໍາ ເວົ້າ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລະ ບໍ່ ຍອມ ນອນ ກັບ ນາງ.
8 ແລະ ນາງໄດ້ອ້ອນວອນລາວເປັນເວລາໜຶ່ງປີ, ແຕ່ລາວປະຕິເສດ
ແລະ ບໍ່ຍອມຟັງ.
9 ແຕ່ນາງໄດ້ກອດລາວ ແລະ
ກອດລາວໄວ້ໃນເຮືອນເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ລາວນອນກັບນາງ, ແລະ
ປິດປະຕູເຮືອນ ແລະ ກອດລາວໄວ້;
ແຕ່ລາວປະເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງ ແລະ ທະລຸປະຕູ ແລະ
ໜີໄປຈາກນາງ.
10 ແລະ ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນເຫັນວ່າລາວບໍ່ຍອມນອນກັບນາງ,
ນາງຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຫາລາວຕໍ່ໜ້ານາຍຂອງລາວວ່າ, '
ຂ້າໃຊ້ຊາວເຮັບເຣີຂອງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກ,
ພະຍາຍາມບັງຄັບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນ, ລາວກໍ່ຫນີໄປ ແລະ
ປະເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈັບລາວໄວ້,
ແລະ ລາວກໍ່ບຸກປະຕູເຂົ້າໄປ.'
11 ແລະ ຊາວເອຢິບໄດ້ເຫັນເສື້ອຄຸມຂອງໂຢເຊັບ ແລະ
ປະຕູທີ່ແຕກຫັກ, ແລະ ໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງເມຍ,
ຈຶ່ງໄດ້ຈັບໂຢເຊັບໄວ້ໃນຄຸກ ບ່ອນທີ່ພວກນັກໂທດຖືກກັກຂັງໄວ້
ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ກັກຂັງໄວ້.
12 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໃນ ຄຸກ; ແລະ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ຄວາມ ໂປດປານ ໃຫ້ ແກ່
ໂຢເຊັບ ໃນ ຕາ ຂອງ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຄຸມ ຄຸກ ແລະ
ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ ຕໍ່ໜ້າ ເພິ່ນ, ເພາະ ເພິ່ນ
ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ສະຖິດ ຢູ່
ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້
ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເພິ່ນ ເຮັດ ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງ.
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມອບ ທຸກ ສິ່ງ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື
ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຄຸມ ຄຸກ ບໍ່ ຮູ້ ຫຍັງ
ເລີຍ ວ່າ ມີ ຫຍັງ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ເພາະ ໂຢເຊັບ ໄດ້
ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສົມບູນ ແບບ.
14 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງປີ. ໃນສະໄໝນັ້ນ ຟາໂຣກະສັດເອຢິບ
ໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຂ້າລາຊະການສອງຄົນຂອງເພິ່ນ ຄື
ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ
ຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ກັກຂັງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກຂອງຫົວໜ້າຄົນເຮັດອາຫານ
ໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊບ.
15 ແລະ ຫົວໜ້າ ທະຫານ ຍາມ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊັບ
ໃຫ້ ຮັບໃຊ້ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບໃຊ້ ຕໍ່ໜ້າ
ພວກ ເຂົາ.
16 ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຝັນເຖິງຄວາມຝັນ,
ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າ ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່,
ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ໂຢເຊັບຟັງ.
17 ແລະ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ແກ້ຄວາມໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງແລ້ວ
ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າຄືເກົ່າ,
ຟາໂລໄດ້ມອບຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າໃຫ້ ແລະ
ຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕໍາແໜ່ງເດີມ
ຕາມທີ່ໂຢເຊບໄດ້ແກ້ຄວາມໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ.
18 ແຕ່ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ໄດ້ລືມໂຢເຊັບໄວ້ໃນຄຸກ
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວໄດ້ບອກໂຢເຊັບວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກໍຕາມ
ແລະບໍ່ໄດ້ຈື່ທີ່ຈະໄປບອກຟາໂລວ່າໂຢເຊັບໄດ້ບອກລາວແນວໃດ
ເພາະລາວລືມ.

ບົດທີ 40

1 ແລະໃນສະໄໝນັ້ນ ຟາໂຣໄດ້ຝັນສອງຄວາມຝັນໃນຄືນດຽວ
ກ່ຽວກັບຄວາມອຶດຢາກ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ
ແລະໄດ້ເອີ້ນພວກແກ້ຄວາມຝັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ,
ແລະພວກໝໍມໍ,

ແລະໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນສອງຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດບອກໄດ້.
2 ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າກໍລະນຶກເຖິງໂຢເຊັບ ແລະ
ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງລາວໃຫ້ກະສັດຟັງ, ແລະ ກະສັດໄດ້ນຳລາວອອກຈາກຄຸກ,
ແລະ ລາວໄດ້ຝັນສອງຄັ້ງຕໍ່ໜ້າກະສັດ.
3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທູນຕໍ່ຟາໂລວ່າ
ຄວາມຝັນສອງຢ່າງຂອງເພິ່ນນັ້ນເປັນອັນດຽວກັນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວແກ່ເພິ່ນວ່າ,
"ອີກເຈັດປີຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທົ່ວແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ
ຫຼັງຈາກເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກນັ້ນ
ຈະເປັນຄວາມອຶດຢາກທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນ."
4 ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ຟາໂລແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ດູແລທົ່ວແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາເກັບສະສົມອາຫານໄວ້ໃນທຸກໆເມືອງຕະຫຼອດປີທີ່ມີຄວາ
ມອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ຈະມີອາຫານພຽງພໍສຳລັບເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກ ແລະ
ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ພິນາດໄປຍ້ອນການອຶດຢາກ
ເພາະວ່າມັນຈະຮ້າຍແຮງຫຼາຍ.
5
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມໂປດປານແລະຄວາມເມດຕາໃຫ້
ແກ່ໂຢເຊັບໃນຂອງຟາໂລ ,
ແລະຟາໂລໄດ້ກ່າວກັບພວກຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ,
"ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບຄົນທີ່ສະຫຼາດແລະສະຫຼາດຄືກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້,
ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ."
6 ແລະ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຄົນທີສອງໃນອານາຈັກຂອງເພິ່
ນ ແລະ ມອບອຳນາດໃຫ້ເພິ່ນປົກຄອງປະເທດເອຢິບທັງໝົດ ແລະ
ໃຫ້ເພິ່ນຂີ່ລົດມ້າຄັນທີສອງຂອງຟາໂລ.
7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເພິ່ນນຸ່ງເສື້ອຜ້າໄບຊັສໃຫ້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ສາຍຄໍຄຳໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ (ຜູ້ປະກາດຂ່າວ)
ໄດ້ປະກາດຕໍ່ໜ້າເພິ່ນວ່າ 'ເອນ 'ເອນວາ 'ອາບີເຣ',' ແລະ
ໃສ່ແຫວນໃສ່ມືຂອງເພິ່ນ ແລະ
ແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມເຮືອນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ຍົກຍ້ອງເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ, 'ພຽງແຕ່ຢູ່ເທິງບັນລັງເທົ່ານັ້ນ
ເຮົາຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ.'
8 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນເອຢິບ, ແລະ
ພວກເຈົ້ານາຍທັງໝົດຂອງຟາໂລ, ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດທຸລະກິດຂອງກະສັດຮັກລາວ,
ເພາະລາວດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຊອບທຳ,
ເພາະລາວບໍ່ມີຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ, ແລະ
ລາວບໍ່ເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ໃດ, ແລະ ບໍ່ຮັບເອົາຂອງຂວັນ,
ແຕ່ລາວໄດ້ຕັດສິນປະຊາຊົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.
9 ແລະ
ແຜ່ນດິນເອຢິບຈຶ່ງມີຄວາມສະຫງົບສຸກຕໍ່ໜ້າຟາໂລຍ້ອນໂຢເຊັບ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບເພິ່ນ , ແລະ
ໄດ້ປະທານຄວາມໂປດປານແລະຄວາມເມດຕາໃຫ້ແກ່ເພິ່ນຕະຫຼອດລຸ້ນ
ຄົນຕໍ່ໜ້າທຸກຄົນທີ່ຮູ້ຈັກເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເພິ່ນ, ແລະ
ອານາຈັກຂອງຟາໂລກໍ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍດີ, ແລະ ບໍ່ມີຊາຕານ
ແລະ ບໍ່ມີຄົນຊົ່ວຢູ່ໃນນັ້ນ.
10 ແລະ ກະສັດໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ໂຢເຊັບວ່າ ເຊຟານຕິຟານ, ແລະ
ໄດ້ຍົກໂຢເຊັບໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງນາງ, ລູກສາວຂອງໂປຕີຟາ,
ລູກສາວຂອງປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສ, ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ.
11 ແລະ ໃນມື້ທີ່ໂຢເຊັບຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຟາໂລນັ້ນ ເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ.
12 ແລະໃນປີນັ້ນອີຊາກໄດ້ຕາຍໄປ.
ແລະເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ໂຢເຊບໄດ້ກ່າວໃນການແກ້ຄວາມຝັນສ
ອງຄັ້ງຂອງລາວ, ຕາມທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າໄວ້,
ມີເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນທົ່ວແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ແລະແຜ່ນດິນເອຢິບໄດ້ຜະລິດຜົນອຸດົມສົມບູນ,
ໜຶ່ງສິບແປດຮ້ອຍໂຕນ.
13 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຮວບຮວມ ອາຫານ ໄວ້ ໃນ ທຸກໆ ເມືອງ ຈົນ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ມີ ເຂົ້າ ເຕັມ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ນັບ ແລະ
ວັດແທກ ໄດ້ ຕາມ ປະລິມານ ຂອງ ມັນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

ບົດທີ 41

1 ແລະ ໃນປີສະເຫຼີມສະຫຼອງສີ່ສິບຫ້າ, ໃນອາທິດທີສອງ, (ແລະ)
ໃນປີທີສອງ, [2165 AM]
ຢູດາໄດ້ແຕ່ງງານກັບເອຣ໌ລູກຊາຍກົກຂອງລາວ,
ເປັນເມຍຈາກລູກສາວຂອງອາຣາມ, ຊື່ຕາມາ.
2 ແຕ່ລາວກຽດຊັງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນອນກັບນາງ
ເພາະວ່າແມ່ຂອງລາວເປັນຍິງຊາວການາອານ ແລະ
ລາວຢາກໄດ້ເມຍຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງແມ່ຂອງລາວ ແຕ່ຢູດາ
ພໍ່ຂອງລາວບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວ.
3 ແລະ ເອຣ໌ ຜູ້ນີ້, ລູກກົກຂອງຢູດາ, ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຫານຊີວິດລາວ.
4 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ໂອນານ ນ້ອງຊາຍ ຂອງຕົນ ວ່າ, "ຈົ່ງ ໄປ ຫາ
ເມຍ ຂອງ ອ້າຍ ເຈົ້າ ແລະ ເຮັດ ໜ້າທີ່ ເປັນ ອ້າຍ ຂອງ ຜົວ ເຈົ້າ ແລະ
ສືບ ເຊື້ອສາຍ ໃຫ້ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ."
5 ແລະ ໂອນານ ຮູ້ວ່າ ເມັດພືດນັ້ນຈະບໍ່ແມ່ນຂອງລາວ,
ແຕ່ເປັນຂອງອ້າຍຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເມຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ, ແລະ
ຫວ່ານເມັດພືດລົງເທິງດິນ, ແລະ
ລາວເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຂ້າລາວ.

6 ຢູດາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຕາມາ ລູກ ໄພ້ ຂອງ ຕົນ ວ່າ,
“ຈົ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ແມ່ໝ້າຍ
ຈົນ ກວ່າ ເຊລາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ
ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ຍົກ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເປັນ ເມຍ ຂອງ ລາວ.”
7 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຕີບ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ; ແຕ່ ເບດຊູເອນ, ເມຍ
ຂອງ ຢູດາ, ບໍ່ ໄດ້ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ເຊລາ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ ນາງ ແຕ່ງງານ. ແລະ ເບດຊູເອນ, ເມຍ ຂອງ ຢູດາ,
ໄດ້ ເສຍ ຊີວິດ [2168 AM] ໃນ ປີ ທີ ຫ້າ ຂອງ
ອາທິດ ນີ້.
8 ແລະໃນປີທີຫົກ ຢູດາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕັດຂົນແກະຂອງລາວທີ່ເມືອງທິມນາ.
[2169 AM] ແລະພວກເຂົາໄດ້ບອກທາມາວ່າ: 'ເບິ່ງແມ
ພໍ່ເຖົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເມືອງທິມນາເພື່ອຕັດຂົນແກະຂອງລາວ.'
9 ແລະ ນາງໄດ້ຖອດເສື້ອຜ້າຂອງແມ່ໝ້າຍອອກ, ແລະ ໃສ່ຜ້າຄຸມໜ້າ,
ແລະ ແຕ່ງຕົວ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ປະຕູຮົ້ວທີ່ຢູ່ຕິດກັບທາງໄປເມືອງຕິມນາ.
10 ແລະ ເມື່ອຢູດາກຳລັງເດີນທາງໄປ ລາວພົບນາງ ແລະ
ຄິດວ່ານາງເປັນໂສເພນີ ແລະ ລາວເວົ້າກັບນາງວ່າ, "
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າໄປຫາເຈົ້າ"; ແລະ ນາງເວົ້າກັບລາວວ່າ ເຂົ້າມາ, ແລະ
ລາວກໍ່ເຂົ້າໄປ.
11 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ຈົ່ງໃຫ້ຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍແກ່ຂ້ອຍ';
ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ: '
ຂ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍນອກຈາກແຫວນທີ່ໃສ່ນິ້ວມືຂອງຂ້ອຍ,
ແລະ ສາຍຄໍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄມ້ເທົ້າຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ.'
12 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
“ຈົ່ງເອົາພວກມັນໃຫ້ຂ້ອຍຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສົ່ງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍມາໃຫ້ຂ້
ອຍ.” ແລະ ລາວເວົ້າກັບນາງວ່າ: “ຂ້ອຍຈະສົ່ງລູກແບ້ມາໃຫ້ເຈົ້າ.” ແລະ
ລາວກໍໄດ້ເອົາພວກມັນໃຫ້ນາງ, ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປນອນກັບນາງ,
ແລະ ນາງກໍ່ໄດ້ຖືພາກັບລາວ.
13 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ໄປຫາແກະຂອງລາວ, ແລະ
ນາງໄດ້ໄປເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ.
14 ຢູດາໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ໄປໃຫ້ຄົນລ້ຽງແກະຂອງລາວ, ຊາວອາດຸລະມາ,
ແຕ່ລາວບໍ່ພົບນາງ; ລາວຈຶ່ງຖາມຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ, "
ຍິງໂສເພນີທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ຢູ່ໃສ?" ພວກເຂົາຕອບລາວວ່າ, "
ບໍ່ມີຍິງໂສເພນີຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາ."
15 ແລະ ລາວກໍກັບມາບອກລາວວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ພົບນາງວ່າ:
“ຂ້ອຍໄດ້ຖາມຜູ້ຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາຕອບຂ້ອຍວ່າ:
“ບໍ່ມີໂສເພນີຢູ່ທີ່ນີ້.”
16 ແລະ ເພິ່ນກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ນາງເກັບໄວ້
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຕົວເຍາະເຍີ້ຍ.”
ເມື່ອນາງຄົບສາມເດືອນແລ້ວ ກໍຮູ້ວ່ານາງຖືພາ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍບອກຢູດາວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຕາມາ,
ລູກໄພ້ຂອງເຈົ້າຖືພາໂດຍການຫລິ້ນຊູ້.”
17 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ໄປເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ ແລະ ບອກພໍ່ ແລະ
ອ້າຍນ້ອງຂອງນາງວ່າ, “ຈົ່ງເອົານາງອອກມາ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາເຜົານາງເສຍ
ເພາະວ່ານາງໄດ້ກະທຳທີ່ບໍ່ສະອາດໃນອິດສະຣາເອນ.”
18 ແລະ ເມື່ອເຂົາເອົານາງອອກມາເພື່ອເຜົານາງ ນາງຈຶ່ງສົ່ງແຫວນ
ສາຍຄໍ ແລະ ໄມ້ເທົ້າໄປໃຫ້ພໍ່ເຖົ້າຂອງນາງ ໂດຍກ່າວວ່າ:
“ຈົ່ງຮູ້ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂອງໃຜ ເພາະຂ້ອຍຖືພາໂດຍລາວ.”
19 ຢູດາ ຈຶ່ງ ຍອມຮັບ ແລະ ກ່າວ ວ່າ: “ຕາມາ
ຊອບທຳ ກວ່າ ຂ້ອຍ.”
20 ແລະ ສະນັ້ນຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເຜົານາງ’ ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນັ້ນ
ນາງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເຊລາ, ແລະ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຫານາງອີກ.
21 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍສອງຄົນຄື ເປເຣດ [2170
AM] ແລະ ເຊຣາ, ໃນປີທີເຈັດຂອງອາທິດທີສອງນີ້.
22 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈັດປີແຫ່ງການເກີດຜົນສຳເລັດ
ຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວເຖິງຟາໂຣ.
23 ແລະ ຢູດາ ຍອມຮັບວ່າການກະທຳທີ່ລາວໄດ້ເຮັດນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວ,
ເພາະລາວໄດ້ນອນກັບລູກໄພ້ຂອງລາວ, ແລະ
ລາວຖືວ່າມັນເປັນຕາໜ້າກຽດຊັງໃນສາຍຕາຂອງລາວ, ແລະ
ລາວຍອມຮັບວ່າລາວໄດ້ລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຫລົງທາງ,
ເພາະລາວໄດ້ເປີດເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວເລີ່ມໂສກເສົ້າ
ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງລາວ.
24 ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວໃນຄວາມຝັນວ່າມັນໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ລາວ
ເພາະວ່າລາວໄດ້ອ້ອນວອນຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ໂສກເສົ້າ, ແລະ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນອີກ.
25 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະໄພ ເພາະ ລາວ
ໄດ້ ຫັນ ໜີ ຈາກ ບາບ ແລະ ຄວາມ ໂງ່ ຈ້າ ຂອງ
ລາວ, ເພາະ ລາວ ໄດ້ ລ່ວງ ລະເມີດ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫຼວງ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ແລະ
ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ປະພຶດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ຜູ້ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ນອນ ກັບ ແມ່ ເຖົ້າ ຂອງ ຕົນ, ໃຫ້ ເຂົາ
ເຜົາ ລາວ ດ້ວຍ ໄຟ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ເຜົາ ມັນ,
ເພາະ ວ່າ ມີ ຄວາມ ບໍ່ ສະອາດ ແລະ ມົນ ທິນ ຢູ່
ເທິງ ເຂົາ, ໃຫ້ ເຂົາ ເຜົາ ເຂົາ ດ້ວຍ ໄຟ.
26 ແລະ
ຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນວ່າບໍ່ໃຫ້ມີມົນທິນໃນບັນດາພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ນອນກັບລູກໄພ້ຂອງຕົນ ຫຼື
ແມ່ເຖົ້າຂອງຕົນໄດ້ກະທຳມົນທິນ;
ໃຫ້ເຜົາຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ນອນກັບນາງດ້ວຍໄຟ, ແລະ ຍິງຄົນນັ້ນດ້ວຍໄຟ,
ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງຫັນພຣະພິໂລດ ແລະ
ການລົງໂທດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.

27 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຢູ ດາ ວ່າ ລູກ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ຂອງ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ນອນ ກັບ ນາງ, ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ຜົນ ນີ້ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຄົນ ລຸ້ນ ທີ ສອງ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຖອນ ຮາກ ອອກ.

28 ເພາະ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຫັນ ແກ່ ຕົວ ລາວ ໄດ້ ໄປ ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ ການ ລົງ ໂທດ, ຄື, ຕາມ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ຢູ ດາ ໄດ້ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ເຜົາ ນາງ ດ້ວຍ ໄຟ.

ບົດທີ 42

1 ແລະ ໃນປີທຳອິດຂອງອາທິດທີສາມຂອງປີທີສີ່ສິບຫ້າ, ຄວາມອຶດຢາກເລີ່ມມາສູ່ແຜ່ນດິນ, ແລະ ຝົນບໍ່ຍອມໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດຕົກລົງມາເລີຍ.

2 ແລະ ແຜ່ນດິນກໍ່ແຫ້ງແລ້ງ, ແຕ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບຍັງມີອາຫານ, ເພາະວ່າໂຢເຊັບໄດ້ເກັບກ່ຽວເມັດພືດຈາກແຜ່ນດິນໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້.

3 ແລະ ຊາວເອຢິບໄດ້ມາຫາໂຢເຊັບເພື່ອໃຫ້ລາວເອົາອາຫານໃຫ້ພວກເຂົາ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ເປີດສາງເກັບມ້ຽນທີ່ມີເຂົ້າຂອງປີທຳອິດ, ແລະ ລາວໄດ້ຂາຍມັນໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃນແຜ່ນດິນເພື່ອແລກກັບຄຳ.

4 ບັດນີ້ການອຶດຢາກຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ຍິນວ່າມີອາຫານຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍສິບຄົນຂອງລາວໄປຊອກຫາອາຫານໃຫ້ລາວໃນເອຢິບ; ແຕ່ເບັນຢາມິນບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປ, ແລະລູກຊາຍສິບຄົນຂອງຢາໂຄບໄດ້ມາຮອດປະເທດເອຢິບພ້ອມກັບຜູ້ທີ່ໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

5 ແລະ ໂຢເຊັບ ຈື່ ພວກເຂົາ, ແຕ່ ພວກເຂົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ພວກເຂົາ ແລະ ຖາມ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ, "ພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ ນັກ ສອດແນມ ແລະ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ ມາ ສຳຫລວດ ເສັ້ນທາງ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ບໍ?" ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກັກຂັງ ພວກເຂົາ ໄວ້.

6 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະອີກຄັ້ງ, ແລະ ກັກຂັງຊີເມໂອນໄວ້ຄົນດຽວ ແລະ ສົ່ງອ້າຍນ້ອງເກົ້າຄົນຂອງລາວໄປ.

7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອົາເຂົ້າສານໃສ່ກະສອບຂອງພວກເຂົາເຕັມ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອົາຄຳຂອງພວກເຂົາໃສ່ໃນກະສອບຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້.

8 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຂົາມາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າພໍ່ຂອງພວກເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ອອກຈາກ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ແລະ ມາຮອດ ແຜ່ນດິນ ການາອານ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ບອກ ພໍ່ ຂອງພວກເຂົາ ເຖິງ ເຫດການ ທັງປວງ ທີ່ ເກີດຂຶ້ນ ກັບ ພວກເຂົາ, ແລະ ກະສັດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໄດ້ ກ່າວ ຢ່າງ ຮຸນແຮງ ຕໍ່ ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ຊີເມໂອນ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະ ເອົາ ເບັນຢາມິນ ມາ.

10 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, "ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ ເຮົາ ສູນເສຍ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກເຈົ້າ! ໂຢເຊັບ ບໍ່ໄດ້ ມີ ແລະ ຊີເມໂອນ ກໍ ບໍ່ໄດ້ ມີ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ເບັນຢາມິນ ໄປ. ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຕົກ ສູ່ ເຮົາ."

11 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: "ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກເຈົ້າ ຢ້ານວ່າລາວຈະເຈັບປ່ວຍ; ເພາະແມ່ຂອງລູກຊາຍສອງຄົນໄດ້ເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ຄົນໜຶ່ງໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປຈາກເຮົາຄືກັນ. ຖ້າລາວອາດຈະເປັນໄຂ້ໃນລະຫວ່າງທາງ, ພວກເຈົ້າກໍຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຖົ້າແກ່ຂອງເຮົາລົງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ."

12 ເພາະລາວເຫັນວ່າເງິນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ທຸກຄົນໃນກະສອບຂອງຕົນແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ລາວຈຶ່ງຢ້ານທີ່ຈະສົ່ງລາວໄປ.

13 ແລະ ຄວາມອຶດຢາກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະ ໃນທຸກແຜ່ນດິນຍົກເວັ້ນແຜ່ນດິນເອຢິບ, ເພາະວ່າຊາວເອຢິບຫຼາຍຄົນໄດ້ເກັບເມັດພັນໄວ້ເປັນອາຫານຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາເຫັນໂຢເຊັບເກັບເມັດພັນມາລວມກັນ ແລະ ເກັບມັນໄວ້ໃນສາງ ແລະ ຮັກສາມັນໄວ້ສຳລັບປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກ.

14 ແລະ ປະຊາຊົນ ຂອງ ເອຢິບ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ດ້ວຍ ມັນ ໃນ ປີ ທຳ ອິດ ຂອງ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

15 ແຕ່ເມື່ອອິດສະລາເອນເຫັນວ່າຄວາມອຶດຢາກຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະວ່າບໍ່ມີການປົດປ່ອຍ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ: 'ຈົ່ງໄປອີກ, ແລະຊື້ອາຫານໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ.'

16 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: 'ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປ; ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄປນຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປ.'

17 ແລະ ອິດສະລາເອນເຫັນວ່າ ຖ້າລາວບໍ່ສົ່ງລາວໄປນຳ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍຍ້ອນຄວາມອຶດຢາກ.

18 ແລະ ຣູເບັນ ເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນຳລາວກັບມາຫາເຈົ້າ,
ຈົ່ງຂ້າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍແທນຊີວິດຂອງລາວ.”
19 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, “ລາວ ຈະ ບໍ່ ໄປ ກັບ ເຈົ້າ.” ຢູດາ ຈຶ່ງ ເຂົ້າ
ມາ ໃກ້ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ຂໍ ໃຫ້ ລາວ ໄປ ກັບ ຂ້ອຍ, ແລະ ຖ້າ ຂ້ອຍ ບໍ່
ພາ ລາວ ກັບ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ຮັບ ຜິດ ຊອບ ຕໍ່ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ
ຊີວິດ ຂອງ ຂ້ອຍ.”
20 ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເພິ່ນໄປກັບພວກເຂົາໃນປີທີສອງຂອງອາທິດນີ້
ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນເອຢິບພ້ອມກັບທຸກຄົນທີ່ໄປ, ແລະ
(ພວກເຂົາ) ມາພ້ອມກັບຂອງຂວັນຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ, ຄື
ໝາກຖົ່ວດິນ, ໝາກອາມອນ, ໝາກໄມ້ປ່າເມັດ, ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງບໍລິສຸດ.
21 ແລະ ພວກເຂົາໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຢເຊັບ, ແລະ
ລາວໄດ້ເຫັນເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວຮູ້ຈັກລາວ, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: "ນີ້ແມ່ນນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ?"
ພວກເຂົາຕອບລາວວ່າ: "ແມ່ນລາວ." ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, "
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂປດປານເຈົ້າ, ລູກເອີຍ!"
22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ນຳຊີເມໂອນອອກມາຫາພວກເຂົາ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳມາໃຫ້ເພິ່ນ.
23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບສ່ວນໜຶ່ງ,
ແຕ່ສ່ວນຂອງເບັນຢາມິນນັ້ນໃຫຍ່ກວ່າສ່ວນຂອງພວກເຂົາເຖິງເຈັດເທົ່າ.
24 ແລະ ພວກເຂົາກິນດື່ມ ແລະ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຢູ່ກັບລາຂອງພວກເຂົາ.
25 ແລະ ໂຢເຊັບ
ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ
ສັນຕິພາບມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາຫຼືບໍ່, ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພະນັກງານທີ່ດູແລເຮືອນຂອງລາວວ່າ: '
ຈົ່ງຕື່ມອາຫານໃສ່ກະສອບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເອົາເງິນຂອງພວກເຂົາໃສ່ໃນພາຊະນະຂອງພວກເຂົາຄືນ, ແລະ
ຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍ, ຈອກທີ່ຂ້ອຍດື່ມຈາກຈອກນັ້ນ,
ໃສ່ມັນໃສ່ໃນກະສອບຂອງນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍ, ແລະ ສົ່ງພວກເຂົາໄປ.'

ບົດທີ 43

1 ແລະ ລາວກໍເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບບອກ,
ລາວເອົາອາຫານໃສ່ກະສອບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເອົາເງິນໃສ່ໃນກະສອບ, ແລະ ເອົາຈອກໃສ່ໃນກະສອບຂອງເບັນຢາມິນ.
2 ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າມືດພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປ, ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວ,
ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ດູແລເຮືອນຂອງລາວວ່າ: 'ຈົ່ງໄລ່ຕາມພວກເຂົາ,
ແລ່ນໄປຈັບພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ເພື່ອຄວາມດີ,
ພວກເຈົ້າໄດ້ຕອບແທນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ;
ພວກເຈົ້າໄດ້ລັກເອົາຈອກເງິນທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍດື່ມໄປຈາກຂ້ອຍ.'
ແລະ ຈົ່ງນຳນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຂົາກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍ, ແລະ
ໄປເອົາລາວໄວ້ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະໄປນັ່ງພິພາກສາຂອງຂ້ອຍ.'
3 ແລະ ລາວ ໄດ້ ແລ່ນ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ໄປ ແລະ
ເວົ້າກັບ ພວກ ເຂົາ ຕາມ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້.
4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ,
“ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຮັດສິ່ງນີ້ ແລະ
ລັກເອົາເຄື່ອງໃຊ້ໃດໆຈາກເຮືອນຂອງທ່ານເລີຍ ແລະ
ເງິນທີ່ພວກເຮົາພົບໃນກະສອບຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ນຳກັບມາຈາກແຜ່ນດິນການາອາ
ນ.”
5 ແລ້ວພວກເຮົາຈະລັກເອົາເຄື່ອງໃຊ້ໃດໆໄດ້ແນວໃດ? ເບິ່ງແມ,
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ຄົ້ນຫາກະເປົ໋າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ຖ້າເຈົ້າພົບຈອກຢູ່ໃນກະເປົ໋າຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກເຮົາ,
ໃຫ້ຂ້າຜູ້ນັ້ນຖິ້ມ, ແລະ ພວກເຮົາ ແລະ
ລາຂອງພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ.
6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ຜູ້ໃດທີ່ຂ້ອຍພົບລາວ, ຂ້ອຍຈະຮັບລາວໄປເປັນຂ້າໃຊ້ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າຢ່າງສັນຕິ.
7 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງຄົ້ນຫາໃນກະສອບຂອງພວກເຂົາ,
ເລີ່ມຈາກໂຕກົກຈົນເຖິງໂຕນ້ອຍ,
ມັນໄດ້ພົບມັນຢູ່ໃນກະສອບຂອງເບັນຢາມິນ.
8 ແລະ ພວກເຂົາຈີກເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ບັນທຸກສິນຄ້າໃສ່ລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບຄືນໄປເມືອງ ແລະ
ມາຮອດເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ, ແລະ
ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ກົ້ມຫົວລົງເຖິງພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າໂຢເຊັບ.
9 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ‘ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.’ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ວ່າ: ‘ພວກ ເຮົາ ຈະ ເວົ້າ
ແນວ ໃດ ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ປ້ອງກັນ ຕົວ ເອງ ແນວ ໃດ? ນາຍ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຄົ້ນພົບ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ
ພຣະ ອົງ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ນາຍ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ, ແລະ ລາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ.
10 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
“ຂ້ອຍກໍຢໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນ; ສ່ວນພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງກັບບ້ານ
ແລະ ໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ. ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍວ່າ
ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງກໍມັກຈອກນີ້ຄືກັບຂ້ອຍ?
ແຕ່ພວກເຈົ້າຍັງລັກມັນໄປຈາກຂ້ອຍ.”

11 ຢູດາເວົ້າວ່າ, “ໂອ້ ທ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຄໍາໜຶ່ງໃສ່ຫູຂອງທ່ານ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ອ້າຍນ້ອງສອງຄົນທີ່ແມ່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເກີດມາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວ
ກຂ້າພະເຈົ້າ. ຄົນໜຶ່ງໄດ້ໄປແລະຫາຍໄປ, ແລະບໍ່ມີໃຜພົບ,
ລາວຢູ່ຄົນດຽວຈາກແມ່ຂອງລາວ,
ແລະພໍ່ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຮັກລາວ,
ແລະຊີວິດຂອງລາວກໍ່ຜູກພັນກັບຊີວິດຂອງເດັກຄົນນີ້.”
12 ແລະ
ເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກຂ້ານ້ອຍໄປຫາພໍ່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່າ
ນ, ແລະ ເດັກຊາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ລາວຈະຕາຍ, ແລະ
ພວກຂ້ານ້ອຍຈະເອົາພໍ່ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍລົງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຈົນເ
ຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.
13 ບັດນີ້,
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຢູ່ແທນເດັກຊາຍຜູ້ນີ້ໃນຖານະເປັນທ
າດຂອງທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ລາວໄປກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄ້ຳປະກັນລາວໂດຍພໍ່ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງທ່ານ, ແລະ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ນໍາລາວກັບຄືນມາ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຍິນຄວາມຜິດຕໍ່ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດ
ໄປ.
14 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພວກເຂົາ ທຸກຄົນ ເຫັນດີ
ເປັນເອກະພາບ ໃນ ຄວາມ ດີງາມ ຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ລາວ ຈຶ່ງ ບໍ່
ສາມາດ ຍັບຍັ້ງ ຕົນເອງ ໄດ້, ແລະ ລາວ ໄດ້ ບອກ ພວກເຂົາ ວ່າ ລາວ
ແມ່ນ ໂຢເຊັບ.
15 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົນທະນາກັບພວກເຂົາເປັນພາສາເຮັບເຣີ ແລະ
ກອດຄໍພວກເຂົາ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້.
16 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້. ແລະ
ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: "ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ໃສ່ຂ້ອຍ,
ແຕ່ຈົ່ງຟ້າວພາພໍ່ຂອງຂ້ອຍມາຫາຂ້ອຍ; ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າແມ່ນປາກຂອງຂ້ອຍທີ່ເວົ້າ ແລະ
ຕາຂອງເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ."
17 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືປີທີສອງຂອງຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ
ຍັງເຫຼືອອີກຫ້າປີທີ່ບໍ່ມີການເກັບກ່ຽວ ຫຼື ໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ຫຼື
ການໄຖນາ.
18 ຈົ່ງ ລົງ ມາ ຢ່າງ ໄວ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ພ້ອມ
ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ຕາຍ ຍ້ອນ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ, ແລະ ຢ່າ ໂສກ ເສົ້າ
ກັບ ຊັບ ສິນ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສົ່ງ ເຮົາ ມາ ກ່ອນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຈັດ ລະບຽບ
ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຈໍານວນ ຫຼາຍ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ.
19 ແລະ ບອກພໍ່ຂອງຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນພໍ່ຂອງຟາໂລ,
ແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຂອງເພິ່ນ ແລະ ປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນເອຢິບ.
20 ແລະ ບອກພໍ່ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ,
ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ
ລັດສະໝີພາບທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ.
21 ແລະ ໂດຍ ບັນຊາ ຈາກ ປາກ ຂອງ ຟາໂລ ເພິ່ນ
ໄດ້ ມອບ ລົດ ມ້າ ແລະ ສະບຽງ ອາຫານ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ສໍາລັບ ການ ເດີນທາງ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມອບ
ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຫຼາຍ ສີ ແລະ ເງິນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ທຸກ ຄົນ.
22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ເງິນ ແລະ
ລໍສິບໂຕທີ່ບັນທຸກເຂົ້າສານໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ.
23 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄປບອກພໍ່ວ່າ ໂຢເຊັບຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ກໍາລັງວັດແທກເຂົ້າໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດໃນໂລກ ແລະ
ເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບທັງໝົດ.
24 ແລະພໍ່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອ, ເພາະລາວເປັນບ້າຢູ່ໃນສະຕິ;
ແຕ່ເມື່ອລາວເຫັນລົດມ້າທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາ,
ຈິດວິນຍານຂອງລາວກໍ່ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ: '
ຖ້າໂຢເຊັບຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຂ້ອຍຈະລົງໄປເບິ່ງລາວກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.'

ບົດທີ 44

1 ແລະ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວຈາກເມືອງຮາຣານໃນວັນເດື
ອນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສາມ, ແລະ
ລາວໄດ້ເດີນທາງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງບໍ່ຄໍາສາບານ, ແລະ
ລາວໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກພໍ່ຂອງລາວໃນວັນທີເ
ຈັດຂອງເດືອນນີ້.
2 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ລະນຶກເຖິງ ຄວາມຝັນ ທີ່ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຢູ່ ເບັດເອນ,
ແລະ ເພິ່ນ ຢ້ານທີ່ຈະລົງໄປ ປະເທດເອຢິບ.
3 ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກໍາລັງຄິດທີ່ຈະສົ່ງຂ່າວໄປຫາໂຢເຊັບໃຫ້ມາຫາເພິ່ນ,
ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ລົງໄປ, ເພິ່ນໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈັດມື້,
ຖ້າບາງທີອາດຈະເຫັນພາບນິມິດວ່າເພິ່ນຄວນຢູ່ຕໍ່ ຫຼື ລົງໄປ.
4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສະ ເຫຼີມ ສະ ຫຼອງ ເທດ ສະ
ການ ເກັບ ກ່ຽວ ຜົນ ລະ ປູກ ຄັ້ງ ທໍາ ອິດ ດ້ວຍ
ເຂົ້າ ເມັດ ພືດ ເກົ່າ, ເພາະ ວ່າ ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ
ການາອານ ບໍ່ ມີ ເມັດ ພືດ ແມ່ນ ແຕ່ ກໍາ ມື ດຽວ,
ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ
ສັດ ປ່າ, ງົວ ຄວາຍ, ແລະ ນົກ ທັງ ໝົດ, ແລະ ເໜືອ
ມະນຸດ ນໍາ ອີກ.

5 ແລະໃນວັນທີສິບຫົກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ເພິ່ນ,
ແລະກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ, 'ຢາໂຄບ, ຢາໂຄບ'; ແລະເພິ່ນກ່າວວ່າ, '
ເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້.' ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: '
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ
ແລະ ອີຊາກ; ຢ່າຢ້ານທີ່ຈະລົງໄປປະເທດເອຢິບ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະເທດໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເຮົາຈະລົງໄປກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະພາເຈົ້າຂຶ້ນມາອີກ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກຝັງໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ແລະໂຢເຊບຈະວາງມືຂອງລາວໄວ້ເທິງຕາຂອງເຈົ້າ.
6 ຢ່າຢ້ານ; ຈົ່ງລົງໄປປະເທດເອຢິບ.
7 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ
ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເອົາພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຊັບສົມບັດຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນລົດເຂັນ.
8 ແລະ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກບໍ່ນໍ້າແຫ່ງຄໍາສາບານໃນວັນທີສິບຫົກຂອ
ງເດືອນທີສາມນີ້, ແລະ ລາວໄດ້ໄປຍັງແຜ່ນດິນເອຢິບ.
9 ແລະ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ສົ່ງຢູດາໄປກ່ອນໜ້າເພິ່ນໄປຫາໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງລ
າວ ເພື່ອໄປກວດກາເບິ່ງແຜ່ນດິນໂກເຊັນ
ເພາະໂຢເຊັບໄດ້ບອກພວກອ້າຍຂອງລາວວ່າພວກເຂົາຄວນມາອາໄສຢູ່
ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃກ້ລາວ.
10 ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ດີ ທີ່ ສຸດ ໃນ
ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ແລະ ໃກ້ ກັບ ລາວ, ສໍາລັບ ທຸກ ຄົນ
(ຂອງ ພວກ ເຂົາ) ແລະ ສໍາລັບ ສັດລ້ຽງ ນໍາ ອີກ.
11 ແລະ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຢິບ
ກັບຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.
12 ຣູເບັນ, ລູກກົກຂອງອິດສະຣາເອນ; ແລະ
ນີ້ຄືຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວຄື ເອນົກ, ແລະ ປານລູ, ແລະ ເຮຊະໂຣນ
ແລະ ຄາມີ.
13 ຊີເມໂອນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ
ນີ້ຄືຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ໂອຮາດ, ຢາກິນ, ໂຊຣາ,
ແລະ ຊາອູນ, ລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວເຊຟາ - ເຈັດຄົນ.
14 ເລວີ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ ນີ້ຄືຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວຄື:
ເກີໂຊນ, ໂຄຮາດ, ແລະ ເມຣາຣີ ສີ່ຄົນ.
15 ຢູດາ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ ນີ້ຄືຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ:
ເຊລາ, ເປເຣດ, ແລະ ເຊຣາ ສີ່ຄົນ.
16 ອິດຊາຄາ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ
ນີ້ຄືຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງລາວ: ໂຕລາ, ຟູອາ, ຢາຊຸບ, ແລະ
ຊິມໂຣນ ຫ້າຄົນ.
17 ເຊບູລອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ
ນີ້ຄືຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງລາວຄື: ເຊເຣັດ, ເອໂລນ, ແລະ ຢາເລເອນ
ສີ່ຄົນ.
18 ແລະ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາທີ່ນາງເລອາໄດ້ເກີດໃຫ້ຢາໂຄບໃນເມໂຊໂປເຕເມ
ຍ, ຫົກຄົນ, ແລະ ນ້ອງສາວຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາຊື່ດີນາ ແລະ
ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງລູກຊາຍຂອງເລອາ, ແລະ
ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ໄປກັບຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄປປະເທດເອຢິບ, ມີຊາວເກົ້າຄົນ,
ແລະ ຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາຢູ່ກັບພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາມີອາຍຸສາມສິບປີ.
19 ແລະ ລູກຊາຍຂອງຊີລະປາ, ສາວໃຊ້ຂອງເລອາ,
ພັນລະຍາຂອງຢາໂຄບ, ຜູ້ເກີດລູກໃຫ້ຢາໂຄບຊື່ວ່າ ກາດ ແລະ ອາຊູ.
20 ແລະ
ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາທີ່ໄປກັບລາວໃນເອຢິບ.
ລູກຊາຍຂອງກາດຄື: ຊີຟີໂອນ, ຮັກກີ, ຊູນີ, ເອສໂບນ, ແລະ ເອຣີ,
ອາເຣລີ, ແລະ ອາໂຣດີ ແປດຄົນ.
21 ແລະລູກຊາຍຂອງອາເຊຄື ອິມນາ, ອິດຊະວາ, ອິດຊະວີ, ເບຣິອາ,
ແລະ ເສຣາ, ເອື້ອຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ, ຫົກຄົນ.
22 ທຸກຄົນມີສິບສີ່ຄົນ, ແລະ ທຸກຄົນຂອງເລອາມີສີ່ສິບສີ່ຄົນ.
23 ແລະ ລູກຊາຍຂອງຣາເຊັນ ເມຍຂອງຢາໂຄບ: ໂຢເຊັບ ແລະ
ເບັນຢາມິນ.
24 ແລະ ໂຢເຊັບ ຍັງມີລູກຊາຍສາມຄົນ ທີ່ເກີດໃນເອຢິບ
ກ່ອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວຈະມາປະເທດເອຢິບ ຄື ລູກຊາຍທີ່ ອາເຊນາດ
ລູກສາວຂອງ ໂປຕີຟາ ປະໂລຫິດແຫ່ງເມືອງເຮລີໂອໂປລິດ
ໄດ້ເກີດໃຫ້ລາວຄື ມານາເຊ ແລະ ເອຟຣາອິມ ສາມຄົນ.
25 ແລະລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຄື: ເບລາ, ເບເຄ, ອັດຊະເບນ, ເກຣາ,
ນາອາມານ, ເອຮີ, ໂຣດ, ມຸບປິມ, ຮຸບປິມ, ແລະ ອາກ-ສິບເອັດ.
26 ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຣາເຊນມີສິບສີ່ຄົນ.
27 ລູກຊາຍຂອງບິນຮາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຣາເຊັນ ພັນລະຍາຂອງຢາໂຄບ
ຜູ້ຊຶ່ງນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ຢາໂຄບ ມີຊື່ວ່າ ດານ ແລະ ເນັບທາລີ.
28 ແລະ
ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາທີ່ໄປກັບພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນ
ປະເທດເອຢິບ. ລູກຊາຍຂອງດານຄື ຮູຊິມ, ຊາໂມນ, ອາຊູດີ, ອີຢາກາ,
ແລະ ຊາໂລໂມນຫົກຄົນ.
29 ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຢິບ,
ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຍັງເຫຼືອແຕ່ດານຮູຊິມເທົ່ານັ້ນ.
30 ແລະ ນີ້ ຄື ຊື່ ຂອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເນັບທາລີ
ຢາຊີເອນ, ແລະ ກູນີ ແລະ ເຢເຊີ, ແລະ ຊານລູມ, ແລະ ອີບ.
31 ແລະ ອີບ, ຜູ້ ທີ່ ເກີດ ຫຼັງ ຈາກ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ
ອຶດ ຢາກ, ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ.

32 ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຣາເຊນມີຊາວຫົກຄົນ.
33 ແລະ
ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຢິບມີເຈັດສິບ
ຄົນ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກໆຂອງລາວ ແລະ ລູກໆຂອງລູກໆຂອງລາວ,
ທັງໝົດເຈັດສິບຄົນ, ແຕ່ຫ້າຄົນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນເອຢິບກ່ອນໂຢເຊັບ,
ແລະ ບໍ່ມີລູກ.
34 ແລະ ໃນແຜ່ນດິນການາອານ
ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢູດາໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຄື ເອຣະ ແລະ ໂອນັນ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຝັງສົບຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໄປ, ແລະ
ພວກເຂົາຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາຊາວຕ່າງຊາດເຈັດສິບຊາດ.

ບົດທີ 45

1 ແລະ ອິດສະລາເອນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຢິບ,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນໂກເຊັນ, ໃນວັນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງເດືອນທີສີ່ [2172
AM], ໃນປີທີສອງຂອງອາທິດທີສາມຂອງປີຄົບຮອບສີ່ສິບຫ້າ.
2 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ໄປພົບຢາໂຄບບິດາຂອງລາວ, ທີ່ແຜ່ນດິນໂກເຊັນ,
ແລະ ລາວໄດ້ກອດຄໍພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້.
3 ແລະ ອິດສະລາເອນ ໄດ້ກ່າວກັບ ໂຢເຊັບ ວ່າ: ບັດນີ້
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍໄປຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າ, ແລະ ບັດນີ້
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອິດສະລາເອນ ໄດ້ຮັບພຣະພອນ
ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອີຊາກ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້
ຫວງແຫນ ພຣະເມດຕາ ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຈາກ ຢາໂຄບ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.
4
ການທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນກໍພຽ
ງພໍສໍາລັບຂ້ອຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພາບນິມິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຢູ່ເບເທນນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍສັນລະເສີນຕະຫຼອດໄປ
ເປັນນິດ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງສັນລະເສີນ.
5 ແລະ ໂຢເຊັບ ແລະ
ພວກອ້າຍຂອງລາວກິນເຂົ້າຈີ່ຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ດື່ມເຫຼົ້າແວງ, ແລະ ຢາໂຄບປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ
ເພາະລາວເຫັນໂຢເຊັບກິນເຂົ້າກັບອ້າຍຂອງລາວ ແລະ ດື່ມຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ,
ແລະ ລາວໄດ້ອວຍພອນພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງຜູ້ທີ່ຮັກສາລາວໄວ້,
ແລະ ໄດ້ຮັກສາລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງລາວໄວ້ໃຫ້ລາວ.
6 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ມອບສິດໃຫ້ພໍ່ ແລະ
ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເປັນຂອງຂວັນໃນການອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊັນ
ແລະ ໃນຣາມາເຊ ແລະ ພາກພື້ນທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ເຊິ່ງລາວໄດ້ປົກຄອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຟາໂລ. ແລະ ອິດສະລາເອນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊັນ,
ສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ
ອິດສະລາເອນມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບປີເມື່ອລາວເຂົ້າມາໃນເອຢິບ.
7 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ພ້ອມ ທັງ ຊັບ ສິນ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ເຂົ້າ ເທົ່າ ທີ່ ພໍ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ໃນ ເຈັດ ປີ ຂອງ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ.
8 ແລະ
ແຜ່ນດິນເອຢິບໄດ້ປະສົບກັບຄວາມອຶດຢາກຍ້ອນຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ຊື້ແຜ່ນດິນເອຢິບທັງໝົດໃຫ້ຟາໂລເພື່ອແລກປ່ຽນກັບອາຫາ
ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄອບຄອງຜູ້ຄົນ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຟາໂລ.
9 ແລະ ປີ ແຫ່ງ ການ ອຶດ ຢາກ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ, ແລະ
ໂຢເຊັບ ໄດ້ ໃຫ້ ເມັດ ພືດ ແລະ ອາຫານ ແກ່ ປະຊາຊົນ
ໃນ ແຜ່ນດິນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຫວ່ານ (ແຜ່ນດິນ)
ໃນ ປີ ທີ ແປດ, ເພາະ ວ່າ ແມ່ນ້ຳ ໄດ້ ລົ້ນ
ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ທັງ ໝົດ.
10 ເພາະວ່າໃນເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກນັ້ນ ນ້ຳບໍ່ໄດ້ລົ້ນຖ້ວມ ແລະ
ໄດ້ຫົດນ້ຳພຽງແຕ່ສອງສາມບ່ອນຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ບັດນີ້ນ້ຳໄດ້ລົ້ນຖ້ວມ ແລະ ຊາວເອຢິບໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ
ມັນໄດ້ຮັບເຂົ້າຫຼາຍໃນປີນັ້ນ.
11 ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ປີ ທຳ ອິດ ຂອງ [2178 AM] ອາ
ທິດ ທີ ສີ່ ຂອງ ປີ ລະ ນຶກ ທີ ສີ່ ສິບ ຫ້າ.
12 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າສານ ທີ່ ເກັບກ່ຽວ ໄດ້ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ສ່ວນ
ຫ້າ ໄປ ໃຫ້ ກະສັດ ແລະ ປະໄວ້ ສີ່ ສ່ວນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ອາຫານ
ແລະ ເປັນ ເມັດພືດ, ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຕັ້ງ ມັນ ໄວ້ ເປັນ ກົດລະບຽບ
ສຳລັບ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້.
13 ແລະ ອິດສະຣາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບສິບເຈັດປີ, ແລະ
ໄລຍະເວລາທັງໝົດທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ແມ່ນສາມປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ,
ໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດປີ, ແລະ ລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໃນປີທີສີ່ [2188 AM]
ຂອງອາທິດທີຫ້າຂອງປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີທີສີ່ສິບຫ້າ.
14 ແລະ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ອວຍພອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະເສຍຊີວິດ
ແລະ
ໄດ້ບອກເຂົາເຈົ້າທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ;
ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ບອກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້
າຍ, ແລະ ໄດ້ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ໄດ້ມອບສອງສ່ວນໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບໃນແຜ່ນດິນ.
15 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນອນຫລັບໄປກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ໃນຖ້ຳສອງຊັ້ນໃນແຜ່ນດິນການາອານ,
ໃກ້ກັບອັບຣາຮາມບິດາຂອງເພິ່ນໃນອຸບໂມງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຸດໄວ້ສຳລັບຕົວເ
ອງໃນຖ້ຳສອງຊັ້ນໃນແຜ່ນດິນເຮັບໂຣນ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມອບປຶ້ມທັງໝົດຂອງເພິ່ນ ແລະ
ປຶ້ມຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນໃຫ້ແກ່ເລວີລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ
ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮັກສາພວກມັນໄວ້ ແລະ
ຕໍ່ອາຍຸໃຫ້ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.

ບົດທີ 46

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກຢາໂຄບໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ
ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ແລະ ພວກເຂົາກາຍເປັນປະເທດຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ
ພວກເຂົາມີນ້ຳໃຈອັນດຽວກັນ, ດັ່ງນັ້ນອ້າຍນ້ອງຈຶ່ງຮັກອ້າຍນ້ອງ ແລະ
ທຸກຄົນຈຶ່ງຊ່ວຍເຫຼືອອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ສິບອາທິດ [2242 AM] ປີ, ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ.
2 ແລະ ບໍ່ ມີ ຊາຕານ ຫຼື ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃດໆ
ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ຂອງ ໂຢເຊັບ ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ມີ ຊີວິດ
ຢູ່ ຕໍ່ ຈາກ ຢາໂຄບ ບິດາ ຂອງ ລາວ, ເພາະ ຊາວ
ເອຢິບ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່ ລູກ ຫລານ
ອິດສະລາເອນ ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ຂອງ ໂຢເຊັບ.
3 ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ສິ້ນ ພະຊົນ ໄປ ເມື່ອ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ຮ້ອຍ ສິບ ປີ;
ເພິ່ນ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ການາອານ ສິບ ເຈັດ ປີ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ ສິບ ປີ, ແລະ ໄດ້ ຕິດ ຄຸກ ສາມ ປີ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ໃຕ້
ບັງຄັບ ບັນຊາ ຂອງ ກະສັດ ແປດ ສິບ ປີ, ປົກຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ
ເອຢິບ.
4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປພ້ອມກັບພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ ແລະ
ຄົນລຸ້ນນັ້ນທັງໝົດ.
5 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະເສຍຊີວິດວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຄວນເອົາກະດູກຂອງເພິ່ນໄປນຳ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.
6 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ສາບານ ກ່ຽວ ກັບ
ກະດູກ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພາະ ເພິ່ນ ຮູ້ ວ່າ ຊາວ ເອຢິບ
ຈະ ບໍ່ ນຳ ເອົາ ເພິ່ນ ມາ ຝັງ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນດິນ
ການາອານ ອີກ, ເພາະ ກະສັດ ມາການາໂຣນ, ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ອັດ ຊີ ເຣຍ, ໄດ້ ຕໍ່ສູ້
ໃນ ຮ່ອມ ພູ ກັບ ກະສັດ ເອຢິບ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ເພິ່ນ
ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ຊາວ ເອຢິບ ໄປ ຮອດ
ປະຕູ ເມືອງ ເອຣໂມນ.
7 ແຕ່ລາວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້
ເພາະວ່າມີກະສັດອົງອື່ນຂຶ້ນມາເປັນກະສັດຂອງເອຢິບ ແລະ
ລາວມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າລາວ ແລະ
ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນການາອານ ແລະ
ປະຕູຂອງເອຢິບກໍຖືກປິດລົງ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກໄປ ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າມາໃນເອຢິບ.
8 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີຄົບຮອບສີ່ສິບຫົກ,
ໃນອາທິດທີຫົກ, ໃນປີທີສອງ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ, ແລະ
ພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຫຼັງຈາກລາວ.
9 ແລະ ກະສັດ ແຫ່ງ ເອຢິບ ໄດ້ ອອກ ໄປ ສູ້ ຮົບ
ກັບ ກະສັດ ແຫ່ງ ການາອານ [2263 AM] ໃນ ປີ ທີ
ສີ່ ສິບ ເຈັດ, ໃນ ອາທິດ ທີ ສອງ ຂອງ ປີ ທີ ສອງ,
ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອິດສະລາເອນ ໄດ້ ນຳ ເອົາ
ກະດູກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຢາໂຄບ
ອອກ ມາ ຍົກ ເວັ້ນ ກະດູກ ຂອງ ໂຢເຊັບ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ມັນ ໄວ້ ໃນ ທົ່ງ ນາ ໃນ ຖ້ຳ ຄູ່
ໃນ ພູ ເຂົາ.
10 ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ (ໃນພວກເຂົາ) ໄດ້ກັບຄືນໄປປະເທດເອຢິບ,
ແຕ່ມີບາງຄົນຍັງຢູ່ໃນພູເຂົາເຮັບໂຣນ, ແລະ
ອຳຣາມບິດາຂອງເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບພວກເຂົາ.
11 ແລະ ກະສັດ ແຫ່ງ ການາອານ ໄດ້ ຮັບ ໄຊຊະນະ
ເໜືອ ກະສັດ ແຫ່ງ ເອຢິບ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິດ ປະຕູ
ເອຢິບ.
12 ແລະ ລາວໄດ້ວາງແຜນການຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຊາວອິດສະຣາເອນ
ເພື່ອຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຊາວເອຢິບວ່າ: “ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ ແລະ
ແຜ່ຂະຫຍາຍຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ.”
13 ມາເຖີດ,
ໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງສະຫຼາດກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມີຈຳ
ນວນຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາກົດຂີ່ພວກເຂົາດ້ວຍການເປັນທາດກ່ອນທີ່ສົງຄາມຈະມາເ
ຖິງພວກເຮົາ ແລະ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ພາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າຫົວໃຈ ແລະ
ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາມຸ່ງໜ້າໄປທາງແຜ່ນດິນການາອານ.
14 ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມພວກເຂົາໃຫ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາດ້ວຍກ
ານເປັນທາດ; ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງທີ່ໝັ້ນຂອງຟາໂລ, ປີທອມ, ແລະ
ຣາອາມເສສ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງກຳແພງທັງໝົດ ແລະ
ປ້ອມປາການທັງໝົດທີ່ພັງທະລາຍລົງໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເອຢິບ.
15 ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມງວດ, ແລະ
ຍິ່ງພວກເຂົາເຮັດຊົ່ວຕໍ່ພວກເຂົາຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ພວກເຂົາກໍ່ຍິ່ງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ.
16 ແລະ ປະຊາຊົນເອຢິບໄດ້ກຽດຊັງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ບົດທີ 47

1 ແລະ ໃນອາທິດທີເຈັດ, ໃນປີທີເຈັດ, ໃນປີທີສີ່ສິບເຈັດ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນອາທິດທີສີ່, ໃນປີທີຫົກຂອງປີ, ໃນປີທີສີ່ສິບແປດ; ນີ້ແມ່ນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນ.
2 ແລະ ຟາໂຣ, ກະສັດຂອງເອຢິບ, ໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຄວນໂຍນລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່ເກີດມາລົງໃນແມ່ນໍ້າ.
3 ແລະ ພວກເຂົາເອົາພວກມັນໄປຖິ້ມໄວ້ເປັນເວລາເຈັດເດືອນຈົນຮອດມື້ທີ່ເຈົ້າເກີດ
4 ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງເຈົ້າໄວ້ເປັນເວລາສາມເດືອນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ບອກເລື່ອງຂອງນາງ. ແລະ ນາງໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ປົກມັນດ້ວຍຢາງພາລາ ແລະ ຢາງມະຕອຍ, ແລະ ວາງມັນໄວ້ໃນທຸງຢູ່ແຄມແມ່ນໍ້າ, ແລະ ນາງໄດ້ວາງເຈົ້າໄວ້ໃນນັ້ນເຈັດມື້, ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ມາດູດນົມເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໃນຕອນກາງເວັນ ມີຣຽມ ນ້ອງສາວຂອງເຈົ້າ, ໄດ້ປົກປ້ອງເຈົ້າຈາກນົກ.
5 ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ທາມຸດ ລູກສາວຂອງຟາໂລ ໄດ້ມາອາບນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າ, ແລະ ນາງໄດ້ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນາງໄດ້ບອກພວກຍິງສາວຂອງນາງໃຫ້ເອົາເຈົ້າອອກມາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເອົາເຈົ້າມາຫານາງ.
6 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເອົາ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ຫີບ, ແລະ ນາງ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ ເຈົ້າ.
7 ແລະ ເອື້ອຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ: ' ຂ້ອຍຄວນໄປເອີ້ນຜູ້ຍິງຊາວເຮັບເຣີຄົນໜຶ່ງມາລ້ຽງ ແລະ ລ້ຽງລູກນ້ອຍຄົນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າບໍ?'
8 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ: 'ໄປ.' ແລະ ນາງໄດ້ໄປເອີ້ນແມ່ຂອງເຈົ້າວ່າ ໂຢເຄເບັດ, ແລະ ນາງໄດ້ໃຫ້ຄ່າຈ້າງຂອງນາງ, ແລະ ນາງໄດ້ລ້ຽງດູເຈົ້າ.
9 ແລະ ຕໍ່ມາ, ເມື່ອເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພາເຈົ້າໄປຫາທິດາຂອງຟາໂລ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງນາງ, ແລະ ອຳຣາມ ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ສອນເຈົ້າໃຫ້ຂຽນ, ແລະ ຫຼັງຈາກເຈົ້າສຳເລັດສາມອາທິດ ພວກເຂົາກໍນໍາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນສານຂອງກະສັດ.
10 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນລາຊະສຳນັກເປັນເວລາສາມອາທິດຈົນຮອດເວລາ [2351-] ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກລາຊະສຳນັກ ແລະ ໄດ້ເຫັນຊາວເອຢິບຄົນໜຶ່ງກຳລັງຕີເພື່ອນຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນລູກຫລານອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຂ້າລາວ ແລະ ເຊື່ອງລາວໄວ້ໃນດິນຊາຍ.
11 ແລະ ໃນມື້ທີສອງ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນສອງຄົນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດວ່າ: 'ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕີນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ?'
12 ແລະ ລາວກໍໃຈຮ້າຍ ແລະ ໂກດແຄ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ໃຜຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ພິພາກສາພວກເຮົາ? ເຈົ້າຄິດວ່າຈະຂ້າຂ້ອຍ ຄືກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າຄົນເອຢິບຄົນນັ້ນມື້ວານນີ້ບໍ?” ແລະ ເຈົ້າກໍຢ້ານກົວ ແລະ ໜີໄປ ເພາະຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້.

ບົດທີ 48

1 ແລະ ໃນປີທີຫົກຂອງອາທິດທີສາມຂອງປີທີສີ່ສິບເກົ້າ ເຈົ້າໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມີດີອານເປັນເວລາຫ້າອາທິດກັບໜຶ່ງປີ. ແລະ ເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນໄປປະເທດເອຢິບໃນອາທິດທີສອງຂອງປີທີສອງໃນປີທີຫ້າສິບ.
2 ແລະ ເຈົ້າເອງກໍຮູ້ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຊາຍມາສະເຕມາປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດກັບເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າກໍາລັງກັບຄືນໄປປະເທດເອຢິບ < ໃນເສັ້ນທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ພົບເພິ່ນຢູ່ທີ່ບ່ອນພັກເຊົາ>.
3 ລາວບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເຈົ້າດ້ວຍອຳນາດທັງໝົດຂອງລາວບໍ ເມື່ອລາວເຫັນວ່າເຈົ້າຖືກສົ່ງໄປເພື່ອປະຕິບັດຄໍາພິພາກສາ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນຊາວເອຢິບ?
4 ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ຊ່ວຍ ກູ້ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ມື ຂອງ ລາວ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ເຮັດ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ ຕໍ່ ຟາໂຣ, ແລະ ຕໍ່ ຄອບຄົວ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຕໍ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ.
5 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາຢ່າງໜັກເພື່ອອິດສະລາເອນ, ແລະ ໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາດ້ວຍ (ໄພພິບັດຂອງ) ເລືອດ ແລະ ກົບ, ເຫົາ ແລະ ແມງວັນ, ແລະ ຕຸ່ມຮ້າຍແຮງທີ່ອອກມາເປັນຕຸ່ມ; ແລະ ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ; ແລະ ດ້ວຍລູກເຫັບ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ທຳລາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນສໍາລັບພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍຕັກແຕນທີ່ກິນສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເຫຼືອຢູ່ໂດຍລູກເຫັບ, ແລະ ໂດຍຄວາມມືດ; ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕາຍຂອງລູກກົກຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດ, ແລະ ຮູບເຄົາລົບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແກ້ແຄ້ນ ແລະ ເຜົາພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ.
6 ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ຖືກສົ່ງຜ່ານມືຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ປະກາດ (ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້) ກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບກະສັດເອຢິບຕໍ່ໜ້າຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ ແລະຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງລາວ.

7 ແລະທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ;
ມີການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ໜ້າຢ້ານກົວສິບປະການໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນແທນຊາວອິດສະລາເອນ.
8 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອອິດສະລາເອນ,
ແລະ ຕາມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກັບອັບຣາຮາມວ່າພຣະອົງຈະແກ້ແຄ້ນພວກເ
ຂົາດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນໍາພວກເຂົາມາສູ່ການເປັນຂ້າທາດໂດຍການບັງຄັ
ບ.
9 ແລະ ເຈົ້າຊາຍ Mastêmá ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ແລະ
ພະຍາຍາມໂຍນເຈົ້າໄປໄວ້ໃນມືຂອງຟາໂລ, ແລະ
ລາວໄດ້ຊ່ວຍພວກນັກວິເສດຊາວເອຢິບ,
10 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ເຈົ້າ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້
ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ, ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ບໍ່
ໄດ້ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ການ ແກ້ ໄຂ.
11 ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາດ້ວຍບາດແຜທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຢືນຂຶ້ນໄດ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ທໍາລາຍພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດສະແດງເຄື່ອງໝາຍອັນດຽວໄດ້.
12 ແລະ ເຖິງວ່າຈະມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ການອັດສະຈັນທັງໝົດນີ້ກໍຕາມ, ເຈົ້າຊາຍ Mastêmâ
ກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກອັບອາຍ ເພາະລາວມີຄວາມກ້າຫານ ແລະ
ໄດ້ຮ້ອງບອກຊາວເອຢິບໃຫ້ໄລ່ຕາມເຈົ້າດ້ວຍກໍາລັງທັງໝົດຂອງຊາວເອ
ຢິບ, ດ້ວຍລົດມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ດ້ວຍກອງທັບທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນເອຢິບ.
13 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ລະຫວ່າງ ຊາວ ເອຢິບ ແລະ ຊາວ
ອິດສະ ລາ ເອນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ຊາວ ອິດສະ ລາ ເອນ
ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ມື ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈາກ ມື ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ,
ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ນໍາ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ທ່າມກາງ ທະເລ ຄື
ກັບ ວ່າ ມັນ ເປັນ ດິນ ແຫ້ງ.
14 ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາມາໄລ່ຕາມຊາວອິດສະລາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂຍນພວກເຂົາລົງໃນ
ກາງທະເລ,
ລົງໄປໃນຄວາມເລິກຂອງເຫວເລິກທີ່ຢູ່ລຸ່ມລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ຄືກັບທີ່ປະຊາຊົນເອຢິບໄດ້ໂຍນລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາລົງໃນແມ່ນໍ້າ,
ພຣະອົງໄດ້ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ 1,000,000 ຄົນ, ແລະ
ຜູ້ຊາຍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ
ມີພະລັງໜຶ່ງພັນຄົນໄດ້ຖືກທໍາລາຍຍ້ອນລູກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນຂ
ອງພຣະອົງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖູດລົງໃນແມ່ນໍ້າ.
15 ແລະ ໃນວັນທີສິບສີ່ ແລະ ໃນວັນທີສິບຫ້າ ແລະ ໃນວັນທີສິບຫົກ
ແລະ ໃນວັນທີສິບເຈັດ ແລະ ໃນວັນທີສິບແປດ, ເຈົ້າຊາຍ Mastêmâ
ໄດ້ຖືກມັດ ແລະ ກັກຂັງໄວ້ທາງຫລັງລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ກ່າວຫາພວກເຂົາ.
16 ແລະ ໃນ ວັນ ທີ ສິບ ເກົ້າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປ່ອຍ
ພວກ ເຂົາ ໄປ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຊ່ວຍ
ຊາວ ເອຢິບ ແລະ ໄລ່ ຕາມ ລູກ ຫລານ ອິດສະລາເອນ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ແຂງ ກະດ້າງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ແຂງ
ກະດ້າງ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ວາງ ແຜນ ການ ນັ້ນ ໄວ້
ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຕີ ຊາວ ເອຢິບ ແລະ ໂຍນ
ພວກ ເຂົາ ລົງ ໃນ ທະ ເລ.
18 ແລະ ໃນວັນທີສິບສີ່ ພວກເຮົາໄດ້ມັດລາວໄວ້
ເພື່ອລາວຈະບໍ່ກ່າວຫາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ
ໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາຂໍເຄື່ອງໃຊ້ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກຊາວເອຢິບ,
ເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ຄໍາ, ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທອງສໍາລິດ,
ເພື່ອຈະປຸ້ນຊາວເອຢິບເພື່ອແລກປ່ຽນກັບການເປັນຂ້າທາດທີ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາຮັບໃຊ້.
19 ແລະ
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນໍາພາລູກຫລານອິດສະຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ
ດ້ວຍມືເປົ່າ.

ບົດທີ 49

1
ຈົ່ງຈື່ຈໍາພຣະບັນຍັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຈົ້າກ່ຽວກັບປັດສະຄາ,
ວ່າເຈົ້າຄວນສະຫຼອງມັນໃນລະດູການຂອງມັນໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນ
ທໍາອິດ, ວ່າເຈົ້າຄວນຂ້າມັນກ່ອນຕອນແລງ,
ແລະວ່າພວກມັນຄວນກິນມັນໃນຕອນກາງຄືນໃນຕອນແລງຂອງວັນທີ
ສິບຫ້ານັບແຕ່ເວລາຕາເວັນຕົກດິນ.
2 ເພາະໃນຄືນນີ້ - ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງງານບຸນ ແລະ
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມສຸກ -
ພວກເຈົ້າກໍາລັງກິນປັດສະຄາຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ,
ເມື່ອອໍານາດທັງໝົດຂອງ Mastêmâ
ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກມາເພື່ອຂ້າລູກກົກທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ລູກກົກຂອງຟາໂລຈົນເຖິງລູກກົກຂອງຍິງຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃ
ນໂຮງສີ, ແລະ ຈົນເຖິງງົວ.
3 ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ: ໃນ ເຮືອນ ທຸກ
ຫຼັງ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ຂອບ ຫລັງ ເຮືອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ເຫັນ ເລືອດ ຂອງ ລູກ ແກະ ອາຍຸ ໜຶ່ງ ປີ, ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ເຂົ້າ ໄປ ຂ້າ ໃນ ເຮືອນ ນັ້ນ, ແຕ່
ຄວນ ຜ່ານ ໄປ, ເພື່ອ ວ່າ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ

ເຮືອນ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ເພາະ
ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ເລືອດ ຢູ່ ເທິງ ຂອບ ຫລັງ ເຮືອນ.
4 ແລະ
ລິດເດດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນ
ຊາພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານຊາວອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄປ,
ແລະໄພພິບັດບໍ່ໄດ້ມາສູ່ພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍຊີວິດໃດໆຈາກພວກເຂົາ,
ບໍ່ວ່າຈະເປັນງົວ, ມະນຸດ, ຫຼືໝາ.
5 ແລະ ໄພພິບັດນັ້ນຮ້າຍແຮງຫຼາຍໃນເອຢິບ ແລະ
ບໍ່ມີເຮືອນໃດໃນເອຢິບທີ່ບໍ່ມີຄົນຕາຍ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າ.
6 ແລະ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ກິນ ຊີ້ນ
ຂອງ ລູກ ແກະ ປັດສະຄາ, ແລະ ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ, ແລະ ໄດ້
ສັນລະເສີນ, ແລະ ອວຍພອນ, ແລະ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ
ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ອອກ ຈາກ ການ ຢູ່ ໃຕ້ ແອກ
ຂອງ ເອຢິບ, ແລະ ຈາກ ການ ເປັນ ຂ້າ ທາດ ທີ່ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ.
7 ແລະ ຈົ່ງຈື່ຈຳມື້ນີ້ໄວ້ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຮັກສາມັນໄວ້ທຸກໆປີຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ປີລະເທື່ອ, ໃນມື້ຂອງມັນ,
ຕາມກົດໝາຍທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ
ຢ່າເລື່ອນມັນໄປຈາກມື້ໜຶ່ງໄປຫາມື້ໜຶ່ງ, ຫຼື
ຈາກເດືອນໜຶ່ງໄປຫາເດືອນໜຶ່ງ.
8 ເພາະ ມັນ ເປັນ ພິ ທີ ການ ອັນ ເປັນ ນິດ, ແລະ
ຈາລຶກ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ ກ່ຽວ ກັບ
ລູກ ຫລານ ອິດສະ ຣາເອນ ທັງ ໝົດ ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ຄວນ ປະ ຕິ ບັດ ມັນ ທຸກໆ ປີ ໃນ ວັນ
ຂອງ ມັນ ປີ ລະ ເທື່ອ, ຕະຫຼອດ ທຸກ ລຸ້ນ ຄົນ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ບໍ່ ມີ ຂໍ້ ຈຳ ກັດ ຂອງ ມື້,
ເພາະ ສິ່ງ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ກຳ ນົດ ໄວ້ ເປັນ ນິດ.
9 ແລະຜູ້ໃດທີ່ປາສະຈາກມົນທິນ ແລະ
ບໍ່ມາສະຫຼອງໃນວັນເທດສະການ
ເພື່ອນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ຊົງຮັບໄດ້ມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ກິນ ແລະ ດື່ມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນເທດສະການ,
ຜູ້ໃດທີ່ສະອາດ ແລະ ຢູ່ໃກ້ໆ ຈະຕ້ອງຖືກຕັດຂາດ
ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມລະດູການ,
ລາວຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ.
10 ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ອິດສະລາເອນ ມາ ສະຫຼອງ
ປັດສະຄາ ໃນ ມື້ ທີ່ ກຳນົດ ໄວ້, ໃນ ວັນ ທີ ສິບ
ສີ່ ຂອງ ເດືອນ ທຳ ອິດ, ລະຫວ່າງ ຕອນ ແລງ, ຈາກ
ຕອນ ສາມ ຂອງ ມື້ ຫາ ຕອນ ກາງຄືນ, ເພາະ ສອງ
ສ່ວນ ຂອງ ມື້ ແມ່ນ ໃຫ້ ແສງ ສະຫວ່າງ, ແລະ ອີກ
ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຕອນ ແລງ.
11 ນີ້ ຄື ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນຊາ
ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ຄວນ ປະ ຕິ ບັດ ມັນ ລະ ຫວ່າງ
ຕອນ ຄ່ຳ.
12 ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ຂ້າ ມັນ ໃນ
ຊ່ວງ ເວ ລາ ໃດ ໜຶ່ງ ຂອງ ແສງ ສະຫວ່າງ, ແຕ່
ໃນ ຊ່ວງ ເວ ລາ ທີ່ ໃກ້ ຈະ ຮອດ ຕອນ ແລງ, ແລະ
ໃຫ້ ພວກ ມັນ ກິນ ມັນ ໃນ ຕອນ ແລງ, ຈົນ ຮອດ
ຕອນ ສາມ ສ່ວນ ຂອງ ຕອນ ກາງຄືນ, ແລະ ເນື້ອ ໜັງ
ທີ່ ຍັງ ເຫຼືອ ຈາກ ຕອນ ສາມ ສ່ວນ ຂອງ ຕອນ
ກາງຄືນ ຂຶ້ນ ໄປ, ໃຫ້ ພວກ ມັນ ເຜົາ ມັນ ດ້ວຍ ໄຟ.
13 ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົ້ມກັບນ້ຳ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ກິນດິບ,
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາປີ້ງດ້ວຍໄຟ;
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກິນມັນດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ,
ຫົວຂອງມັນພ້ອມກັບເຄື່ອງໃນ ແລະ ຕີນຂອງມັນ
ພວກເຂົາຈະປີ້ງດ້ວຍໄຟ, ແລະ ຈະບໍ່ຫັກກະດູກໃດໆຂອງມັນ;
ເພາະວ່າບໍ່ມີກະດູກໃດໃນບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກບົ
ດ.
14 ດ້ວຍເຫດນີ້,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃຫ້ສະຫຼອງປັດສ
ະຄາໃນມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫັກກະດູກຂອງມັນ;
ເພາະວ່າມັນເປັນມື້ເທດສະການ, ແລະ ເປັນມື້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີການຜ່ານໄປຈາກມື້ໜຶ່ງໄປຫາອີກມື້ໜຶ່ງ, ແລະ
ເດືອນໜຶ່ງໄປຫາເດືອນໜຶ່ງ, ແຕ່ໃນວັນເທດສະການນັ້ນ,
ໃຫ້ສະຫຼອງມັນ.
15 ແລະ
ຈົ່ງສັ່ງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໃຫ້ສະຫຼອງປັດສະຄາຕະຫຼອດວັນເວລາຂ
ອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກໆປີ, ປີລະເທື່ອໃນມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້, ແລະ
ມັນຈະມາເຖິງເພື່ອເປັນການລະນຶກເຖິງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍພຣະໄທ,
ແລະ ຈະບໍ່ມີໄພພິບັດໃດໆມາສູ່ເຂົາເຈົ້າເພື່ອຂ້າ ຫຼື
ທຸບຕີໃນປີນັ້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າສະຫຼອງປັດສະຄາຕາມລະດູການຂອງມັນໃນທຸ
ກໆດ້ານຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
16 ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ກິນມັນຢູ່ນອກສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແຕ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງຊຸມຊົນອິດສະຣາເອນຈະສະຫຼອງມັນຕາມລະດູກ
ານທີ່ກຳນົດໄວ້.
17 ແລະ
ທຸກໆຄົນທີ່ມາຮອດໃນວັນນັ້ນຕ້ອງກິນມັນໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພ
ຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ;
ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ ແລະ ກຳນົດໄວ້ວ່າ
ພວກເຂົາຄວນກິນມັນໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

18 ແລະ
ເມື່ອລູກຫລານອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍ
ລະດົກ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະ
ຕັ້ງພະລາຊະວັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ທ່າມກາງແຜ່ນດິນໃນເຜົ່າໃດ
ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາຈົນກວ່າວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃ
ນແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ໃຫ້ພວກເຂົາມາສະຫຼອງປັດສະຄາຢູ່ໃນທ່າມກາງພະລາຊະວັງຂອງພຣ
ະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກໆປີ.
19 ແລະ
ໃນວັນເວລາທີ່ເຮືອນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃ
ນແຜ່ນດິນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະໄປທີ່ນັ້ນ ແລະ
ຂ້າປັດສະຄາໃນຕອນແລງ, ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນ,
ໃນຕອນບ່າຍສາມສ່ວນຂອງມື້.
20 ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງຖວາຍເລືອດຂອງມັນທີ່ປະຕູແທ່ນບູຊາ ແລະ
ເອົາໄຂມັນຂອງມັນໃສ່ໄຟທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະ
ພວກເຂົາຕ້ອງກິນຊີ້ນຂອງມັນທີ່ປີ້ງດ້ວຍໄຟຢູ່ໃນເດີ່ນວິຫານຊຶ່ງໄດ້ຮັບ
ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
21 ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ສະຫຼອງປັດສະຄາໃນຕົວເມືອງຂອງພວກເຂົາ,
ຫຼື ໃນສະຖານທີ່ໃດໆນອກຈາກຕໍ່ໜ້າທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼື
ຕໍ່ໜ້າວິຫານຂອງພຣະອົງບ່ອນທີ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່;
ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫຼົງທາງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
22 ແລະ ເຈົ້າ, ໂມເຊ,
ຈົ່ງສັ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງປັດສ
ະຄາ, ຕາມທີ່ໄດ້ບັນຊາໄວ້ກັບເຈົ້າ;
ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ທຸກໆປີ ແລະ ມື້ທີ່ມີວັນເວລາຂອງມັນ,
ແລະ ງານບຸນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ວ່າພວກເຂົາຄວນກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອເຈັດມື້,
(ແລະ) ວ່າພວກເຂົາຄວນຮັກສາງານບຸນຂອງມັນ, ແລະ
ວ່າພວກເຂົາຄວນນໍາເອົາເຄື່ອງບູຊາມາທຸກໆມື້ໃນລະຫວ່າງເຈັດມື້ແຫ່ງ
ຄວາມປິຕິຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າ.
23
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ສະຫຼອງເທດສະການນີ້ຢ່າງຮີບດ່ວນເມື່ອພວກເຈົ້
າອອກຈາກປະເທດເອຢິບຈົນກະທັ່ງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊູເ
ຣ; ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສໍາເລັດມັນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລ.

ບົດທີ 50

1 ແລະ ຫຼັງຈາກກົດໝາຍນີ້
ຂ້ອຍໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ເຖິງວັນຊະບາໂຕໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊີນາຍ
ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເອລີມ ແລະ ຊີນາຍ.
2 ແລະ
ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕຂອງແຜ່ນດິນເທິງພູເຂົາຊີນາຍ,
ແລະ ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບປີແຫ່ງວັນແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ,
ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກປີຂອງມັນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຄອບຄອງ.
3 ແລະ
ແຜ່ນດິນກໍຈະຮັກສາວັນຊະບາໂຕຂອງມັນໄວ້ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອາໄ
ສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີ.
4 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກໍານົດປີ ແລະ ປີ ແລະ
ປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ:
ມີສີ່ສິບເກົ້າປີແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງອາດາມຈົນເຖິງທຸ
ກມື້ນີ້, [24:10 AM] ແລະ ໜຶ່ງອາທິດ ແລະ ສອງປີ: ແລະ
ຍັງອີກສີ່ສິບປີຂ້າງໜ້າ (ໝາຍເຖິງ 'ໄກ')
ສໍາລັບການຮຽນຮູ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຂ້າມເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນການາອານ,
ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
5 ແລະ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິຕິຍິນດີ ຈະ ຜ່ານ ໄປ ຈົນ
ກວ່າ ອິດສະລາເອນ ຈະ ຖືກ ຊໍາລະ ລ້າງ ຈາກ
ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້, ແລະ
ການ ບໍ່ ສະອາດ, ແລະ ການ ມົນ ລະ ພິດ, ແລະ ບາບ, ແລະ
ຄວາມ ຜິດ, ແລະ ດໍາລົງ ຊີວິດ ດ້ວຍ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ
ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ຊາຕານ ຫຼື ຄົນ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະ ສະອາດ ນັບ ແຕ່
ເວລາ ນັ້ນ ຕະຫຼອດ ໄປ.
6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ບັນຍັດກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕ—
ເຮົາໄດ້ຂຽນມັນລົງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ—ແລະ
ການຕັດສິນທັງໝົດຂອງກົດໝາຍຂອງມັນ.
7 ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດວຽກຫົກມື້,
ແຕ່ໃນວັນທີເຈັດແມ່ນວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້
າຂອງພວກເຈົ້າ. ໃນວັນນັ້ນພວກເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໃດໆ, ພວກເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຊາຍຍິງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ.
8 ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນວັນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ:
ຜູ້ໃດທີ່ລະເມີດວັນນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ນອນກັບພັນລະຍາ, ຫຼື
ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າວ່າລາວຈະເຮັດສິ່ງໃດໜຶ່ງໃນວັນນັ້ນ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງອອກເດີນທາງໃນວັນນັ້ນເພື່ອຊື້ຂາຍ; ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ຕັກນ້ຳໃສ່ໃນມື້ນັ້ນທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ແບກຫາບພາລະໃດໆອອກຈາກເຕັ້ນຂອງຕົນ ຫຼື
ອອກຈາກເຮືອນຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ.
9 ໃນວັນຊະບາໂຕ
ພວກເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໃດໆນອກຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ກະກຽມໄວ້ສໍາລັ
ບຕົວເອງໃນມື້ທີຫົກ ຄືກິນ, ດື່ມ, ພັກຜ່ອນ,
ແລະຮັກສາວັນຊະບາໂຕຈາກວຽກງານທັງໝົດໃນມື້ນັ້ນ,

ແລະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງປະທານວັນເທດສະການ ແລະ ວັນສັກສິດໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ແລະວັນແຫ່ງອານາຈັກອັນສັກສິດສໍາລັບຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດແ
ມ່ນມື້ນີ້ໃນບັນດາວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ.
10
ເພາະກຽດຕິຍົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອິດສ
ະລາເອນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະກິນ ແລະ ດື່ມ ແລະ
ພໍໃຈໃນວັນເທດສະການນີ້, ແລະ
ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງລູກຫລານມະນຸດ
ຍົກເວັ້ນການເຜົາເຄື່ອງຫອມ ແລະ ການນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບມື້ ແລະ ວັນຊະບາໂຕ.
11
ວຽກງານນີ້ຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນວັນຊະບາໂຕໃນວິຫານຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນອິດສະລາເອນດ້ວຍການເສຍສະລະ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນແຕ່ລະມື້
ເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພໍພຣະໄທ, ແລະ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບເອົາພວກເຂົາສະເໝີໃນແຕ່ລະມື້ຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້
ຮັບບັນຊາ.
12 ແລະ ທຸກໆຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນນັ້ນ, ຫຼື ໄປທ່ອງທ່ຽວ, ຫຼື
ເຮັດໄຮ່ເຮັດນາຂອງຕົນ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ ຫຼື ບ່ອນອື່ນໆ,
ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈູດໄຟ, ຫຼື ຂີ່ສັດ, ຫຼື ເດີນທາງໂດຍເຮືອໃນທະເລ, ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ຕີ ຫຼື ຂ້າສິ່ງໃດກໍ່ຕາມ, ຫຼື ຂ້າສັດ, ຫຼື ນົກ, ຫຼື ຜູ້ໃດທີ່ຈັບສັດ,
ນົກ, ຫຼື ປາ, ຫຼື ຜູ້ໃດທີ່ອົດອາຫານ ຫຼື ເຮັດສົງຄາມໃນວັນຊະບາໂຕ:
13 ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນວັນຊະບາໂຕຈະຕ້ອງຕາຍ,
ດັ່ງນັ້ນລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະຮັກສາວັນຊະບາໂຕຕາມພຣະບັນຍັດ
ກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕຂອງແຜ່ນດິນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ,
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນກົດເກ
ນຂອງລະດູການ, ແລະລະດູການຕາມການແບ່ງມື້ຂອງພວກມັນໃຫ້ເຈົ້າ.
ບັນຊີການແບ່ງມື້ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວດັ່ງນີ້.